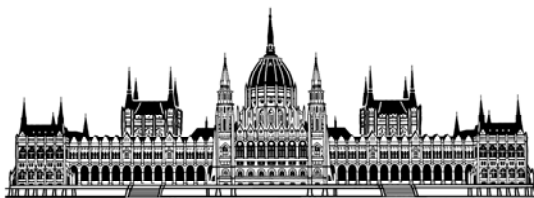

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet*

Az ülésnap megnyitása	14135
-----------------------------	-------

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP).....	14135
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14137
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	14138
<i>Dr. Semjén Zsolt</i> tárca nélküli miniszter	14139
<i>Tukacs István</i> (MSZP)	14141
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	14143
<i>Volner János</i> (Jobbik)	14145
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14146
<i>Vargha Tamás</i> (Fidesz).....	14148
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	14150

Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	14151
---	-------

Bejelentés az Országgyűlés rendkívüli ülése összehívásának kezdeményezéséről	14152
--	-------

Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott

bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	14152
---	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Szűcs Lajos</i> , a Költségvetési bizottság előadója.....	14152
<i>Dr. Szakács László</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	14154
<i>Hegedűs Lorántné</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	14156
<i>Schmuck Erzsébet</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	14158
<i>Szelényi Zsuzsanna</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	14160
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	14162
<i>Burány Sándor</i> (MSZP)	14164
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	14166
<i>Ritter Imre</i> nemzetiségi szószóló	14170
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> (Fidesz).....	14171
<i>Boldog István</i> (Fidesz)	14173
<i>Tukacs István</i> (MSZP).....	14173
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	14174
<i>Révész Máriusz</i> (Fidesz)	14175
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	14176

Kérdések

<i>Gőgös Zoltán</i> (MSZ) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi történt az erdészeti igazgatóságokkal?” címmel.....	14177
---	-------

<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	14178
---	-------

<i>Vona Gábor</i> (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Az út a kiút” címmel.....	14179
--	-------

<i>Tasó László</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	14180
--	-------

<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem képviselik a magyar nők érdekeit Brüsszelben?” címmel	14181
--	-------

<i>Veresné Novák Katalin</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14182
---	-------

<i>Dr. Bene Ildikó</i> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szolnok városát miként érinti a „Modern városok” programban való részvétel?” címmel	14183
--	-------

<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	14184
---	-------

Varju László (független) - a legfőbb ügyészhez - „Kinnek telefonált Tarsoly Csaba a Quaestor-csőd előtti héten?” címmel.....	14185
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza.....	14185
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mennyi lesz jövőre, azaz 2016-ban a minimálbér nettó összege?” címmel	14186
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	14187
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor lesz az ígéretből valóság? Avagy mikor kapják vissza a tapolcaiak, ami az övék, mikor kerülnek vissza a beígért aktív ágyak?” címmel	14188
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14188
Ikotity István (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogyan esett a vizes vb a korrupciós kockázatok csapdájába?” címmel.....	14190
Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter válasza.....	14190
Ágh Péter (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Milyen további közútfejlesztések várhatóak Vas megyében?” címmel.....	14191
Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter válasza.....	14192
Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki fogja megfizetni az újabb több tízmillió forintos megszorítást Szegeden, amit a házi segítségnyújtás mint szociális ellátás szigorítása okoz?” címmel.....	14192
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14193
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikorra tervezik gyermekmentő vagy koraszülöttkocsi beszerzését Tolna megyében?” címmel.....	14195
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14195
Sallai R. Benedek (LMP) - a belügyminiszterhez - „Kérdések a játszótérbotrány körül?” címmel	14196
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	14197
Demeter Márta (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Valóban egész ügyvédi irodákat lehallgatnak?” címmel	14198
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	14199
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért hozzák nehéz helyzetbe a jövő pedagógusait a Klebelsberg képzési ösztöndíjak folyamatos csúszása miatt?” címmel.....	14199
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14200
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mire számíthatnak a mentésben dolgozók?” címmel.....	14201
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14202
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mi lesz a szabolcsi gazdákkal?” címmel	14203
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	14204
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „A stadionban van jogszabály, de a repülőtéren nincsen?” címmel	14205
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	14206
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért züllesztí méregraktárrá a kormány Magyarország lakott területeit?” címmel.....	14206
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	14207

Dr. Varga László (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor kerül sor végre Miskolcra?” címmel	14208
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	14209

Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - A sóbeszerzési tanácsadó, a Blikk szépe, meg a haláltusáját vívó hazai járműgyártás. Avagy tényleg nem érzik, hogy valami búzlik a fideszes haverok homokozójává züllesztett Dunakeszi Járműjavítóban?” címmel	14210
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	14211

Ritter Imre nemzetiségi szószóló - a miniszterelnökhöz - „Magyarország sohasem volt multikulturális társadalom?” címmel.....	14211
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14212

Azonnali kérdések és válaszok órája

Lukács Zoltán (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Péntekig sem kell várni” címmel	14213
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14214

Viszónvázat:

Lukács Zoltán (MSZP)	14215
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	14215

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	14216
--	-------

Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A kormány semmibe veszi a munkából élő emberek szerzett jogait?” címmel	14217
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14218

Viszónvázat:

Sneider Tamás (Jobbik)	14218
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	14219

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	14219
--	-------

Dr. Schiffer András (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit tanítsunk az egyetemeken?” címmel	14220
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14221

Viszónvázat:

Dr. Schiffer András (LMP).....	14222
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	14222

Boldog István (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az ellenzéki képviselők a brókerek barátai? Miért hagyták magukra a betéteseket az ellenzéki pártok?” címmel	14223
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	14224

Viszónvázat:

Boldog István (Fidesz)	14225
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	14226

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Kihez tartozik?” címmel.....	14226
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	14227

Viszónvázat:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	14228
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	14228

Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nem tudja a jobb kéz, mit csinál a bal?” címmel	14229
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	14230

Viszónvlasz:

Dúró Dóra (Jobbik)	14231
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	14231

Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A meggy az idén is befőtt?” címmel..... 14232

Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza

Viszónvlasz:

Dr. Legény Zsolt (MSZP)	14233
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	14234

Bejelentés helyettes válaszó személyének elutasításáról..... 14234

Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Urizáló jegybank” címmel

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 14236

Viszónvlasz:

Schmuck Erzsébet (LMP)	14236
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	14237

A magyar egészségügy helyzetéről szóló politikai vita..... 14237

A vita menetének ismertetése:

Földi László jegyző

A vita időkeretének ismertetése:

Schmuck Erzsébet jegyző

Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár nyilatkozata..... 14238

Felszóalók:

Dr. Bene Ildikó , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	14246
Tukacs István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	14251
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	14254
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	14256
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14259
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14265
Dr. Pósn László (Fidesz)	14269
Korózs Lajos (MSZP)	14273
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	14275
Rig Lajos (Jobbik).....	14281
Ikotity István (LMP)	14284
Dr. Kovács József (Fidesz)	14285
Sallai R. Benedek (LMP)	14287
Witzmann Mihály (Fidesz)	14291
Heringes Anita (MSZP).....	14296
Vágó Sebestyén (Jobbik)	14297
Ikotity István (LMP)	14299
Witzmann Mihály (Fidesz)	14299
Rig Lajos (Jobbik).....	14300
Schmuck Erzsébet (LMP)	14301
Gúr Nándor (MSZP).....	14304
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14305
Varju László (független)	14309
Bana Tibor (Jobbik)	14311
Dr. Kovács József (Fidesz)	14312
Schmuck Erzsébet (LMP)	14313
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	14313
Magyar Zoltán (Jobbik).....	14314
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	14315
Ikotity István (LMP)	14316
Heringes Anita (MSZP).....	14317

Szabó Sándor (MSZP)	14317
Gőgös Zoltán (MSZP)	14318
Rig Lajos (Jobbik).....	14319
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	14320
Ikotity István (LMP)	14321
Horváth Imre (MSZP)	14321
Teleki László (MSZP).....	14322
Varju László (független)	14323
Ikotity István (LMP)	14325
Dr. Varga László (MSZP)	14326
Tukacs István (MSZP).....	14327
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	14327
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14328
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza a vitában elhangzottakra	14329

Napirenden kívüli felszólalók:

Lukács Zoltán (MSZP)	14332
Tukacs István (MSZP).....	14334
Dr. Szakács László (MSZP).....	14336
Heringes Anita (MSZP).....	14337
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14339
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	14340
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	14341
Szabó Sándor (MSZP)	14342
Teleki László (MSZP).....	14344
Horváth Imre (MSZP)	14346
Witzmann Mihály (Fidesz)	14347
Ander Balázs (Jobbik)	14349

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	14352
--	-------

Az ülés bezárása	14352
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS és DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS és TASÓ LÁSZLÓ államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, BANAI PÉTER BENŐ, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE, VERESNÉ NOVÁK KATALIN és DR. ZOMBOR GÁBOR emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
42. ülésnapja
2015. június 15-én, hétfőn
(11.01 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglalják el a helyüket, elkezdjük a munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 42. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Mirkóczki Ádám jegyzők lesznek a segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik a mai napon a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP részéről: „Egy bukott kétharmados törvény margójára” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Múlt héten az Országgyűlés nem fogadta el a pénzügyi közvetítőrendszer átalakítását célzó törvény kétharmados pontjait. Számomra elképesztő volt, ahogy Rogán frakcióvezető úr ott rögtön melegebben - ahogyan a kormánytöbbség korábban a kétharmad birtokában megszokta - letorkolta az ellenzékét, és közölte, hogy a brókerek pártjára állt, a brókerek megvették az ellenzékét. Ezt csak azzal tudta volna még fokozni, ha ehhez összegeket is társít. Legalább megtudhatta volna mindenki, hogy milyen árfolyamon számolnak ilyen esetekben, mert bizony nekem fogalmam sincs.

Visszatérve a szavazáshoz, az LMP már a törvénytervezet általános vitájában elmondta: ezzel a toldozgatott-foldozgatott salátacsomaggal akarja a kormánytöbbség elkerülni, hogy ráéggjen a Quaestorbotrány. A brókercégek szigorításáról beszéltek, holott a kétharmados pontok között nem voltak olyanok, amelyek a brókercégek ellenőrzésének szigorításáról szóltak volna. Olyanokról szóltak, mint például ki az ellenőrzési terv elkészítésének felelőse, vagy mi a békéltető testület pontos hatásköre. Az például, hogy mennyi időnként kell kötelezően ellenőrizni a brókercégeket, nem a kétharmados paragrafusban volt. Ez a törvény gyakorlatilag bebetonozta volna azt a helyzetet, hogy az MNB felelőtlenül, törvénytelenül működik, és azt is, hogy az MNB-nek nem kell számot adni arról, hogy mint a pénzügyi szervezet felügyelője milyen mulasztásokat vétett. Ráadásul az MNB egy éve felügyelőbizottság nélkül működik. Milyen erkölcsi norma az - kérdezem önöktől -, hogy én elvárom mástól, hogy törvényesen működjön, de én magam nem tartom be a törvényt?

A tények magukért beszélnek. A kormány milliárdokat tartott a Quaestorban, és aktívan támogatta annak felelőtlen és törvénytelen működését. Amikor

lehullott a lepel, akkor a kínos ügy elmaszátolása érdekében gyorsan törvényt alkottak a Quaestorkárosultak megsegítésére, de a Baumag, a Buda-Cash és a Hungária Zrt. károsultjairól elfeledkeztek. Egész egyszerűen hiányzik önökből a politikai akarat ahhoz, hogy megvédjék az embereket a csalóktól, főleg, ha azok jó kormányzati kapcsolatokkal rendelkeznek. Hiányzik az akarat ahhoz, hogy végre ne a politikai összeköttetések határozzák meg, ki kaphat menlevelet akkor is, ha kiderültek a disznóságai. És hiányzott a politikai akarat akkor is, amikor hatékonyan kellett volna működtetni az ellenőrzési rendszert, hogy ne hagyják megfelelő ellenőrzés nélkül a csaló brókercégeket.

Csak emlékeztetőül: a PSZÁF és az MNB öt éven keresztül 350 milliárd forintnyi kötvény kibocsátására adott engedélyt a Quaestornak, amelyik egyre nyilvánvalóbban pilótajátékokat játszott. Hogyan lehet az, tisztelt képviselőtársaim, hogy itt áll előttünk egy kormány, amely oly sokszor hivatkozott példátlan felhatalmazására, de amikor kérdőre vonjuk, másra mutogat? Ismerjük a válaszukat, amit ma már senki sem hisz el. Jól tudjuk, nem csak egyszeri, elszigetelt jelenség, hogy felelőtlenül és törvénytelenül működő vállalkozások felső szintű védelmet élveznek, érinthetetlenek akkor is, ha az emberek ezreit és tízezreit csapják be.

Ne mondják, hogy megvédték az emberek befektetéseit, mert nem tették! Nem akarják tudni, hogy az egész pénzügyi rendszert alapjaiban kellene újrászabályozni, hogy végre a gyengébb félnek is legyenek jogai, ne csak az erősebbnek, legyenek azok trükköző brókercégek vagy az érdekeiket védő kormányok. Önök az ügyeskedők kormányává váltak. Pontosan ez áll a letelepedési kötvény mögött is. Miközben az országot elárasztják a gyűlöletkeltő plakátok, aközben offshore-cégeken keresztül az adófizetőknek havonta több százmilliós kiadást okozva letelepedési jogokat árulnak.

A Fidesz érdekes módon addig elkötelezett a bevándorlás mellett, ameddig ebből hasznot tud húzni. Ráadásul ez a haszon nem is a költségvetésben, hanem kiválasztott offshore-cégeknél landol, amelyek amellet, hogy nem itthon adóznak, a diszkontárral és a jutalékkal százmilliárdos haszonra tesznek szert. Csak tavaly 50 milliárd volt az ilyen jellegű bevételük.

Tisztelt Országgyűlés! Sokan mondják, hogy a bevándorlók elleni kampánnyal a Fidesz csak a figyelmet akarja elterelni. Nem értek ezzel egyet. A Fidesz nem a figyelmet, hanem a felelősséget tolja el magától a magyar társadalom problémáiról. Burjánzik a korrupció, 4 millióan élnek jövedelmi szegénységben, a fiataloknak külföldre kell menniük munkát vállalni, ha nem akarnak közmunkások lenni. És a kormány mindezzel nem tudja a választ. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP, az MSZP és a független képviselők soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Azzal kezdem, hogy mutatok önnek egy április 19-ei hírt (*Felmutat egy papírt.*), az a címe a hirado.hu tudósításának, hogy „Szigorítaná a pénzügyi szektor szabályozását az LMP”, tehát április 19-én még önöknek az volt a véleményük sajtótájékoztatón, hogy a pénzügyi felügyeletről szóló szabályozást szigorítani kell. Azonban, amikor eljött a szavazás ideje, akkor önök mást mondtak és máshogy szavaztak; mást beszéltek és mást tettek. Azt beszélték, hogy szigorítás szükséges, de amikor meg kellett volna nyomni a gombot és elfogadni a törvényt, hogy mielőbb hatályba lépjen a szigorúbb ellenőrzési rendszer, akkor önök ez ellen szavaztak. Ezt nem lehet szépen elnevezni. Ezt úgy nevezik a sportban, a fociban, hogy öngól. (*Derűltég az LMP soraiban.*) Tehát az LMP öngólt rúgott, és most mint egy rossz edző magyarázkodik, hogy ez nem is úgy van, nem is így van, ezt nem is így gondolták, meg egyébként a felügyelőbizottság, meg egyébként a s a többi, s a többi - mellébeszélés az egész. (*Dr. Schiffer András: Van felügyelőbizottság vagy nincs felügyelőbizottság?*)

Az a nevük, hogy Lehet Más a Politika. Mint kiderült, nem lehet más a politika, mert az ellenzéknek minden pártja így cselekedett, egységesen. Az LMP politikája nem lehet más, hanem ez a politika; az a politika, amit Sallai R. Benedek képvisel önök között, hogy miközben a parlamentben föláll és kritizálja a földpályázati rendszert, addig egyébként éppen ő ennek a legnagyobb nyertese. (*Dr. Schiffer András: De mekkora...?*) Mint kiderült, több mint 200 hektárt nyert. (*Dr. Schiffer András: Nulla hektárt!*) Most már nem is olyan sok az a 200 hektár, miután az LMP-s képviselő nyerte. Ez az önök politikájának a lényege, ez jól mutatja.

Két héten belül kétszer bújt ki a szög a zsákból, egyszer Sallai R. Benedek úr földpályázati rendszerével, aki egyébként nem is ennyit akart elnyerni, hanem mint kiderült, ennek a tiszteresét (*Dr. Schiffer András közbeszól.*), tehát az LMP-s oligarchaságra való vágyás már Sallai R. Benedekben megvan. Ugyanígy jártak ezzel a törvénnyel is, ugyanis, ha kimondják, ha nem, az történt, hogy minden akaratuk ellenére nem támogatták az előterjesztést, és bizony így a brókerek pártjára kerültek (*Derűltég az LMP soraiban.*), ha tetszik, ha nem tetszik. Azzal, hogy nem támogatták a szigorítást és az átalakítást, és ezáltal a törvényjavaslat nincs elfogadva, az LMP erre az oldalra állt.

Úgy gondolom, hogy a kormány e tekintetben mindent megtett annak érdekében, hogy először is a brókerbotrány ügye a hatóságok által a lehető leghamarabb felderítésre kerüljön, és hogy a felelősöket mihamarabb utolérjék, és méltó büntetésüket elnyerjék, hiszen példátlan gyorsasággal indult el a nyomozás, a számonkérés, illetve több elkövető is már előzetes letartóztatásban van.

(11.10)

De ugyanolyan példás volt a szabályozás is, hiszen a botrány kirobbanását követő néhány héten belül már a parlament előtt volt a szigorításról szóló szabályozás, amiről éppen beszélünk, az elmúlt héten lett volna a zárószavazása, ha ezt önök nem akadályozzák meg. Igenis, a szabályozás terén is lépett a kormány gyorsan, és úgy gondolom, hogy elvégezte azt a munkát, amit egy felelős kormánynak ilyen helyzetben tennie kell. De ugyanolyan felelősséggel járt el a kártalanítás terén is, hiszen felmérve a helyzetet az Országgyűlés - képviselői javaslatra - meghozta azokat a törvényeket, amelyek által a kártalanítás igazságos lesz az emberek számára.

Azt gondolom, hogy a kormánynak (*Közbeszólások az LMP soraiból.*) és az Országgyűlés kormánypárti többségének lelkiismeret-furdalása ebben a kérdésben nem lehet, lelkiismeret-furdalása csak az ellenzéknek lehet, és jelen esetben a Lehet Más a Politika frakciója öt tagjának, akik nem támogatták azt, hogy Magyarországon szigorúbb felügyeleti és ellenőrzési rendszer alakuljon ki, nem támogatták azt, hogy többet ilyen botrány, ilyen brókerbotrányok sorozata Magyarországon ne jöjjön létre.

Úgy gondolom, hogy a Lehet Más a Politikának előbb-utóbb el kell számolni az emberek irányában amiatt, hogy ezt a törvényjavaslatot nem támogatták. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padso-rokban.*)

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr, a KDNP részéről: „Kettős felelősségünk bevándorlás-ügyben” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A bevándorlás kérdésében minden felelős politikusnak kettős felelőssége van. Egyrészt felelősek vagyunk Európa kultúrájáért és a magyar emberek biztonságáért, másrészt viszont a segítségre szoruló emberért, az egyéni tragédiákkal küszködőkért. Ezt a kettős felelősséget átgondoltan, higgadtan és valóban felelősen kell megvalósítanunk.

Kezdjük talán a jelenséggel! Egyes országokban kaotikus állapotok vannak, éppen a nagyhatalmi érdekek és a helyi bűnözők miatt. Megindult egy népvándorlás, és azt is tudomásul kell vennünk, hogy Magyarország a szárazföldi bevándorlók által leginkább veszélyeztetett ország. Ha az adatokat nézzük, akkor azt látjuk, hogy ebben a félévben már 50 ezer fölött van az illegális határátlépők száma, ez duplája annak, ami az előző évben volt, és ma már, 2015-ben 100 ezer körül várható az éves bevándorlói létszám.

Ha ez a jelenség, milyen következménye van Európa és Magyarország számára? Vannak, akik a korlátlan bevándorlás hívei, azoknak a tevékenységétől az várható, hogy ez az Európa néhány évtized múlva már nem ez az Európa lesz, hanem egy másik, ami-

nek már nem sok köze van a hagyományos, évezredek átélte európai kultúrához. Az integrálódás lehetősége nincs meg egy olyan távoli kultúrkörből érkezőkkel kapcsolatban, amely megvan esetleg a kontinensen belüli bevándorlókkal, nem beszélve éppen a magyar nemzethez tartozó határon kívüliekről. De a következmények között ott van a polgárainkat fenyegető veszély is, hiszen a bevándorlók között meglehetősen sok olyan ember van, aki vagy a terrorizmusnak a híve, vagy pedig különböző bűnözői csoportoknak a tagja. Tehát a polgárok biztonsága is egy követelmény, ami iránt felelősséggel tartozunk.

Ott van a másik, ezzel látszólag ellentétes felelősség, az egyének iránti, a bajba jutott emberek megsegítése iránti kötelezettségünk. A kettőt nem könnyű, de össze kell hangolnunk, hiszen hadd mondjak egy példát. Budapesten sok hajléktalan él, őket kötelességünk akár politikusként, akár magánemberként segíteni, de nem azzal, hogy befogadjuk az otthonunkba, még csak azzal sem, hogy szabadon, köztéri táborozást engedélyezünk, hanem azzal, hogy fedeleket adunk a fejük fölé, élelmet és ruhát biztosítunk számára, és megpróbáljuk kivezetni őket ebből az állapotból.

Valami hasonló a helyzet a bevándorlókkal is. Nem feltétlenül a saját lakosainkat fenyegető bevándorlást kell támogatni, hanem a határon túl kell megadni nekik a segítséget, legyen ez például katonai segítség bizonyos országokban, legyen politikai segítség, vagy legyen karitatív. Én tudom nagyon jól, hogy nem könnyű ezt a kettős felelősséget összehangolni, de a helyzet sem könnyű, amit meg kell oldanunk. Nem veszélyeztethetjük a saját honfitársainkat, nem veszélyeztethetjük a hagyományos európai kultúrát, viszont valamilyen módon segítenünk kell azokon, akik politikai vagy vallási üldözöttek.

Úgy gondolom, hogy a probléma kezelésében az első lépéseket megtettük, de nem szabad szélsőséges, csupán egyetlen felelősséget érvényesítő megoldást keresnünk. Bízom abban, hogy a magyar parlament is, a kormányzat is meg fogja találni ezt a megoldást. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is fontos, hogy leszögezzük azt, hogy mi az, amiben nem lehet vita. Nyilvánvalóan nem lehet vita abban az emberiség jegyében, hogy Magyarország, úgy, mint a civilizált országoknak, hozzá kell járulnia ahhoz, hogy ezek az emberek a szülőföldjükön emberi életet élhessenek. Ezért is van, hogy költségvetési pénzből, a magyar adófizetők pénzéből szerepet vállaltunk Afganisztánban, Irakban, egyházi, civil, karitatív szervezeteken keresztül Szíriában is, az egész Keleten. Ahhoz sem férhet kétség, hogy a valóban politikai menekülteket, akik

politikai, vallási vagy etnikai okok miatt az életükért menekülnek, őket a civilizált országoknak be kell fogadni, és látnunk kell azokat az emberi tragédiákat, amiket részint ezeknek az országoknak a saját rendszere okozott, részint nagyhatalmi játszmák és tévedések következményei és embercsempész gazemberek vámszedése, tehát karitatív alapon ezeknek az embereknek segíteni kell.

Ugyanakkor a helyzet súlyosságából kifolyólag, a magyar nemzet s a történelem színe előtti felelősségtől vezérelve túl kell lépni a pízsi kereteken és világossá kell tenni azt, hogy az ezekből az országokból - Afganisztánból, Szíriából, Irakból vagy Észak-Afrikából - érkező migráns tömegek bizony részben, jelentős részben integrálhatatlanok, elsősorban azért, mert nemhogy asszimilálódni nem akarnak, de integrálódni sem. Sok esetben az európaiktól idegen, sőt ellenséges kulturális, vallási háttérből jönnek, ilyen mentalitással, és ennek a veszélynek nem tehető ki Európa és nem tehető ki Magyarország. És azt kell mondanom, hogy a terrorista veszély ezekben az esetekben nem előítélet, hanem utóítélet, egyszerűen tapasztalati tény, meg kell nézni a Párizsban és Londonban történeteket.

És hogy mennyire álságos a balliberális oldal kettős beszéde, a tekintetben hadd ismertessem meg az Országgyűlést néhány részlettel, néhány - idézőjelben mondom - gyöngyszemmel, amikor 2004-ben a szociális demagógiáig elmenő módon kampányolt a balliberális oldal a kettős állampolgársággal szemben, mintegy bevándorlónak tétélezve a külhoni magyarságot, és a következőt mondta például akkor Gyurcsány Ferenc, akkori miniszterelnök. Azt mondta: „Amikor azonban elmondjuk, hogy 800 ezer magyarizacsvánnyal rendelkező határon túli nemzetársunk valószínűleg tartja, hogy áttelepedik Magyarországra, itt venné igénybe az egészségügyi, szociális szolgáltatásokat, itt tartana igényt nyugdíjra, akkor nem riogatunk, hanem tájékoztatunk, és nem alaptalan dolgokat híresztelünk, hanem tényeket sorolunk.” Majd hozzáteszi, hogy mindez 500 milliárdba kerülhet majd mindannyiunknak.

(11.20)

Ki is számolja a pártkiadványuk - amit egyébként kormánypénzből csináltak -, hogy ez évente személyenként 167 938 forintba kerülne, minden egyes állampolgárnak havonta pedig 13 995 forintba. *(Szilágyi György: Szégyen!)*

Vagy még egy gyöngyszemet hadd ismertessek. Ujhelyi István akkor a Fialat Baloldal nevében a következőket mondta: „Orbán Viktor megalomán ötletének és külpolitikai kudarcának árát elsőként a fiatal munkavállalókkal kívánja megfizettetni. Zömében fiatal, romániai román munkavállalók jelennek majd meg a magyar kormány jóvoltából a munkaerőpiacunkon. Világos tehát, hogy ez hátrányosan érinti azokat a kortársainkat, akik munkahely nélkül kezdik önálló életüket. A Fialat Baloldal számára

elfogadhatatlan az ifjúság megélhetési és munkalehetőségeinek ilyen kiárusítása.” Mondta ezt akkor a balliberális oldal. (Dúró Dóra: Szégyen! - Szilágyi György: Szégyen!)

Tisztelt Ház! Tehát láttuk azt, hogy a balliberális oldal 2004-ben a külföldi magyarokkal szemben a szociális demagógiáig elmenő bevándorlásellenes kampányt vitt, ezért teljesen hiteltelen, amikor most hirtelen a külföldi bevándorlók - idézőjelben mondom - mellé áll. Ezért azt állítom, hogy kétszeres felelőtlenséget követ el. Az első felelőtlenség az volt, amikor a külföldi magyarok állampolgársága ellen kampányolt 2004-ben, most pedig, 2015-ben a magyar nemzet önvédelmi reflexeit ellehetetlenítve akarja megakadályozni azt, hogy védekezhessünk ezzel a migrációval szemben, ami veszélyt jelent Magyarországra, veszélyt jelent Európára, veszélyt jelent a magyar emberekre és veszélyt jelent az európai emberekre. Köszönöm. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tukacs István képviselő úr, az MSZP részéről: „A parlamenti vitanap elé” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Abban bizonyára egyetértünk, hogy nagyon kevés olyan nemzeti ügy van, amely igényli a megállapodást politikai erők és szakmai szervezetek között. Kevés van ilyen, mert hiszen kevés olyan ügy van hazánkban, amely nem tűri, hogy négyévente más irányba ránkassák. Én a magam részéről az egészségügyet, az oktatást és a nyugdíjrendszert sorolom ebbe a körbe.

De nemcsak azért kezdeményeztünk vitanapot az egészségügyről, mert hiszünk abban, hogy ennek a megállapodásnak lenne helye, hanem azért is, mert a szakma azt jelezte, hogy az egészségügy működőképességének a határára ért. Ezt jelezte a szokatlanul egységes és összehangolt tüntetéseink. Azt jelezte, hogy elégük van; elégük van azokból a bérekből, amikből nem lehet megélni, és ezért kénytelenek két vagy három munkahelyen dolgozni. Elegendő van a megalázó orvos és orvos, orvos és beteg viszonyát megrontó hálapénzrendszerből. Elegendő van abból, hogy a kórházak adóssága miatt nem képesek olyan eszközökkel dolgozni, amelyek szükségesek lennének, nem tudják teljesíteni a dolgukat. És elégük van abból, hogy az elvándorlás miatt egyre több munka járul rájuk, és a lehetetlen helyzet miatt maguk is egyre többször gondolkodnak azon, hogy elmenjenek hazánkba. Arról már nem is beszélek, hogy a betegük előtt vállalhatatlan számukra, hogy egyre hosszabbak azok a váró- és előjegyzési listák, amelyekkel gyógyulni lehetne.

Amikor a szakma ezt kimondta, akkor a kormány folyamatosan egy kommunikációs típusú egészségügyi kormányzással próbálkozik. Összefüggő elképzelésrendszert nem látunk, bedobott és

majdnem összeillesztésre érdemes mozaikdarabkákat igen. Csakhogy ezeknek a mozaikdarabkáknak az az egyetlen problémája, hogy összeilleszteni lehet őket, de nem formálnak alakot. Mert ilyen mozaikként volt bedobva darabkaként az onkológiai szűrés, aminek nem látjuk a következményét; ilyen mozaikdarabkaként volt bedobva a várólisták csökkentésére előbb 1, majd talált 5 milliárd, amitől a várólisták nem kezdtek el drasztikusan csökkenni, sőt az utóbbi időben megállt a csökkenés, és újra növekszenek; ilyen kommunikációs mozaikdarabka volt az, amikor önök azt mondták, hogy átrendezik az ellátórendszert, és megállapodnak a kórházakkal. Kérdezem, hol van a megállapodás, és hol van ennek a nyilvánossága. S arról már nem is beszélek, hogy azt mondják, Erdélyben kórházat építenek, a Partiumban, Nagyváradon. Aki az ország keleti részén lakik, az a különbséget pontosan ismeri, önök meg nem.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vitanapon azt akarjuk világossá tenni, hogy az egészségügyben szakmai koncepciókról tárgyalni és megállapodni akkor van értelme, ha van kormányzati szándék az egészségügy költségvetésének jelentős emelésére. Nem arra, amit el lehet kommunikálni 5, 1 vagy 10 milliárdonként, hanem egy jelentős, egyszeri, legalább 120 milliárdos emelésre. Ha ez nincs meg, nincs értelme annak, hogy szakmai koncepciókról beszéljünk. Ha ez nincs meg, akkor nincs értelme annak, hogy hosszú távon gondolkozzunk az egészségügy jövőjéről. Lehet, hogy önök hisznek abban, hogy el lehet beszélgetni a nyilvánosságban az egészségügy sanyarú helyzetét; mi nem hiszünk abban, és azt gondoljuk, hogy a szándék, valamint a pénz kellene hogy meglegyen. Ebből a szándékot nem látjuk, a pénzről pedig azt mondják, hogy ez meglenne, csak éppen másra költjük el.

Merthogy ez a 120 milliárd kísértetiesen megegyezik az egyébként a gazdagoknak megint kedvező, ámde tulajdonképpen nem szükséges adócsökkentés mértékével, azzal a bizonyos 1 százalékkal, és kísértetiesen, szinte majdnem centire megegyezik a stadionfejlesztésre fordított összeggel, tisztelt képviselőtársaim. Ha erre van, akkor az egészségügyben miért nincs ilyen elhatározás? Miért nem teljesítik a tüntetőknek azt a követelését, hogy nem életpályamodellt, hanem legalább 50 százalékos bérfelvezetést akarnak most, három-négy éven belül pedig százszázalékos belátható pályát? Miért nem akarják a várólistákat csökkenteni azzal, hogy jó finanszírozást adnak az intézményeknek? Miért nem akarnak jó feltételeket teremteni, hogy itthon maradjanak az orvosok? Miért gondolják, hogy az egészségügyről csak kommunikációs alapon kell beszélgetni, de tenni nem kell érte?

Nos, erről akarunk a vitanapon beszélni, reményeink szerint a megállapodás esélyével. Köszönöm a szót, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A mai napon valóban, miután a kérdéseken és az azonnali kérdéseken túljut a parlament, egy teljes vitanapot szánunk annak, hogy az egészségügy kérdéséről lehessen itt a Ház falai között beszélni, ellenzéki kérésre. Amikor képviselőtársaink mindig a parlament jogainak a korlátozásáról beszélnek, akkor azt ne felejtsek el mellé tenni, hogy amikor például az egészségügyről akartak külön vitanapot saját előterjesztésként az ellenzéki, szocialista képviselők kérni, akkor arra természetesen lehetőség nyílt. Sőt, ahogy elnéztem, még a napirend utáni felszólalásokban is öten-hatan ezt a kérdéskört fogják előhozni. De természetesen ez egy fontos kérdés, ezért bízom benne, hogy hasznos lesz a ma délutáni vita.

Mielőtt az egészségügy kérdéséről beszélnék, egy dolgot azért kiemelnék Tukacs képviselőtársam felszólalásából, és ez a „nem szükséges az adócsökkentés” félmondat volt, amelyben azt hiszem, jól kijött, hogy a szocialistáknak mi a politikája, költségvetési politikája, gazdaságpolitikája: az adóemelés. Ha ön azt mondta, hogy a 2016. évi személyi jövedelemadó-csökkentés nem szükséges, az azt jelenti, a szocialisták azt szeretnék, ha a jövő évben is mindenkinek kevesebb maradna a zsebében. Márpedig a jövő évi adócsökkentés minden adófizető magyar állampolgár számára pluszjövedelmet jelent olyan szempontból, hogy nem kell befizetnie adóként. De nagyon beszédes volt az a mondat, hogy nem szükséges adócsökkentés Magyarországon. Ezt várhatjuk a szocialistáktól, mert ha nem csökkentik, akkor általában növelik az adókat.

Az MSZP-nek valószínűleg tényleg vannak fiókban maradt elképzelései az egészségüggyel kapcsolatban, ugyanis amikor kormányra kerültek, akkor mindig a liberálisoknak játszották át ezt a területet, és mindig is az SZDSZ uralta az egészségügy területét. Ezért van ilyen sok fiókban ragadt és ki nem próbált javaslata az MSZP-nek. Nem tudjuk, hogy ezek jók vagy rosszak, hiszen a szocialista egészségpolitikát 25 év alatt nem tapasztalhattuk meg, azt mindig az SZDSZ-nek adták, amely pedig privatizációval, vizitdíjjal, kórházi napidíjjal és más módon próbálta egyfajta termelőágazattá silányítani az egészségügyet. Ha ezek az elképzelések így le is zajlottak volna, amelyek az MSZP-SZDSZ-kormányzatban voltak, akkor talán már nem is lenne ilyen súlya egy egészségügyi vitanapnak, hiszen sok része már privatizált lenne akár a pénztáraknak, akár az intézményeknek.

Ezzel szemben mi az elmúlt öt évben, amint a gazdaság teljesítménye megengedte, igyekeztünk javítani az egészségügy helyzetén, nyilván annyival, amennyivel a költségvetés helyzetéből lehetett. De azért az az összeg, az a 60 milliárd forint, amelyik kórházi adósságrendezésként a sok-sok évvel ezelőtt felhalmozott és azóta a kórházak előtt görgetett adósságokat most végre képes eltüntetni és a kórház-

zaknak újra lélegzetet adni ahhoz, hogy a gazdálkodásukat ilyesfajta teher nélkül tervezhessék, azt hiszem, ez egy fontos előrelépés.

(11.30)

A várólistáknál képviselő úr azt mondta, hogy 5 milliárd vagy 1 milliárd. Nem 5 vagy 1, hanem 5 és 1, meg még 1, meg még 1,5 az az összeg, amit mondjuk, az elmúlt másfél évben a várólisták csökkentésére tavaly év elején, tavaly év közben, decemberben és januárban a kormányzat megszavazott. Bízunk benne, hogy ez 18 ezer embernek segít majd a várólistán való előrejutásban, hogy azokat a kezeléseket, azokat a beavatkozásokat el is végezzék, amire nagyon régóta vártak esetben.

Az is fontos, ha megnézi az idei évi költségvetést, hogy 6 százalékkal bővült az egészségügyi források köre, amelyik nagyobb, mint a gazdasági növekedés üteme, tehát nagyobb mértékben növelte az idei évi költségvetésben a kormány az egészségügyre fordítható forrásokat, mint ahogy a gazdaság teljesítménye növekedett. Ebből is látható, hogy az egészségügyre többletforrást kívánt fordítani a kormányzat. De ha megnézi az E-alap mostani, a holnapi szavazásokkor is előkerülő főösszegét a költségvetési tervezetben, akkor azt láthatja, hogy 53 milliárd forinttal több van az Egészségbiztosítási Alapban jövőre, mint idén.

Ebből 12,8 milliárd forint fog az egészségügyi szakdolgozók és orvosok mozgóbérének korrekciójára fordítódni. Ez nyilvánvalóan érezhető, ismételten érezhető béremelés lesz. Bízunk benne, hogy az a 24-27 százalék, amit az orvosok, ápolók az elmúlt öt évben kaphattak, 2012-ben, 2013-ban egyszeri bérkiegészítéssel is megtoldva, azért az a 76 milliárd forint, amit sikerült az egészségügyi ágazatban dolgozók számára juttatnunk, valamelyest enyhítette azokat a lemaradásokat, amiket a munka értékéhez képest a bérekben láthatunk, vagy a nyugat-európai bérekhez képest láthatunk. Tudjuk, hogy még tovább kell emelni, de fontosnak tartom, hogy amit tudott a kormány, azt megtette az elmúlt öt évben is.

Ha a fiatal orvosokat nézem, a jövő évi költségvetésnél 2,5 milliárd forint van a fiatal szakorvosok támogatására, hogy ha kikerülnek a rezidensprogramból, akkor onnantól kezdve a bérük ne csökkenjen. A háziorsvosi ellátórendszerre a tavalyi 10 milliárd után az idén újabb 10 milliárd forint, gyógyszer-támogatásra plusz 7 milliárd forint növekedés, mindamellett, hogy újabb gyógyszerek, több mint új 40 hatóanyag került be a támogatott gyógyszerek közé. Ugyanakkor az árakat sikerült jelentős mértékben leszorítanunk. A gyógyászati segédeszközök vásárlásához szintén 4,9 milliárd forintos többlet van, és még lehetne sorolni, hogy mennyi pluszforrást igyekszünk biztosítani, de a vitanapon ezt folytathatjuk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Volner János képviselő úr: „Milyen titkolnivalója van a Fidesznek a brókerbotrány kapcsán?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Több hónap eltelt a brókerbotrány kirobbanása óta, így érdemes átnézni ennek a botránynak a főbb fejleményeit és azt, hogy hogyan kezelte a kormány ezt a helyzetet. Megismerhettük azt, hogy a Magyar Fejlesztési Bank még a szocialista kormány időszakában fedezetlenül 16,9 milliárd forintos kezességet vállalt a Quaestor részére. Lehet találgatni, vajon melyik volt az a másik kormány, amelyik elsikálta ebben az ügyben a 2010-ben tett feljelentést. A Fidesz volt, kérem szépen. Elsikálták ezt a feljelentést, nem lett belőle semmi.

Akkor, amikor a pénzügyi felügyeletről szóló törvény 2010-ben ide, az Országgyűlés elé került, én magam 24 darab módosító javaslatot nyújtottam be, olyan javaslatokat, amelyekkel meg lehetett volna előzni a brókerbotrány kialakulását, szigorítottunk volna az ellenőrzésen, szigorítottunk volna a bankárok és a brókercégek vezetőinek egyéni felelősségvállalásán. A Fidesz is leszavazta és az MSZP is leszavazta ezt az indítványt. Nemmel szavaztak rá akkor, amikor meg lehetett volna a bajt előzni.

Azt láthatjuk most, hogy mind a Buda-Cashnél, mind a Quaestornál, mint a Kun-Mediátornál hol fideszes, hol szocialista kötődésű politikusokat láthatunk a háttérben, nyakig benne van mind a két párt, a Fidesz is és a szocialisták is. *(Dr. Rétvári Bence: Ki van a Kun-Mediátor mögött?)* Azt láthatjuk, hogy egy 15 éven keresztül zajló csalássorozatról van szó, ennyi időn keresztül sem a szocialisták, sem a Fidesz egyszer nem ellenőrizte le tisztességesen ezeket a brókercégeket. Sőt, kirobbant a brókerbotrány. Március 15-én, a brókerbotrány közepén kitüntette a kormány Szász Károlyt a pénzügyi felügyelet élén végzett kimagasló munkájáért, hölgyeim és uraim. Bebizonyosodott, hogy csak a Fidesz - ez a jelszó jellemzi a politikájukat mindennap.

És mit is láthatunk? Hogyan zajlik vajon az elszámoltatás? Tizenkét éve nincs jogerős ítélet még a Kulcsár-ügyben sem. Azóta a Fidesz nem számoltatta el a felelősöket. Mit láthatunk azonban most itt a Quaestor környékén? Egyetlenegy cég van a brókerbotrányban érintett cégek közül, ahol a Fidesz 6 millió forintról 30 millió forintra emeli a befektetővédelmi értékhatárt, az eredeti törvényi érték ötszörösére. Mi úgy gondoljuk, ez mindenkit megilletne, a Fidesz azonban csak a Quaestorra terjeszti ezt ki. Vajon mi lehet a háttérben, hogy ott meg kell ötszörözni, a másik cégeknél bajba jutott károsultaknál pedig az állam azt mondja, hogy itt semmit nem gondol a károsultaknak juttatni, ők elbukták a pénzüket. Például az én választókerületemben, Cegléden és környékén 25 ezer károsultja van egyes hírek szerint a Hungária Értékpapír tev-

kenységének, nekik semmiféle kártérítést a kormány nem szeretne adni.

Azt is érdemes megnézni, hogy akkor, amikor a kormány behozta ide szavazásra ezt a javaslatot, a kétharmados passzusokat vajon miért nem támogatta a Jobbik. *(Dr. Rétvári Bence: Halljuk!)* Nagyon világos volt a kezdet kezdetétől fogva az álláspontunk, és nagyon világos volt, államtitkár úr, az is, hogy nem zárt ajtók mögött, titokban szeretnénk önökkel egyezkedni arról, hogy a brókerbotrányban milyen jogszabályokat fogadjunk el vagy hogyan. Az első pillanattól fogva elmondtuk, követeljük, hogy derüljön ki azoknak a neve, akik az utolsó időszakban pénzt menekítettek ki bennfentes információk alapján a Quaestorból. Önök ezt a követelést elutasították, az erre vonatkozó javaslatot nem nyújtották be, illetve leszavazták. Teljesen nyilvánvaló, hogy a kormánynak ezen a területen valamilyen takargatnivalója van.

Mi azt is elmondtuk, hogy ha nem rejti a kormány banktitok védelme alá ezeknek az embereknek és vállalkozásoknak a nevét, akkor nem csak mi fogjuk megszavazni ezt a jogszabályt nagy örömmel. Itt az LMP mellettünk, ők is igennel fognak erre szavazni. De, államtitkár úr, önök tovább titkolóznak. Vajon miért? Fontosnak tartottuk azt, hogy a fideszes képviselők nyilatkozzanak a Magyar Nemzeti Bank vezetőivel együtt arról, hogy büntetőjogi felelősségük tudatában kijelentik, nem vettek ki az utolsó időszakban pénzt a Quaestorból. Más pártok képviselői ezt megtették, önök még mindig nem tették meg. Vajon miért? Nincs itt esetleg valami takargatnivaló?

És nagyon fontosnak tartjuk azt is, hogy elmúljon az a gyalázatos állapot, amit a szocialista kormányok és önök is együtt végeztek, hogy állami intézmények pénzét beteszik csaló brókercégekhez, hogy azzal szabadon tőzsdézhessenek. Ezekben a követelésekben az ellenzéki pártok közül a Jobbik és az LMP egyetért, a szocialisták sumákolnak, a Fidesz pedig nemet mond.

Ha azt akarja, államtitkár úr, hogy elfogadjuk ezt a jogszabályt, akkor tegyék nyilvánvalóvá, hogy önök nem voltak ebben érintettek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azzal kezdem, hogy ha önnek bármilyen tudomása van arról, hogy bárki is bűncselekményt követett el, vagy annak gyanúja önben fölmerül, hogy bennfentes információval rendelkezett és azzal visszaélt a brókerbotrány kapcsán, legyen az politikus, aki ezt elkövette vagy nem politikus, legyen az fideszes vagy nem fideszes, fáradjon be, legyen szíves, a hatóságokhoz, és tegyen följelentést. Egyébként erre az országgyűlési képviselői esküje is kötelezi, ne pedig sejtessen itt dolgokat,

ne pedig handabandázzon itt, ne pedig mutogasson a kormánypárti politikusokra, miközben egyébként semmit nem tud. De ön úgy gondolja, hogy mint ellenzéki politikus ezt megteheti.

Egyébként ön és az önök pártja a második a mai napon itt a parlamentben, aki mosakszik. (*Derűtség a Jobbik és az LMP soraiban.*) Mosakszik, mert elkövettek egy súlyos hibát, az elmúlt héten nem szavazták meg a pénzügyi felügyeleti ellenőrző rendszer szigorítását. Elköverték ezt a hibát, mind a három ellenzéki párt, és most nyilván magyarázkodni kell a nyilvánosság előtt, hogy ezt miért nem tették meg. (*Dúró Dóra: Nekünk nem kell magyarázkodni.*) Egészen mást beszél ön, frakcióvezető-helyettes úr és a Jobbik, és teljesen mást cselekszik. Amikor ki kell állni a nyilvánosság elé, ugyanazt csinálják, mint az LMP, mondják, hogy ilyen szigorítás, olyan szigorítás szükséges, ön 2010-ben be is nyújtotta ezt, de 2015-ben, amikor itt volt a parlament előtt, akkor pedig nem szavazta meg, sem ön, sem pedig a frakciója.

Tehát úgy gondolom, hogy önök mást kommunikálnak, és teljesen mást döntenek. De nem ebben a kérdésben vannak így egyedül. Néhányat fel tudnék sorolni. Ezek közül egyet kiemelek, jó? Az európai uniós tagságunk kérdését.

(11.40)

Nem ez az első jobbikos eset, hogy 2010-ben máshogy gondolják, 2015-ben meg megint máshogy gondolják. Az Európai Unióról is azt gondolták, Vona Gábor pártelnök úr sok tízezer ember előtt kijelentette, hogy bizony az Európai Unióból ki kell lépni. Ma már ő tagadja a parlamentben, magyarázkodik, hogy ő ilyet nem is mondott, nem is így gondolja. (*Szilágyi György: Ez hazugság!*) De ugyanez a helyzet, mondjuk, a Magyar Gárdával kapcsolatos álláspontjukkal, a Betyárseregről kialakított álláspontjukkal. Ma már minél távolabb legyenek ezek (*Boldog István: Álláshalmazás!*), holott, úgy tudom, a Jobbik éppen az ő alapjukon, csírájukon jött létre, és végzi ma is tevékenységét.

Vagy egy apróság, hogy a pártelnök úr azt mondja, felgyulladt egy zászló, nem pedig az igazat mondja, hogy felgyújtotta egy jobbikos az Európai Unió zászlaját. Ilyen apróságok (*Zaj a Jobbik padsoraiból. - Dr. Schiffer András: És hol van az uniós zászló?*), amelyek egyébként a Jobbik politikájára rávilágítanak (*Dr. Schiffer András: Hova lett az uniós zászló?*), rávilágítanak arra, hogy bizony másként beszéltek és gondolkodtak korábban (*Dr. Schiffer András: Hova lett az uniós zászló?*), mint 2015-ben. És ehhez persze segítséget kapnak Schiffer András LMP-s frakcióvezető úrtól. (*Derűtség a Jobbik és az LMP padsoraiból. - Közbeiktált a Fidesz padsoraiból: Zöldfasiszták!*) Szerintem a frakcióvezető úr át is ülhetne a Jobbik frakciójába is, ott folytathatná az ordibálását a felszólalásom közben. (*Dr. Schiffer András: Hol az uniós zászló?*)

Tehát amikor ön a Fideszt kéri számon, akkor azt javaslom, hogy előbb ön számoljon el a felvetett kérdésben. Például abban, hogy Lukács László frakciótársuk ügyvédi irodája Karcagon (*Dr. Schiffer András: Egy feljelentés nem elég?*) a Kun-Mediátor közvetlen szomszédságában van. (*Nagy zaj, közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Farkas Gergely: Feljelentés volt!*) A mai napig nem tisztázták (*Burányi Sándor: Hihetetlen!*), hogy ez az ügyvédi iroda részt vett-e a Kun-Mediátor tevékenységében, adott-e jogi segítséget, segített-e az ügyfelek felhajtásában. A mai napig nem adtak rá egyébként választ (*Dr. Schiffer András: Egy feljelentés nem elég?*), hanem engem fenyegettek meg, mert el mertem ezt mondani a parlamentben, és majd bíróságra kell ezért mennem. (*Dr. Schiffer András: Hamis vád!*)

Válaszoljon először a Jobbik arra, hogy mi történt a 2010-es álláspontjukhoz képest! 2010-ben még a pénzügyi felügyeleti rendszer szigorításának pártján álltak, most pedig az ellen vannak, mert az ellen szavaztak. Erre kell önöknek most választ adni, és nem a Fidesznek, önöknek! Válaszoljanak arra is, hogy miért álltak a brókerek pártjára! Mert azzal, hogy leszavazták ezt a törvényt, és nem hagyták, hogy minél előbb hatályba lépjen, leszavazták, és a brókerek pártjára álltak, nem pedig a betétesek pártjára. Korábban még a betétesek pártján voltak, legalábbis a kommunikációjukban. De van még lehetősége a Jobbiknak javítani, ugyanis a törvényjavaslatot vissza fogjuk hozni az Országgyűlés elé, és arra kérjük a Jobbikot is, hogy változtasson az álláspontján (*Szilágyi György: Nyilvánosságra hoztátok, hogy hova lett a pénz a Quaestorból?*), álljon az ország érdeke mellé, álljon a sok-sok betétes ember mellé (*Szilágyi György: Nyilvánosságra kell hozni!*), és szavazza meg a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Utolsó napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vargha Tamás képviselő úr, a Fidesz részéről: „Székesfehérvár Magyarország fejlődésének motorja” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

VARGHA TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma Székesfehérvár gazdasági tekintetben nemcsak a közép-dunántúli régió, hanem az ország egyik legerősebb és legfejlettebb városa, egy immár 280 ezer főt számláló térség folyamatosan fejlődő egészségügyi, oktatási, kulturális, sport, munkaerőpiaci és gazdasági központja.

Székesfehérvár az a történelmi város, ahol álmalapító Szent István királyunk minden év augusztusában összehívta a törvénylátó napokat, és felépítette Európa egyik legnagyobb és leggrandiózusabb templomát, amely koronázások, királyi esküvők és temetkezések helyszíne volt évszázadokon át. Székesfehérvár az a város, amely iskolavárosként több száz éve kiművelt emberfők sokaságát adja a nem-

zetnek; és Székesfehérvár az a város is, amely bölcsője a magyar jégkorongnak, ahol minden évben sok ezer kisgyerek és diák sportol, és az a város, ahol bajnok lett a Videoton.

Tisztelt Képviselőtársaim! Erős történelmi hagyományokra épülő, innovatív és dinamikus fejlődés. Ezt sokszorozhatja meg és gyorsíthatja fel a miniszterelnök és a város polgármestere közötti megállapodás, a „Modern városok” programja. A Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház a Balaton-Velencei-tó-Buda-tengelyben stratégiai jelentőséggel bír. Készek vagyunk arra, hogy a program keretében a már megkezdett fejlesztési koncepciót továbbvigyük, a komplex ellátás központosítását továbbfolytassuk egy új belgyógyászati tömb építésével, és a források ismeretében egy új onkológiai centrumot alakítsunk ki. Középiskolai oktatási kampusz kiépítését is tervezzük, amely egyrészt megteremti a lehetőségét a gazdasági szereplők igényeihez igazított jelenlegi képzési tartalmak bővítésére, valamint továbberosítja a már meglévő művészeti és idegen nyelvű képzéseinket is.

A város központja ma is az ezeréves múltra tekintő belváros, épített örökségünk, melyet kötelességünk óvni, ápolni és a jövő nemzedékeinek átörökíteni. Itt, a nemzeti emlékhely közvetlen közelében találjuk művészeti és kulturális intézményeinket. Az Árpád-ház-programmal is összhangban, északi és déli irányban mind szellemi, mind fizikai értelemben szeretnénk kiterjeszteni a közösségi teret, megvalósítjuk azt a korszerű, széles programkínálatot nyújtó kulturális negyed, amely a város múltjához méltó módon képes fogadni az idelátogatókat, és turisztikai szempontból is vonzó lehetőséget biztosít a városnak.

Székesfehérvár a nemrégiben elkészült és immár közkedvelt kerékpárúttal közvetlenebb és élő kapcsolatba került a Velencei-tóval. Érdemes ezt a kapcsolatot továbberosíteni, mert jelentős lehet a városunkba és a régióba látogató vendégek számára, de egyúttal a fehérváriak életminőségének javulását is szolgálja. Mindazokét, akik ma a városban élnek, és azokat is, akik a jövőben itt helyezkednek el, itt találnak munkát az egészségügy, a kultúra vagy az ipar területén. Lakásprogramunkkal szeretnénk elősegíteni azt, hogy végleges otthonra találjanak Székesfehérváron.

A Székesfehérvár-Börgönd repülőtér visszavásárlásához városunk az elmúlt években jelentős támogatást kapott a kormánytól. Ahhoz, hogy továbblépjünk, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériummal és a Nemzetgazdasági Minisztériummal együtt kidolgozzuk azokat a terveket és elképzeléseket, melyek megvalósításával további lendületet adunk Fehérvár gazdaságának. A kulturális és sportrendezvények sikerét és vonzerejét látva, úgy gondolom, megérett az idő, hogy fejlesszük az ehhez szükséges infrastrukturális hátteret is. Megkezdjük tehát egy többfunkciós csarnok tervezését, és elvégezzük a szükséges előkészítő munkát annak érdekében, hogy ez mielőbb megvalósulhasson.

Tisztelt Képviselőtársaim! A „Modern városok” program egy komplex fejlesztési folyamat, mely azt a munkát, amit a város vezetése a kormány támogatásával az előző ciklusban megkezdett, továbbfolytatja, ezzel is biztosítva Székesfehérvár és Magyarország sikerét itt, Európában annak érdekében, hogy az ezeréves történelmi múlt alapjain méltó környezetben továbbra is egy erős és sikeres közösséget építhessünk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! L. Simon László államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban így van, ahogy a képviselő úr a napirend előtti felszólalásában összefoglalta. Székesfehérvár ma Magyarország egyik húzó városa, az egyik legerősebb motorja ennek az országnak mind szellemi, mind kulturális, mind gazdasági értelemben. Éppen ezért tartotta fontosnak a kormány azt, hogy a „Modern városok” program keretében a miniszterelnök úr és Cser-Palkovics András polgármester úr megállapodást kössön számos olyan beruházás megvalósítása érdekében, amelyek nem is elsősorban a gazdaságélénkítést szolgálják, hanem sokkal inkább a város infrastrukturális ellátottságának, kulturális infrastrukturális ellátottságának és egészségügyi szolgáltatásainak javítását. Mindennek az van a hátterében, ahogy öntől is hallottuk az előbb, hogy Székesfehérvár kimagasló gazdasági teljesítménye, az ott megtelepedett vállalkozások adózási ereje, adózási képessége ma egy rendkívül stabil gazdasági helyzetet eredményez Székesfehérváron, így a kormánynak sokkal inkább a kulturális és az egészségügyi infrastruktúra javítására kell fókuszálnia.

Székesfehérvár városa 2014-ben 99 060 főt számlált. Azt gondolom, hogy ez a körülbelül száz ezer fő hosszú évek óta országunk egyik legnagyobb és legerősebb városává teszi Székesfehérvárt. Az előttünk álló adatok azt mutatják, hogy Székesfehérvár arra a gazdasági csodára is képes volt, hogy évről évre megnövelje a foglalkoztatottak számát, évről évre növelje a térségből beutazó munkavállalók számát.

(11.50)

Azzal büszkélkedhetünk, hogy ez a százezer lakosú város a saját munkavállalóin túl a térségből további mintegy 30 ezer embernek tud munkát adni; közel 30 ezren ingáznak nap mint nap a környező településekről, sőt 50 kilométernél távolabbról is Székesfehérvárra, ami azt mutatja, hogy bizony tényleg az ipari teljesítmény kiváló Székesfehérváron.

Mindemellett Székesfehérvár tradicionálisan iskolaváros is, a középiskolai oktatás - mind a gimnáziumi, mind a szakközépiskolai oktatás - rendkívül erős. Ennek köszönhetően naponta körülbelül 10

ezer diák utazik Székesfehérvárra, így, ahogyan az előbb képviselőtársam is mondta, a térség központjaként mintegy 280 ezer lakos, tehát a városi 99-100 ezer lakoson túl még további 180 ezer lakos veszi igénybe a város nyújtotta szolgáltatásokat.

A város ipari teljesítményét jól mutatja az, hogy az országos 7,6 százalékos munkanélküliségi rátához képest Székesfehérváron alig több mint 3 százalékos a munkanélküliség aránya. Tehát ez azt jelzi, hogy gyakorlatilag, aki dolgozni akar a városban, az dolgozni tud. Azt gondolom, hogy ez önmagáért beszél.

Fejér megyében, hála a Jóistennek, pozitívak a demográfiai fejlemények is, ami nagymértékben összefügg azzal, hogy Székesfehérvár kellő munkát tud adni. 2013-ban a születések száma stagnált, míg az országos akkor még fogyóban volt. 2014-ben, ahogyan a népességfogyás üteme lelassult, sőt növekedést is fel tudunk mutatni, Székesfehérvár, illetve Fejér megye esetében ez még nagyobb mértékű volt.

El tudjuk azt mondani, hogy Fejér megyében évről évre javul a foglalkoztatási helyzet, ennek következtében egy év alatt 1,9 százalékkal nőtt a foglalkoztatottak aránya, az alkalmazottak több mint háromnegyedét a versenyszféra, 23 százaléukat pedig a költségvetési szektor foglalkoztatta. Mindkét területen többen dolgoztak tavaly, mint tavalyelőtt. A munkavállalók közel kétharmada a fizikai állományba tartozott, számuk az átlagnál nagyobb mértékben, 2,7 százalékkal nőtt. A teljes munkaidőben alkalmazásban állók havi átlagkeresete 2013-ban 224 ezer forintot tett ki a megyében, 3,8 százalékkal többet, mint egy évvel korábban, az országos növekedés ehhez képest csak 3,4 százalékos volt, Székesfehérvár esetében még ennél is jobb számokat tudunk elmondani.

Azok a megállapodási elemek, amelyeket képviselőtársam is kiemelt, valóban fontosak. A kormány a városvezetésnek éppen ezt a törekvését kívánja támogatni, amely a városi életminőség javítását szolgálja. Ezért kell a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórházat továbbfejleszteni. Az előző szocialista időszak elhibázott stratégiájától eltérően valóban szükség van az onkológiai ellátás fejlesztésére, szükség van a belvárosi hangversenyterem kialakítására, valamint a belváros és a Zichy Liget, a turizmus és a helyi lakosok számára is hasznos összekapcsolására. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett: Lukács Zoltán, MSZP; Tukacs István, MSZP; Szakács László, MSZP; Heringes Anita, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Harangozó Gábor, MSZP; Szabó Sándor MSZP; Teleki László, MSZP; Horváth Imre, MSZP; Witzmann Mihály, Fidesz; Ander Balázs, Jobbik, képviselőtársunk.

Bejelentem, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr a kormány nevében, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésé-

ben foglaltak alapján az **Országgyűlés rendkívüli ülésének összehívását** kezdeményezte 2015. június 16-17-ére. Levele mellékletében megjelölte mindazokat az előterjesztéseket, amelyeknek megtárgyalását kezdeményezi a kormány az Országgyűlés rendkívüli ülésén. A levelet és annak mellékletét a honlapon megismerhetik a képviselők és az érdeklődők.

Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4730. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A költségvetési törvényjavaslat részletes vitáját az ágazati bizottságok lefolytatták. A Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentése T/4730/593. számon, a vitához kapcsolódó bizottságok jelentései pedig T/4730/577., 578., 580., 582., 584., 586., 588., 589., 591., 594., 596., 598. és 599. számokon az informatikai hálózaton elérhetők.

A törvényjavaslat tárgyalása során a törvényalkotási bizottságként eljáró Költségvetési bizottság összegző módosító javaslata T/4730/601. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/4730/602. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Költségvetési bizottság előadói kapnak szót. A bizottság előadója a tárgyaló bizottságok véleményét is összefoglalva, valamint a kisebbségi vélemény ismertetője az írásban megfogalmazott kisebbségi véleményeket összefoglalva összesen 60 perces időkeretben szólalhatnak fel úgy, hogy a kisebbségi vélemény ismertetésére 30 perccel kell biztosítani.

Megadom a szót Szűcs Lajosnak, a Költségvetési bizottság előadójának.

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Képviselő Hölgyek és Urak! Az Országgyűlés Költségvetési bizottsága 2015. június 10-ei és 2015. június 11-ei ülésén értékelte a törvényjavaslatához benyújtott, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokat, és azokról állást foglalt.

A Költségvetési bizottság megtárgyalta a törvényjavaslatot, és az összegző jelentés mellékletében szereplő módosító javaslatokat megvizsgálva egyben azt is, hogy azok megfelelnek-e a határozati házszebály 42. §-ában, illetve a 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Költségvetési bizottság további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg és fogadott el, amellyel az előterjesztő egyetértett. A bizottság az általa támogatott, részletes vitát lezáró bizottsági

módosító javaslatokat, valamint az általa megfogalmazott módosítást tartalmazó összegző módosító javaslatot nyújtott be. A módosítások összességében nem befolyásolják a költségvetés fő irányait, illetve főbb számain. A javaslat benyújtásával a 2016-os uniós módszertan szerinti 2 százalékos hiánycél változatlan marad. Mindösszesen egy érdemi változás van, hogy az Országvédelmi Alap előirányzata 100 milliárd forintról 70 milliárd forintra csökken.

Továbbá az adótörvényekhez benyújtott, a bankadó összegét mérséklő intézkedés hatását vezeti át a költségvetésen, ami 10 milliárd forinttal fogja csökkenteni a bankszektor terheit, és remélhetőleg növeli a hitelezési hajlandóságot. Az összegző módosító javaslat részben jogtechnikai módosításokat, pontosításokat vezet át a jogszabályon, részben a korábban benyújtott és a bizottság által támogatott módosító indítványokat tartalmazza, részben pedig új rendelkezéseket illeszt be a javaslatba.

Tisztelt Ház! Mivel a 87 oldalas teljes összegző módosítás részletes ismertetése meghaladja e felszólalás kereteit, valamint az egészében elérhető az Országgyűlés honlapján, ezért engedjék meg, hogy most csak a legfontosabb tartalmi módosításokra térjek ki.

A nemzetgazdasági miniszter a nemzetgazdasági támogatások előirányzatának 3 milliárd forintos támogatása helyett 15 milliárd forintot irányoz elő, tekintettel az előzetesen jelentkező többszörös igényekre, továbbá hat új nagykövetség megnyitásának egyszeri költségeire 3871 millió forintot, a Sulinet 2884 darab végpontja sávzélességének bővítésére 300 millió forint értékben, a nemzeti sportközpont fenntartásába kerülő és fenntartásában lévő új létesítmények, például a Tüskecsarnok és uszoda, a tanuszodák, a Nemzeti Kézilabda Akadémia és a Nemzeti Kosárlabda Akadémia, valamint a felújított mátraházi edzőtábor üzemeltetési költségeinek biztosítására 797,8 millió forintot biztosít, a 100 Tagú Cigányzenekar részére 30 millió forint egyedi támogatást biztosít, és a 2016. évi nyári olimpiai játékokra való felkészülésre 552,3 millió forintot különített el. A Hagyományok Háza és a Magyar Állami Népi Együttes székhelyéül szolgáló Budai Vígadó épületének felújítására a 2016. évi teljesülést biztosítja.

(12.00)

Mindezekre tekintettel szeretettel kérem képviselőtársaimat, hogy az összegző módosító javaslatot támogassák, illetve a holnapi napon a költségvetést szavazzák meg. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, amelyet négy képviselő ismertet, összesen 30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Burány Sándor... - nem? *(Burány Sándor: Tévedés!)* Akkor elsőként megadom a szót Szakács László képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Szocialista Párt kisebbségi véleménye, amely benyújtásra került a bizottság ülésén, az alábbiakról szól.

Álláspontunk szerint a benyújtott központi költségvetésről szóló törvényjavaslat a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés d) pontjában rögzített jogalkotás szakmai követelményeinek, feltételeinek nem felel meg, tekintettel arra, hogy a költségvetésben meghatározott egyes előirányzatok nem tekinthetőek megalapozottnak. Nem tekinthető a jogalkotás szakmai követelményeivel összhangban álló körülménynek, hogy a költségvetés állami vagyonnal kapcsolatos bevételei között szereplő 115 milliárd forintos egyéb értékesítési, hasznosítási bevételi előirányzat tartalmáról, indokairól semmit nem lehet tudni. Ez a kockázat ugyanakkor már alkalmas arra, hogy veszélyeztesse az államháztartást és a hiánycélt, illetve az Alaptörvényből is eredő, ezeknek a hiánycéloknek a csökkentését.

Álláspontunk szerint az Alaptörvény 36. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak sem felel meg a benyújtott törvényjavaslat, pedig ezt a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a) pontja előírja. A központi költségvetésről és annak végrehajtásáról szóló törvényjavaslatoknak azonos szerkezetben, átlátható módon és ésszerű részletességgel kell tartalmazniuk az állami kiadásokat és bevételeket. Álláspontunk szerint ezen rendelkezés alapján a költségvetés nem felel meg ennek a követelménynek, hiszen van egy 115 milliárdos bevétele az államnak, ami az állami vagyon értékesítése és hasznosítása keretében nem kellően körülírt.

Álláspontunk szerint a Magyarország 2016. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat előkészítése számos hibában szenved. Hazánk számára ugyanis semmilyen előny nem származik abból, hogy ilyen időben, ennyire előrehozottan fogadjuk el ezt a törvényt. Bizonyára a tisztelt Ház is emlékszik arra, képviselőtársaim is emlékeznek rá, hogy legutoljára, amikor ehhez az eszközhöz folyamodtak, akkor egy év alatt az elfogadásáig hét alkalommal kellett a következő éves költségvetést módosítani. Arról nem beszélve, hogy az Európai Unióban nincs ilyen szabályozás sem, illetve nincs ilyen példa sem, amely ezt mutatná, illetve ennek az előremutató és a stabilitást mutató jeleit mutatná.

Ahogy a megalapozó törvényjavaslatban is olvashattuk, Varga miniszter úr a költségvetéssel kapcsolatos adatok túlnyomó többségét nem is hozná nyilvánosságra, illetve természetesen nem is férnek még hozzá, hiszen tényadatok nincsenek, és Varga miniszter úr ebben a versenyképességre hivatkozik. Azonban Magyarország, mi úgy gondoljuk, hogy a versenyképességben most is sereghajtó a visegrádi négyek között, tehát nem gondoljuk, hogy ezeket az adatokat titkolni kellene.

Érdemes megemlíteni a Költségvetési Tanács véleményét is, ugyanis a törvényjavaslat benyújtásá-

nak a pillanatában a tanács szerint nem felelt meg minden hatályos közpénzügyi előírásnak a benyújtott költségvetés. Magyarán: a kormány által benyújtott költségvetés jóváhagyását a magyar jogszabályok értelmében egész egyszerűen meg kellett volna tagadnia a Költségvetési Tanácsnak.

A költségvetésnek egyébként érvényesítenie kell a stabilitási törvényben szereplő adósságképletet. Erről maga Matolcsy miniszter úr azt nyilatkozta, hogy ez egy modern képlet, ez a képlet segít nekünk, az EU legmodernebb szabálya ez az adósságszabály, gazdaságtörténetileg is komoly fegyvertény. Ezt az adósságképletet nem alkalmazták, és a Matolcsy György jegybankelnököt is magában foglaló Költségvetési Tanács mégis véleményt alkotott a költségvetésről. Igaz, a Tanács véleményét Matolcsy György jegybankelnök nem írta alá.

Véleményünk szerint Magyarországon a költségvetés nem enyhít azokon a problémákon, amelyekkel Magyarország küzd. Magyarországon számos ágazat küzd problémákkal, több éve nem emelkedett a családtámogatás, a szociális ellátás összege, sőt volt, amelyiket 20 százalékkal is csökkentették. Például a rokkantsági és rehabilitációs ellátásokra jövőre ismét kevesebbet fog fordítani a kormány, közel 13 milliárd forinttal, a 2012. éves előirányzathoz képest, tehát az átalakítás előtti évhez képest pedig 35 milliárd forinttal jut majd kevesebb ezekre a költségekre.

A rokkantsági és rehabilitációs ellátások jövőre tovább csökkenő előirányzatának indokolásaként az szerepel, hogy a felülvizsgálatok várható hatásán alapul, hogy kevesebbet kell költeni. Magyarul: egyre többen fogják majd azt látni és a törvényben olvasni, hogy meggyógyultak, a nyugdíjassza évek óta változatlan mértékben ad lehetőséget a rendkívül alacsony összegű nyugdíjak méltányossági emelésére, és ahogyan az Orbán-kormány a korábbi években is 100 milliárdot vont ki a közszolgáltatások területéről, így jelentősen csökken az oktatási, szociális és egészségügyi kiadások mértéke.

Úgy gondoljuk, hogy ezek az emberek egyébként többet érdemelnek, ezért béremelésre tettünk javaslatot azokért a dolgozókért, akik ezekben a szférákban dolgoznak, és úgy gondoljuk, hogy ezeket a dolgozókat becsapta és kihasználta az Orbán-kormány.

A gazdaság területén sem indokolt az az optimizmus, ami a kormányt övezi. Úgy gondoljuk, hogy a régió országaihoz képest továbbra is le vagyunk maradva, hiába büszke a Fidesz a 0,6 százalékos növekedésre, hiszen ez Szlovákiában 0,8, Lengyelországban 1 százalék, Romániában 1,6 százalék, Csehországban pedig 2,8 százalékkal bővült a gazdaság a tavalyi negyedévihez képest. 4600 cég szűnt meg.

Az adócsökkentés költségvetése - az idézőjelet most nem tudom kimondani - csak arra elegendő, hogy ebből a 120 milliárdból, amennyit nem szed be az állam, 80-90 milliárd forintot a leggazdagabbaknál ott hagyjon, pont azokhoz nem jut pluszjövedelem, akik a lehető legrosszabbul élnek ma ebben az országban.

Éppen ezért az MSZP olyan módosító javaslatokat nyújt be, ami valós megoldást képes nyújtani a problémára, mert amíg a magyar fizetésekből egész egyszerűen képtelenség megélni, addig semmit nem ér ez az 1 százalékos szja-csökkentés.

Célunk, hogy a közszférában, ezen belül elsődlegesen a szociális szféra, az oktatás és az egészségügy területén foglalkoztatottak bérfejlesztésére, életpályamodelljére biztosított forrásokat több mint a duplájával megemeljük úgy, hogy nem csupán a költségvetés egyensúlya nem kerül veszélybe, de a kitűzött hiánycélt sem szükséges megemelni.

Ez a Szocialista Párt véleménye. Kérem szépen, hogy a módosítóinkat majd támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Én olyan módosító indítványainkkal szeretném kezdeni az összegző módosító javaslatnak a vitáját részünkről, amelyek sajnálatos módon nem kerültek bele ebbe a javaslatba, pedig úgy gondoljuk, úgy érezzük, hogy igenis rendkívül fontos javaslatokról lett volna szó.

Az egyik ilyen rögtön mindjárt, amely módosító indítvány szövegét egyébként ki is kértük külön szavazásra a Ház elé, arról szólna, hogy a köztisztviselői illetményalapot nyolc év után a Ház most már végre emelje fel tisztességes mértékben, mert úgy gondoljuk, szemben olyan kormányzati indokolásokkal, amelyek szerint ez az összeg megfelelő, elegendő, és kifejezetten büszke is rá a kormányzat, hogy nyolc éve ezen a 38 650 forinton van tartva, tehát ezzel szemben mi úgy gondoljuk, hogy igenis, egy külföldi szervezet diktátumáról van szó. Nevezetesen, az IMF diktátumáról van szó, amit még annak idején Gyurcsány Ferenc szégyenletes módon kötött meg, és ennek felel meg most is az Orbán-kormányzat, annak ellenére, hogy nem egy szabadságharcot már meg is vívott az IMF-fel.

Ehhez kapcsolódóan szeretném azt is elmondani, hogy azok az életpályamodell, életpályamodell-ígéret, amelyeket önök megfogalmaztak és beletettek ugyan a Miniszterelnökség fejezetbe, úgy gondoljuk, hogy ezek sajnálatos módon csak ígéretnek maradni. Tessék megnézni a szociális dolgozóknak ígért illetménykiegészítést, az is a tavalyi évhez képest jelentős csökkenést mutat, úgyhogy félfő, hogy csak ígéret, szép szavak, de a valóság az teljesen más lesz 2016-ban, mint amit önök itt most jelenleg ígértek.

A másik ehhez kapcsolódó pont a gépjárműadó kérdése, hiszen önök azt ígérték, hogy az adóterhet fogják csökkenteni minden esetben a lakosság egésze számára. Ez bizonyos értelemben részben meg is valósul, ugyanakkor viszont azt látjuk, hogy a telepü-

lések mozgásterét jelentősen szűkítik egyfolytában a feladatfinanszírozás keretén belül, és azzal, hogy a gépjárműadó, ami egy szabadon felhasználható része lett volna a költségvetésüknek, jelentősen csökken. Már a tavalyi évben és az azt megelőző évben is csökkent, ezáltal arra kényszerítik a településeket, hogy jelentős terheket rójanak ki, emeljék a helyi adókat, illetve települési adót vessenek ki a lakosságra, ami viszont igenis jelentősen növeli az adóterhet összességében.

(12.10)

Államtitkár úr a bizottsági vitában arra kérdezett rá, hogy van-e ilyen kimutatás, amely szerint összességében nőnek az adóterhek, még akkor is, hogyha önök az sja-t, mondjuk, 1 százalékkal csökkeneni kívánják. Igen, van ilyen kimutatás, jelentősen nőnek az adóterhek.

A továbbiakban az európai uniós beruházásokkal kapcsolatos elvonásokról szeretnék beszélni, mert ez is jelentős mértékben fogja sújtani a településeinket, nevezetesen, hogy a 2007-2013-as pályázati projektek kapcsán hogyha úgymond a településeknek felróható okból bizonyos kifizetésekre nem kerül sor, akkor ezt önök megspórolják majd a településeken, magyarul a feladatfinanszírozás rendszeréből egyszerűen a havi nettó finanszírozás keretében le fogják vonni ezt az úgynevezett büntetést. Az persze, hogy mi az, ami felróható egy településnek vagy mi nem, az itt egy eléggé komoly tól-ig-on belül mozog, igenis jelentős e tekintetben a mozgáster a kormányzat számára, és tudjuk, hogy e tekintetben Lázár miniszter úr van felhatalmazva teljes joggal, hogy döntsön ebben a kérdésben. Úgy gondoljuk, hogy ez egy messze túlterjeszkedő és rendkívül önkényes dolog, amivel itt most szemben állunk.

Nagyon furcsa és meglepő számunkra, hogy újra meghazudtolja magát az Orbán-kormányzat a 103. pont szerint, nevezetesen az adóssághozzájárulásban nem részesült településeknek a plusz fejlesztési juttatása, ami 12,5 milliárd forint. Tudjuk, ebben az évben is becsapták őket, hiszen a megígért összeg helyett csak közel 9 milliárd forintot kapnak, és a jövőre már betervezett 12,5 milliárdból is most az összegző módosító javaslat szerint elvesznek 1 milliárd forintot. Szégyenteljesen megbukott tehát igazságmondás tekintetében az Orbán-kormány ilyen értelemben is.

Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételeket önök 121 milliárdról fel kívánják emelni 140 milliárdra. Azt, hogy mi lehet ennek az alapja, mi lehet emögött, nem tudhatjuk, hiszen - mint tudjuk - a Ház nemrégiben elfogadta azt a törvényjavaslatot, miszerint titkosítani lehet a költségvetés tervezésével kapcsolatos bizonyos anyagokat, előkészítő munkákat és számításokat 2, illetve bizonyos értelemben 10 évre. Tehát arról, hogy valójában mit terveznek önök ezen a soron 140 milliárd forintnyi bevételként, csak sejtésünk lehet, hozzáteszem: ezek

rendkívül sötét és rossz sejtések; bele sem merünk gondolni, hogy mi az, amit most éppen dobra kíván verni a Fidesz-kormányzat.

Meglepő módon a személyre szabott törvényalkotás keretében önök az egyedi önkormányzati támogatásokat is megemelik, most éppen a pesthidegkúti uszoda tekintetében. Egyébként hozzáteszem: üdvözljük ezt a dolgot, hiszen önök ígérték meg, hogy jársonként, kerületenként egy új uszodája lesz Magyarországnak, Magyarország lakosságának. Igen, ez az ígélet is olyan, ami csak nagyon döcögve halad, és meglepő módon kizárólag fideszes települések, fideszes önkormányzatok részesednek belőle, és azok is csak ilyen egyedi döntések alapján, mint most például a pesthidegkúti kerület.

Végül, de nem utolsósorban rendkívül meglepő számunkra az, hogy a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatala mintegy 323 millió forinttal fog kevesebbet kapni, mint idén, akkor, amikor önök egyfolytában azzal kampányolnak, hogy micsoda hatalmas nagy teher, micsoda rettenetes kihívás Magyarország számára az a bevándorlóhullám, bevándorlóáradat - és ez, tegyük hozzá, így is van -, amely az utóbbi egy-két évben jelentkezett a déli határaink mentén. Szeretném megkérdezni mély tisztelettel, hiszen erre indoklás egy szó sincsen az összegző módosító javaslatban, hogy mi indokolja, hogy pont most, pont itt, pont ettől a hivataltól vegyenek el mind személyi, mind dologi kiadás tekintetében összességében 323 millió forintot. Ezt, azt gondolom, semmi módon nem lehet indokolni, semmilyen számmal nem lehet alátámasztani, hiszen ennek a hivatalnak a feladatai csak drasztikus mértékben növekednek és fognak is növekedni a jövő időszakban sajnálatos módon, tehát ha valamit, akkor ezt a hivatalt kéne igazából megerősíteni, és legalább ennyi pénzzel kiegészíteni a juttatásait, nemhogy ennyi pénzt elvonjanak tőle. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET, a Költségvetési bizottsági kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A következőkben összefoglalom az LMP bizottsági vitákban előadott, a költségvetési törvényhez kapcsolódó kisebbségi álláspontját.

A kormányzati előterjesztést nézve ez a költségvetés - mint ahogy már elmondtuk - a további leszakadás, az elszegényedés, a kilátástalanság költségvetése. Világszerte és itthon is minden a gazdagok felé billen el az elmúlt évek, évtizedek során. Hiába van gazdasági növekedés, ha az emberek, vállalkozások nagy részének semmi haszna abból, a felső 1-5 százalék fölözi le a nyereséget - ezt érdemes megfontolni, amikor a kormánytöbbség a GDP hazai növekedéséről beszél. Éppen ezért ma a különbségek

csökkentése a legfontosabb, és ennek első számú eszköze a progresszív jövedelemadó, illetve a tőkejövedelmek magasabb megadóztatása. Mindez totálisan szembemegy a Fidesz neoliberais gazdaságpolitikájával, amit az egykulcsos adó jelképez, lényege pedig a gazdagok és a multinacionális vállalatok sok forrásból történő támogatása.

A Magyarország előtt álló legnagyobb feladat tehát a bérfelzárkóztatás, a dolgozói szegénység felszámolása. Nagyságrendileg 4 millió állampolgár létminimum alatti jövedelemből él, és ez a Fidesz tudatos politikájának köszönhető. További milliók számára a megélhetés a hónapról hónapra élést jelent. A társadalom négyötödének nincsenek anyagi tartalékai, azaz egyéni képességeinek, humán és kapcsolati tőkéjének emelésére önerőből képtelen. Ráadásul az alacsony minimálbérek még a kis- és középvállalkozói szektor termelékenységére is előnytelenül hatnak.

Az oktatás területén továbbra is hiányzik 250 milliárd forint, 200 milliárd a közoktatás fenntartásából, működéséből, 50 milliárd a felsőoktatás finanszírozásából. Ezen források pótlásával is csupán a 2010 előtti évek szintjét érjük el újra, miközben az LMP szerint a források további növelésére lenne szükség. Összesen 6 milliárd forinttal nő az oktatási büdzsé. Ha megvalósul a tervezett GDP-bővülés, akkor arányosan még csökken is az oktatásra fordított források nagysága.

Ismét megszegte a pedagógusoknak tett ígéretét a kormány, a jövő évi költségvetésben sem szerepelteti a pedagógus-illetményalap emelését. Továbbra sem kapnak béremelést a nevelés-oktatást közvetlenül segítő munkatársak, valamint a felsőoktatásban, illetve a kulturális területen dolgozók sem. Ha a költségvetési tervezet a jelen formájában fogadják el, azzal tovább nő a dolgozói szegénység az oktatási, kulturális területen.

A költségvetési tervezet nem alkalmas az egészséges környezethez való alkotmányos alapjog biztosítására sem. A nemzeti parkokat például a látszólagos támogatásnövekedés ellenére valójában kivéreztetné a jövő évi költségvetés. Az 1200 hektáron felüli földalapú támogatások elvesztése, majd a földek vagyonkezelői jogának elvétele összességében több mint 2 milliárd forintot vesz ki a kasszájukból, amit nem ellentételez megfelelően az a néhány százmillió forint, amit a büdzsé kompenzációként biztosít.

Ennél is gyászosabb a helyzet a környezeti kármentesítésben. A kármentesítés céljára kereken nulla forintot biztosít a kormány által benyújtott költségvetési tervezet. Ez nemcsak elfogadhatatlan, hanem alkotmányellenes is, hiszen azt jelenti, hogy azoknak a szennyező forrásoknak a felszámolására, ahol nem ismert vagy nem fizetőképes a felelős, 2016-ban sem lesz pénz.

Természetvédelmi kártalanításra mindössze 1,2 milliárdot szánának az idei 1,55 milliárd helyett; ez legfeljebb egyetlen megyében lenne elegendő a védett fajok kártételeinek és a természetvédelmi célú

korlátozásoknak az ellentételezésére, országos szinten neveltségesen kevés.

Csupán 54 millió forint áll az egészségkárosító szállópor, a PM₁₀-koncentráció csökkentése címszónál. A magyar lakosság egyharmada szennyezett levegőjű területen él, az elkapkodott és szükségtelen atomerőmű-bővítésnek csupán a tervezésére 113 milliárdot szánának eközben. Hiányzik ugyanakkor a tervezetből a lakossági energiahatékonyságnövelő beruházások fedezete.

A 27 százalékos áfakulcs fenntartása nemcsak igazságtalan, de a korrupció melegágya is egyben.

(12.20)

A stabilitási megtakarítási számla lehetőségeinek kiterjesztése, az adóamnesztia tartós fenntartása gyakorlatilag állami pénzmosodát nyit a feketegazdaság szereplői számára. A tervezett paksi bővítés már most is teher a költségvetésnek, miközben rendkívül centralizált villamosáram-hálózatot hoz létre, amely szükségszerűen nagyobb kockázatot, sérülékenységet is jelent.

Mi azt mondjuk, felelős és radikális átrendezés kell. Összesen 73 módosító indítványt nyújtottunk be a költségvetéshez. Ezekben több mint 1600 milliárd forintot csoportosítanánk át a büdzsén keresztül, de egyetlen forint hitel felvétele nélkül. A költségvetési tartalék csökkentése nélkül megvalósítható lenne mindaz, amit javasoltunk.

Javasataink legfőbb eleme az egykulcsos adórendszer eltörlése. A nulla, 12 és 24 százalékos kulcsokkal rendelkező progresszív személyi jövedelemadót bevezetnénk, a kis- és középvállalkozások járulékait is jelentősen csökkentenénk. Mindezzel már jövőre hatalmas lépést tehetnénk a helyes irányba a dolgozói szegénység felszámolása, a tartós gyarapodás, emberi és környezeti értékeink megőrzése felé. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP és a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak.

SZELÉNYI ZSUZSANNA, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Ez a költségvetés nem szolgálja Magyarország polgárosodását. Ez a költségvetés az adótörvénnyel egyetemben olyan elhibázott utat folytat, amely az előző évekhez hasonlóan a jövő javait osztja el a mai felnőtteknek a jövő gyerekei előtt. Nem segíti a gazdasági haladást, nem segíti a növekedést, nem segíti a tudást, nem segíti a segítségre szorulókat. Nem segíti a kreativitás kibontakozását, nincsenek benne ösztönző mechanizmusok.

Orbán Viktor kabinetjének idej elképzelései nem találkoznak Magyarország lakóinak valódi igényeivel és szükségleteivel. Ez a költségvetés a „miniszterelnököt a várba!” program, a „stadiont minden faluba!” program, az „orosz atomot az unokáinknak!”

program és a „szolgamunkát mindenkinek!” program jegyében zajlik. Ezekben a prioritásokban benne van minden, ami a kormányt vezérli, de mindez nem segíti elő a polgárosodást. Az elmúlt fideszes években bebizonyosodott, hogy az adórendszer átalakítása nem vált be. Többletjövedelmét senki nem fordította befektetésekre, senki nem költött többet. A jobb módúaknak átcsoportosított jövedelmek nyomtalanul tűntek el. Valóban vannak családok, amelyek jól járnak a költségvetés tervezett rendelkezéseivel és az új adójogszabályokkal, de épp oda, ahol több pénz kéne élelemre, tanulásra, érdemi munkára, támogató szolgáltatásokra, oda egyre kevesebb jut. A polgárosodás pedig azt jelenti, hogy minél többen juthatnak el a középosztály életszínvonalára.

Az orbáni családpolitikai rendszer legnagyobb problémája, hogy azokat támogatja, akiknek amúgy is van. A polgárosodás gátja Orbán Viktor vezetése alatt tovább emelkedik Magyarországon. Ez a szabad Magyarország legnagyobb kudarca. Ezt a szomorú trendet az Orbán-kormány nem akarja megváltoztatni. Ellenben jól jár az, aki a Fidesz-közeli klientúrában találja magát. Stadion-, út- és várépítő vállalkozók, monopolhelyzetbe hozott energia- és utcalámpa-kereskedők, dohánykereskedők, trafikosok, kutatóintézetnek álcázott kormányzati propagandagyárak - ők azok, akiket ez a költségvetés táplál. Az orbáni rendszer tehát nemcsak a polgárosodás gátja, hanem egy mélyen erkölcstelen rendszer is. Egy jó családban gondos szülőként nem kérdés, hogy mire fordítjuk a javainkat. Gyerekeink iskoláztatására, szüleink egészségére, otthonra, jó munkára, egy felelősen gondolkozó politikus is iskolára, egészségvédelemre, és minőségi munka előállítására költ.

Az elmúlt hetek rendkívül szórványos költségvetési vitái alatt bebizonyosodott, hogy a jó szülő gondos megfontolásai teljes mértékben hiányoznak a költségvetésből. A kormány teljesen életszerűtlen és gyerekelles iskolarendszeri beavatkozásai egy generáció lehetőségeit teszik tönkre. Nem csupán az a baj, hogy a központosítás és a forráskivonás miatt eszköztelenné tett iskolák nem tudnak megfelelő oktatást biztosítani. Most a gimnáziumok leépítésén sürgölődik a kormány. Mindenki tudja ma, hogy csak tudásból lehet megélni. Mindenki tudja, hogy a szakmát tanulóknak is stabil alaptudásra van szükségük. Mindenki tudja, hogy az érettséginek értéke, ára van a piacon. Önök azonban el akarják venni a tudásszerzés lehetőségét a gyerekektől.

Egyszerűen döbbenetes felelőtlenség ez! Önök egy generációnyi gyereket készülnék magára hagyni. Ugyanez zajlik az egyetemeken is. Átszervezésekre hivatkozva folyamatos bizonytalanság van öt éve a fiatalok között. Beszéljenek egyszer egy végzős gimnáziumi osztállyal! Nem azért nem akarnak Magyarországon maradni, ahogy Lázár miniszter mondja, mert nincsen elég magas fizetés. Azért mennek el a fiatalok Magyarországról, mert önök képtelenek egy kiszámítható és motiváló oktatási rendszert alkotni. Ki akarna részt venni az önök tudásellenes kísérlete-

iben? Egyetemek nélkül nincs fejlődés, nincs jövő, és nincsen polgárosodás. Nagyon sajnálom, hogy azokat a módosító javaslataimat, amelyeket a polgárosodás érdekében beadtam, önök mind leszavazták.

A másik nagy kulcskérdés Magyarországon az egészség. Változtatni kell, mielőtt ránk omlik az egész rendszer. Meg kell állítani a kórházak eladósodását, ehhez pedig egyszerre van szükség többletforrásokra és strukturális reformokra, a magántőke bevonására. Ha nagyot akarnának alkotni, akkor a húsz éve halogatott egészségügyi reformnak állnának neki. Sajnálom, hogy ebben az irányban tett módosító javaslataimat önök nem támogatták. Katasztrófa-liket következménye lesz az önök foglalkoztatáspolitikájának is. Az önök világában a közmunkaprogramban már rég nem azok vesznek részt, akiknek önök szánták, hanem diplomával rendelkező fiatalok. Ez az valójában, amit akarunk? Tényleg erre van szükség?

A módosító javaslatomat az Együtt „Dolgozni, boldogulni” című programja alapján tettem, amely a közmunkás zsákutca helyett valódi megoldásokat kínálna az embereknek. Ezeknek a lényege az álláskeresési biztosítás és a szerződésen alapuló együttműködési támogatás, amely nemcsak munkahelyeket kutat fel a munkanélkülieknek, hanem olyan tudáshoz és képességekhez is segíti őket, amellyel valóban tovább tudnak lépni. Az önök javaslatai teljes mértékben ezzel ellentétes folyamatot gerjesztenek. Sajnálom, hogy leszavazták a jobbító módosító javaslataimat.

Az általam javasolt 700 milliárdos átcsoportosítási csomagot nem hagyta jóvá a Fidesz-többség. Iskola és tudás, kórház és egészség, képesség és munka nem ment át az önök sűrű szövéssű hálóján. Polgárosodás, polgári Magyarország akkor lesz, ha a kormány majd azokat segíti, akik az otthonról hozott hátrányukat maguktól nem tudják leküzdeni. Polgárosodás akkor lesz, ha egyre többen tanulnak.

Polgárosodás akkor lesz, ha egyre többen élhetnek majd jobb életet, de ennek Orbán Viktor világában semmi esélye nincsen, ezért ez a költségvetés teljes mértékben elfogadhatatlan. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak azzal, hogy összesen tíz perc áll rendelkezésre a végén is a felszólalásnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány által az elmúlt években megvalósított fegyelmzett fiskális politika, a külső egyensúly jelentős javulása, az állam és a háztartások eladósodottságának mérséklődése mind hozzájárult ahhoz, hogy a magyar gazdaság immár fenntartható növekedési pályára állt. A legfrissebb makrogazdasági adatok is arról tanúskodnak, hogy a magyar gazdaság 2013-ban beindult növekedése tovább erősödött, és tartóssá vált, így kialakult egy

egészségesebb, kiegyensúlyozottabb növekedési szerkezet. A kormány célja, hogy ezt a fejlődést és a gazdasági folyamatok kiszámíthatóságát 2016-ban is fenntartsa.

A 2016. évi költségvetés korai elkészítése és a parlament általi elfogadása a biztonságot és a kiszámíthatóságot hordozza magában azzal, hogy Magyarország már az év közepén rendelkezik a jövő évi költségvetés részletes számaival, a tervezett hiány és adósság mértékével.

(12.30)

A 2016. évi költségvetési törvényjavaslat ugyanúgy tudatos, előre megtervezett folyamat alapján készült el, mint a kormány által benyújtott korábbi költségvetések. A kormány költségvetés-politikájának középpontjában a kezdetektől a munkahelyteremtés, a családok támogatása és a gazdaságélénkítés egymástól elválaszthatatlan céljai állnak. Ezért a 2016-os költségvetés legfontosabb jellemzője, az emberek mindennapi életét megkönnyítő költségvetés tervezésének egyik fő szempontja a családok terheinek csökkentése. Jövőre több pénz marad a magyar családoknál, többet fordítunk a gyermekvállalás és a gyermeknevelés támogatására, a nyugdíjak értékének megőrzésére, illetve munkahelyteremtésre.

A 2016. évi költségvetés az adócsökkentés költségvetése is. Ennek megfelelően 2016-ban a személyi jövedelemadó 16 százalékról 15 százalékra történő csökkentése 4 millió dolgozó magyar embernek jelent jövedelemnövekedést, az intézkedés 120 milliárd forintot hagy a magyar családoknál. A két gyermeket nevelő családok által érvényesíthető családi adókedvezmény négy év alatt fokozatosan a kétszeresére emelkedik, 2016-ban a jelenlegi havi 10 ezer forint-ról 12 500 forintra. A sertéstókehús áfakulcsának 5 százalékra történő csökkentésével a kormány egy újabb intézkedéssel javít a családok helyzetén.

Az állami közszolgáltatások díjának, illetékének a csökkentése, az állami rezsicsökkentés 10 milliárd forint megtakarítást jelent a cégeknek, a családoknak. A kormány az ingyenes tankönyvellátás kiterjesztésével is támogatja a rászoruló családokat: 2016-tól a teljes alsó tagozaton ingyenessé válik a tankönyvellátás, a felsőbb évfolyamokon pedig a rászorultság figyelembevételével kerül biztosításra ez a szolgáltatás.

A családok támogatását és ezen belül a gyermekétkeztetési feladatok finanszírozását a kormány mindig is kiemelt feladatként kezelte. Az ingyenes bölcsődei és óvoda gyermekétkeztetés kiterjesztése keretében már 2015 őszétől a jelenleginél akár 230 ezerrel több gyermek étkezhet térítésmentesen. E kiemelt célkitűzés megvalósítása 2016-ban is folytatódik.

A 2015 júliusától átlagosan 30 százalékos emeléssel elinduló fegyveres és rendvédelmi életpályamodell keretében 2016-tól további 5 százalékkal nőnek a bérek. 2016 júliusától megkezdődik a kormány-

tisztviselői életpályamodell bevezetése, amelyhez a céltartalékban áll rendelkezésre a megfelelő fedezet.

Folytatódik a pedagógusok béremelése az életpályamodellben foglaltak szerint. 2017-ig minden évben növekszik az ágazatban dolgozók bére, emellett 2016-ban a pedagógusok minősítésének előrehaladása is hozzájárul a bérek emelkedéséhez.

Az egészségügyi ágazat területén az egészségügyi szakdolgozók, orvosok tekintetében elsősorban a mozgóbérek területén, míg a fiatal szakorvosok vonatkozásában jövedelmi helyzetük javításában történik előrelépés. Mindezek mellett a szociális ágazati bérpótlék a következő évben is fennmarad. A már tavaly elindult és idén felfutó új pályázati ciklusnak köszönhetően jövőre mintegy 1000 milliárd forint uniós forrás juthat a kedvezményezettekhez. Ezt egészítik ki 100 milliárd forintos nagyságrendben a megyék és megyei jogú városok gazdaságfejlesztési programjaira jutó források.

Összességében tehát a 2016. évi költségvetés Magyarország hosszú távú gazdasági esélyeinek javulását, nemzetközi versenyképességünk növekedését és az emberek jólétének emelkedését egyaránt biztosítja.

Ennyit gondoltam a vita kezdetére. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. A frakcióháttérrel rendelkező EP-képviselők, amennyiben az adott frakciónál jelezték felszólalási szándékukat, a frakciók időkeretének terhére szólhatnak fel. A frakcióháttérrel nem rendelkező és közvetlenül bejelentkező EP-képviselők az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt használhatnak fel.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Ennek értelmében Burány Sándor képviselőtársamat illeti a lehetőség.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az MSZP módosító indítványai, amelyeket a költségvetési törvényjavaslatához, illetve az ezzel összefüggő, úgynevezett megalapozó csomaghoz, illetve az adótörvényekhez benyújtottak, alapvetően azt a célt szolgálták, hogy szemben az Orbán-kormány eddig gyakorlatával, egy igazságosabb és a gazdasági növekedést erőteljesebben támogató költségvetés és ezzel összefüggő adótörvényrendszer szülessen.

Tettük ezt abból a megfontolásból, mert teljesen világos a különböző statisztikai adatokból, hogy az Orbán-kormány rossz úton jár, az ország gazdaságát, társadalmát olyan irányban fejleszti vagy fejleszti vissza a törvényjavaslatokkal, a gazdaságpolitikájával, amely ellentétes az ország többségének

érdekeivel. Ez a gazdaságpolitika a keveseket támogatja a többség rovására. A keveseket támogatja, hiszen olyan adótörvényt vezetett be már 2010-ben - és minden kritika dacára ezen adótörvényhez fogalkörömmel ragaszkodik változatlanul -, amely a korábbi adómentesség helyett az alacsonykeresetűek adóját drasztikusan megemelte. Miközben adócsökkentésről beszélnek, a szomorú igazság az, hogy a minimálbér, amely Orbán Viktor kormányzásának kezdetekor még nem viselt személyi jövedelemadó-terheket, ennek a kormányzásnak a következtében ma már 16 százalékkal kell hogy adózzon. Nulláról 16 százalékra emelték a legkevesebbet keresők fizetését. *(Sic!)* Ezzel szemben vagy ezért cserébe a legjobban keresők adóját pedig drasztikusan csökkentették. Ennek következtében előállt egy olyan helyzet, amelyben az ország 10-20 százaléka élvezzi ennek a gazdaságpolitikának összesen az előnyeit, az ország 80-90 százaléka, a munkavállalók 80-90 százaléka pedig elszenvedti ezt a gazdaságpolitikát.

Ennek következtében, ahogy ezt számos vizsgálat is kimutatta, az országban rohamosan terjed a szegénység. Rohamosan terjed nemcsak abban az értelemben, hogy egyre több a szegény ember Magyarországon, és ez a folyamat gyorsul, hanem abban az értelemben is, hogy akik szegénységben élnek, azok helyzete egyre kilátástalanabb. Tehát mélyül is a szegénység, és a szegények létszáma pedig sajnos bővül. Sőt, olyan új jelenséggel is szembe kell néznünk, mint az úgynevezett dolgozói szegénység, ami azt jelenti, hogy akiknek van munkajövedelme, azok sem tudnak boldogulni az országban, ha megvesz keresnek, és a Fidesz által rájuk által kivetett magas adót kell hogy elszenvedjék.

Ma Magyarországon a hivatalos minimálbér nettó összege kevesebb, mint a létminimumhoz szükséges jövedelem egy családban. Ez egészen egyszerűen tűrhetetlen. Az MSZP álláspontja az, hogy a legkevésbé jól keresőket, a legkevesebbet keresőket 15 százalékos adókulccsal sújtani is óriási hiba, sőt több mint hiba, ez már bűn.

Az MSZP indítványai ezért elsősorban ezen a problémacsomagon próbáltak segíteni. Szemben a Fidesz gyakorlatával, mi a módosító indítványainkban érdemben javaslatot tettünk a szociális támogatások növelésére. Érdemben javaslatot tettünk, hiszen a családtámogatások, a családi pótlék összege és más családtámogatások hosszú évek óta változatlanok, semmilyen emelésben nem részesültek, miközben a jól keresők különböző kedvezményeit folyamatosan bővíti a kormány. Ezen a gyakorlaton változtatni kellett.

Ennek a kormányzásnak szomorú következménye, hogy az oktatáspolitikai is, az oktatási terület is béklyók között mozog, és ami az egészségügyben ma zajlik, az egészen egyszerűen tarthatatlan. Egészen egyszerűen tarthatatlan; ha bárki odakerül, hogy kórházi ellátásra szorul, a saját bőrén érezheti ennek a kórházi ellátásnak a minőségromlását, azt a szörnyű helyzetet, hogy a betegek egyre kiszol-

gáltatottabb helyzetben vannak, egyre hosszabb várólistát kénytelenek végigvárni, hogy végre a kezelésükhöz hozzájussanak; a felszerelések egyre rosszabbak.

(12.40)

A másik oldala ennek a szomorú ténynek pedig az, hogy az egészségügyben dolgozók bérezése pedig minősíthetetlenül gyenge. Ennek egyik súlyos következménye, hogy egyre több a pályaelhagyó, ápolók és orvosok mennek el a szakmából, sőt mi több, mennek el az országból.

Az MSZP álláspontja szerint az oktatásra is több pénz kell áldozni, ennek megfelelően a módosító indítványaink ezt is megcélozták. És természetesen mi érdemi bérfejlesztést kívánunk a pedagógustársadalomnak, az ehhez szükséges fedezetet módosító indítványaink tartalmazták.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Végül néhány szót az adótörvényekhez beadott módosító indítványokról, hiszen államtitkár úr is beszélt az adótörvényekről, néhány keresetlen mondat még ehhez. A bevezetőmben már utaltam rá, hogy Magyarországon most egy tűrhetetlen adórendszer működik, ez az adórendszer a korábbihoz képest megemelte az alacsony keresetűek adóját, miközben csökkentette a legjobban keresők adóját. Ezen kívánunk változtatni. A mi indítványaink pontosan azt a célt szolgálják, hogy minél kevesebbet keres valaki, annál kevesebb adót kelljen fizetni, ezért a mostani 16 százalékkal szemben 5, illetve 10 százalékos, alacsonyabb szja-kulcsokat kívánunk bevezetni, elsősorban a minimálbér és az átlagos keresetű munkavállalók, kisvállalkozók javára. Határozott lépéseket kívánunk tenni abba az irányba, hogy a nettó bérek emelkedésével szűnjön meg az az igazságtalanság, hogy a nettó minimálbér nem éri el a hivatalos létminimum összegét.

Tisztelt Ház! Az MSZP-frakció azt kéri a képviselők többségétől, hogy ezeket a módosító indítványokat támogassák. Ezeknek a módosító indítványoknak a támogatása egyet jelentene: egy igazságosabb és a fogyasztás növelésén keresztül a gazdasági növekedést erőteljesebben támogató gazdaságpolitikát Magyarországon. Ehhez kérjük a támogatásukat.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból. - Szelényi Zsuzsa tapsol.)*

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor a költségvetés tervezete tárgyalásának egyfajta lezárására készülünk, azt kell hogy kiemeljük: az előző évekhez képest komoly, rendszerszintű változás nem következett be, még akkor sem, hogy a tüneti finomításokat, kedvezményeket ne hallgassuk el, és adott esetben, mondjuk, egy személyi jövedelemadó 1 százalékos csökkentése

kapcsán csak a támogatás hangján lehet beszélni, mégis egészében és rendszerszinten lenne érdemes megvizsgálni azt, amiről a kormányzat azt mondja, hogy ez bizony az adócsökkentés költségvetése. Ezzel szemben azt látjuk, hogy a jövő évi központi költségvetési bevételek, várakozások mintegy egyharmada áfabefizetésekből ered, a többi fogyasztáshoz kapcsolt adókból nagyrészt, és együtt ezek, beleértve a jövedéki adót, a regisztrációs adót, a távközlési adót, a tranzakciós illetéknek elkeresztelt adót, valamint a biztosítási adót, s a többi, együtt 4612 milliárd forintot tesznek ki a fogyasztási típusú adókból eredő várakozásoknál. Az innen származó pénzügyi források jövőre ugyanakkor összesen 215 milliárddal magasabb várakozást fejeznek ki, mint az előző évben. Tehát egy év alatt ezen felsorolt adótípusokból 215 milliárd forinttal többet kíván a kormány bevezetni a lakosságtól, mint korábban, ezzel párhuzamosan mégis - valamilyen megfeythetetlen okból - ezt az adócsökkentés költségvetésének nevezi. Lehet szakmai vitákat folytatni arról - és kell is álláspontom szerint -, hogy adott esetben szélesedik a járulékfizetők köre, kicsit jobban pörög a gazdaság, tehát több áfabefizetést generál, de akkor is összességében rendszerszinten a több beszedett adóra azt mondani, hogy ezzel párhuzamosan a társadalom rendszerszintű, széles körű adócsökkentést fog élvezni, legalábbis demagógiának tűnik.

Ezzel áll szemben az az elképesztő helyzet, ami a vállalkozókat sújtja; de beszélhetnénk a minimálberekéről is. Példának okáért vegyünk egy 105 ezer forintos bruttó bért, akkor azt látjuk, hogy annak a nettója a kétharmadát sem teszi ki. És azt is látjuk, hogy ha a 68 775 forintot haza akarja vinni a minimálbéren foglalkoztatott, akkor a munkaadója az államnak ezen felül még több mint 66 ezer forintot kénytelen fizetni. A munkáltató összes költsége tehát a duplája annak, amit az alkalmazottja kézhez kap. Egy ilyen közegben, amellet, hogy jóval több mint negyvenféle új adótípus vagy adóemelési típus került bevezetésre az Orbán-kormányok által 2010 óta, legalábbis cinikus dolog adócsökkentés költségvetéséről beszélni. Felsorolhatnánk az egzotikus adótípusokat is, ezeket már megtettük, ne beszéljünk erről többet, de látható, hogy rendszerszinten a lakosság életének a könnyítése nem lelhető fel.

Ugyanígy a személyi jövedelemadó általam említett csökkentési terve kapcsán láthatjuk, hogy míg tavaly 1640 milliárdot kívánt beszélni a kormányzat személyi jövedelemadóból, a következő évben ez már 1658 milliárd. Tehát megint csak egy növekményt látunk, azt, hogy többet kívánnak az emberektől ilyen módon beszélni, mint eddig. És ez még az 1 százalékos kedvezmény ellenére is igaz. Lehet mondani, hogy a járulékfizetők köre ennyivel bővül, csak hogy ezt a gazdasági számok, várakozások, mutatók nem támasztják alá, még az önkéntes tündérmeséjében kitalált mutatók sem. Tehát egész egyszerűen a számok szintjén nem állja meg a helyét az, hogy itt az adócsökkentés költségvetéséről lenne szó.

Ki kell hogy emeljük azt is, hogy Magyarországon, hogy ki tudjunk lábalni ebből a nagyon nehéz helyzetből, egy hármasszorításon kell oldani, és meg kell tudni felelni annak, hogy egyrészt a Magyarországot kívülről ostromló erővel, a bevándorlással, a menekültinvázióval szemben hatékonyan kell, kelleni fellépni. Az ezzel kapcsolatos jobbikos módosító indítványt ugyanakkor, amely a határőrség önálló arcukat erősítené, és egyelőre a rendőrségen belül, de nagyon komoly többletforrásokkal látná el ezt a szerveződést, egészen egyszerűen elutasította a Fidesz-KDNP, és továbbra is fenntart egy olyan helyzetet, hogy miközben Magyarországon, ha körülnézünk, a menekültáradat hatásai egyre inkább szembevetődnek és egyre zavaróbbak, a határaink még mindig lényegében védtelenek. Ásotthalom térségében legalábbis az jár át rajta, aki akar, és ezt egyetlen kormánypárti képviselő sem tudja megcáfolni, már csak azért sem, mert nagyon ritkán vagy soha nem fordulnak elő a helyszínen.

Azt is látni kell, hogy a hármasszorítás egy másik iránya egyértelműen a magyar kivándorlásból ered, és a magyar kivándorlás elképesztő költségeit minden költségvetésben ki fogjuk tudni mutatni, de azt a fájdalmat, amit a szétszakított családok, a kényszerből külföldre menekültek élnek át, nem lehet számszerűsíteni, nem is akarjuk, de ebbe a rendszerbe legalább lélekben bele kell érteni, hiszen enélkül nem lehet sikeres magyar gazdasági felfutási pályát felrajzolni. A kormányzat viszont úgy tesz, mintha ez a problémakör nem létezne. Sőt továbbmegyek, munkahely-teremtési statisztikáiba nagyon sok külföldi magyar munkahelyet beépít, gyermekvállalási statisztikáiba nagyon sok jelenlegi határainkon túl született gyermeket beleért. És nem a minden negyedik magyar gyermekre gondolok, aki valamely elszakított országrészen születik meg, hanem a statisztikáiba bizony beletorzítják a Nyugat-Európában megszületett magyar gyermekeket is, akiknek ugyanannyira örülünk, félreértés ne essék, de ezt úgy eladni itthon, mint az Orbán-kormány nyerő stratégiája, családtámogatásának eredménye, legalábbis visszás.

Meg kell hogy mondjuk, a két szorításon túl van egy harmadik is, mindennek az eredője, amely egyben következmény is, ez pedig a magyar népességfogyásé. És itt látható, ne vitassuk el a Fidesz-KDNP családtámogatási intézkedéseinek cselekvési kísérleteit, azt, hogy adott esetben több pénzt hagy a családnál, de az is látható és tudvalevő, hogy ezen kedvezmények mellett is csak hibahatáron belüli javulást tudtak elérni az élve születések számánál. Az elhalálozások tekintetében pedig most éppen egyéves időszakban 15 százalékos romlást élünk át, ami katasztrófa, és ami még akkor is igaz, hogyha a bázisadatok viszonylag kedvezők voltak, és egy influenzajárvány is rontott ezeken az adatokon. De azért nem a középkorban élünk, tehát a harmadik évezredben ilyen adatromlást ne egy influenzajárvány okozzon, hanem tisztességes egészségügyi viszonyokkal, tiszt-

tességes családtámogatási rendszerrel érjük el legalább azt, hogy aki a nehéz körülmények között gyermeket akar vállalni, az megtehesse Magyarországon, aki nehéz körülmények között életben kíván maradni, ahhoz a magyar egészségügy minden segítséget meg tudjon adni.

(12.50)

De azt is látnunk kell, hogy a kivándorlási spirál egyik eredője az önálló otthon megszerezhetetlenségének érzete, ennek mivolta. Éppen ezért a kormány évek óta - nem csak az önké, minden korábbi kormányzat - adós egy olyan átfogó otthonteremtési stratégiával és államilag támogatott bérlakás-építési programmal, amelyhez a Fidesz-KDNP majdnem végig kétharmados többséggel öt év alatt sem jutott el. Egy olyan programra gondolunk, ahol magyar kivitelezők a bérlés lehetőségét biztosítanák a piaci árakhoz képest nagyon nyomott áron magyar fiatalok számára, akik most azt látják, hogy a KSH szerinti átlagfizetésükből 10, 15 vagy akár 20 év alatt sem tudnak önállóan kiszorítani egy lakásra.

Higgyék el nekünk, hogy több tízezren pusztán ezért vannak most külföldön! Őket egy tisztességes otthonteremtési programmal itthon lehetne tartani, sokakat haza lehetne hívni, életlehetőséget, kilátásokat, víziót lehetne biztosítani magyar emberek sokasága számára, de jelen pillanatban azt látjuk, hogy ezen hármasszorítás kapcsán a kormányzat bizonyítványa bizony kettes alá, miközben a Jászai téren és a Margitszigeten már táboroznak azok a menekültek, akiknek a kezelésével nem tudnak mit kezdeni. Ezek az emberek többen érkeznek adott esetben éves viszonylatban, mint ahány magyar gyermek összesen megszületik. És bizony ezek kijózanító statisztikai számok, hogy vannak olyan esztendőik, amikor több menekült érkezik az országba, mint ahány magyar gyermek itt összesen megszületik.

Éppen ezért mondjuk azt, hogy a kivándorlási spirál megállítása, a népesedési viszonyok rendbetétele mellett a kormányzatnak kiemelten kellene koncentrálnia arra, hogy Magyarország határait megvédje, a magyar állampolgárokat is. Ezzel szemben azt látjuk az önk költségvetési tervezetében, hogy a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak több mint 300 millió forinttal kevesebb jut, mint a korábbi időszakban.

Ezek alapján döntse el mindenki, hogy a kormányzat valóban cselekedni akar, vagy csak egy öncélú retorikai háborút folytat, ahol az utolsó helyre sajnos a magyar családok szorultak. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzeti bizottság által felkért szószóló felszólalására kerül sor, ötperces időkeretben. Megadom a szót Ritter Imrének, német nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd lefordítja azt.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2015. és a 2016. évi központi költségvetési törvényekkel kapcsolatos korábbi hozzászólásaimban már részletesen kifejtettem, hogy a Magyarországon élő nemzetiségeket érintő szinte valamennyi területen nemcsak az volt a probléma, hogy 8, 10, 14 éve nem nőtt a támogatás összege, hanem legalább ilyen súlyos gond volt, hogy már az indulásnál is mélyen alulfinanszírozottak voltak.

Ebben a nehéz helyzetben - élve a szószólói mandátum nyújtotta új lehetőségekkel - a 2015. évi központi költségvetésnél eljutottunk egy olyan konszenzusra alapuló 2 milliárd forintos módosító csomaghoz, melyet egyhangúlag elfogadott a magyar parlament. Ez egyértelmű áttörést, érdemi, pozitív elmozdulást, mérföldkövet jelentett a magyarországi nemzetiségek és a magyar politika kapcsolatában. Ezért már 2015 januárjában kiértékeljük a szószólókkal és az országos elnökökkel a 2015. évi költségvetés előkészítésének, egyeztetési és döntési folyamatainak a tapasztalatait, és nekiláttunk a 2016. évi költségvetési igények előkészítésének, összeállításának. Így a 2016. évi központi költségvetési törvény elfogadásának tavaszi időszakra való előrehozatala bár természetesen bennünket is váratlanul ért, de nem felkészületlenül. Szűk két héten belül véglegesítettük a 2016. évi nemzetiségi költségvetési igényeinket, és a 2014. évi tapasztalatokkal az egyeztetések jelentősen felgyorsulhattak és még hatékonyabbá válhattak.

Mindezen tényezők együttesen eredményezték azt - a valószínűleg kevesek által remélt rendkívül komoly újabb sikert -, hogy a 2016. évi központi költségvetési törvényjavaslat a Magyarországon élő nemzetiségekre újabb jelentős, összesen 2 milliárd 63,4 millió forint emelést tartalmaz. Az emelés ténye és mértéke mellett jelzésértékűnek tartom azt is, hogy a kormányzat már a saját törvényjavaslatába beletette a nemzetiségi igényeket, és úgy nyújtotta be a parlamenthez. Ezt ezúton is köszönjük a kormánynak és a kormánypárti frakciónak. Ugyanígy fontosnak tartom azt is elmondani, hogy a támogatás-emeléseket természetesen már előre leegyeztettük valamennyi ellenzéki parlamenti frakcióval és a független képviselőkkel is, akik szintén egyhangú támogatásukról biztosították a Magyarországi nemzetiségek bizottságát. Ezt köszönjük az ellenzéki frakciónak és valamennyi független képviselőnek is.

A 2016-os költségvetési támogatás-emelések alapvetően három nagy nemzetiségi területet érintenek. Egyrészt az elkülönített nemzetiségi civil pályázati keretek háromszorosára emelése, a nemzetiségi színházak, valamint a kis létszámú nemzetiségi köznevelési intézmények működési támogatására létrehozott két új keret mindösszesen 820 millió forint emelést jelent. A második jelentős támogatásnövelés a helyi nemzetiségi önkormányzatok általános működési támogatásának 100 százalékkal, 784,2 millió

forinttal történő megemelésre. Harmadrészt a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi intézmények felújításra, pályázati önrészre 2015-ben létrehozott kerete a duplájára, azaz 882,4 millió forintra kerül megemelésre.

Ezek a rendkívül örömteli változások természetesen nem jelentik azt, hogy az évtizedes elmaradások után minden nemzetiségi probléma egy csapásra megoldódott. Már most tudjuk, hogy a 2017. évi költségvetési törvényenél az első számú prioritás a nemzetiségi köznevelési intézmények és a nemzetiségi pedagógusképzés helyzetének átfogó javítása lesz. Mindezen megoldandó feladatok mellett mégis meggyőződésem, hogy most jött el végre az a pillanat, amikor minden meglévő gondot, feladatot, feszültséget féltetve fenntartás nélkül köszönetet kell mondani.

Az elmúlt száz fél év alatt a 2015. és a 2016. évi központi költségvetési törvénnyel a Magyarországon élő nemzetiségek korábban kevesebb mint 4 milliárd forintos támogatása több mint 8 milliárd forintra került megemelésre. Túlzás nélkül mondható, ez egy olyan mértékű pozitív változás, amire a magyar politikában a Magyarországon élő nemzetiségekkel kapcsolatban az elmúlt száz évben nem volt példa.

Köszönjük szépen. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke schön! Danke für Ihre Aufmerksamkeit. (Taps.)

ELNÖK: Megkérdezem, hogy a frakciók részéről a fennmaradt időkeretben kíván-e valaki még hozzászólni. Igen, Szűcs Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Azért egy dologról mégiscsak meg kell győznünk egymást, amiről talán nem is kellene nagyon meggyőzni, hogy igazából a 2016-os év az adócsökkentésről fog szólni. Erről a költségvetésről sok mindent elmondtak már, én is mondtam többször, de egyet biztosan állíthatunk: ez a költségvetés mindenképpen tervezhető, előrelátható, kiszámítható, és ami nagyon fontos, be is tartható, hiszen az elmúlt három évben bebizonyítottuk, hogy a költségvetés számai megállják a helyüket, és az elmúlt időszakhoz képest, amit én is itt a parlamentben töltöttem, a legkevesebbszer történt meg az évközi módosítása a költségvetésnek. Tettük ezt például a tavalyi évben is úgy, hogy választási év volt, és mégis betartottuk, kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól, és Magyarország biztos lábakon kezdett állni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A jövő évben ennek az egyik fontos eleme a személyi jövedelemadó 15 százalékra való csökkentése, ezzel pedig összességében mintegy 4 millió ember

fizetése fog emelkedni, és 120 milliárd forintos nagyságrend az, ami a családoknál marad. További cél - természetesen ez is többször elhangzott -, hogy a személyi jövedelemadó egy számjegyű legyen, ezért dolgozunk, remélem, mindenki megérti.

Itt egy picit közbevetőleg szeretném elmondani Z. Kárpát Dániel képviselő úr előző mondataira a választ, hogy önök már jó néhányszor észrevették, csak még mindig nem értették meg, hogy a jövedelemadó típusú adózásból a magyar adórendszer áttért a fogyasztási típusú adózásba. Így azok a számok, amiket Z. Kárpát Dániel elmondott, tökéletesen igazak, és egy olyan országban, amelyben nő az emberek fizetése, nőni kell a személyi jövedelemadó befizetett összegének is, hiszen ez egyenes arányban áll ezzel a dologgal.

(13.00)

A jövő évben fogjuk csökkenteni 5 százalékra a sertéshús áfáját, ez is körülbelül 25 milliárd forintnyi összeget hagy a fogyasztók zsebében. A kétgyermekes családok családi adókedvezménye mintegy 350 ezer családnál többet hagy ott, átlagkeresetű család esetében 114 ezer forinttal, minimálbéreseknél pedig 85 ezer forinttal marad több a család költségvetésében. Havi bontásban ez mintegy 9500, illetve 7100 forint lesz. 2016-ban a jelenlegi 10 ezerről 12 500 forintra fog nőni, a következő évben pedig ugyanilyen mértékben nő majd ez a kedvezmény. Folytatódik a gyermekétkeztetési program azért, hogy Magyarországon senki ne szenvedjen hiányt a gyermek-ellátásában.

Tovább bővül a foglalkoztatás, kiterjesztjük a közfoglalkoztatást. Reményeink szerint a jövő évben már rendelkezésre fognak állni az uniós források, amelyek 60 százalékát mindenképpen gazdaságfejlesztésre és ezzel együtt munkahelyteremtésre fogjuk költeni. A nyugdíjak reálértékét és értékállóságát is garantálja a kormány; a jövő évben nemcsak kormányzati, hanem több elemző cég előrejelzése a 2,5 százalékos GDP-növekedés és a költségvetés már módosításokkal is elfogadott részében a 2 százalékos hiány, a 73,3 százalékos államadóssági ráta az év végére. A családok és munkavállalók terheinek további csökkentése a jövő évi adótörvénnyel és költségvetéssel együtt segíti a magyar gazdaságot. A 110 ezer legalacsonyabb keresetű és a három- vagy többgyermekes családoknak gyakorlatilag a bruttó keresete marad a zsebében.

2016-ban folytatódik a közsféra béremelési programja, ismét lesz pedagógusbér-emelés, ami ki fog terjedni a felsőfokú végzettségű bölcsődei nevelőkre és az örökbefogadási tanácsadókra. Jövőre is folytatódik a fegyveres és rendvédelmi dolgozók, valamint az ápolók és orvosok bérrendezése, és elindul a kormány-tisztviselői életpályaprogram. Az egészségügyi alapszolgáltatást végző orvosok munkáját azáltal is támogatni kívánja a kormány, hogy a helyi iparüzési adóról szóló törvény módosításával

lehetővé teszi, hogy az önkormányzatok kedvezményt, mentességet adjanak a házi orvosoknak, amelynek révén évi mintegy 1,5 milliárd forint maradhat náluk. Ez mintegy 6300 házi orvost érint, a kedvezmény összege pedig évente elérheti a 200 ezer forintot.

Az a célunk, hogy a magyar munkavállalók fizetések Európa legalacsonyabb személyi jövedelemadó-ját. Erről már beszéltünk. A társasági adózásban bevezetjük a növekedési adóhitelt. Azok a vállalkozások, amelyek egyik évről a másikra ötszörösére növelik adózás előtti eredményüket, elhalaszthatják az adó megfizetését, így több forrásuk marad tevékenységük bővítésére.

Azt hiszem, képviselőtársaim, mindezek alapján nyugodtan állíthatjuk, hogy ez a költségvetés egy jó költségvetés, bár a nyár közepén készül el, annak végrehajtása 2016-ban kezdődik, de biztos alapokat teremt arra, hogy a magyar növekedés állandó legyen, a magyar emberek pedig boldoguljanak. Mindezek alapján kérem önöket, hogy támogassák szavazatukkal a 2016. évi költségvetést. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik vezérszónoka azt a látszatot próbálta kelteni, hogy a kormány nem támogatja a tanuszodaprogramot kellőképpen, és különösképpen az ellenzéki vezetőségű városok, illetve azok körzetei nem kapnak ilyet. Természetesen ez szokás szerint, ahogy szokott náluk lenni, nem igaz. Igenis a kormány támogatja a településeket, például Török-szentmiklós városában is épül egy tanuszoda, és az ott élő és a környéken lakó gyermekek itt tanulhatnak majd úszni. Ez egy nagyon fontos program. Azt gondolom, ha ennek a programnak az első köre véget ér, amiben több mint 20 település vesz részt, akkor fogjuk látni azt, hogy hogyan tudjuk ezt folytatni, milyen lehetőségek vannak rá.

Nagyon örülnek ennek a tanuszodának a Török-szentmiklós környékén élő iskolások is, szülei is és természetesen az iskola dolgozói is. Úgyhogy arra kérem képviselőtársaimat, már csak azért is támogassák a költségvetést, mert ezzel a tanuszoda-programmal is teszünk egy lépést afelé, hogy minden magyar gyermek még az általános iskolában megtanuljon úszni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tukacs István képviselő úrnak adom meg a szót, 1 perc 15 másodperces lehetősége van.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök Úr! Azért használom ki ezt az 1 perc 15 másodpercet, mert azt

szeretném, ha ebben a vitában is nyoma lenne annak a módosító csomagnak, amelyet az egészségügy finanszírozásával kapcsolatban adtunk be. Azért nyújtottuk be ezt a finanszírozási javaslatot, mert - mint az már elhangzott a napirend előtti hozzászólásomban is - fontosnak tartjuk, hogy jelentős átcsoportosítások történjenek az egészségügy részére. Amikor ennek a csomagnak a része az egészségügyben jelentős bérfejlesztés, egy megnövekedő kórházi finanszírozás, akkor ezzel azt kívánjuk jelezni, hogy a költségvetés tartalmaz olyan forrásokat, amelyeket, ha átcsoportosítunk, egy lényeges és stratégiai területen lehet javulást elérni.

Miután e módosító csomag költségvetésben való elfogadásának reális esélyét nem látom, ennek ellenére meg akarom jegyezni, hogy változatlanul nyitva az út, a költségvetés következő fázisában még kiadható az egészségüggyel kapcsolatos összes kiadás. Ennek reményében tettem meg hozzászólásomat és természetesen a jegyzőkönyv kedvéért. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tukacs képviselő úr. A következő hozzászóló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tekintettel arra, hogy a kisebbségi hozzászólásban összefoglaltam az LMP javaslatait, most nem kívántam hozzászólni, de mégis az, ahogy Szűcs képviselőtársam összefoglalta a kormány költségvetésre vonatkozó javaslatait, néhány kérdésben mégiscsak hozzászólásra késztet.

Szűcs képviselőtársam úgy foglalta össze, hogy ez az adócsökkentés éve, és hogy ez milyen jó lesz az embereknek, és az az 1 százalékos személyi jövedelemadó-csökkentés 120 milliárd forintot hagy ott az embereknél. Azt gondolom, azért ennél tovább kellene menni, és meg kellene nézni a részleteket. Összességében valóban 120 milliárd forint csökkentésről van szó, de ha megnézzük azt, hogy ennek kik lesznek a haszonélvezői, akkor nem lehet azt mondani, hogy ez azokhoz az emberekhez fog eljutni, akik keveset keresnek, akik a létminimum alatt élnek.

Tehát összességében ez az 1 százalékos csökkentés nem fogja csökkenteni azt a szakadékot, ami az egyre szűkülő gazdagabbak és eltömegesedő szegények között van. Ahhoz, hogy ez ne így legyen, a kormánynak változtatnia kellene a társadalom- és gazdaságpolitikáján. Be kell látnia azt, amit most már többször a vitákban elmondtunk, hogy szakad szét a világ, és gyakorlatilag ez az óriási szakadék és az elszegényedés a fejlődés, a gazdasági fejlődés gátja. Tehát azt gondoljuk, hogy a Fidesznek ideje lenne felülbírálnia a társadalom- és gazdaságpolitikáját, és szakítani az egykulcsos személyi jövedelemadó koncepciójával.

Szűcs képviselőtársam kiemelte továbbá azt is, hogy a családoknál mennyivel több marad, és hogy a

kétgyermekesek utáni adókedvezmény mennyit fog jelenteni a családoknak. De arról elfelejtett beszélni, hogy 2008 óta a családi pótlék és a gyēs összege nem emelkedett. Tehát ha ezt is összességében nézzük, akkor már most hozzá kellett volna nyúlni ahhoz, hogy a családi pótlékot is meg kellett volna emelni. Az szja-csökkentés, ugye, a sertés hús az áfáját jelenti... - viszont arra már nem vettek bátorságot, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját is lecsökkentsék 5 százalékra; ez az egyik fele.

A másik fele pedig az, hogy gyakorlatilag azoknál az ágazatoknál, szociális ágazat, egészségügy, oktatás hasonló szinten marad a támogatás, illetve a költségvetési keret, mint ami az előző évben volt.

(13.10)

Gyakorlatilag kivézetett ágazatokkal nem lehet a humán erőforrást fejleszteni Magyarországon, és azzal kell előbb-utóbb szembenéznie a kormánynak, hogy nem egy, hanem számos olyan tüntetés, demonstráció fog az elkövetkezendő időszakban megtörténni, mint amit az elmúlt időszakban a szociális és egészségügyi dolgozóknál megtapasztalhattunk.

Összességében mi azt gondoljuk, hogy a kormány egyáltalán nem lehet büszke erre a költségvetésre. Ez a költségvetés gyakorlatilag azt a társadalom- és gazdaságpolitikát betonozza be, amit eddig tettek, vagyis arra fogja a társadalmat kárhozthatni, hogy a szétszakadás tovább fog nőni az országban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettő percre kért szót Révész Máriusz képviselő úr, Fidesz.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Schmuck Erzsébet! Itt a parlamentben folyamatosan elmondják, hogy a társadalom szakad ketté. Az a baj, hogy megjelennek statisztikák, amelyek ezt mérik. Az Eurostat statisztikáját hadd ajánljam a figyelmébe! Az OECD-országokkal történt egy összevetés. Az OECD-országokban a társadalmi különbségek a legfelső és a legalacsonyabb tized között 9,6-szeresek, Magyarországon ellenben az utóbbi, a legutolsó évben ez jelentősen csökkent, épp a kormány politikájának köszönhetően 7,2-szeres a szorzó Magyarországon a legszegényebb és a leggazdagabb tized között. Ez egy nemzetközi statisztika, és csak azért ajánlom a figyelmébe, mert folyamatosan olyan állításokat mond, amik egyébként a valóságnak ezek szerint nem felelnek meg.

Ugyanígy nem felel meg a valóságnak, amit állít, vagy nem bontotta ki a valóság minden részletét, amikor a családtámogatásokról és családi kedvezményeikről beszél. Mert igaz ugyan, hogy a családi pótlék nem emelkedett, ez tudatos, hiszen az alanyi támogatásokról át szeretnénk térni a munkához kötött támogatásokra, és ha megnézi, hogy egyébként az elmúlt öt évben az adókedvezményeknek köszön-

hetően és sok más területen mi minden, mekkora költségvetési összeg ment a családok felé, akkor azt mondhatjuk, hogy egyetlenegy kormányzati ciklusban ilyen mértékben a családtámogatások nem növekedtek, mint éppen a mi politikánknak köszönhetően. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a frakciók részéről a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Tállai András államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra, a fennmaradt négy és fél perc időkeretben.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Néhány gondolatot szeretnék mondani az ellenzék által benyújtott módosító javaslatokról. A Jobbik képviselőcsoportjának módosító indítványai összesen 776,4 milliárd forintos hiánynövekedést okoztak volna a 2016-os központi költségvetés számára, például teljesen megszűnt volna a rendkívüli kormányzati intézkedés, de több más előirányzat is lenullázásra került volna, az adóbevételeket pedig 187,5 milliárd forinttal csökkentenék. Így, ahogy számolom, 2 százalékkal nagyobb hiányt terveztek volna. A többi ellenzéki javaslatoknál ez az arány még nagyobb. Ebből is látszik, hogy igazából ők sem gondolták át felelősen a módosító javaslatokat, mert ha átgondolták volna, akkor illeszkedett volna legalább ahhoz, hogy a költségvetési hiány ne növekedjen, az adósság ne növekedjen. Viszont egyik ellenzéki párt sem tudta követni ezt a kormányzati logikát.

Például az LMP 1479 milliárd forintos hiánynövekedést generált volna, ha minden módosító javaslatukat elfogadjuk. Ez adósságnövekedést jelentene, adóemelést jelentene az emberek számára; nem tudta támogatni a kormány. Az MSZP 1545,9 milliárd forinttal rontotta volna az államháztartás egyenlegét, ha minden módosító javaslatukat elfogadjuk. Ő több előirányzatot kitörölt volna a költségvetésből, és több mint 1000 milliárd forinttal növelte volna az adóbevételeket, szintén adóemelést és adósságnövekedést jellemzi a módosító javaslatait. Nem tudta elfogadni a kormánypárt gazdaságfejlesztésre, munkahelyteremtésre, adósságcsökkentésre, családok támogatására vonatkozó logikáját, prioritását, ezért nyilván a kormány nem tudta támogatni. Ha elfogadjuk az MSZP módosító javaslatát, akkor a költségvetést több mint 5 százalékos hiánnyal tudtuk volna elfogadni, ami az Európai Unióban teljesen elfogadhatatlan. Az ellenzéki képviselők összesen több mint 4000 milliárd forinttal rontották volna le a központi költségvetés egyenlegét, ami nyilvánvalóan elfogadhatatlan a kormány számára.

Támogatja viszont a kormány a Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát, amelyből kiemelnék a hitelezési aktivitás növelésére vonatkozó bankadó-visszatérítést, illetve 12 milliárd forint többlettámogatást a nemzetgazdasági támogatásokra. Ezen előirányzatokból kapacitásbővítő, kapacitás-termelő beruházásokra fog több támogatás jutni, ezáltal növelve a termelékenységét és a munkahelyek számát.

Több szervezetet támogat az összegző módosító indítvány, például a 100 Tagú Cigányzenekart, a Batthyány Lajos Alapítványt, de 500 millióval több fog jutni a hadigondozásról szóló törvény alapján egy közalapítvány számára is a hadiárvak juttatásainak növelésére. Több állami intézmény felújítását is támogatja a kormányzat, a Budai Vigadó, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Ludovika Campus felújítását vagy a lakiteleki Népfőiskola rekonstrukcióját.

Tisztelt Országgyűlés! Úgy gondolom, hogy a költségvetés a módosító javaslatok elfogadása után is az eredeti célt biztosítani fogja, a GDP 2 százalékos hiányát nem fogja meghaladni az elért hiány, a költségvetés teljesül.

Végezetül szeretném megköszönni minden képviselőcsoportnak, országgyűlési képviselőnek a vitában való részvételét, a benyújtott módosító javaslatát. A kormány jó szívvvel ajánlja az Országgyűlés számára, hogy a holnapi nap folyamán a módosító javaslatokat szavazza meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az összegző módosító javaslatról történő döntésre várhatóan a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 13 óra 17 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Mi történt az erdészeti igazgatóságokkal?**” címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Május folyamán újabb feladatok kerültek a kormányhivatalokhoz, és ennek kapcsán a korábban tíz helyen működő erdészeti igazgatóságok is régi formájukban megszűntek, és kormányhivatali besorolást kaptak. A régi igazgatóságokon az igazgatók főosztályvezetői rangban voltak, és önálló osztályok működtek alattuk, külön osztály kezelte az erdőtervezést, illetve a hatósági részleg is önálló osztály volt, ami Európa egyik leg-szigorúbb erdőtervezését felügyelte.

Nagyon komoly működési problémákat jeleztek a kollégák, ezért is szeretném a következőket megkérdezni. Igaz-e, hogy az országban működő tíz önálló igazgatósági szervezetből tíz mezőgazdasági és erdészeti főosztály lett? Az igazgatóságok alapvetően az erdőterületek alapján jöttek létre, az igazgatók

főosztályvezetői besorolásúak voltak, ahogy már az előbb mondtam. Az önálló osztályokat osztályvezetők irányították. Igaz-e, hogy a főosztályvezetőket visszaminősítették osztályvezetővé, az osztályvezetők vezetői megbízatását visszavonták? Igaz-e, hogy ez különösen a fiatal osztályvezetőknél jelent komoly jövedelemcsökkenést? Igaz-e, hogy az ő bérük akár 40 százalékkal is csökkent havonta? Igaz-e, hogy ebben a helyzetben sokkal több a munka, amiért alacsonyabb bért adnak? Igaz-e, hogy a szakma nagy része menekülne ezekből az állásokból?

Az az igazság, hogy nyilvánvaló, ha ez igaz, akkor ez a menekülés valós probléma, egyetlenegy dolog van, hogy nincsen hova, ugyanis a jelenlegi erdészeti képzéssel egy nagyon jó rendszer került Magyarországon kialakításra.

(13.20)

Tehát a magánerdészetekben az így felszabaduló, illetve az így hitüket vesztő fiataloknak nem nagyon van lehetőségük, ezért kérdezem államtitkár urat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy normális dolog volt-e ennek a korábban évtizedekig jól működő rendszernek a szétverése. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Szomorú vagyok amiatt, hogy ennyire tájékozatlan a képviselő úr, és az állami erdészeti rendszer szétveréséről beszél *(Gógös Zoltán: Ezt ne nekem mondd!)*, miközben ehhez képest teljesen más az igazság.

Azt minden képviselő tudja remélhetőleg, aki ebben a Házban dolgozik, hogy 2015. április 1-jével jelentős változások következtek be a területi államigazgatásban, hiszen megszavaztuk azt a törvényt, a 2015. évi VIII. törvényt, illetve a VI. törvényt, amelyek a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával kapcsolatosak.

Tisztelt Képviselő Úr! Az az igazság, hogy az állami erdészeti hatóságok már 2011. január 1-je óta a megyei kormányhivatalokhoz tartoznak, tehát nem csak mostantól fogva. Tény és való, hogy a mostani szervezeti átalakítás viszont őket is érintette, de az, hogy most kerültek volna a kormányhivatalok alá, az teljes tájékozatlanságról tanúskodik. Még egyszer mondom, 2011. január 1-je óta a kormányhivatalokhoz tartoznak.

Volt már egyébként hasonló átalakítás az államigazgatási rendszerben, éppen az ön államtitkársága idején, amikor a korábbi Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal keretében látták el ezeket a feladatokat, így az erdészeti, növény- és talajvédelmi, állategészségügyi *(Gógös Zoltán: Önálló igazgatóság-*

gal!) és mezőgazdasági feladatokat, egyébként jóval kevesebb illetményért, tisztelt képviselő úr.

Az az igazság, hogy a kormányzat egyértelműen célul tűzte ki, hogy csökkenteni a vezetők számát. Nem gondolom, hogy az államapparátus leépítése, pontosabban a létszámcsökkentés ne lenne mindannyiunk közös érdeke, és a vezetői illetményeknek, a vezetők számának a csökkentése is. Természetesen ez nem érintette a területet károsan. 2015. április 1-je előtt 268 fő dolgozott ezen a területen, most is ugyanannyian dolgoznak, tehát szó nincsen arról, hogy itt fluktuáció lenne, tisztelt képviselő úr. Sőt, arról kell hogy tájékoztassam önt, hogy az 2015. április 1-jei integráció előtt a kormányhivatalokban - adatszolgáltatás alapján - összesen 266 fő dolgozott az erdészeti igazgatóságokon (*Az elnök a csengő megköcogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), illetményük összesen 87 milliárd forint, most ez fölment 90 milliárd forintra, tehát még nőtt is a bérkeretük, tisztelt képviselő úr. (*Gógös Zoltán: Ez nem igaz! - L. Simon László: De igaz! - Gógös Zoltán: A bértömeg és a személyi bér között nincsen összefüggés. - Lukács Zoltán: A bértömeg és a kifizetett bér között van a különbség.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor, a Jobbik képviselője, frakcióvezetője kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszter úrnak: „**Az út a kiút**” címmel (*Gógös Zoltán folyamatos közbeszólására.*) - és nem Gógös Zoltáné a szó, hanem Vona Gábort illeti. Frakcióvezető úr, ott a szó.

VONA GÁBOR (Jobbik): Megkaptam a szót?

ELNÖK: Igen.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Mindannyian tudjuk, hogy a gazdaság fejlesztésének az egyik legfontosabb ismérve az infrastruktúra fejlettsége, a közutak állapota. Magyarország ebből a szempontból eléggé változatos helyzetben van, vannak kifejezetten jó, nyugati értelemben véve is jó állapotban lévő területek, vannak kevésbé jó és vannak kifejezetten rossz, tragikus állapotban lévő területeink. Ez utóbbi kategóriába tartozik a 23-as és a 25-ös utak által érintett terület, amely három nehéz problémával küzdő megyét is érint, Nógrád, Heves és Borsod megye közúti értelemben rettenetesen rossz állapotban lévő részeit köti össze az általam említett, Bányterenyétől Pétervásárán át, Ózdig, Putnokig terjedő szakasz.

Bizonyára önöknek is tudomásuk van arról, hogy a környék több tucat polgármesteréből többen egy technikai szövetséget hoztak létre, hogy ezen az áldatlan állapotban változtassanak, és közösen lépjenek föl, pártok feletti értelemben, tekintve az ország ezen részének rettenetesen rossz helyzetét, gazdasági problémáit, elvándorlását, munkanélküliségét. Amennyiben a polgármesterek ezen kezdeményezése nem

jár sikerrel, az ott élők szándéka szerint nem valósul meg ez az útfejlesztés, sajnos borítékolható, hogy a térség szinte végleges leszakadásnak lesz kitéve.

Ráadásul nemcsak a gazdasági felzárkózás teszi ezt sürgetővé, hanem számtalan más szempont is, én hadd emeljek ki két jobbikos vezetésű település részéről egy-egy szempontot. Az előző ciklus döntése értelmében Recsken, az egykori tábor területén osztálykirándulások tömege várható, amely vagy a Mátrán, egy szintén tragikus állapotban lévő úton keresztül, vagy ebből az irányból közelíthető meg; gondolom, önök is úgy érzik, hogy kötelességünk a balesetveszélyt mérsékelni. A másik pedig Ózd, ahol reményeink szerint egy fontos börtönberuházás indulhat, másrészt ósztól a 2,5 milliárdból megvalósuló Nemzeti Digitális Archívum nyithatja meg a kapuit.

Egy szó, mint száz, a 23-as a 25-ös utak kapcsán az ott élők azt kérik a kormánytól, hogy vizsgálja felül a tavaly őszi határozatát, és mielőbb teremtsen meg a négy-sávú gyorsforgalmi fejlesztés lehetőségét. Kérem önöket, hogy kívánják-e az ott élők egyértelműen jogos és életmentő fontosságú kérését megfontolni. Várom érdemi válaszukat. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Nagyon köszönöm a kérdését, és mondanám egyből, van kiút. Van kiút, mert Magyarország kormánya megépítteti a 23-as, 25-ös számú utakat, január 10-én megjelent a Magyar Közlönyben az a kormányhatározat, amelyik ezt biztossá teszi. Tehát kétszer kétsávú gyorsforgalmi út fog épülni, ez már teljesen biztos.

De fontos arról szólni, hogy azért is van kiút, mert az ottani képviselők - akár Borsod, akár Nógrád, akár más megyéket mondanék -, Tállai András, Riz Gábor, Becsó Zsolt, Horváth László minden alkalommal napirenden tartják azokat a fontos beruházásokat, amelyek valóban szükségesek ahhoz, hogy a térség felzárkózzon, megerősödjön.

Rendkívül fontos útról van szó, ezért a kormány úgy döntött, hogy hazai költségvetésből támogatja a két szakasz megvalósítását. Négy szakaszból áll, de valójában a 23-as, 25-ös utakról van szó. Nagyon fontos, hogy számíttunk mindenki támogatására, és számíttunk volna a Jobbik támogatására is a múlt héten, mert június 9-én volt a szavazás, amely arról szólt, hogy valamilyen módon segítsenek abban, hogy a még előkészítetlen beruházásokat meggyorsítsuk. Azt kértük a parlamenti pártoktól, hogy támogassák a gyorsító csomag elfogadását, amelynek segítségével hamarabb hozzájutnak az útkapcsolatokhoz az ott élő emberek, hamarabb történik a felzárkózás, és hamarabb tesszük versenyképessé Ózd térségét. Pétervására, Ózd, Bányterenyé, bárki, aki a térségben élő emberként ott éli mindennapjait,

pontosan tudja, hogy mennyire nagy szükség van az utak fejlesztésére. Önök nem támogatták, nem szavazták meg ezt a fantasztikus törvényjavaslatot, szerintem óriási jelentősége volt, nagyon hiányoltuk egyébként a többi parlamenti párt támogatását is, mert ezzel inkább azt mondták ki, hogy önök nem akarják megvalósítani, csak szavakban támogatják. Most is úgy tűnik egyébként (*Dúró Dóra: A régészek is hiányolták a támogatást.*), úgy tűnik most is, hogy csak szavakban támogatják az Ózd-Bátonyterenyre közötti útszakaszok megépítését, mert ha nem így lett volna, akkor megszavazták volna, nem lett volna nehéz. Ettől függetlenül Magyarország kormánya megépíti a 23-as és 25-ös utakat kétszer kétsávos gyorsforgalmi útként. (*Z. Kárpát Dániel: A régészekről volt szó benne.*) Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért nem képviselik a magyar nők érdekeit Brüsszelben?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Asszony! Nem nagyon dicsekedett a kormány azzal, hogy uniós szinten azon tíz tagállam közé tartozott, amelyek megakadályozták a szülő nők védelmét erősítő javaslat elfogadását. A várandós, gyermekágyas és szoptató nők munkahelyi védelmét célzó '92-es irányelv módosítását még a Bizottság kezdeményezte 2008-ban, majd a Parlament 2010-ben el is fogadta pár jelentős módosítással. 20 hét teljes fizetéssel járó szülési szabadságot javasoltak és 2 hetes fizetett apasági szabadságot, emellett a kismamák és a szoptató anyák munkavállaló jogait és munkahelyi egészségvédelmét is erősítették volna.

Az Európai Tanács ötödik éve blokkolja a folyamatot azzal, hogy nem hoz döntést, Magyarország pedig egyike azon országoknak, amelyek azért harcolnak, hogy a javaslat végleg lekerüljön a napirendről. A hivatalos magyar indoklás az, hogy a szülési szabadság idejére járó juttatás meghatározásának tagállami hatáskörben kell maradnia. A probléma ezzel az indoklással csak az, hogy már most is létezik ez az irányelv, azaz már most sem tagállami hatáskör, pontosabban a tagállamokat kötik az uniós szinten előírt minimumszabályok. A magyar kormány elvi álláspontja mögött sokkal inkább az áll, hogy nem akarnak 100 százalékos bért fizetni a szülő nőknek, a jelenlegi 70 százalékkal szemben.

A módosított irányelv abban az időszakban adott volna erősebb védelmet a kisgyermeket vállaló családoknak, amikor arra a legnagyobb szükség van, a várandósság, a szoptatás, a szülési szabadság időszakában. A pluszkiadás nem jelentett volna elviselhetetlen terhet Magyarország számára, 16 milliárd forintba került volna éves szinten, viszont nagyobb anyagi biztonságot adott volna a kisgyerekes család-

doknak. A fizetett kétételes apasági szabadság erősítette volna az apák szerepét a gyermeknevelésben. A magát családbaráttnak tartó kormány azonban minderre nemet mondott, pedig ez pozitívan hatott volna a gyermekvállalásra. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

Azt kérdezem államtitkár asszonytól, hogy miért nem képviselik a magyar nők érdekeit Brüsszelben. Köszönöm a figyelmet. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A válaszára megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nem tudom, honnan jött most elő egyáltalán ez a téma, de örülök, hogy előjött, mert van lehetőség arra, hogy helyre tegyünk néhány olyan pontatlanságot, amit a képviselő asszony is említett.

Tisztázzuk akkor, hogy miről van szó! Egyrészt természetesen mi a magyar nők érdekeit mind Brüsszelben, mind Budapesten képviseljük és képviselni is fogjuk a jövőben is.

(13.30)

Egy 1992-es irányelvnek a módosításáról van szó, amelyre a Bizottság 2008-ban tett javaslatot. 2008-ban. Aközben volt egy európai uniós elnöksége is Magyarországnak, mi voltunk az az ország, amelyik megpróbálta elnökségként továbbldíteni ezt a javaslatot. Nem sikerült, ugyanis a tagállamok többsége blokkolja ezt a javaslatot. Nem Magyarország, a tagállamok többsége.

2015-öt írunk, képviselő asszony, 2008 óta nem sikerült Európában ebben a témában egy fikarcnyit sem előrelépni. Ott toporognak egy helyben a tagállamok, a Bizottság, az Európai Parlament; a Bizottság képviselői sem tudják azt, hogy ők maguk mit szeretnének ezzel az irányelvtervezzettel kezdeni. Egyébként ebben az Európai Parlament ugyanilyen bizonytalan, és a tagállamok többsége sem támogatja azt, hogy most ebben a formában elfogadják ezt a javaslatot. A legutóbbi érdemi párbeszédem - egyébként magam is személyesen jelen voltam - négy olyan európai uniós tagállam volt, amelyek amellet érvelt, hogy ezt a vitát érdemes így folytatni.

Vannak olyan pillanatok, kedves képviselő asszony, amikor 8 év terméketlen vita után azt lehet mondani, hogy ezt így tegyük félre, kezdjünk tiszta lappal egy új történetet; és nagyon káros az, hogyha önök ezt úgy állítják be, minthogyha mi a magyar nők érdekeit nem képviselnénk akár Brüsszelben, akár Budapesten.

Ami a tartalmi részét illeti, Magyarországon sokkal rugalmasabb a családtámogatási rendszer,

mint az európai uniós tagállamok többségében, hosszabb az átlagnál a szülési szabadság; és egyébként, ami 70 százalék, az valójában 90 százalék, hiszen csak személyi jövedelemadó-fizetési kötelezettség van a csed után, azaz az első hat hónapban járó támogatási összeg után. Így ez sem igaz, amit állított; és egyébként az apasági szabadság nem is szerepel ebben a javaslatban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeret leteltére.)*

Úgyhogy a jövőben is képviselni fogjuk a magyar nők érdekeit mindenhol. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Szolnok városát miként érinti a „Modern városok” programban való részvétel?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János miniszter úr kérésére L. Simon László államtitkár úr fog válaszolni.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP-s kormány megkezdte a munkáját, akkor talán az egyik legfontosabb feladat az volt, hogy az ország megmeneküljön a gazdasági összeomlástól. A második kiemelkedő feladat az volt, hogy az ország a saját lábára álljon. Láthatjuk mind az államadósság, mind a költségvetés számaikat és az egyéb gazdasági növekedésről szóló adatokat. Összességében tehát elmondhatjuk, hogy jó úton járunk.

A fentiekkel kapcsolatban a kormány hozott egy döntést, és meghirdette a „Modern városok” programot, ami azt a szerződésorozatot foglalja magában, mely 23 megyei jogú várossal kerül megkötésre. Ennek a szerződésnek a hátterét, az alapját az ország általános gazdasági fejlődése adja. Szolnokon és a környező településeken örömmel tapasztaljuk és tudjuk, hogy a kormány az önkormányzatokkal karöltve mindent megtesz annak érdekében, hogy meggyenket intenzíven bekapcsolja az ország gazdasági vérkeringésébe. A gyorsan zajló vasúti fejlesztések mellett azonban évtizedes kívánság a térségben élők részéről, hogy négysávos úttal érhessek el a fővárost, illetve a keleti országrészeket is.

Szolnok és a térség közvetlen összekapcsolódása Budapesttel hatalmas gazdasági fejlődés lehetőségét hozhatja magával, a működő tőke pedig szívesen települ gyorsforgalmi utak mellé. Szolnok kedvező fekvése még jelentősebbé válna, hiszen a főváros rövid időn belül elérhető lenne biztonságosan.

Úthálózatunk fejlesztésére nem csak és kizárólag a versenyhátrány leküzdése érdekében van szükségünk, sajnálatos baleseti statisztikákkal és a hatalmas tranzitforgalommal kell minden nap szembe-sülnünk a 4-es számú főúton.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, adjon választ arra, hogy Szolnok városát miként érinti a „Modern

városok” programban való részvétel, és erősítsen meg, bízhatunk-e abban, hogy a keleti országrész is elérhetővé válik biztonságos négysávos úttal. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a kérdésért. Örülök annak, hogy választókerzetét, szűkebb hazáját ennyire a szíven viseli.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint itt a Házban erről már többször beszélhettem, a „Modern városok” program keretében miniszterelnök úr végiglátogatja a megyei jogú városainkat, és a településvezetőkkel szerződést köt, illetve minden egyes megállapodás nyomán kormányhatározat jelenik meg a Magyar Közlönyben.

Természetesen a magyar kormány nem tesz különbséget közép-magyarországi, nyugat-magyarországi vagy kelet-magyarországi városok között, így a magyar kormány számára, mindannyiunk, minden kormánypárti számára egyaránt fontos, mondjuk, Sopron, Székesfehérvár vagy éppen Szolnok vagy Debrecen.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt gondolom, hogy a június 3-ai tárgyaláson olyan fontos megállapodás született miniszterelnök úr és polgármester úr között, amelyben tényleg a város életét érintő alapvető pontokat sikerült rögzíteni.

Megállapodás született arról, hogy legkésőbb 2019-ig Budapestet és Szolnokot - ahogy ön is kérte - négysávos autóút kösse össze, mégpedig a Ferihegyi repülőtérrel induló 4-es főút nyomvonalán, állami forrásból, egyszerűsített műszaki tartalommal, és ami különösen fontos, hogy ebben egy új híd megépítésére is lehetőség nyílik.

Tudjuk jól, hogy a városnak jelenleg egy kétsávos déli elkerülője van, valóban szükség van arra, hogy a városból a forgalmat ennél nagyobb mértékben tudjuk kivezetni. Éppen ezért épülni fog egy kétszer kétsávos északi elkerülő út is, ennek érdekében a kormány és a város együtt egy munkacsoportot fog felállítani.

Egy új 300 hektáros ipari parkot is szeretnének a szolnokiak létrehozni, a területet a kormány fogja megvásárolni a város számára.

Fontosnak gondolom a Véső úti MÁV-sporttelep fejlesztésére ígért 529 millió forintot, illetve ami számomra különösen fontos, hiszen sokszor vendégeskedtem ott, az a Szolnoki Művésztelep fejlesztésére ígért *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeret leteltére.)* egymilliárd forint, valamint a Tiszaligeti strandfürdőre 3 milliárd forintot ítéltünk meg.

Kérem válaszom elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju László, független képviselő úr kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: **„Kinek telefonált Tarsoly Csaba a Quaestorcsőd előtti héten?”** címmel. Varju László képviselő urat illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! A sajtóban napvilágot látott annak a listának a ténye, amit Tarsoly Csaba Quaestor-vezér vezetett az általa adott kenőpénzekről. A hírt közlő sajtóorgánum szerint rendőrségi és kormányzati források is megerősítették a Tarsoly-lista létezését. Ezek szerint listázva lehetnek, vannak azok a fideszes és más politikusok, azok neve, akik pénzt kaphattak a 150 milliárd forint ellopásáért cserébe. Már önt is felszólítottuk, hogy hozza nyilvánosságra a Tarsoly-listát, de ebben az esetben is csönd maradt, mint mind ez ideig.

A Demokratikus Koalíció szerint - vélhetően egyébként fedett nyomozás következtében is - még az ügyészség sem tagadhatja, hogy Tarsoly Csaba a Quaestor-öncsöd bejelentése előtti napokban ebben az ügyben telefonált, üzeneteket küldött. Ez véletlenül vagy természetesen egy időben történt az állami pénzek kimentésével, amit később Orbán Viktor úr el is ismert.

Kérdezem a legfőbb ügyész urat, mikor kívánja az ügyészség nyilvánosságra hozni Tarsoly Csaba híváslistáját, üzenetforgalmát a Quaestor öncsöd-bejelentése előtti egy hétről. Mikor kívánja az ügyészség nyilvánosságra hozni azon politikusok nevét, akik közvetlenül vagy közvetve, például családtagjaik révén szerepelnek a kenőpénzekhez juttatott listáján? És végezetül: mennyire befolyásolja önt családi, személyes kapcsolata, függősége egyébként a pénzügyi felügyeletet végző Magyar Nemzeti Bankkal közösen?

Megtisztelő válaszát tisztelettel köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! 2015. március 11-e óta van nyomozás Tarsoly Csaba és társai ellen különösen jelentős értékre elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt.

A nyomozás elrendelését követően három házkutatást tartottak különböző helyszíneken. Rengeteg adatot, bizonyítási eszközt foglaltak le, részben digitalizált formában. Az adatok tömegére jellemző, hogy külön kellett intézkednem egy szoftver beszerzésére, hogy ezeket az adatokat fel lehessen dolgozni. A feldolgozás jelenleg is folyamatban van.

Azt tudom mondani önnek, hogy olyan lista, amely kenőpénzeket vagy vesztegetési pénzeket tartalmazna, nem került eddig elő. Természetesen lefoglalásra került mobiltelefon is, Tarsoly Csaba mo-

biltelefonjának adattartalma, ennek a vizsgálata is folyamatban van. A büntetőeljárás törvény azonban nem teszi lehetővé a nyilvánosság teljes tájékoztatását abban az esetben, hogyha ez a nyomozás érdekeivel ellentétes.

(13.40)

Jelenleg még folyamatban van a nyomozás, gőzerővel folyik, minden reményünk szerint sikeres lesz a nyomozás, és amint a nyomozás befejeződik, minden releváns adatot, amelyek a törvények szerint nyilvánosságra hozhatók, meg fogunk ismertetni a közvéleménnyel.

Az ön utolsó kérdését pedig nem tudtam értelmezni. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Kár!)* Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, jegyző úr, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mennyi lesz jövőre, azaz 2016-ban a minimálbér nettó összege?”** címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A kérdésem azért kerül megfogalmazásra, mert általában úgy szoktak költségvetést elfogadni egy adott országban, hogy közben az emberek is tudják, hogy körülbelül milyen juttatásokra várhatnak abban az esztendőben, amelyre vonatkoztatottan költségvetést fogadnak el. Ebben mértékadó módon jelenik meg a minimálbér is, hiszen sajnos Magyarországon rengetegen vannak, akik minimálbért keresnek, és ha egy kicsit beljebb megyünk, akkor látjuk, hogy a létminimum alatt nagyon sokan vannak, a dolgozó emberek több mint fele - ez a személyi jövedelemadó-bevallásból tükröződik vissza - a létminimum alatti összeget keresi. Értem én azt, hogy vannak intézményesített rendszerek, mondjuk, Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács meg sok minden egyéb más, amelynek keretei között ezekről a kérdésekről konzultálni kell, de akkor, amikor a költségvetésről beszélnek, tisztelt képviselőtársaim, akkor ezzel párhuzamosan kellene konzultálni, és nem hagyni majd valamikor év végére vagy jövő év elejére, és a bizonytalanság addig ott van az emberekben, hogy hogyan alakul az ő várható bérük.

Nagyon nagy a különbség ma Magyarországon a minimálbér és a létminimum között, a minimálbérnek a nettó értéke, vásárlóértéke meg csökkent az elmúlt öt évben, hiába papoltak önök öt éven keresztül arról, hogy nő a minimálbér, nő a minimálbér; a bruttója nőtt, ami után járuléktöbblet-terhet fizettek a munkaadók meg a munkavállalók.

Igazából tehát arra kérek választ, és abban szeretnék tisztán látni több millió ember érdekében, hogy a minimálbérnek a nettó - a nettó! - értéke nő-e, nő-e a vásárlóerő-értéke az elkövetkezendő eszten-

dőben, el fogja-e érni a létminimum összegét, az egy főre eső létminimum összegét. És hogyha azt mondja az államtitkár úr, hogy nem, ezt meg kell beszélni másokkal, munkaadókkal, munkavállalókkal, akkor szeretném hozzátenni azt is, hogy nem arra vagyok kíváncsi, a kormányzati szándéokra vagyok kíváncsi.

Erre válaszoljon, államtitkár úr: a kormányzati szándék az-e, hogy a minimálbér nettója eléri és meghaladja-e a létminimum összegét? Erre kérek egyértelmű, egzakt választ. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK. Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nyilván a képviselő úr jól emlékszik arra, bár a kérdésfelvetése egy kicsit megingat ebben a hitemben, hogy a kormány a minimálbért sohasem egyoldalúan, hanem a társadalmi partnerekkel, a munkaadókkal és a munkavállalókkal egyeztetve állapítja meg *(Gúr Nándor közbeszól.)*, bár jogszabály valóban lehetőséget ad erre a kormánynak *(Gúr Nándor közbeszól.)*, de ezt az elmúlt években, 2010 óta mindig konszenzusos alapon sikerült megvalósítanunk.

Szeretném jelezni, hogy a munkáltatók ezen a fórumon jogosan, véleményünk szerint jogosan jelezték azt, hogy bár valóban a költségvetés el lesz fogadva, de azok a gazdasági hatások, amelyek befolyásolnak egy-egy ilyen komoly döntést, hogy mennyi legyen a következő évben, 2016-ban Magyarországon a minimálbér, ehhez a tényleges, valós folyamatokat is érdemes nyomon követni. Ezért az a javaslat született, hogy ne most, a költségvetési tárgyalás befejeztével, hanem ősszel térjünk vissza erre a problémára *(Gúr Nándor közbeszól.)*, és mi ebben partnerek voltunk. De van jó hírem, képviselő úr, egy dolgot rögzíthetünk, mégpedig azt, hogy a nettó összege legalább 1,53 százalékkal emelkedni fog *(Gúr Nándor közbeszól.)*, amennyiben a parlament elfogadja a személyi jövedelemadó 1 százalékpontos csökkenésére vonatkozó kormányzati előterjesztést, illetve a jövő évre előirányzott 1,6 százalékos infláció ellentételezésére, tehát ezzel már biztosított lesz anélkül is, hogy emelnénk a minimálbér bruttó összegét. A szociális partnerekkel viszont arra törekszünk a következő időszakban, hogy a minimálbérnek a vásárlóértéke is növekedjen *(Gúr Nándor közbeszól.)*, tehát ez azt jelenti, hogy nemcsak nettó értékben, hanem vásárlóerő-értékben is, mint ahogy ez növekedett tavaly, meg azelőtt, meg azelőtt, folyamatosan. *(Gúr Nándor közbeszól.)*

Tehát, tisztelt képviselő úr, szeretném megnyugtanni önt *(Gúr Nándor: Ne engem nyugtasson meg!)*, hogy a magyar kormány a minimálbér kapcsán is töretlenül viszi tovább azt a politikát, amelyet az elmúlt öt évben sikeresen végzett. *(Gúr Nándor:*

Azt a szegyenletest?!) Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor lesz az ígéretből valóság? Avagy mikor kapják vissza a tapolcaiak, ami az övék, mikor kerülnek vissza a beígért aktív ágyak?”** címmel. Rig Lajos képviselő urat illeti a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2012 júliusában a tapolcai kórházban megszűntek az aktív fekvőbetegosztályok, ezzel a tapolcai kórház is a struktúraváltó kórházak közé lépett, a lakossági elégedetlenség ellenére is. A legfőbb szempontok, ahogy a kormányzati kommunikációt figyeltük, a gazdasági szempontok voltak. Ha a gazdasági szempontokat nézzük, meg kell említenünk azt a tényt, hogy a struktúraváltás után a tapolcai kórház adósságállománya elérte a 100 millió forintot, amiből 70 millió a város két gazdasági társaságát sújtotta. Ugyanakkor az ajkai kórház terhei is megnöttek, és adósságállománya is elérte a nehezen kezelhető stádiumot. Mindeközben a várólista az említett intézményben meghosszabbodott. Az ajkai kórház megnőtt terhei is visszaigazolják azokat a jogos lakossági igényeket, amelyek több mint két éve akár sajtóban, akár lakossági fórumon is elhangzottak.

2015 áprilisában Zombor Gábor államtitkár úr sajtótájékoztatóján elhangzott az aktív belgyógyászati ágyak részleges visszaállítása. Az államtitkár közlése szerint a rehabilitációs fejlesztéshez szervesen kapcsolódik egy olyan, viszonylag kis aktív ágyszámmal működő belgyógyászat működtetése is, amely progresszív módon sürgősségi belgyógyászati esetek ellátására is képes. Illetve elhangzott még, hogy a jövőben minden hétköznap lehessen a tapolcai kórházban egynapos sebészeti ellátást nyújtani, ehhez a megfelelő műtővel és tíz aktív ágygal rendelkező sebészeti osztály szolgálja majd a hátteret. Azt azért meg kell említenünk, hogy az elmúlt időszakban 90 aktív ágygal működött a belgyógyászat, és az egynapos sebészet nem ugyanaz, mint a sebészeti osztály.

Kérdezem az államtitkár urat, mikor lesz az ígéretből valóság, mikor kapják vissza a tapolcaiak, ami az övék. Mikor kerülnek vissza az önök által beígért aktív ágyak, vagy ez csak ígéret szintjén marad? A tapolcai polgárok nem hagyják szó nélkül soha *(Az elnök csenget.)*, ha elveszik tőlük azt, ami az övék volt, illetve nem felejtik el, ki vette el. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, hogy a tapolcai kórházban, ugyanúgy, mint az ország szinte mindegyik kórházában, összesen 400 helyszínen, igen nagy mértékű fejlesztések vannak folyamatban most is. Ha megnézzük az országot, akkor 400 helyszínt találunk, ahol 500 milliárd forintnyi fejlesztésre kerül sor, ebből a tapolcai Deák Jenő Kórház kiemelt lehet, hiszen összességében 2,3 milliárd forintnyi fejlesztés zajlik ebben az évben is ott. Két kiemelkedő iránya van ennek: az egyik egy TIOP-os projekt, ebben olyan kérdéstről is szó van, amire ön is utalt, az egy napos sebészeti betegellátás kiterjesztése megerősített járóbeteg-szakellátási háttérrel, ez az egyik projektnek a célja. Ennek még része a krónikus ápolási és rehabilitációs ellátás megtartása is, valamint az új, korszerű mentőállomásnak a kialakítása, amelyet a sebészeti ambulancia épületéhez kapcsolnak. Azt hiszem, ez az egyik kérdésre, amelyet ön felvetett, választ jelent.

A másik pedig a speciális adottságokból adódik. Ennek a pályázatnak, ennek az operatív programnak a támogatása pedig a tüdőgyógyászati és kardiológiai rehabilitációs szolgáltatások fejlesztésére irányul. Ezeknek már 2012-ben, illetve '13-ban megtörtént az előkészítése, elindultak ezek a fejlesztések, és idén nyáron el is készülnek ezek. Összességében tehát két-három év alatt megvalósulnak ezek a fejlesztések.

Amit ön is említett, az adósságállománynak a rendezése: az elmúlt hetekben a tapolcai kórházba is megérkezett az intézmény adósságkezeléséhez szükséges teljes forrás, így azok az eddigi nehézségek, amelyek az adósságnak a kezeléséből adódtak, megszűntek a tapolcai kórházban. Nem nagyon volt erre példa az elmúlt években, képviselő úr, akár tíz évet is visszanezhetünk, hogy 60 milliárd forintos értékben összességében rendezzük a kórházaknak az évek óta maguk előtt vitt adósságszolgálatait.

Ezen túlmenően ön is tudja, hogy a megyei egészségügyi egyeztető bizottságok és ugyanígy pénzügyi bizottságok is létrejöttek, gazdasági bizottságok, ezek tárgyalják azt, hogy miképpen kell a fejlesztéseket bizonyos aktív ellátási elemek létrejötte szempontjából allokálni. *(Az elnök csenget.)* Hogyha ezeken a szakmai egyeztető fórumokon felmerül, ez a kérdés...

ELNÖK: Köszönöm...

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...nyilvánvalóan utána tud a kormányzat erről dönteni. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszter-

nek: **„Hogyan esett a vizes vb a korrupciós kockázatok csapdájába?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A 2017-es budapesti Úszó-, Vízilabda-, Múugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világajnokság megrendezését a Lehet Más a Politika természetesen támogatja. A sportesemény előkészítésének a módját azonban határozottan elutasítjuk.

A beruházásokra szabott speciális szabályozások filozófiájával az LMP problémája ugyanis kettős. Egyrészt az ilyen lenullázza a helyben élő állampolgárok beleszólási lehetőségét, és éppen azoknál a nagyberuházásoknál lazít a pályákon, amelyek a legnagyobb környezetterheléssel járnak, amelyek a leginkább képesek arra, hogy környezetünket átalakítsák. Másrészt éppen azoknál a nagyberuházásoknál iktatja ki az ilyen eljárásrend a kontrollt és az átláthatóságot, ahol a legnagyobbak a korrupciós kockázatok, ahol a legkönnyebben lehet kitalicskázni a közpénzt. Ha Magyarországot rendesen kormányozták volna az elmúlt másfél évtizedben, nem lenne szükség kiemelt beruházási törvényekre, hiszen a megfelelő eljárási szabályok és a közigazgatási szervezetrendszer alkalmas lenne arra, hogy az ilyen projekteket zökkenőmentesen kiszolgálja. De sajnos nem ez a helyzet.

Nincs azonban olyan cél, amely minden eszköz igazolására felhozható. A vizes vb-vel kapcsolatos beruházás kivételektől hemzsegő szabályrendszere ugyanis súlyos korrupciós kockázatot jelent, amely az elképesztő nagyságú és felhasználásában ellenőrizetlen közpénzek körül ólálkodó hiénák számára ugyan aranybánya, kulturális és természeti örökségünk számára viszont súlyos veszély.

Kérdezem a miniszter urat, miért kellett a vizes vb-t a korrupciós kockázatok csapdájába taszítani. Mire fel a nyakló nélküli közpénzköltés és a környezetvédelmi, építési, területrendezési, örökségvédelmi követelményeket kiiktató, a beruházással kapcsolatos lényegében biankó felhatalmazás? Válaszát előre is köszönöm. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Seszták Miklós miniszter úrnak.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Úr! Idén márciusban, pontosan március 10-én született a döntés arról, hogy Magyarország az eredetileg tervezett 2021-es időpontnál négy évvel korábban elvállalja a 2017-es FINA úszó-vb megrendezését. A beruházás összes elemének teljes körű megvalósítására 22-24 hónap maradt, úgy, hogy a hat hónapos akkreditációs időszakot a FINA három hónapra csökkentette. A beruházás nagyságrendje körülbelül egy-másfél éves előkészítési, féléves tervezési, 3-6 hónap engedélyezési és megközelítően két éves kivitelezési időtartamot igé-

nyel. A teljes lebonyolításhoz szükséges ideális idő a négy-négy és fél évhez képest annak csupán kevesebb, mint a fele.

A szükséges beruházások megvalósításának gyorsítását szolgáló törvény és kormányhatározat nélkül a kitűzött cél elérése ellehetetlenülne. Az eredményes megvalósítás érdekében a tervezés, az engedélyezés és a kivitelezés gyakorlatilag párhuzamosan folyik. Az engedélyezésben érintett összes szakhatóság a tervezés során folyamatos tájékoztatást fog kapni, állásfoglalásuk minden esetben irányadónak tekintendő.

A beruházás határidőre történő megvalósítását lehetővé tevő törvényt az Országgyűlés 97 százalékos többséggel, az LMP-n kívül valamennyi ellenzéki párt egyetértésével fogadta el. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Milyen további közútfejlesztések várhatóak Vas megyében?”** címmel. Ágh Péter képviselő urat illeti a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium megbízásából valósult meg 6,3 kilométer hosszan a 88-as számú főút korszerűsítése, melynek átadására május 22-én került sor. A forgalmas főút Vas megye két legdinamikusabban fejlődő városát, Szombathelyt és Sárvárt köti össze egymással. A 11,5 tonnás burkolaterősítés mellett felújították a sárvári és a váti Kóris-patak feletti kerethidakat, a 88-as számú főút és a 8458-as jelű bekötőút szintbeli csomópontját, valamint 2,2 kilométer hosszan a főúttal párhuzamosan kétirányú kerékpárutat építettek ki. Ez az új út, melynek Szombathely és Sárvár összeköttetése a feladata, jól reprezentálja Észak-Vas megye fejlődését. További jelentősége, hogy ez a szakasz kapcsolja be Sárvárt az egész Európát behálózó legnagyobb utak vérkeringésébe. Összességében elmondható, hogy új lendületet kapott Sárvár és térsége.

A kormány 2014 és 2050 közötti időszakra kiterjedő fejlesztési stratégiát dolgozott ki a nemzeti közlekedési infrastruktúra fejlesztésére vonatkozóan. A stratégia alapvető céljának tekinti, hogy a közlekedési infrastruktúra a gazdasági folyamatok hatékony kiszolgálásával a lehető legnagyobb mértékben segítse elő Magyarország versenyképességének növelését, további célkitűzés a gazdaság és a jólét mobilitási feltételeinek javítása. A fejlesztéseknél kiemelt szempont, hogy társadalmi szinten hasznosabb közlekedési szerkezet jöjjön létre, és a szállítási szolgáltatások hatékonyságát növeljék ezek a fejlesztések. Az ország közlekedési rendszerére jellemző a főváros-központúság, mely megmutatkozik mind a közúti, mind a vasúti forgalomban.

Vas megyében ez az évtized a közlekedésfejlesztés évtizede, amelyre bizonyítékként szolgál nemcsak

az épülő 86-os út, hanem a vasútfejlesztések is. Ennek tükrében kérdezem a tisztelt miniszter urat, hogy milyen további közútfejlesztések várhatóak Vas megyében.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Seszták Miklós miniszter úrnak.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Országgyűlés! Képviselő Úr! Az elmúlt években fontos közúti fejlesztések zajlottak le Vas megyében. Többek között megépült a Felsőszölnök-Kétvölgy összekötő út, befejeződött a Körment és Egyházasrádóc közötti kétszer kétsávos kialakítású előzési szakasz kiépítése. Elkészült a Körment és Zala megye határa közötti szakasz 11,5 tonnára történő burkolatmegerősítése is. Jelenleg is számos fejlesztés van folyamatban, például a 86-os autópálya Csornáig tartó szakaszának kiépítése, a 86-os főút 11,5 tonnás burkolatmegerősítése Körment és Zala megye határa között, a 86-os és 76-os számú főutak Nádasd-Hegyhátsál-Katafa közös elkerülő szakasza, valamint a 8-as számú főút 11,5 tonnás burkolaterősítése Szemenye-Vasvár és Rábahídvég-Körment között. A folyamatban levő fejlesztések nagy része még az idén elkészül.

A megvalósítandó tervek között szerepel még az M8-as autópálya Körment-országhatár közötti szakaszának megépítése, amelyhez jelenleg keressük a forrásokat. A kormány és Zalaegerszeg megyei jogú város önkormányzata közötti együttműködési megállapodás alapján a Vasvár-Zalaegerszeg közötti gyorsforgalmi útszakasz tervezése is folyamatban van.

Az említetteken felül további Vas megyei beruházások várhatók, mint például a 8-as számú főút Vasvár-megyehatár közötti szakaszának, vagy a 87-es számú főút Szombathely-országhatár közötti szakaszának fejlesztése. Az országos útfelújítási programban Vas megyében mintegy 18 kilométernyi kritikus állapotú főúti szakasz felújítása várható. Az érintett térségek elérhetősége javul, csökkennek az utazási idők, nő a szakaszok kapacitása, emelkedik a közúti és autóbuzos közösségi közlekedés szolgáltatási színvonala.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a jövőben is minden elérhető erőforrást mozgósít a hazai közutak állapotának javítása, a hálózatbővítés érdekében. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Ki fogja megfizetni az újabb több tízmillió forintos megszorítást Szegeden, amit a házi segítségnyújtás mint szociális ellátás szigorítása okoz?”** címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány március 1-jével lényegében megszüntette a segélyezés rendszerét, és a feladat megoldását az önkormányzatokra hárította át. Megszűnt az óvodáztatási támogatás, a lakásfenntartási támogatás, az adósságkezelési szolgáltatás, megszűnt a méltányossági ápolási díj, méltányossági közgyógyellátás, és ezt mind-mind átalakították teljes egészében, ahogy a szociális segélyezési rendszert. Lakásfenntartási támogatás, az adósságkezelési szolgáltatás és a rendszeres szociális segély csak Szegeden 3300 háztartást érintett. Most itt az újabb eszement megszorítás: pénzt fognak kérni a házi segítségnyújtásért.

(14.00)

Számos kistéleplelésen válhat ugyanis fizetőssé a még most ingyenes ellátás, ha elfogadjuk a parlament előtt már a múlt héten tárgyalt szociális törvény módosítását.

Mint ismeretes, házi segítségnyújtást helyi önkormányzatok kötelesek biztosítani annak, aki ezt kéri, és egyébként állapota alapján rászorul. Erre a kormányzat ad ugyan normatívát, de ezt az önkormányzatoknak ki kellett pótolni, ha szükséges, és bizony sok esetben szükséges. Most majd az önkormányzatokon múlik, hogy kérnek-e pénzt a rászorulóktól, hogy legyen valaki, aki kijár az otthonukba segíteni boldogulni a mindennapokban, például takarítani, gyógyszert adagolni vagy öltözködni. Ugyanis be fognak vezetni egy 285 forintos minimumdíjat, a minisztérium szerint ugyanis túl sokan kapják ok nélkül az ellátást.

A KSH adatai szerint 2013-ban már 131 ezer ember részesült segítségnyújtásban Magyarországon, Szegeden pedig az igénybevételi napló alapján 48 293 volt a gondozási napok száma, ami a jövőben több tízmillió forintot jelenthet az önkormányzatnak, ha azt a rászoruló helyett átvállalja. Azt tapasztaljuk, hogy miközben romlanak a szegénységi mutatók, nyílik a jövedelmi olló a szegények és a gazdagok között, a kormány újabb forrásokat von el a legrosszabb helyzetű társadalmi csoportoktól, a rokkantaktól, a szegény családoktól, de az önkormányzatoktól is.

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, miért van újabb szükség, hogy az amúgy is nehéz helyzetű embereket ismét megsarcollják, és ha az önkormányzatoknak kell valóban átvállalni a díjat, akkor kifizeti-e ezt a kormány helyettük. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt

Ház! Miközben ön itt szociális kérdésről beszélt a parlamentben, ami egyébként egy nagyon helyénvaló dolog, itt képviselőtársa fotóztatta önt. Nyilván most egy jobb fotó készült az MSZP-frakcióról, mint akkor, amikor a szociális törvénynek zajlott a vitája június 12-én. Nem tudom, mennyire jó a szemük, onnan látják-e kedves szocialista képviselőtársaim, hogy hány ismerős arcot fedezhetnek fel az ülésterem ezen fényképén. *(Dr. Varga László: Ne beszélj... - Heringes Anita: Szánalmas!)* Amikor a szociális törvényről, amire ön most itt utalt a felszólalásában, képviselő úr, szó volt itt a parlamentben, sem ön, sem másik szocialista képviselőtársa nem volt itt. *(Felzúdulás az MSZP soraiban. - Közbeszólás ugyanott: A KDNP... - Dr. Varga László: A nem létező pártnak nem létező frakciója...)* Elmondták a vezérszónoki körben a véleményüket... *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget. - Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Látom, fájdalmas pontra tapintottunk az MSZP-nél, ezért ilyen nagy a hóbörgés. *(Dr. Varga László: Nulla a támogatottságotok! Kerek szám! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Inkább ne szólaljal meg!)* Tehát akkor kicsit csöndesebb volt az MSZP frakciója, amikor a szociális törvény vitája volt, mert elmondták a saját felszólalásukat a vita elején, majd pedig utána, amikor tovább folytatódott a vita a szociális és gyermekvédelmi tárgyú törvényekről, akkor pedig távoztak innen az ülésteremből. Ez is jelzi azt a magatartást, hogy mikor fontosabb a Szocialista Pártnak ez, és mikor kevésbé fontos.

Kétségtelen, hogy 2015. március 1-jétől hatályba lépett a szociális ellátórendszer módosítása. Ennek eredményeképpen a jövedelemhelyettesítő támogatásokat immáron száz százalékban a járások utalják, ezzel az önkormányzatokat az önrész alól mentesíteték, míg a kiadáskompenzáló támogatásokat az önkormányzatok adják, melyhez az állam több tízmilliárdos nagyságrendű támogatást nyújt, nyilván elsősorban azoknak az önkormányzatoknak, amelyeknek rosszabb az adóerő-képessége, tehát, amelyeknek kevesebb saját iparűzésiadó-bevétele van, ott segít az állam nekik jobban. Szegeden is ebből lakhatási támogatást, hátralékcsoökkentési támogatást és gyógyszer-támogatást is tudnak nyújtani. De az állam részéről is, akik korábban rendszeres szociális segélyben részesültek *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét. - Dr. Harangozó Tamás: Válaszolj a kérdésre végre! Válaszolj a kérdésre! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen vagy!)*, foglalkoztatást helyettesítő támogatást...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...egészségügyi és gyermekfelügyeleti támogatást is kaphatnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Letelt az idő, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen! - Dr. Rétvári Bence: Keve-sebb bekiabálásnál válasz is lett volna.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra és Rig Lajos, a Jobbik képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikorra tervezik gyermekmentő vagy koraszülöttkocsi beszerzését Tolna megyében?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országos Mentőszolgálat által működtetett mentőállomások állapotáról tájékoztódtam az elmúlt hetekben Tolna megyében. A tapasztalatom alapján a helyzet rendkívül lesújtó. A 2. számú választókerületben három mentőállomás működik: Bonyhádon, Dombóváron és Hőgyészen. A dombóvárinak helyet adó épület lassacskán használhatatlan lesz, a járművek szakszerű elhelyezése sem megoldott, ráadásul a munkatársaknak még egy normális öltözőjük sincsen. A bonyhádi helyzet ennél valamivel jobb, az ottani épület állapota legalább nem közelít még az életveszélyeshez, a garázs viszont annyira kicsi, hogy csak igen nehézkesen oldható meg a ki- és beállítás, ami a vonulási időből sokszor szó szerint életet jelentő perceket vesz el.

A helyzetet súlyosbítja, hogy a mentőtisztek, orvosok, gépkocsivezetők itt is méltatlan körülmények között kénytelenek dolgozni. Kiábrándító az is, hogy Tolna megyében az OMSZ tájékoztatása szerint nincsen gyermekmentő vagy koraszülöttkocsi szolgálatban, így jelenleg Pécsről Tolna megye akár legészakibb pontjáig kell eljutnia rövid idő alatt egy ilyen speciális járműnek.

Kérdezem mindezek alapján államtitkár urat, mikorra várható végre, hogy a szóban forgó településeken felújítják a mentőállomások épületeit. Tervezik-e, hogy javítanak az egészségügyi dolgozók munkakörülményein Tolna megyében? Végül, mikorra tervezik gyermekmentő vagy koraszülöttkocsi beszerzését a térségben? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tolna megyében kilenc mentőállomás működik, 26 mentőgépkocsival. A TIOP-projekt keretében, amelynek címe „Sürgősségi ellátás fejlesztése - mentés, légi mentés”, Tolna megyében is hálózatbővítésre került sor, melynek célja, hogy a sürgősségi ellátás tekintetében hátrányosabb helyzetű,

úgynevezett fehér foltoknak nevezhető kistérségekben is biztosított legyen a gyors és szakszerű ellátás.

Így Tolna megyében 2015. február 1-jén kezdte meg működését az új bátaszéki mentőállomás, az uniós projekt keretében összesen 60 darab, ezen belül Tolna megyében, jelenleg Pakson, Szekszárdon mentőállomások dinamizálása, azaz felújítása folyik. A mentőállomások felújítása az uniós pályázati forrásokon túl az Országos Mentőszolgálat anyagi lehetőségeinek függvényében folyamatosan zajlik. Ezenkívül helyi alapítványok, vállalkozók támogatásával is igyekszünk javítani a munkakörülményeken.

A dombóvári mentőállomás udvarán folyamatban van újabb mobilgarázs kialakítása. Többször felmerült új mentőállomás építésének gondolata, azonban anyagi források hiányában ez eddig nem valósult meg. Jelenleg is folynak tárgyalások az önkormányzattal a tekintetben, hogy miként lehet új mentőállomást kialakítani a településen. Hőgyész és Bonyhád mentőállomások állapota megfelelő, a kivonuló személyzet elhelyezése megoldott. A fentiek-től függetlenül a gépkocsi és mentéstechikai eszközök tekintetében az ellátottság megfelel az átlagosnak.

A gyermekmentő és koraszülöttmentő szolgálat speciális igényeket támaszt mind személyi, mind tárgyi oldalról. Nálunk jobb gazdasági helyzetben lévő országokban is regionálisan szervezik a speciális egységeket, így itt is. A kisebb területi ellátás szervezése elsősorban nem is anyagi, hanem szakemberoldalról ütközik akadályokba sokszor.

Minden mentőegység a kompetenciaszintjének megfelelően képes betegek ellátására, életkortól függetlenül, így Tolna megyében a gyermekek számára is biztosított a sürgősségi ellátás. Az ellátást szükség esetén segítheti a gyermekmentőorvos-kocsi és a koraszülöttmentő is. A speciálisan felszerelt *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* gyermekmentőorvos-kocsi bevethető Pécsről és Budapestről is...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...a riasztási rendszer keretében. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Kérdések a játszótérbotrány körül?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ügy, amiről kérdezni szeretnék, 145, más források szerint 140 kistelepülést érint *(Tállai András: Hektár?)*, hiszen az Európai Csalás Elleni Hivatal feltárta azt, hogy ennyi esetben történt olyan pályázati kifizetés, ahol nem volt megalapozott a valós forrásigény, és lényeg-

ges túlárazással kerültek kifizetésre magyar hatóságok által ezek a pályázatok. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Azt is lenyúltad?)*

Nagyon sokszor merült már fel ezzel kapcsolatban kérdés. Most arról szeretném megkérdezni, ugye, lehet látni a Magyar Közlönyből, hogy 1 milliárd 789 millió forint közforrást már biztosított erre a kormány, arra lennék kíváncsi, hogy itt minden esetben a 140 érintett önkormányzatnak helytállt-e a Belügyminisztérium ezek miatt a pályázatok miatt. *(Pócs János: Kétezer hektár föld!)* Érdeklődni szeretnék, hogy hol tart most a nyomozás, történt-e vádemelés az ügyben *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, tud-e valamit a tárcájuk a nyomozás állásáról.

Illetve érdeklődni szeretnék - Facebookról, ilyenről lehet értesülni, hogy Pócs János úr leendő vejének is segített, hogy gyorsabban megkapja ezt a pénzt -, hogy mindenki megkapta-e, kellett-e ehhez különböző segítség, kellett-e az, mert itt a levelezésből az derül ki, hogy az ő külön közbenjárására volt szükség, hogy az megtörténjen. Arra lennék kíváncsi, hogy ez valóban így történt-e, valóban egy képviselő tud-e segíteni így egy-egy önkormányzatnak, hogy gyorsabban hozzájussanak ezekhez a forrásokhoz.

Egyben kérdezem az államtitkár urat, hogy egyáltalán megtudhatjuk-e most már az érintett önkormányzatok listáját, az érintett vállalkozások listáját. Az MVH-tól jelen pillanatig ezt - peres eljárásban állunk - nem sikerült megtudnom. Illetve nyilvánvalóan felmerül bennem, hogy bármilyen érintett önkormányzat esetében felmerült-e valahol az aggály, hogy vajon ezt észre lehetett volna venni.

(14.10)

Kíváncsi lennék államtitkár úr véleményére, hogyan lehet az, hogy ami az OLAF-nak ennyire szembe-tűnő volt, egyetlen magyar hatóságnak sem tűnt fel. Hogy lehet, hogy átment mind az önkormányzatoknál, akik aláírták a teljesítési igazolást, átment az MVH rendszerén, megtörténtek az igénylések? Ez mennyire természetes így, hogy Brüsszelből kell észrevenni egy ilyen jellegű csalást?

Ebben várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által felvetett kérdés 2009-ben kiírt és elbírált pályázathoz kapcsolódik. 2011-ben bejelentés alapján kezdett az OLAF vizsgálni, tehát 2011-ben érkezett a bejelentés, és 2014-ben zárult le a vizsgálat.

Valóban, 140 önkormányzat pályázott az MVH által kiírt játszótérpályázatra, ahol az áfa-visszatérítés, illetve az áfaelszámolás körül vannak szabálytalanságok, és az OLAF jelentése alapján az

ügyesség végez vizsgálatot jelen pillanatban is az irányban, hogy egyáltalán hogyan alakult ki az a konstrukció, amellyel a pályázat végigfutott.

Képviselő úr kérdezi, hogy megtudhatja-e a települések listáját. Miután a pontos összeget, az 1 milliárd 789 millió forintot idézte, feltételezem, hogy ezt a Magyar Közlönyből vette ki; ugyanott található meg a települések is, hogy kik kapták ezt a támogatást. Minden település egyszerre kapta meg a támogatást, egy csomagban. A döntés azért született meg, mert ezek a játszótérelépítések, illetve az ezzel kapcsolatos problémák kistelepüléseken keletkeztek, olyan településeken, ahol a visszafizetendő összeg akár az éves költségvetés felét is elérhette. Tehát ahhoz, hogy a települések működőképesek maradjanak, hogy óvodába járhassanak a gyerekek, hogy a gyereketkeztetés működjön, hogy az intézmények működjenek, mindenképpen állami segítségre volt szükség. A képviselők, minden érintett képviselő, akinek a választókeretében hasonló problémák voltak, megkeresték az önkormányzatot, mint ahogy az önkormányzati szövetségeket is megkeresték, és mind az önkormányzati szövetségek, mind a települések vezetői valóban örömmel vették és megköszönték azt a gyors segítséget, amivel a visszafizetés által okozott behatárolt károkat elkerülhettük azáltal, hogy a kormány biztosította a támogatást. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Valóban egész ügyvédi irodákat lehallgatnak?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Június elején a Budapesti Ügyvédi Kamara elnöksége szakértői csoportot állított fel annak a vizsgálatára, hogy jogilag lehetséges-e az ügyvédek titkosszolgálati eszközökkel megfigyelni. Egy büntetőeljárásban ugyanis előkerült egy olyan titkosítás alól feloldott határozat, miszerint a Nemzeti Védelmi Szolgálat lehallgatta a terhelt ügyvédjének mobiltelefonját és irodáját.

Tisztelt Államtitkár Úr! A védelemhez való jog az egyik legősibb alapelv, ami a jogállami büntetőeljárás egyik fundamentuma. A büntetőeljárással érintett személy ügyvédjének lehallgatása a védelemhez való jog rendkívül súlyos megsértését jelenti. Éppen ezért teljesen érthető, hogy a kamara elnöksége elfogadhatatlannak tartja az ügyvédi irodák lehallgatását, és azonnali cselekvésre szánta el magát.

Kérdés, hogy önnel mint államtitkárnak és Pintér Sándor belügyminiszternek mint a rendőrség szerveit és a nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító kormánytagnak mi az álláspontja ebben az ügyben. Önök elfogadhatónak tartják-e a védelemhez való jog áthágását, vagyis az ügyvédi irodák lehallgatását és titkosszolgálati eszközökkel való megfigyelését? Ha az ügyvédi kamara aggályai önök szerint is megal-

pozottak, akkor kivizsgálják-e az ügyvédi irodákat érintő lehallgatásokat, illetve együttműködnek-e az ügyvédi kamara vizsgálóbizottságával? Ha bebizonyosodik, hogy több ügyvédi irodát is megfigyelés alá vontak, akkor tesznek-e intézkedéseket azok azonnali elhárítására? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A titkos információgyűjtés és adatszerezés folytatására kizárólag a törvényben meghatározott szervezetek jogosultak. Erre csak a jogszabályban meghatározott célból és eljárásrend szerint, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló, valamint a rendőrségről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően kerülhet sor. Titkos információgyűjtésre kizárólag külső kontrollal, bírói vagy igazságügyi miniszteri engedély birtokában kerülhet sor. A jogállamiság követelményeire figyelemmel az engedély kérelmezése és megadása minden esetben a törvényekben szabályozott módon, dokumentált eljárásrendben történik.

Minderre tekintettel leszögezhető, hogy a törvényben feljogosított szervezetek titkos információgyűjtést és adatgyűjtést kizárólag bírói vagy igazságügyi miniszteri engedély birtokában, felderítési, illetve bűnmegelőzési és bűnüldözési célból, bűncselekmények elkövetésének megelőzése, megakadályozása és felderítése, megszakítása, az elkövetők kielégítésének megállapítása, elfogása, a körözött személy felkutatása, tartózkodási helyének megállapítása és bizonyítékok megszerzése érdekében végezhetnek. A célhoz kötöttség elvéből következik, hogy a titkos információgyűjtés során beszerzett adatokat csak a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott keretek között lehet felhasználni. Mindez azt jelenti, hogy az ügghöz, a titkos információgyűjtés érintettjéhez nem kötődő adatok általános szabály szerint nem tárolhatók és nem használhatók fel.

Tisztelt Képviselő Asszony! Hangsúlyozandó tehát, hogy lehallgatásra nem általános jelleggel kerül sor, hanem azt az arra feljogosított szervezetek egy konkrét ügygel összefüggésben felderítési, bűnmegelőzési, bűnüldözési céllal hajtják végre. *(Közbeszólások az MSZP sorából: Válaszoljon! Nem válaszolt! Mi a válasz? - Az elnök csenget.)* Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ez nem válasz! Válaszoljon!)*

Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Mindenki fel tudja olvasni a sza-*

bályt. Mi a válasz?) az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért hozzák nehéz helyzetbe a jövő pedagógusait a Klebelsberg képzési ösztöndíjak folyamatos csúszása miatt?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem is olyan rég volt, hogy a kormány által a felsőoktatásból kivont milliárdok miatt számos intézményben nem vagy csak késve kapták meg az ösztöndíjukat a hallgatók. Nem kellett sokat várni a következő ilyen problémára, hiszen az osztatlan tanárképzésben részt vevő hallgatók ebben a hónapban sem kapták meg időben az ösztöndíjukat.

A probléma nem egyedi és nem is egyszeri, hiszen a Klebelsberg képzési ösztöndíj utalásának fennakadásai szinte folyamatosak. A havi 25 ezer és 75 ezer forint közötti összeg folyamatos csúszása miatt rengeteg hallgató kerül nehéz helyzetbe, hiszen sokaknak csak ez az ösztöndíj jelenti az egyetlen bevételi forrást. Kiadás pedig annál több jelentkezik egy ilyen egyetemistánál. Ebből kell fizetniük a lakhatást, az egyre emelkedő kollégiumi vagy albérleti díjakat, az egyre dráguló könyveket, jegyzeteket, befizetni a számlákat, és természetesen a mindennapi megélhetést is ebből kell finanszírozni.

Joggal merül fel sokakban a kérdés, hogy az állam hogyan várhatja az állampolgároktól a határidők betartását, ha magára nézve nem tartja azokat kötelezőnek. Egy állampolgár ilyenkor már büntetést kap, késedelmi díjat kell hogy fizessen, ellenben az állam minden következmény nélkül megteheti, hogy több hetet késsen az ösztöndíjak kifizetésével. Ráadásul a jövő pedagógusai szerződésben vállalják, hogy a későbbiekben egy köznevelési intézménynél munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesítenek, tehát ezáltal egyfajta munkabéreként is felfogható ez az ösztöndíj, így még súlyosabb ez a késés az önk részéről.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem ezek alapján, hogy miért hozzák ilyen nehéz helyzetbe rendszeresen a jövő pedagógusait. Hogyan fordulhat elő az, hogy egy állami intézmény rendszeresen késve fizeti ki az ösztöndíjakat? Ki a személyi felelőse ennek, és milyen következményei lesznek a késésnek rá nézve? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is fontos kiemelni, hogy ezt az ösztöndíjat, a Klebelsberg-ösztöndíjat ez a kormány hozta létre pár évvel ezelőtt, pontosan azért, hogy a pedagógusszakma iránti csökkenő lelkesedését a 18 éves pályaválasztóknak igyekezzen ösztönözni, mint ahogy az ösztöndíj nevéből is kitűnik, és ezáltal mi-

nél jobb képességű fiatalok válasszák a tanári hivatást, a tanári pályát.

Fontos dolog a pedagógusok életpályamodellje, béremelése, de emellett fontos a Klebelsberg-ösztöndíj is, hiszen itt 25-50, illetőleg 75 ezer forintos ösztöndíjat kapnak azok, akik osztatlan képzésben vállalják, hogy elvégzik a pedagógus szakot, és utána pedig pedagógusként helyezkednek majd el.

(14.20)

570 darab ilyen pályázat érkezett legutóbb a 2014-15-ös tanévre, 516 pályázatot terjesztettek fel szerződés kötésre. Itt hármas szempontrendszer volt, az első és legfontosabb, hogy hiányszakok pedagógusigényére jelentősen választ az ösztöndíj, másrészt a felvételi eredmények is fontosak voltak, harmadrészt pedig régiós szinten is igyekeztünk arra törekedni, hogy ahol leginkább hiányoznak a pedagógusok, ott minél többen kapjanak ösztöndíjat, akik onnan jelentkeznek. Így 142 hallgató havonta 75 ezer, 278 hallgató havonta 50 ezer, 96 hallgató pedig havonta 25 ezer forintos ösztöndíjban részesül.

Maga a jogszabály, az a kormányrendelet, amelyik rendelkezik a Klebelsberg-ösztöndíjről, azt írja a 8. §-ában, hogy félévente folyósítható az ösztöndíj, tehát semmiképpen nem ír elő a jogszabály havi folyósítást. Félévente legfeljebb két részletben történik a kifizetés, az első kifizetés minden esetben a támogatási döntésről, illetve az ösztöndíj megállapításáról szóló értesítést követő hónapban történik, majd a tanulmányi félév kezdetéig visszamenőleges hatállyal történik ez meg, utána pedig a fennmaradó összeg a következő hónapban esedékes. Ha bárkinek folyósítási problémája van, akkor e-mail címet és telefonszámot üzemeltetünk a panaszok kezelésére.

A felsőoktatásban pedig nem lehet indok a forráshiány, hiszen 17 milliárd forintos plusztámogatást adtunk most is a költségvetésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mire számíthatnak a mentésben dolgozók?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Jelenleg a mentődolgozók úgy érzik, mintha a közmunkaprogram II.-ben vennének részt, a fizetésük, a munkakörülményeik és a megbecsülés hiánya miatt legalábbis ezt érzik. De a felszerelés hiányosságából adódó feszültséget is rajtuk vezetnek le az emberek. Ennek ellenére a mentősök a kockázati pótlékukért továbbra is a bíróságra kénytelenek járni.

Ezért kérdezem tehát: a részükre jelenleg megállapított munkahelyi pótlék 120 százalékos mértékét

elegendőnek, a végzett munkával arányosnak gondolják? Ha figyelembe vesszük a riasztásra való kivonulás és a sürgősségi betegellátás jelentette stresszt, vagy hogy például gyakran nehezen kezelhető drogosokhoz, alkoholistákhoz hívják ki őket, akkor önök szerint valóban ennyit érdemelnek a mentésben dolgozók? Miért van, hogy lényegesen vesztélytelenebb munkakörökben jár a gépjárművezetői pótlék, míg a mentőautó-vezetőknél erről szó sincs? Miért jár magasabb alaplábér és számtalan más pótlék a hivatalban dolgozóknak, míg az életüket és egészségüket is kockáztató mentőknél erre szándék sincs a kormányzat részéről? Arányosnak tartják, hogy amíg a kivonuló mentőápolónak havi 95 ezer forintos összegből kell gazdálkodnia, addig a mentőszolgálat vezetői közel milliós fizetéseket visznek haza? Miközben a fejlesztések során jelentkező problémák, az egyre több műszak, a szakember- és esz-közhiány terhei nem a központban vezető munkáját teszik még nehezebbé.

Ha nem hajlandók a mentők alaplábérét, fizetési besorolását magasabb kategóriába tenni, akkor elvárható lenne, hogy a végzett munka jellegéből adódó pótlékok járjanak a kivonuló állománynak. Miközben a fegyveres testületeknél fizetésemelési program indul, a mentősök mikor számíthatnak hasonló arányú fizetésemelésre, vagy mikor kapnak a fegyveres testületek dolgozóihoz megközelítő fizetést? Várom államtitkár úr válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem mindenki egyetért itt a parlamentben azzal, hogy a menetősök számára a lehető legnagyobb erkölcsi és anyagi megbecsültséget kell adni, s amikor ezt pénzben kell kifejezni, akkor úgy, ha a munkakörülmények javításában, akkor úgy, ha pedig erkölcsi módon, akkor azon a módon kell ezt megtenni, hiszen olyan emberekről van szó, akik nap mint nap életüket mentenek, valóban sokszor teljesen embert próbáló körülmények között, s nemcsak fizikailag, de lelkileg is bírva. S ezt nap mint nap elviselni, akár éjszaka is, nyilván nem kis feladat, ezért is illeti őket nagy elismerés és megbecsültség.

Mi igyekeztünk az Országos Mentőszolgálat teljes költségvetésében megjeleníteni ezt a megbecsültséget. Talán ön is tudja, képviselő úr, hogy 2010-ben ez az összeg 23,4 milliárd forint volt, ezt 2014-re 33 milliárd forintra növeltük, a 2016-os költségvetési tervezetben - ha elfogadja a Ház - pedig 36 milliárd forintra nő. Tehát 23,4-ről 36 milliárd forintra nő az az összeg, amiből a mentőszolgálat gazdálkodhat. Emellett európai uniós forrásból mentőállomások építéséről és dinamizálásnak nevezett felújításáról ma már itt a Házban is szó esett; talán ön is itt volt, ezért ezt nem is emelném ki.

Az ágazati bérfejlesztés során 2012-ben és 2013-ban igyekeztünk az OMSZ-nél dolgozó orvosok, mentőtisztek, mentőápolók és mentőgépkocsivezetők bérét is emelni. Ez összességében átlagosan 40 ezer forintos emelkedést jelenthetett az ő esetükben, ami nyilvánvalóan nem a befejezése ennek a béremelési politikának, de fontos megemlíteni, hogy az előző négy évben is igyekeztünk ezért tenni.

A következő lépés, amiről már szó esett a parlament Népjelölési bizottsága előtt is és a sajtóban is: a 2002-ben befagyasztott béreknek, mozgóbéreknek az úgynevezett kiengedése nyilvánvalóan a folyamatos munkarendben dolgozó mentősök számára érezhető növekedést fog jelenteni, és a jövő évi költségvetésben 12,8 milliárd forint szerepel erre a pluszköltségre. Tehát bízunk benne, hogy a mentősök bére ezzel is nőhet a következő évben.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mi lesz a szabolcsi gazdákkal?”** címmel. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Három hete pünkösdkor hatalmas természeti csapás érte Szabolcs-Szatmár-Bereg megye keleti részét, óriási jégeseő verte el Csengert és környékét. A hosszú percek alatt keresztül szakadó jégeseő mintegy 25 településen, de különösen Csenger, Rozsály, Gacsály és Zajta külterületein okozott visszafordíthatatlan károkat a mezőgazdasági kultúrákban. A gyümölcsösök, mint a meggy, az alma, a szilva, a szántóföldi táblák, mint akár a kukorica vagy a napraforgó, de akár a zöldségkultúrák, például az uborka is megsínylette a jégeseőt.

Az előzetes felmérések alapján a gazdák által elszenvedett kár sok helyen százszázalékos, de a kevésbé szerencsétlenül járt helyeken is 75-80 százalékos. A gazdákat ért kár az előzetes becslések alapján a 10 milliárd forintot is bőven meghaladja, és akkor még csak az ideai termés kiesésről beszélünk; arról, hogy a gyümölcskultúrákban a fák oly mértékben károsodtak, ami a jövő évi termésre is kihat, még nem ejtettünk szót.

Ehhez hozzátartozik az is, hogy hazánk egyik legelmaradottabb térségében az ott élők egyetlen bevételi forrását a mezőgazdaság adja, ami a fent említett természeti katasztrófa következtében sajnos valódi, a szó szoros értelmében vett katasztrófa áldozatává vált. A megyei önkormányzat 200 ezer forintot ajánlott fel a kárt szenvedettek megsegítésére, és körlevelet küldött a megye 229 településének, amelyben felkéri az önkormányzatokat, hogy a megye példáján eljárva ők is járuljanak hozzá a károsultak megsegítéséhez. Tudja, államtitkár úr, ezek azok az önkormányzatok, amelyek a kormány „áldásos”

munkájának eredményeként folyamatosan forráshiánnyal küzdenek.

Éppen ezért kérdezem a tárcától, hogy mi lesz a kárt szenvedett szabolcsi gazdákkal. Hogyan fogják a 10 milliárdnál is nagyobb elszenvedett kárt helyreállítani? A Kárenyhítési Alapban összesen az egész ország területére egész évre vonatkozóan körülbelül 8 milliárd forintnyi forrás van. Már az is kevés erre az adott területre. Mire számíthatnak így a gazdák? Komolyan gondolják-e, hogy a forráshiányos helyi önkormányzatokat akarják bevonni a kárenyhítésbe? Végezetül, gondolkodik-e azon az agrárkormányzat, hogy a kárenyhítésen túl a jégkárelhárító rendszereket is államilag támogassa? Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Úr! Tájékoztatom, hogy jelenleg a Földművelésügyi Minisztérium a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával együttműködve az új vidékfejlesztési program keretein belül a már működő és a minisztérium által is támogatott dél-dunántúli rendszer mellett egy országos jégeseő-elhárítási rendszer kiépítésén dolgozik, mely reményeink szerint a jégeseőt, jégkárt elszenvedő termelők kárait országszerte szignifikánsan csökkenti majd a jövőben.

A vidékfejlesztési program keretében a jégkárt telepítése is elszámolható lesz, továbbá 2017-ben indulhat a kertészeti ágazatban is elérhető úgynevezett jövedelembiztosítási támogatás, mely jelentősebb jövedelemcsökkenés után a kiváltó októl függetlenül automatikusan kompenzál.

A 2012-ben megújított agrár-kárenyhítési rendszer a jégkárt is kezeli, melyet azóta is folyamatosan fejlesztünk. A képviselő úr értesüléseitől eltérően a Kárenyhítési Alapban az idei évtől a károk enyhítésére 21 milliárd forintot is meghaladó összegű forrás áll rendelkezésre, mely elegendő lehet az érintett termelők jogszabály szerinti legmagasabb összegű kártérítésére. Az évente képződő 8,6 milliárd forintos termelői és állami befizetések a korábbi évek maradványaihoz adódnak hozzá. Fontos, hogy a mostani jégeseőkárt annak bekövetkezésétől számított 15 napon belül jelentsék be a károsultak, amiben a falugazdászok is segítséget nyújtanak számukra.

(14.30)

Idén az agrárkár-enyhítési rendszerhez még június 16-ig, tehát holnap még csatlakozhatnak önkéntesen azok a kistermelők, akik még nem tagok. A mostani rendkívüli kár kapcsán vizsgáljuk olyan hosszú lejáratú, kedvezményes feltételű hitelkonstrukció kialakításának lehetőségét is, amely az agrár-

kár-enyhítési rendszer lehetőségein túlnyúlóan ad segítséget a gazdáknak.

A kockázatmegelőzés jegyében az agrártárca 2012 óta díjtámogatást nyújt a mezőgazdasági biztosításokhoz, amelyek a jégesőkárt is lefedik. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„A stadionban van jogszabály, de a repülőtéren nincsen?”** címmel. Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Legtöbbünk számára már korábban is egyértelmű volt, hogy koptikus állapotok uralkodnak a Liszt Ferenc repülőtéren. Az érkező turistákat gyakran zaklatják a taxisok vagy pontosabban a taxisnak látszó, azonosítatlan személyek. Azt pedig senki nem tartja feladatának, hogy rendet tegyen. Minden érintett csak mutogat a másikra, amikor pedig az engedéllyel rendelkező taxisok szólni mernek hiéna kollégájuknak, válaszul könnyen verést is kaphatnak.

Az elmúlt hónapban a médiában óriási port kavart egy videó, amin egy anyuka és kislánya látható, akiket az úgynevezett taxis hiénák zaklatnak. Az anyuka kezéből akarata ellenére kivesszik a bőröndjét, mire ő ellenáll, aminek következményeképpen egyre több férfi gyűlik köré. A cél pedig természetesen az, hogy velük utazzanak. Az asszony a gyerekekkel csak azután tud továbbmenni, hogy a férfiak meglátják, videóra veszik a jelenetet. A fentiek ellenére a rendőrség szerint semmi gond nincs, a reptér vezetése pedig azt mondja, tehetetlenek az utasokat zaklató illegális taxisokkal szemben.

A Budapest Airporton engedély nélküli kereskedelmi tevékenység nem végezhető, de kényszerítő eszköze nincs arra, hogy ezt a szabályt betartsa - mondta a reptér szóvivője. Ez azért is érdekes, mert például egy focimeccsen trágár szavakat kiabáló drukkert azonnal kivezethet a biztonsági szolgálat. Mindezek alapján joggal kérdezhajjuk: a stadionban van törvény, a reptéren viszont nincs? Ezt a kérdést már írásban is feltettem a belügyminiszternek, amire azt a választ kaptam, hogy a törvény viszonylag széles körben biztosít intézkedési lehetőséget a reptér biztonsági cége számára. A fent említett videóval kapcsolatosan pedig csupán szabálysértési eljárás előkészítése folyik, holott teljesen egyértelmű, hogy több bűncselekmény is megvalósulhatott.

A magyar állampolgárok és külföldi turisták érdekében kérdezem, hogy a gyakorlatban mit kívánnak tenni a fent említett problémák megoldása érdekében. Továbbra is úgy gondolják, hogy minden rendben van a Ferihegyi repülőtéren? Végül, hogyan halad a videó látható eset kivizsgálása, és mikorra várható az elkövetők felelősségre vonása? Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A célunk az, hogy az élet minden területén, az ország minden településén rend legyen.

Ami a konkrét esetet érinti, a kormány, a Belügyminisztérium és a rendőrség is határozottan elutasítja és elítéli az erőszakos magatartás mindenfajta megnyilvánulását. Ezek megelőzése, az elkövetők felderítése és felelősségre vonása érdekében minden rendelkezésre álló jogi eszközt felhasznál. A képviselő úr által jelzett konkrét esemény a repülőtéren szerencsére nem nevezhető általános jelenségnek. *(Szávay István: De!)* A rendelkezésre álló képfelvételek és egyéb információk alapján az eset összes körülményeinek figyelembevételével a repülőtéren rendőri igazgatóság garázdaság szabálysértés miatt hivatalból szabálysértést előkészítő eljárást folytatott le.

Az eljárás során keletkezett iratokat megküldték a Pesti Központi Kerületi Bíróság szabálysértési csoportja részére. A repülőtéren rendőri igazgatóság folyamatosan ellenőrzi a taxiszolgáltatókat, azonban hasonló fellépés miatt állampolgári panasz nem érkezett. A budapesti Liszt Ferenc repülőtéren 2014 augusztusától a Budapest Airport Zrt. megbízottjaként egy vagyonvédelmi cég látja el a biztonsági feladatokat. Emellett a repülőtéren rendőri igazgatóság állományába tartozó rendőrök közlekedésrendészeti, valamint közbiztonsági feladataik ellátása során többek között a jelen lévő taxiszolgáltatók tevékenységét is ellenőrzi.

Az illetékes rendőri szerv a jövőben is kiemelt figyelmet fordít a Budapest Airport Zrt.-vel és a biztonsági szolgálattal együttműködve a repülőtér rendjének fenntartására. Annak vizsgálata, hogy a hatályos jogszabályok megváltoztatása a további hasonló esetek megelőzése érdekében szükséges-e, jelenleg folyamatban van, képviselő úr. Indokolt jelezni, hogy az esetleg jogszabály-módosításig az illetékes rendőri szerv a biztonsági szolgálattal együttműködve, a hatályos jogszabályok alapján és a megfelelő törvényi felhatalmazás birtokában továbbra is megteszi a szükséges intézkedéseket a közbiztonság és a közrend fenntartása érdekében. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszter úrnak: **„Miért züllesztí méregraktárrá a kormány Magyarország lakott területeit?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elkezdhetem, elnök úr?

ELNÖK: Megy az ideje, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az Illatos úti vegyszerszennyezés története az egyik tipikus ügye a környezetbiztonsággal kapcsolatos kockázatoknak. Az elmúlt időszakban arra kaptunk ígéretet, hogy a teljes kármentesítés meg fog történni, és a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr is azt mondta, hogy a következő időszakban erre minden kormányzati törekvés meglesz.

Ehhez képest jelen pillanatban arról tudunk, hogy a szivárgó hordók elszállítása megtörtént, azok egy része ártalmatlanításra került, egy másik része ideiglenes tárolásra. Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy ha a költségvetés Kármentesítési Alapjában nincs forrás 2016-ban arra, hogy erre érdemi forrásokat tudjon fordítani a kormányzat, illetve szervei, akkor miből és hogyan fog megvalósulni a teljes kármentesítés. Bizonyára államtitkár úr számára is ismert az a Greenpeace-es kutatás, ami kilométerekre kimutatta még a DDT jelenlétét is a lerakattól, ebből adódóan nyilvánvalóan azt lehet mondani, hogy az élő szervezetbe, a helyben lakókhöz is eljutott a mérég.

Az lenne a kérdésem, hogy hol és milyen formában elérhető a nemzeti kármentesítési prioritási lista, amelynek alapján sorba lehetne rendezni a legsürgősebb kárelhárítási feladatokat; ha vannak más ilyen méréglerakatok is, akkor nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hány ilyen lehet még az országban. Az utóbbi években milyen szervezett keretek között és szakértői háttérrel történt a lista aktualizálása, valamint a további szennyező források feltérképezése? - ez a második kérdésem. Végül kérdezem azt, hogy immár a letagadhatatlan veszélyhelyzetek ismeretében mennyi pénzt biztosít az állami költségvetés a jövő évben elkülönítetten környezeti kármentesítés céljára.

Nyilvánvalóan a kérdés annak kapcsán is felmerült, hogy Balmazújvárosban is nagy csinnadrattával be lett jelentve a teljes kármentesítés, ehhez képest a mai napig ott több dolog áll, nem történt meg a teljes mértékű kármentesítés. Azt szeretnénk látni, hogy vajon ugyanez a sors vár-e az Illatos útra is. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselőtársam! Az indulatát értem, csak a címetet tévesztette el. Ugyanis a környezetszennyező cégek felelőtlen és jogszabálysértő magatartása az, ami ilyen helyzetet eredményezhet. A felszámolóik felelőtlen magatartása, a környezeti károk felszámolására kiadott hatósági határozatban előírtak nem teljesítése az, ami ilyen helyzetet eredményezhet. A kormányznak ezek miatt a felelőtlenségek miatt kell a következményeket közpénzből, a lakosság terhére megoldania.

Magyarországon törvény rögzíti azt az alapelvet, hogy a környezethasználatot úgy kell megszervezni

és végezni, hogy az megelőzze a környezetszennyezést és a környezetkárosodást. Ennek megfelelően a veszélyes anyagok és hulladékok kezelését, tárolását szigorú jogszabályi előírások szerint és hatósági felügyelet mellett kell végezni. A közép-európai régióban Magyarország elsőként indított környezeti kármentesítési programot. A program tervezői akkor 35 ezerre becsülték a kivizsgálást igénylő, potenciálisan szennyezett területek számát, aminek kármentesítési feladatait 50-60 évben és ezermilliárd forintokban határozták meg.

Konkrét kérdésére válaszolva tájékoztatom képviselőtársamat arról, hogy a prioritási számításokat a környezetvédelemért felelős tárca szakértői háttértervezésében számolják, az országos környezeti kármentesítési program keretében kidolgozott módszertan szerint. Felhívom a figyelmet arra, hogy a potenciálisan és igazoltan szennyezett területek sorba állítása csak viszonylagos, dinamikusan változó lehet, nem jelent kőbe vésett sorrendet. A potenciálisan szennyezett és kármentesítendő területek országos számbavételére és szakmai rangsorolására az országos környezetvédelmi információs rendszer kármentesítési információs alrendszere, a Kárinfo szolgál. Az adatok a környezetvédelmi hatóságon keresztül kerülnek a nyilvántartásba.

Azt szeretném még elmondani önnek, hogy összesen több mint 250 milliárd forintot biztosított a magyar állam a költségvetésben, ebből az összegből 2015-ben 19 milliárd forintot kaptak a tárcák a felelősségi körükben elvégzendő kármentesítési feladatra. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „**Mikor kerül sor végre Miskolcra?**” címmel. Varga László képviselő urat illeti a szó.

(14.40)

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014-es országgyűlési választásra készült választási programnak eleme volt az, hogy Miskolcra kerüljön egy olyan regionális fejlesztéssel és felzárkóztatással foglalkozó minisztérium, amely nyilván kitörési lehetőséget nyújthat a térségnek, vagy legalább egy olyan háttértervezés, állami szerv, amely ebben a kérdésben mindenképpen hatékonyan tud előrelépni.

A világ számos pontján tapasztalható az, hogy az államigazgatás, a központi államigazgatás egy részének vidékre költöztetése igenis hatékony eszköz lehet, egy-egy régió értelmiséget megtartó képességére jó hatással van, munkahelyeket teremthet, illetve helyben is élénkítheti a gazdaságot. Természetesen egy ilyen javaslatnak megalapozottnak, szakmai alapon nyugvónak kell lenni, de történt már ilyen

javaslat az elmúlt időszakban is, például Kecskemétre költözött az agrár-vidékfejlesztésért felelős államtitkárság. Azt gondolom, hogy ha hasonlóra valahol szükség van, az az országrész, Kelet-Magyarország, ahol Miskolc is található, és azt gondolom, Miskolc országgyűlési képviselőjeként mondhatom, hogy elsősorban Miskolcon van hasonlóra szükség, hiszen jelentős szerepe lehetne a térség felzárkóztatásában.

Tehát meddig kell még erre várni? Mikor veszik észre végre, hogy Miskolc esetében is lépni kell ezekben a kérdésekben? Én nagyon régóta mondom ezt, és azt gondolom, hogy a válság utáni kilábalásnak ez is egy nagyon fontos eleme lehetne. Tehát határozotlan azt kérdezem államtitkár úrtól: mikor fognak lépni abban az ügyben, hogy Miskolcnak is legyen lehetősége hasonló szervet, államtitkárságot, minisztériumot akár fogadni a központi államigazgatásból? Mikor lépnek végre ebben az ügyben? Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Való igaz, hogy megkezdtük azt a munkát az Államreform Bizottságban, amely rendszeresen ülésezik, és a Miniszterelnökség tanácsadó szerveként a közigazgatás átszervezésében vállal nagy szerepet, amely területet diszlokációnak neveztünk el. Nevezetesen: megvizsgáljuk azt, hogy milyen állami szerveket lehet vidékre költöztetni, milyen hatékonysággal tudnak ezek vidéken működni, illetve hogy megvan-e a szükséges szakemberbázis, humán erőforrás a nagyobb vidéki gazdasági, kulturális centrumokban.

Azt képviselő úr is bizonyára tudja, utalt is rá az előbb a felszólalásában, hogy 2015 januárja óta Kecskeméten működik a Miniszterelnökség vidékfejlesztési államtitkársága. Az eddigi tapasztalatok alapján azt tudjuk mondani, hogy a döntés helyes volt, és hogy a mindennapi munkavégzésben ez semmilyen fennakadást nem jelent. Hála a jóistennek, az a szlogen, amit akkor a költöztetéskor megfogalmaztunk, amit miniszterelnök úr is miniszter úr is megerősített a kecskeméti átadáson, hogy vidéken dolgozzunk a vidékiekért, hogy a vidékfejlesztési politikában részt vevő emberek elsősorban vidéken dolgozzanak, az érvényes volt. Képviselő urat is és másokat is szeretettel meghívok Kecskemétre, nézzék meg, hogy Kis Miklós államtitkársága miképpen működik. Nyitottan állunk minden ilyen képviselői megkeresésre.

Miniszterelnök úr április 21-én Miskolcon járt, ott együttműködési megállapodást írt alá a polgármester úrral, ezen ön is részt vett. Láthatólag önt is erősen foglalkoztatja, hogy mi lesz a városának a sorsa. Itt sok olyan kérdéstről állapodtak meg, amelyek a gazdasági és a kulturális fejlesztéseket érintik. Erről a kérdéstről még konkrétan nem volt szó, hi-

szén a háttér munka folyik, mint említettem, az Államreform Bizottságban, de természetesen az az alapvetésünk, hogy fontos állami szervek vidéken működjenek, az nem változott. Hogy végül is milyen irányba és mikor fogunk tudni előrébb lépni, az nagymértékben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* fog függni az Államreform Bizottság anyagától és a kormány döntésétől.

Addig is képviselő úrnak a türelmét kérem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„A sóbeszerzési tanácsadó, a Blikk szépe, meg a haláltusáját vívó hazai járműgyártás. Avagy tényleg nem érzik, hogy valami búzlik a fideszes haverok homokozójává züllesztett Dunakeszi Járműjavítóban?”** címmel. *(Derűlt-ség.)* Ander Balázs képviselő urat illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy, a hazai járműgyártás sorsával kapcsolatos szóbeli kérdésemre Orbán Gábor államtitkár úr korábban már példásan felmondta a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium propagandaszövegét. Szavakban persze támogatják a magyar gyártókat. Szavakban persze a „Vedd a hazait és ezzel vedd a hazait!” filozófiájának jegyében ígéretet szintjén megrendelésekhez juttatják a John Perkins-féle terminológia szerinti gazdasági bérgyilkosok *(Derűlt-ség.)*, tehát az idegen konkurencia és a hazai helytartóik által a rendszerváltás során még ki nem véreztetett magyar gazdasági szereplőket.

A szépen hangzó fő cél, tehát a magyar járműipar fejlesztése azonban ellentmondásban van a valósággal, hiszen Budapest utcáin is alig fut hazai busz, pedig lenne itthoni kapacitás. Elég lenne, ha erről megkérdeznék a Magyar Buszgyártók Szövetségének vezetőjét. De elszomorító jelenségeknek lehetünk tanúi a vasúti járműgyártás területén is. Az állam rossz tulajdonos - zsolozsmázta hazugságát éjjel-nappal a privatizáció emlőin felhizlalt neoliberais sáskahad *(Derűlt-ség.)*, amivel a Jobbik messze nem tudott egyetérteni. De ami az újra állami kézbe került Dunakeszi Járműjavítónál történik, több mint vérlázító. Megalapozott sajtóhírek szerint ahelyett, hogy a MÁV mellékvonalakon döcögő lerobbant szerelvényeit újítanák fel, a munkások nem dolgoznak, kényszerszabadságot vegetálnak.

Miért kellett a sószakértő fideszes frakciósóvivő dilettáns sószakértő haverjaival telepokolni a cég vezetőségét? Miért silányítják az adófizetőknek sokba kerülő, de a hűbéreseik számára jól fizető sóhivattallá a többre hivatott céget? Milyen minőségű, az államnak hasznot hajtó kapcsolatépítést végez a cég fontos posztjára állított, ámbár kétségkívül dekoratív Blikk szépe, ha a gyár ott tart, ahová züllesztették?

Ha már az ígéretet ellenére továbbra is fenntartott pöffeteg stílusban nem válaszolnak a dolgozók

aggodalmaira vagy a sajtó kérdéseire, nekem lesznek szívesek elárulni: önök szerint minden rendben van Dunakeszin? Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tele poénnal és jobbikos szólammal hallhattunk egy kérdést, amely korántsem azt vizsgálja, hogy Dunakeszin a Járműjavító Kft.-ben hol dolgoznak, hogy dolgoztak, dolgoznak-e az emberek. Nem azzal foglalkozott, pedig fontos tudni, hogy a korábbiakban, bár 12 havi munkaidőkeretben dolgozhattak az emberek, de nem volt megrendelésük, ezért többször is állásidőre kényszerültek, ettől függetlenül kapták a fizetésüket. Ez önmagában dicsérendő tény, nagyon kevés mostanában az a helyzet, amikor ilyenmel szembesülünk, hogy nincs megrendelés egy munkahelyen, mégis a dolgozókat fizetik.

A magyar gazdaságnak egyébként is a védelmére szegődött a kormány, és azért is dolgozik, hogy megpróbáljon minden egyes helyzetben segítséget nyújtani. Az energiaszektoron kívül a járműgyártás területén is szeretnénk segíteni, és ezeket a lépéseket önök is már tapasztalhatták és láthatták. Ami fontos, hogy a Járműjavító Kft., miután állami tulajdonba került egy része, egészen más helyzetbe került. Már most mondhatjuk, alig telt el négy hónap, vannak szerződésai a GYSEV-vel és a MÁV Start Zrt.-vel a személykocsik fővizsgáztatására. Tehát a korábban veszteséges megállapodások helyett olyan feltételek szerződéseket kötnek, amelyek garantálják az ott foglalkoztatott emberek továbbfoglalkoztatását. Magyarul, itt újra teljes munkaidőben dolgozhatnak az emberek, lesz fizetésük, és mondjuk azt nyugodtan, hogy van jövője a járműjavítónak, a Dunakeszi Járműjavítónak is.

Őn egy dolgozóról szólt, megemlítette, egyébként az őt ért támadások miatt a dolgozó felmondását beadta, a munkaviszonya megszűnt. Ettől függetlenül a vállalat tovább működik és tovább létezik nyilvánvalóan, és abban bízunk, hogy többek között a spanyol villamosok összeszerelésével kapcsolatosan és más megrendelések következtében gazdaságos lesz a tevékenysége.

Bízom benne, hogy a poénvadászat mellett alkalomadtán foglalkoznak az ott élő emberek munkájával is, és az ott élő emberek életével is. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésekre rendelt 120 perces időkeret után Ritter Imre német nemzetiségi szószóló kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Magyarország sohasem volt multikulturális társadalom?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr meg-

bízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr kérésére Rétvári Bence államtitkár úr fog majd válaszolni. Ritter Imre szószóló urat illeti a szó.

(14.50)

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Ministerpräsident! War Ungarn nie multikulturelle Gesellschaft? Tisztelt Miniszterelnök Úr! Magyarország sohasem volt még multikulturális társadalom?

Miniszterelnök úrnak a 2015. május 19-én, Strasbourgban elmondott beszédeiben *(Zaj. - Az elnök csenget.)* elhangzott néhány mondat vagy mondatrész, illetve a sajtóban ezekkel kapcsolatban megjelent tudósítások aggodalmat keltettek a Magyarországon élő nemzetiségek körében. Ilyen mondatok voltak: „mert mi sohasem voltunk multikulturális társadalom”; „Mi értéknek tekintjük azt, hogy Magyarország egy homogén ország, kultúrájában, gondolkodásmódjában, civilizációs szokásaiban meglehetősen homogén képet mutat. Szerintünk ez egy érték, nem is szeretnénk ezt feláldozni.”; „Meg akarjuk őrizni Magyarországot magyar országnak.”

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Magyarország népességének mintegy 10 százalékát ma is nemzetiségek alkotják. A Magyar Tudományos Akadémia nyilatkozata szerint: Magyarország Közép-Európa része, amely régiót semmi sem jellemez jobban, mint a jól szervezett, kulturális identitásukhoz ragaszkodó kisebbségek jelenléte. A kulturális sokszínűség ezenfelül érték, amely állami védelemben részesül, nemcsak a Magyarországon jelenleg hatályos nemzetiségi törvény, hanem több különböző nemzetközi szerződés alapján is. Aki ezt tagadja, az a kisebbségi közösségek elismerését, a kisebbségi közösségekhez tartozó és azok fontosságának tudatában élő embereknek a politikai közösséghez való tartozását vonja kétségbe.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Hisszük, hogy a magyar politika az erőszakos magyarosítással egyszer és mindenkorra szakított. Tisztában vagyok vele, hogy az úgymond szöveggörnyezetükből kiragadott mondatok, félmondatok sokszor téves következtetésre adnak lehetőséget. Ezért arra kérem miniszterelnök urat, hogy válaszában fejtse ki az idézett mondatokkal, a multikulturalizmussal, a homogén és magyar társadalommal kapcsolatos világos álláspontját.

Válaszát előre is megköszönve, danke für Ihre Antwort! *(Taps a nemzetiségi szószólók soraiból. - Szórványos taps a Fidesz padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Szószóló Úr! Tisztelt Ház! Valamelyest a válasz elejét megadta ön is a kérdésében, hiszen azt mondta, hogy úgy kell ezeket

a mondatokat értékelni, hogyha teljes szövegösszefüggéseiben nézzük. És valóban meg kell különböztetni a soknemzetiségű kifejezést a multikulturális-tól. Míg sok nemzetiség él ma is Magyarországon, itt a parlamentben is most már láthatjuk, hiszen 2014 óta, az új Alaptörvény értelmében már a szószólóik is itt lehetnek a parlamentben, Magyarországon - ahogy az Alaptörvényünk is leírja - a magyar nemzet szerves részei azok a nemzetiségek, amelyek köztünk élnek, államalkotó tényezők is. Ezzel szemben a multikulturalizmus mint kifejezés különböző civilizációból érkező emberek találkozására szolgál. Így használták Nyugat-Európában is, így használjuk Közép-Európában is. Akkor tehát egy teljesen másfajta helyzetről van szó, nem egy több száz év alatt kialakult együttélés, egymással jó viszonyban való közös létnek a kérdésével állunk szemben, hanem teljesen más, muzulmán, távoli országok és az európai keresztény gyökerű társadalmak találkozásával állunk szemben, vagy állnak szemben még inkább nyugat-európai országok sok esetben.

Hadd idézzem akkor miniszterelnök úr szavait június 3-áról: „Magyarországnak soknemzetiségű gyökérzete és kulturális háttere van, de ez nem multikulturalizmus. A multikulturalizmus a különböző civilizációs háttérű emberek együttélését, az iszlám, az ázsiai vallások és a kereszténység együttélését jelenti.”

Az Alaptörvény Nemzeti hitvallása úgy fogalmaz, amit itt a Fidesz-KDNP elfogadott a parlamentben jó pár évvel ezelőtt: „Kinyilvánítjuk, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők.” Így tehát mindazok a nemzetiségek, amelyek itt is képviseltetik magukat a parlamentben szószólói szinten, ugyanúgy a magyar nemzet szerves részei. Így fogadtuk el 2011 decemberében a nemzetiségek jogairól szóló törvényt, január 19-ét például egy másik döntéssel a magyarországi németek elhurcolásának emléknapijává nyilvánítottuk, és fontos döntéssel a szószólóknak is a parlamentben helyet adtunk, arról nem is beszélve, hogy a nemzetiségi terület támogatását 2015-ben 51,4 százalékkal emeltük.

Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a Fidesz sorából: Bravó! - Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Lukács Zoltán, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Péntekig sem kell várni”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Lukács Zoltán bólint.)* Elfogadja. Öné a szó, képviselő úr.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Államtitkár Úr!

Idestova hat hete borzolja a kedélyeket Magyarországon Gömöri Zsolt és az ő jó barátja, Deutsch Tamás ámokfutása, amit a Paralimpiai Bizottság élén végeztek. Idestova hat hete derült ki, hogy úgy éltek a paralimpiai sportolók pénzéből, mintha az az övék lett volna.

Idestova hat hete derült az ki, hogy Gömöri Zsolt, a Paralimpiai Bizottság vezetője a bizottság pénzéből egyenlített ki a lakáshitelét, és ezt Deutsch Tamás, az önk európai parlamenti képviselője biztatására tette. Aztán az is kiderült, hogy mintegy kétmillió forintért nyaralt családjával együtt Gömöri úr a Kanári-szigeteken, a paralimpiai sportolók pénzéből. Aztán azt is kiderítették, hogy a Magyar Paralimpiai Bizottság támogatói pénzei után ő jutalékot vett fel. Folyik a nyomozás, és még a fene tudja, hogy mi fog kiderülni. De egy dolog biztosan kiderült: az derült ki, hogy Gömöri úr és Deutsch úr teljesen alkalmatlanok és teljesen méltatlanok arra a pozícióra, amit itt betöltenek. Azt senki nem gondolja, hogy Gömöri úr ezt magától csinálta. Azt mindenki tudja, hogy Deutsch Tamás oda politikai kinevezettként van delegálva, ő maga is elvállalta, hogy jó néhány ügyben ő maga biztatta Gömöri urat arra, hogy ezeket az ügyeket lépje meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Vannak paralimpiai sportolók Magyarországon, akiknek a mindennapi megélhetés okoz gondot; olyanokkal is találkoztunk, akiknek a mindennapi betevő beszerzése okoz gondot, és utána azt halljuk, hogy Deutsch Tamás és Gömöri úr ezeknek az embereknek a pénzén költekeznek, és ezeknek az embereknek a pénzén él jól.

Pénteken lesz ennek a bizottságnak a közgyűlése, de azt üzenjük Gömöri úrnak és Deutsch úrnak is innen, hogy ne várjanak péntekig, azonnali hatállyal mondjanak le, mert méltatlanná váltak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból. - Szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: A Deutsch is mondjon le! - Mindenről!)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön felszólalásában nem is szólított meg az Emberi Erőforrások Minisztériuma, és ezt alappal is tette ön is, hiszen nagyon jól tudja, hogy ez a szervezet, a Magyar Paralimpiai Bizottság teljes mértékben függetlenül működik a kormányzattól, függetlenül működik a minisztériumtól. A bizottság a fogyatékosok országos sportszövetségeként a Magyar Olimpiai Bizottsággal együttműködve, az egyesületi jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény, illetőleg a Ptk., valamint a sportról szóló törvény alapján létrehozott, önkormányzati elven, sportszövetségként működő, autonóm közhasznú szervezet; a MOB

tagja, jogállását tekintve pedig a Nemzetközi Paralimpiai Bizottság magyarországi tagszervezete.

Az alapszabály értelmében is a közgyűlés az a szerv, amelyik hivatott akár az elnök, az alelnök vagy az elnökség vagy a felügyelőbizottság személyei tekintetében bármilyen döntést hozni, akár csak a könyvvizsgáló tekintetében. Úgyhogy a közgyűlés hatásköre mindaz a kérdés, amit ön felvetett, ebben sem az EMMI-nek, sem más minisztériumnak hatásköre nincsen. Ugyanakkor nyilvánvalóan ez a kérdés, ahogy ön is mondta, az elmúlt időkben a közbeszéd részévé vált, így mindenkinek, aki funkciót tölt be, így az elnök úrnak is meg kell gondolnia, hogy az egész ügynek, a paralimpiai sportnak mi szolgálja leginkább az érdekét. De ez 19-én, a közgyűlésen kiderül, addig pedig sem a kormánzatnak, sem más politikai szereplőnek jogi lehetősége a ráhatásra vagy utasításra nincsen. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Lukács Zoltán képviselő urat megilleti a viszonzulás.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Azt vártam volna az államtitkár úrtól, hogy elítéli ezeket az embereket. Nem ítélte el.

Az, hogy mennyire lehetnek ezek a sportszövetségek függetlenek akkor, amikor egyre és másra azt látjuk, hogy szinte már minden sportszövetségbe fideszes politikusokat erőltetnek és zsarolnak be, a birkózókhoz, a kézilabdásokhoz és sorolhatnám, mindenhova ezeket az embereket nyomják be; remélem, hogy nem azért, amiért Gömöri és Deutsch urat, hogy kitalicskássák onnan a pénzt.

Államtitkár úr, az lenne a legjobb, hogyha ebben az ügyben nagyon gyorsan eljárna a Kehi, nagyon gyorsan eljárna azok a szervek, amelyek erre hivatottak, kivizsgálják ezt a kérdést. Nem elég, hogy ez a két úriember onnan föláll, az lenne az elég, hogyha ezt kivizsgálják, és egyébként ebben a dologban következmények lennének. És még jobb lenne, ha valóban úgy lenne, ahogy ön mondja, hogy a sport független lenne, és azokat a pártkinevezett pártkatonákat, akiket beerőltettek a különböző sportági szövetségekbe, onnan szépen kivennék, és hagynák békén dolgozni ezeket a sportági szövetségeket.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorai- ból. - Szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A viszonzulás megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy beszél képviselő úr a különböző sportszö-

vetségekben tevékenykedő politikusokról, mint-hogyha az elmúlt 25 év történetében csak a Fidesz-KDNP-hez köthető embereket választottak volna meg ezekbe a pozíciókba.

Ön is nagyon jól tudja, és talán hosszabb listát is tudna felsorolni azokról a különböző, akár evezős, akár más sportszövetségi vezetőkről, akik az MSZP-s politikusi aktív karrierjük mellett vállaltak sportszövetségekben ilyesfajta tisztséget. *(Lukács Zoltán: Ez fordítva volt! Először lett sportvezető, aztán lett képviselő!)* Tehát azt hiszem, hogy ha az egyiket visszásnak tartja, akkor nyilván a másikat is annak kellett volna tartania, ha pedig eltúrte és elfogadta azt, hogy szocialista politikusok, vezetők különböző sportszövetségekben vannak ott, akkor utána nyilván a Fidesz-KDNP részéről is el kell hogy ezt fogadja. *(Szilágyi György: Ez a sportkorrupció!)*

Persze, lehet, hogy az önnek tetszett, amikor szocialista képviselők voltak sportszövetségi vezetők, az viszont nem tetszik, amikor fideszesek, de hát ez semmiféleképpen nem indokolható alkotmányos alapokkal, ez nyilvánvalóan az ön politikai hozzáállásának a kérdése. *(Heringes Anita: A szezont a fazonnal, államtitkár úr!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Korózs Lajos: Gömöri mondjon le!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „A dolgozó ember jutalma” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök úr, nagy tisztelettel megvárnám miniszterelnök urat a jövő héten. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője... - illetve előtte még el kellett volna mondanom, hogy a miniszterelnök úrnak a soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Így ne!” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Mivel személyesen érinti ez a kérdés miniszterelnök urat, ezért szeretném megvárni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, alelnök úr azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„A kormány semmibe veszi a munkából élő emberek szerzett jogait?”** címmel. A miniszter úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, alelnök urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Sneider Tamás alelnök urat illeti a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Számos kedvezőtlen intézkedés sújtotta az elmúlt években azokat az embereket, akik a nyugdíj felé közelítenek. A Gyurcsány-Bajnai-kormányok idején 62-ről 65 évre emelték a nyugdíjkorhatárt, elvették a 13. havi nyugdíjat, ezzel 8 százalékkal csökkentve a nyugdíjak összegét.

Az Orbán-kormány ott folytatta, ahol Gyurcsányék abbahagyták. Megszűntek a szolgálati nyugdíjak, a magán-nyugdíjpénztári vagyon pedig eltűnt. 3000 milliárd forintnak veszett nyoma az államadósság feneketlen kútjában.

De az ámokfutás folytatódott. Önök a kordedvezményes nyugdíjrendszert is eltörölték, a már megszerzett jogokkal együtt. Azzal sem törődtek, hogy a kordedvezményes nyugdíjazás lehetőségének megszüntetése számos, bérből élő embert hozott hátrányos helyzetbe. A jogszabályi változás ugyanis érvénytelenítette azokat a kedvezményes éveket, amelyet az egészségkárosító munkakörben töltött idő után kaptak volna a munkavállalók.

A jelenlegi helyzet a következő. Vannak, akik elmehettek volna idén nyugdíjba az adott összegyűjtött éveknek köszönhetően, de az önök erőpolitikája miatt ezt nem teheték meg. Ennek következtében további négy-öt évet kell hogy dolgozzanak, sok esetben ugyanabban az egészségkárosító munkakörben. Orbán Viktor a kormány munkáját értékelő beszédében elmondta, hogy a jövőben már nem az erő politikáját fogják alkalmazni. Sokan szeretnénk már ezt látni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi lesz a töredékekkel? Mi lesz a befizetett extra járulékokkal? Mikor gondolják újra a kordedvezményes nyugdíjrendszer kialakítását, amelyre Czomba Sándor államtitkár úr már rég ígéretet tett? Nem gondolják, hogy elfogy a munkavállalók türelme?

Arra, hogy ez a pillanat hamarosan be fog következni, itt tartom a kezemben azt a közel 2500 aláírást (*Felmutatja.*), amelyet vasutasok gyűjtöttek össze annak érdekében, hogy a kordedvezményes nyugdíjrendszert visszaállítsák vagy újra átgondolják.

Államtitkár úr, ezt a petíciót át is adnám önnek, hogyha megengedi. (*Megtörténik. - Taps a Jobbik soraiban.*)

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a képviselő úr kérdésére válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr azzal kezdte, hogy a szocialista időszaknak a végén a nyugdíjasoknak mit kellett elszenvedni, és itt többek között a 13. havi nyugdíjat hozta fel példaként, amelyet a szocialista kormány törölt el 2008-2009-ben az IMF utasítására.

Ez valóban egyhavi nyugdíj kiesését, azaz körülbelül 8 százalékos nyugdíjsökkenést jelentett, de ha a képviselő úr szépen évről évre összeadja, hogy melyik évben mennyivel nőttek a nyugdíjak, hiszen azt év elején kellett meghatározni a kormányzatnak, és megnézi, hogy mennyi volt utána az infláció és mennyi volt a nyugdíjas-infláció, akkor azt látja, hogy lassan már visszaadásra került ez a 8 százalék. Hiszen amikor legutóbb én számoltam, 6,9 százaléknál járt az a nyugdíjtöbblet, amivel többet kap most egy nyugdíjas reálértéken vagy a nyugdíjaskosárhoz viszonyított értéken, mint kapott 2010-ben. Tehát egyrészt itt sikerült visszaadni a nyugdíjasoknak az elvett 13. havi nyugdíjnak, már azt mondhatjuk, hogy a kilenctizedét.

Másrészt pedig a nyugdíjasok esetében nyilván a fogyasztás tekintetében a rezsiköltségek kiemelkedően magasak, és egy nyugdíjas még egy év alatt körülbelül átlagban 70 ezer forintot legalább meg tudott spórolni a rezsicsökkentés által, ez szintén szinte egyhavi nyugdíjösszeget jelent, amivel a nyugdíjasok előrébb vannak évről évre. Tehát azt kell hogy mondjuk, hogy akik nyugdíjban vannak, azok számára a megélhetés valamelyest könnyebbé vált, mint 2010 előtt, hiszen több jövedelmük van a nyugdíjemelések következtében, és kevesebb kiadásuk a rezsicsökkentés következtében. Tehát a kormány mindig igyekezett a nyugdíjasokra gondolni akkor, amikor a költségvetési törvényeket elfogadta.

Ami a kordedvezményes jogszerzést illeti, képviselő úr is tudja, hogy azok a jogok, amelyeket a tavalyi évig megszereztek a kordedvezményes nyugdíjra jogosultak, azok nem veszték el. Tehát bár évekkorábban született meg a törvényjavaslat, de a kordedvezményes jogszerzés csak jóval a korhatár előtti rendszer átalakítása után zárult le azzal, hogy a megszerzett jog időbeli korlát nélkül érvényesíthető. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót alelnök úrnak. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Ön a nyugdíjasokról beszélt, azokról, akik már nyugdíjban vannak, én viszont nem róluk beszéltem,

hanem azokról, akik szeretnének majd nyugdíjasok lenni az elkövetkező években, ahhoz pedig el is kell jutni, meg kell élni ezt a kort, ami most már 65 év a férfiak esetében is.

Ma azért remélem, mindenki tudja már, hogy egy 30 éves férfiembernek a várható életkora még 33 év, tehát csak 63 év mindösszesen, így várhatóan meg sem éri statisztikailag egy férfi azt, hogy ő 65 évesen nyugdíjba vonulhasson. És mivelhogy megszüntették a karkedvezményes nyugdíjrendszert, amelyről nem beszélt államtitkár úr, a korengedményes nyugdíjrendszert is, ennek köszönhetően aztán végképp nincs esélye azoknak az embereknek, hogy elérjék a nyugdíjkorhatárt, akik veszélyes munkakörben dolgoznak.

Én kérem még egyszer és nagyon nyomatékosan, hiszen nem ok nélkül gyűjtöttek össze 2500 aláírást vasutasok csak magánszorgalomból gyakorlatilag, hogy végre gondolják át a karkedvezményes nyugdíjrendszernek a bevezetését, mert nem lehet hitegetni sok-sok tízezer embert éveken keresztül Magyarországon, hogy majd valahogy, valamikor bevezetjük. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy hitegetésről ez a kormányzat nem beszélt, teljesen világosan és tisztán mondtuk azt, hogy mindenki számára az egységes nyugdíjrendszerben, ugyanabban az évben legyen kötelező a nyugdíjba vonulás. Volt, aki amiatt tiltakozott - főleg a bírók esetében mondható ez -, hogy miért kell nekik korábban nyugdíjba menni, míg mások, például az ön által emlegetettek is viszont amiatt tiltakoztak, hogy miért emelkedik meg a nyugdíjkorhatár, miért kell később nyugdíjba menni. Mi viszont úgy gondoltuk, hogy hosszú távon fenntartható a nyugdíjrendszer csak egy egységes szabályozás mentén lehet, hogy mindenkinek ugyanakkor kell nyugdíjba vonulni, mindenki ugyanakkortól kapja meg a nyugdíját.

Képviselő úr itt a felszólalásában a korábbi, három lábbon álló vagy hárompilléres nyugdíjrendszerrel a kétpilléresre való áttérést is ellenezte, vagy azzal kapcsolatban kritikát fogalmazott meg. Ez azért is furcsa, hiszen a Jobbik 2010-11-ben megszavazta azt a törvényt, amelyik a kötelező nyugdíjpénztári lábat kivette. Tehát akkor még támogatta ezt a Jobbik, most viszont, később a saját szavazatával szemben ellenzi a rendszernek az átalakítását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Ki kit számoltat el?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** vá-

laszadásra Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

(15.10)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tekintettel arra, hogy a kérdésemre a válasz nem a nemzetgazdasági miniszter kompetenciájába tartozik, összkormányzati felelősségről van szó, ezért kénytelen vagyok megvárni a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm a képviselő úr választát. A miniszterelnök úrnak a második soron következő ülésen kell válaszolnia az ön azonnali kérdésére.

Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András *(Derült-ség a kormánypartok soraiban.)*, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit tanítsunk az egyetemeken?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt a válaszára Rétvári Benecé államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. *(Dr. Schiffer András bólint.)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány hete jelent meg a hír, hogy az ön almamáterében, a PPKE-n kötelező tárgyként fognak tanulni a jövő évtől a holokausztról, ráadásul a tel-avivi egyetem két professzora dolgozza ki a tananyagot, tehát kötelezően fogják oktatni informatikusoknak, jogászoknak is. Kissé furcsán vette ki magát a dolog, hogy egy külföldi állam képviselője bábáskodott a bejelentésnél.

Tisztelt Országgyűlés! Néhány évvel ezelőtt Sólyom László államelnök úr a holokauszt-emléknapon a következőket mondta Kertész Imrere hivatkozva: „A törvénynek ez az abszolút megszegése, ami megesett, megerősíti a törvényt nemcsak ama nép számára, amely elszenvedte azt, hanem az egyetemes emberiség számára a tilalmat teszi abszolúttá. Auschwitz az egész emberiség számára érvényes példázattá válhatott, mert ebben a történetben a jó és a gonosz élesen kettéválik. Itt nincs helye igazolásnak, magyarázatnak, ha megkísérelnénk, kultúránk alapjait tagadnánk. Mi a későbbi generáció kötelessége? Fenntartani azt az erkölcsi rendet, amelyben Auschwitz és az általa jelképezett népirtás megismételhetetlen.”

Ezért gondoljuk mi is úgy, hogy helye van a holokausztoktatásnak a közoktatásban, helye van a pedagógusképzésben. Ezért is gondoljuk azt, hogy az érzékenyítésnek minden esetben a közoktatásban van helye, ezért szavaztuk meg a szocialisták idevágó javaslatát az auschwitzi látogatásokkal kapcsolatban

vagy a Jobbik javaslatát a határon túli látogatásokkal kapcsolatban.

Az egyetem magyarázata, amit egy oktató jelentett meg a napi.hu-n, ugyanakkor egészen elképesztő: az egyetemet ért úgymond antiszemitizmusvádra hivatkozik. Azt gondolom, lehet, hogy a szándék jó, az eszköz viszont brutálisan helytelen, és ellentétes célt ér el. Azt gondolom, hogy a holokauszt példázatának a fenntartása nem önmagában az antiszemitizmus elleni küzdelem része, mint ahogy a holokauszt nem pusztán a zsidók ügye, mindannyiunk, az egész emberiség ügye, mindannyiunk, minden magyar ügye.

Annyit kérdeznék, tiszteletben tartva az egyetemi autonómiát, hogy puha akkreditációs jogosítványaival kapcsolatban (*Az elnök csenget.*) tervez-e valamit a tárca, illetve külügyi vonatkozásokban tervez-e valamilyen lépést a kormány. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem ön is ugyanolyan jól tudja, mint én, képviselő úr, hogy a kormánynak semmiféle beleszólása nincs abba, hogy tárgyak tekintetében mit oktatnak egyes egyetemeken, ez az egyetemek autonómiájába tartozik. Itt a Pázmányról beszélünk, amelyik ráadásul egy nem állami fenntartóval rendelkező intézmény, tehát itt végképp még kevésbé elképzelhető, hogy a kormánynak, a minisztériumnak bármifajta hatásköre, illetékessége lenne azzal kapcsolatban, hogy mi legyen az egyes tárgyaknak a tartalma. Az Akkreditációs Bizottság az, amelyik a szakokat akkreditálja, de az sem a tárgyakat jelenti egyenként, nem az óráknak a menetét nézik át, hanem a teljes informatikusképzés, jogászképzés, bölcsészképzés akkreditációjával foglalkozik a MAB, és ott is elsősorban azokat a követelményeket vizsgálja, hogy mik azok a minimumfeltételek, amelyeknek egy-egy szak alapításakor vagy fenntartásakor meg kell felelni, és hogyha esetleg abból hiányzik valami, akkor nem akkreditálja a szakot, de hogyha megvan az az a minimumfeltétel, amelyeket a jogszabály támaszt, akkor ezeket akkreditálja - de ezt sem a minisztérium, hanem ezt is az Akkreditációs Bizottság a felsőoktatás tekintetében.

A szakjegyzék, amellyel a minisztériumnak közvetlen kapcsolata és feladata van, az csak a szakok nevét és a megszerezhető szakképesítéseket tartalmazza, és van egy miniszteri rendelet ezen túlmenően, amely rendeletben kiadott képzési és kimeneti követelményeket sorolja, mégpedig hogy egy-egy szakon kinek mit kell tudnia, minden végzett hallgatónak. Ehhez képest többletet bármilyen egyetem beletelhet. Ez a Pázmány Péter Katolikus Egyetem-

nek volt a döntése, amelybe így a kormánynak, az államnak vagy a minisztériumnak semmifajta beleszólása nincsen, hogy mit tegyen, mit oktasson vagy ne oktasson az egyetem. De az mindenképpen fontos, hogy a XX. századnak a borzalmaival mindenki tisztában legyen, ezért a Nemzeti alaptantervnek részévé tette a kormányzat nemcsak a holokausztról történő oktatást, hanem a kommunizmus bűneinek az oktatását is, mint ahogy az első Orbán-kormány alatt holokauszt-emléknap és kommunizmus áldozatainak emléknapja is beiktatásra került a köznevelési intézményrendszer megemlékezései közé. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, időhiány miatt én most abba a polémiába nem mennék bele, hogy mennyire helyes, illetve szerintem helytelen összemérni a XX. század különböző tragédiáit. Arról van viszont szó, hogy a magyarországi holokauszt a mi közös sorsunk, akik itt élünk, vagy akiknek az elődeink itt éltek a Kárpát-medencében. Az, hogy mondjuk, azt a nagyanyámat elvitték haláltáborba, akinek az édesapja az első világháborúban a Magyar Királyi Hadsereg tisztjeként halt meg, vagy annak a zsidó boltosnak a sorsa, akit utána elvittek Recskre, vagy az, hogy Kárpátalján fél év alatt először 90 ezer zsidót pusztítottak el, utána további 200 ezer magyart vittek el a beözönlő szovjet csapatok; ezt Magyarországon az itt élő emberek tudják megérteni. Éppen ezért fontos, hogy rögzítse a kormány, hogy ha valami elsőrendű szuverenitáskérdés, az az emlékezetpolitika, és egyik országnak sincsenek különleges jogosítványai a magyar emlékezetpolitikával kapcsolatban.

Amit pedig szeretnék megjegyezni, hogy az az eszköz, amit az egyetem választott, a szándékok ellenére is káros, kontraproduktív, és azt gondolom, fontos lenne (*Az elnök csenget.*), hogy ezt jelezze a kormányzat is. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a legfontosabb, ha a saját történelmünk értelmezését mi magunk tehetjük meg, ezzel teljes mértékben egyetértünk, és született annyi szakirodalom a XX. századdal kapcsolatban, illetőleg mindenkinek saját személyes élményei vagy családi emlékei vannak, hogy ennek a sokszor szörnyű, sokszor felemelő századnak az egyes történelmi lépéseit vagy történelmi történéseit értékelni tudja. Ezért

fontos, hogy minden tantárgy nyilván a magyarországi történelemről közvetlenül szóljon. Ön is elmondta a saját családjának a tragédiáját, és sajnos, nagyon sajnos a XX. században sok hasonló családi tragédiáról számolhatunk be, aki egyik vagy másik diktatórikus rendszernek az áldozata lett, vagy sokan - amit ön is említett - mind a kettőnek az áldozatává váltak. Idén, amikor Gulág-emlékévet hirdetett a kormány - az előző év holokauszt-emlékévé volt -, különösen fontos, hogy lássuk, és figyeljünk arra, hogy hányan voltak egyébként a Gulágon, és olyanok, akik előtte Auschwitzból vagy más haláltáborból tértek vissza élve.

Fontos ezekről a köznevelésben is beszélni, fontos, hogy a kormány, ahol tud, ezekben a kérdésekben lépést tegyen mind a két diktatúra feltárása szempontjából. De az, hogy egy egyetem pontosan milyen képzést indít (*Az elnök csenget.*), arra vonatkozólag, az órabeosztásra vonatkozólag a kormánynak hatásköre nincsen Magyarországon. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Boldog István, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Az ellenzéki képviselők a bróker-barátai? Miért hagyták magukra a betéteseket az ellenzéki pártok?”** címmel. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Jaj, istenem! Ne már!*) Öné a szó, képviselő úr.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A Kulcsár-ügy után 2015-ben újabb szocialista pénzügyi csalássorozatot rázta meg a magyar közvéleményt. A hatósági nyomozások alapján valószínűnek tűnik, hogy több bróker cég esetében vélelmezhetően már az ezredforduló óta folyik, folytak visszaélések. Az egyik Bajnai Gordonhoz köthető bróker cég 2009-ben sikeresen kijátszotta az akkor hiányosnak mondható ellenőrzési rendszert, és súlyos tízmilliárdokkal károsította meg a kisbetéteseket és az önkormányzatokat.

A kormány a gyors intézkedéseinek köszönhetően hatékonyan tudott közbeavatkozni az ügyben, a parlament olyan törvényt fogadott el, amelynek értelmében a brókerbotrányban érintett cégek cégcsoportjainak, a cégvezetőinek, tulajdonosainak, felügyelőbizottsági tagoknak és az érintett könyvvizsgálóknak is zárolni lehetett a teljes vagyont, a zár alá vett vagyont pedig a károsultak kártalanítására kell felhasználni. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a jövőben elkerülhetőek legyenek a hasonló pénzügyi visszaélések, fontos lett volna a felügyeleti szabályozás szigorítása, ezért egy olyan törvényt kezdembeztünk, amely befektetési vállalkozások esetén is öt év helyett háromévenként történő átfogó felügyeleti vizsgálatot írt volna elő a hitelintézetekhez hasonlóan. A törvény szigorította volna a bírságot szabályokat, a felügyelet nagyobb bírságokat is kiszabhatott volna, ami erősíti a bírságolás elrettentő erejét.

(15.20)

A legfontosabb rendelkezése a javaslatnak mégis az lett volna, hogy a piacfelügyeleti eljárás nemcsak észlelés, hanem már gyanú esetén is megindítható lenne, azzal lehet ugyanis a piaci visszaéléseket a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kiszűrni, ha a felügyelet időben közbe tud lépni, és a legkisebb gyanú esetén megindítja az eljárást. Ettől a lehetőségtől az ellenzék most megfosztotta a felügyeletet ellátó jegybankot, és így gyakorlatilag tettestársként hozzájárult a csalárd, jogszabályokra fittyet hányó brókerek tevékenységére.

A fentiek alapján felvetődik a gyanú, hogy az ellenzéki pártok, akár jobbról, akár balról jönnek, a brókerek barátai. (*Bangóné Borbély Ildikó: A Fidesz. Csak a Fidesz.*) Kérdezem ezért miniszter urat, ön szerint miért hagyták magukra a betéteseket az ellenzéki pártok, és van-e rá mód, hogy ennek ellenére a betéteseket meg tudjuk védeni, és az ellenzéki pártok által okozott károkat enyhíteni tudjuk. Köszönöm a választ. (*Bangóné Borbély Ildikó: Mi van a tarsolyban? - Közbeszólások, derűltég az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak.

Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Egyet kell értenem a képviselő úrral abban, hogy a betétesek érdeke védelmében az eddigiekhez képest sokkal szigorúbb és sokkal hatékonyabb fellépésre van szükség a felügyelet részéről. (*Dr. Schiffer András: Meg van írva? - Derűltég a Jobbik és az LMP soraiban.*) Az elmúlt hónapok brókerbotrányai után világossá vált, hogy ezen a lehetőségen változtatni kell, és meg kell erősíteni az MNB-t, a felügyeleti hatóságot abban a tekintetben, hogy ilyen visszaélések a betétesek tekintetében ne történjenek. A kormány ezt felismerve nyújtotta be a javaslatát, egyeztetve a jegybankkal, és kérte a parlament jóváhagyását.

Szeretnék arra is emlékeztetni, hogy néhány héttel ezelőtt az ellenzéki pártok még kórusban kérték azt és követelték, hogy szigorítsunk ezeken a jogszabályokon (*Dr. Józsa István: Ez most is így van.*), és változtassunk a jogszabály tartalmán azért, hogy a bróker cégek szigorúbb ellenőrzése megvalósuljon. Egymással versenyben sürgették ennek a módosítását, ezért volt megdöbbentő, és nyugodtan mondhatom, felelőtlen lépés az, amikor a parlamenti végszavazáson az ellenzéki pártok - figyelmen kívül hagyva az emberek valós érdekeit - nemmel szavaztak ezekre a szigorító jogszabályokra. (*Dr. Józsa István: Nem csak ez volt benne!*) Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy továbbra is az a helyzet áll fenn, amire a képviselő úr is célzott, a mostani lehetőségek

alapján csak akkor lehet már közbelépni a felügyeletnek, ha valós eseményt tár fel, és valós visszaélésekre derül fény. Azt gondolom, hogy ezzel az ellenzéki pártok figyelmen kívül hagyták azt, hogy milyen helyzetek állhatnak elő a pénzügyintézeteknél, ezzel tehát kockáztatják a betétesek biztonságát.

A kormány ugyanakkor elkötelezett annak érdekében, hogy a módosítás megtörténjen, ezért kezdeményezni fogjuk, hogy a törvénynek azokról a részeiről, amelyek nem kétharmados, hanem feles jogszabályokat érintenek csak, ezekről a szavazás megtörténjen, hogy legalább azok a részek hatályba tudjanak lépni, amelyek a mostani helyzethez képest szigorúbb felügyeleti módosítást, magatartást tesznek majd lehetővé. *(Dr. Józsa István: Hol van a Nemzeti Bank felügyelete? - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót Boldog István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Hetekkel ezelőtt még hangosak voltak az ellenzéki pártok a szigorításról, aztán most is nagyon hangosak voltak, amikor kiderült a tény, hogy ők mégis a brókerek pártján állnak. Hallgattam a rádióban a magyarázkodását a Jobbiknak is és az MSZP-nek és az LMP-nek is *(Heringes Anita: Hol a pénz? - Bangóné Borbély Ildikó: A tarsolyban. - Derültség az ellenzéki pártok soraiban.)* Nagyon-nagyon gyenge magyarázat volt az *(Az elnök csenget.)*, amiket önök adtak, az a helyzet, és attól, hogy önök kiabálnak, még az emberek érzik. A választóközteremben többen is elmondták, hogy nem ezt várták tőlük, hogy szembefordulnak az emberekkel, szembefordulnak a kisbefektetőkkel, és egyszerűen cserbenhagyják őket. *(Közbeszólás: Van választóköztered? - Közbeszólások, zaj.)* Kiderült az - ja, igen, nincs választóközterem -, kiderült az *(Az elnök csenget.)*, hogy önök azzal szemben, amit eddig mondtak, azzal szemben mégis a brókerek oldalán állnak. Nem lehet tudni, hogy miért, de önök a brókereket védik a kisemberekkel szemben. Nem először fordul ez elő, a szocialistáknál tudjuk, hogy miért, rengeteg bróker barátjuk van *(Dr. Józsa István: Ez nem igaz!)*, a Jobbiknál eddig ez nem derült ki, de ezek szerint a jobbikosok is tele vannak bróker barátokkal.

Azt gondolom, miniszter úr, hogy mindenképpen szigorítani kell a törvényt. *(Közbeszólás.)* Így van. *(Közbeszólások, zaj. - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Korózs Lajos: ...egy része Tarsoly Csaba zsebében van, és egy része Bécsben van.)* Tisztelt Országgyűlés! Nem adtam szót még Korózs Lajos képviselő úrnak sem. Kérem, türtőztesse magát! *(Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás irleti meg Varga Mihály miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Itt mögöttem az ellenzéki képviselők politikai elfogultságról beszélnek és kiabálnak, de egyetlenegy szóval nem árulták még el, hogy ennek a jogszabálynak a módosításában mi volt a politikai tartalom *(Szávay István: Milliósor elmondtuk. Ne hazudj! - Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)*, mi volt a politikai tartalom, tisztelt képviselő úr, hiszen ha abból indulunk ki, hogy mi az emberek érdeke *(Zaj. - Az elnök csenget)*, és már gyanú esetén el tudjon járni a felügyelet, akkor jóvá kellett volna hagyni ezt a módosítást. *(Közbeszólások, zaj az ellenzéki padsorokban.)* Önök ezt nem tették meg, egész egyszerűen... *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Folytassa, miniszter úr, nyugodtan, csak jelezni kívántam, hogy nem lehet a szót hallani a teremben. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm, elnök úr. Tehát nyilván, ha ilyen szakmai állításuk nincs, akkor mi gyanakodhatunk arra *(Dr. Józsa István: De van!)*, mi gyanakodhatunk arra, hogy önök rendelkeznek és bírnak politikai elfogultsággal, a „minél rosszabb, annál jobb” helyzetet kívánják előállítani. Önöknek nem számítanak az emberek, nem számítanak a családok megtakarításai, önök a betétesek biztonságát is hajlandók feláldozni azért, hogy valamilyen politikai pecsenyét sütögessenek. *(Közbeszólások, zaj az ellenzéki padsorokban.)* Ez egyszerűen elfogadhatatlan. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Kihez tartozik?**” címmel. *(Zaj.)* Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt *(Az elnök csenget.)* a válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét...

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: ...vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ. Képviselő asszony jelezte, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Pártállástól függetlenül elítéljük azokat, akik ma gyerekeket használnak fel politikai célra, nevezhetnénk azt, hogy politikai pedofília. Ezzel a két szóval jellemezhető az az elszaporodó jelenség, amikor politikusok óvodásokat használnak biodíszletnek. Volt, amikor kormányablak-avatásra vagy

éppen a járási hivatal átadására viszik őket előadást tartani, volt, amikor a politikusok mennek az óvodába, almát, majd születésnapjukat megünnepeltetni (*sic!*), mesét olvasni vagy éppen, mondom még egyszer, idézem, a saját születésnapjukat megünnepeltetik az óvodásokkal. A szándékuk egyértelmű volt, hiszen a felsorolt rendezvényekről sokszor saját maguk a politikusok posztolnak Facebook-oldalukra fényképeket.

Kiderült az is, hogy a szaktárca elzárkózik, hogy ő tenne ebben az ügyben bármit is. Én a múlt héten interpellálni akartam a belügyminiszter urat, kiderült, hogy őrájuk sem tartozik ez az ügy, ezért szerettem volna ma megkérdezni a miniszterelnök urat, hogy akkor kire tartozik az, hogy ma gyerekeket használnak fel politikai célra, pedig a köznevelési törvény értelmében a pártpolitikai tevékenység azon idő alatt, amíg az intézmény a gyerekek felügyeletét ellátja, valóban mindenki számára tilos. Az intézet is hangsúlyozza elemzésében, hogy az óvodások pártpolitikai célokra való felhasználása semmilyen körülmények között nem engedhető meg, ehhez még a szülői hozzájárulás sem elérhető, nem adható.

Ezért kérdezem miniszter urat, hogy kire tartozik akkor ez a kérdés, ha folyamatosan politikusok élnek vissza a magyar családokkal és a magyar családok gyermekeivel. Ki védi meg az intézményben dolgozókat attól, hogy ezekben a helyzetekben ne kelljen az aktuális politikai vezetőknek megfelelniük? Ki fogja megvédeni a családokat, és ki védi meg a gyermekeinket? Erre várom válaszát, miniszter úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak. Őné a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, a jogszabályok egyértelműen fogalmaznak, mégis egy olyan vékony határmezsgyén van ez a terület, amit nagyon nehéz helyesen és pontosan megítélni. Ha belegondolok abba, hogy jómagam is mint parlamenti képviselő, hány olyan alkalommal vettem részt óvodai rendezvényen, ahol valamilyen új beruházásnak az átadása volt, valamilyen új berendezést vagy valamilyen újonnan beszerzett gépet adtunk át, akkor azt gondolom, hogy végeztem a képviselői munkámat. Az óvoda vezetése meghívott egy ilyen alkalomra, én pedig elmentem, még akkor is, hogyha egyébként az óvodások maguk egy műsort adtak ott a rendezvény mellett, és azt ott mint képviselő meglepettem.

De abban is biztos vagyok, képviselő asszony, hogy az önök frakciójában is jó néhány olyan képviselő ül - tudnék mondani kampányvideókat például -, akik óvodában forgattak, óvodások között. Nem tekintettem ezt csak és kizárólag egy politikai kampánycélú rendezvénynek, amikor az óvodásokat használták fel politikai célokra, ebben tehát önnek azt tudom mondani, hogy a jó ízlés szab mindig határt.

(15:30)

Mint négygyermekes szülő azt tudom mondani, hogy engem is zavar az, ha egy politikus úgy megy be egy óvodába, hogy arról süit, hogy egyébként az csak egy politikai célú megjelenés. De ha egyébként azért van ott, mert tájékozódik az óvoda működéséről, elbeszélget az óvónókkal, a dadusokkal, esetleg megnézi, hogy a gyerekek éppen milyen képzésben vesznek részt, akkor ezt egyáltalán nem tekintem olyan célú politikai tevékenységnek, mint amire ön célzott.

Azt tudom önnek mondani és azt javaslom az ön képviselőtársainak is, hogy úgy menjenek el egy óvodába, hogy az ne sértse a jó ízlés határait és egyetlen szülőben se keletkezzen olyan érzés, hogy az a politikus csak azért ment el, hogy az én gyerekemet kampánycélokra használja fel.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Azzal kezdtem a felszólalásomat, hogy pártállástól függetlenül. Azzal semmi bajom nincs, ha valaki politikusként azért megy be, mert érdeklődni szeretne a helyzetről. De mostanában bizonyos képviselők túlléptek ezen, jobbikos képviselők már mesét olvasnak meseidőben (*Dúró Dóra: Atyaúristen! Mesét olvasnak!*) a gyerekeknek. Ne haragudjanak, szeretném megkérdezni, hogy erről a szülők tudtak-e. (*Dúró Dóra: Igen, beleegyezett előre minden szülő!*) Tudtak-e a szülők erről? Felháborítónak tartom (*Dúró Dóra: Így van, előzetesen beleegyeztek!*), hogy óvodába politikusok bemennek (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Lendvai Ildikó, 2002!*) és az óvónő helyett a gyerekeknek mesét mondanak, vagy bemegy az óvodába és a saját születésnapját megünnepelteti jobbikos önkormányzati képviselő az óvónők és a gyerekek szeme láttára.

Azt gondolom, hogy ha a köznevelési törvény tiltja, akkor mindenkinek, minden politikusnak kötelessége ezt betartani, és nem lehet rátelepedni a politikusoknak azokra a gyerekekre, akik nem tudják megvédeni magukat és azokra a szülőkre sem, akik nem tudnak tiltakozni. Köszönöm. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Miniszter úr, őné a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Fontos az MSZP és a Jobbik vitája, de közben mégiscsak a gyerekekkel kellene foglalkozni az óvodában. Ezért azt tudom mondani, hogy a kormány a maga részéről abban

elkötelezett, hogy szeptembertől, amikor kötelezővé válik az óvodai ellátás biztosítása, akkor a szükséges férőhelyeket biztosítani tudjuk. Ennek érdekében 2,5 milliárd forint értékben hirdettünk meg óvodai kapacitásbővítő pályázatokat, 64 önkormányzatnak tudunk ezzel lehetőséget biztosítani. 2016 végéig kell ezeket a kapacitásokat létrehozni, ezt a szükséges beruházást elvégezni.

Egyébként hadd tájékoztassam a parlamentet arról, hogy 321 494 óvodai gyermek vette igénybe a 2014-'15-ös nevelési évben az óvodai ellátást. 2015-16-tól, tehát szeptembertől kezdve 15 ezer fővel bővül ez a létszám. A kormányzat elkötelezett abban, hogy minden gyermek számára ezt az ellátást biztosítani tudja. *(Dr. Schiffer András: Esti mesét hallottunk! - Taps a kormányártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Nem tudja a jobb kéz, mit csinál a bal?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. *(Dúró Dóra: Igen.)* Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A nyelvvizsga, illetve a nyelvtanulás kérdése sok embert, sok fiatalt érint, és rendkívül meghatározó a fiatalok jövőjére nézve, ugyanakkor Magyarország nemzetközi összehasonlításban is le van maradva e tekintetben. Ha megnézzük, hogy milyen szabályozások vonatkoznak erre a kérdéskörre, akkor azt találjuk, hogy a Nemzeti alaptanterv azt tartalmazza, hogy a 12. évfolyam végére nem éri el a középfokú nyelvvizsga szintjét az a tudás, amit a gyerekek az általános iskolában és a középiskolában megtanulnak. Kizárólag a két tan nyelvű iskolákban van lehetőség arra, illetve előírás, hogy a középfokú nyelvvizsga szintjét a tantervben előírt óramennyiséggel el tudják érni a diákok.

A felsőoktatás részéről pedig az a jelzés, hogy 2020-tól, tehát öt tanév múlva felvételi követelménnyé fogják tenni azt, hogy középfokú nyelvvizsgálóval kerüljenek be az egyetemekre a diákok, illetve hallgatók. Tehát a NAT nem biztosítja a kellő feltételeket ahhoz, hogy a középfokú nyelvvizsgát megszerzzék a diákok, ám a felsőoktatás részéről elvárás, hogy így lépjenek be az egyetemek, főiskolák kapuin. Ha a jelenlegi helyzetet megnézzük, azt látjuk, hogy a felvételizők 65 százaléka az, aki rendelkezik nyelvvizsgálóval, tehát a maradék diák, felvételiző már ezen a rostán kiesne, ami nyilvánvalóan nem lehet célja az államtitkárságnak, illetve a minisztériumnak sem. De a diploma átvételének is gátja több tízezer fiatal esetében a nyelvvizsga hiánya, körülbelül 50 ezer emberről van szó, akik még a diplomaosztáskor sem rendelkeznek nyelvvizsgálóval, ezáltal nem is tudják átvenni a diplomájukat. A diplomamentő program,

amit erre indítottak, államtitkár úr, rendkívül alacsony hatásfokú.

Kérdezem ezért, hogy változtatnak-e a NAT-on, növelik-e esetleg az óraszámokat, vagy miben látják a megoldást arra, hogy a közoktatásban biztosítsák azt a színvonalat, amely alapján a középfokú nyelvvizsgát eléri a 12. évfolyam végére a fiatalok. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ami a köznevelési rendszerben az idegen nyelv oktatását illeti, ön is talán tudja, képviselő asszony, hiszen erről már a parlamentben is szó volt, hogy maga az óraszám, amiben idegen nyelvet oktatunk a diákoknak, messze az európai átlag fölött van. Jóval magasabb is, mint az uniós országokban, talán az egyik legmagasabb az Unió összes tagállama közül, ugyanakkor mégsem éri el azt a szintet, amit szeretnénk, hogy elérjenek a diákok, vagy amit elérnek más nyugat-európai országokban. Ebből kifolyólag tehát nem az óraszámok növelése az irány, amit ön előbb említett, hanem nyilvánvalóan az órák minőségének javítása, az hogy jobb minőségű nyelvórákban részesüljenek a fiatalok, hiszen kevesebb órával is más országokban tovább tudnak eljutni.

A felvételi követelmények közé valóban betettük az egy idegen nyelvi középfokú nyelvvizsgát, ugyanakkor erre hatévnyi felkészülési időt adtunk. Tavaly fogadtuk el az erre vonatkozó jogszabályt, ezt a döntést, és csak 2020-ban kell először alkalmazni. Tehát mindenki számára hat esztendő van arra, hogy felkészüljön.

A Nemzeti alaptanterv és az érettségi vizsgakövetelményeit pedig pontosan ahhoz igazítottuk, ami a középfokú nyelvvizsga követelménye. Itt egy eléggé komplex, több tényezőből álló minősítési rendszerről van szó, de közelítettük a kettőt egymáshoz, hogy valóban, aki leérettségizik, annak középfokú nyelvtudása legyen, és az így az egyetemekre is bekerülhessen. Azt hiszem, az a közös célunk, hogy minél többen megugorják ezt a szintet, mindenki tudja, hogy nagy előnyt jelent, ha 18 évesen már középfokú idegennyelv-ismerettel rendelkeznek. Éppen ezért akár szakmai programokkal, akár a következő időszaknak az oktatásra vonatkozó EFOP-os európai uniós támogatásaival arra kell törekednünk, hogy ezek a nyelvi oktatások minél jobbakk legyenek. Ezt igyekszünk eszközökkel is megteremteni, olyan tananyagokkal, különböző túsakkal, versenyekkel, idegen nyelvi környezetben való továbbképzésekkel igyekszünk fiatalokat ösztönözni a nyelvtanulásra, ami segíti őket abban, hogy 2020-ra a felvételihez mindenkinek meglegyen a középfokú nyelvvizsgálója. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár úr, az hogy különböző versenyekre, idegen nyelvi környezetbe eljuttatják a fiatalokat, rendkívül jó kezdeményezés, csak ez nem lesz átfogó. Nyilván nem tudják az összes középiskolást eljuttatni ilyenekre. Tehát olyan megoldást kellene keresni, ami mindenkinek lehetővé teszi, hogy a középfokú nyelvvizsga szintjét elérje. Jelenleg a NAT-ban nem ez szerepel, jelenleg a NAT tehát nem alkalmas arra, hogy ezt a célt elérjék.

A Jobbiknak számos javaslata volt és van erre vonatkozóan is, például a kiscsoportos oktatás bevezetése a nyelvórák vonatkozásában egy olyan lépés lenne, ami hatékonyabbá tenné a nyelvvizsgát. De nem csak az oktatás területén lehet keresni hatékony eszközöket. Például feliratos filmek vetítésével is számos országban sikerült az idegennyelv-tudást bővíteni, illetve nagyon sokak számára anyagi nehézségei is vannak annak, hogy nyelvvizsgát szerezzenek, ezért a Jobbik mindenki számára egy nyelvvizsgát ingyenesen biztosítana középfokú komplex szinten.

Kérem, fontolják meg ezeket a javaslatokat is. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Arra törekszünk, hogy ha valaki eljut 18 évesen az érettségig, akkor legyen már egy elismert nyelvvizsgája, nyelvtudás is legyen mögötte, és maga az igazoló okirat is legyen ezzel együtt. Tehát ugyanúgy kvázi ingyenesen megszerezheti valaki ezt a nyelvtudást igazoló okiratot, hiszen az érettségivel egy középfokú nyelvvizsgát is kap.

Ahogy az előbb is elmondtam, a lényeg nem az óraszámok növelése, hanem az órák minőségének javítása, továbbképzési programok indítása, a nyelvtanárok felé itt egy fokozatos átmenetről van szó. Ritka az olyan jogszabály, amelynek hat-hét éves felkészülési ideje van. Ebben az esetben erre is lehetőséget biztosított a kormány; pontosan azért, hogy ne kerüljenek olyan helyzetbe, mint akik a diplomamentő programra szorultak az elmúlt két évben, akiknek a diplomaátadási feltételként hiányzik a nyelvvizsga, és nyilván akkor már nehezebben tudják megszerezni.

(15.40)

A kormány nekik is segítséget kívánt nyújtani. Számítlan, a korábbi munkaügyi központok által szervezett ingyenes nyelvvizsgákban mások is részt vehetnek, akár akiknek nincs munkaviszonya, főleg

azok, pontosan azért, hogy a nyelvtudás szintje minden szinten javulhasson. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**A megye az idén is befőtt?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Próbáltam azt a - sajnos nem azt mondom, hogy találó, hanem szomorú - címet adni a felszólalásomnak, hogy a „A megye az idén is befőtt?” kérdőjellel, hiszen tavaly azt tapasztalhatták meg a gazdák, hogy nem számíthatnak a kormányzatra és az agrárkormányzatra, a Fidesz-kormányra, merthogy a tavalyi év folyamán is rendkívül alacsony volt a megye felvásárlási ára. Akkor azt az ígéretet kapták, mondjuk úgy, hogy 40 forintos kilónkénti támogatást kaphatnak, de akkor, ha a saját terméküket feldolgozzák.

Az a szomorú hírem van, hogy a meggytermelő gazdák között viszonylag csekély számú, mondhatni a nullához konvergál a feldolgozó kapacitással rendelkező gazdák száma, és éppen ezért, mivel a mostani évben is 60-70 forintos felvásárlási árról szólnak a jelentések, a mondások, éppen ezért szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy vajon az idén mi lesz a helyzet a meggyel. Ha ez a 60-70 forintos ár lesz igaz a felvásárlási árra, akkor milyen segítségre számíthatnak a meggytermelő gazdák? Ha ugyanezt a konstrukciót akarják az idén is megvalósítani, amit tavaly, akkor az a szomorú hírem van, hogy ez nem a termelőknél, ez a feldolgozóknál fog lecsapódni.

Természetesen mi azt elfogadjuk, hogy a feldolgozókat is kell támogatni, tehát ez nem a feldolgozók ellen irányuló kérdés lenne, azonban a gazdák érdekében mindenképpen meg kell hogy kérdezzem azt tehát a szaktárcától, hogy mire számíthatnak az idén a meggytermelő gazdák. Azt, hogy a 60-70 forintos árat valahogyan feljebb fogják tudni srófolni, én nem tudom megítélni, de nagyon-nagyon kíváncsian várjuk azt, hogy ebben az esetben a szaktárca mivel tudja biztatni legalább a meggytermelő gazdákat. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon a meggytermés az összes gyümölcs-termés közel 10 százalékát teszi ki, termőterülete körülbelül 15 ezer hektár Magyarországon.

2014-ben rendkívüli jó termés volt, hiszen 85 ezer tonna meggy termelt Magyarországon. Ebből a 85 ezer tonnából 68 ezer tonna meggy került exportra. Ennek 60 százaléka befőtt formájában, elsősorban a német piacra, további 30 százaléka frissen és 10 százaléka fagyasztott formában került eladásra.

A frissen exportált áru 70 százaléka szintén a német piacra került, túlnyomórészt konzervipari felhasználásra. Az étkezési meggy korábbi években folyamatos növekedést mutató orosz exportpiaci részesedése 2014-ben megközelítette a 41 százalékot. 2015-ben az időjárásnak köszönhetően a meggytermés várhatóan elmarad az egy évvel korábbitól. Szakmai konszenzus alapján az idei meggytermés 65 ezer tonna körül alakul, melyet a legutóbbi napokban tapasztalt jégverés tovább csökkenthet.

A magyar meggyágazat, köszönhetően a lényegében egycsatornás piacnak, sajnos árelfogadó helyzetben van. A német nagykereskedők által már év elején meghatározott késztermék árára sem a termelőknek, sem pedig a feldolgozónak jelentősebb befolyása nincsen. Az étkezési meggy piacán feszültséget jelent az érvényben lévő orosz embargó. Az alternatív piacok hiánya miatt ez a mennyiség is részben az ipari meggy piacán jelenhet meg.

Míndezekre tekintettel a helyzet kezelése csak piaci alapon képzelhető el, amelyben alapvető szerepet játszhat a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. Információink szerint a kereskedőház aktív piaci tevékenységet folytat annak érdekében, hogy a meggybefőttkészleteknek új piacokat találjon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, hogy engem nem nyugtatott meg, az kevésbé zavar, én együtt tudnék élni ezzel a gondolattal, azonban a meggytermelő gazdákat sem nyugtatta meg ezzel a válasszal. Mondom, a tavalyi évben azzal szembesültek, hogy nem segített rajtuk az agrárkormányzat. Amit elmondott, ez alapján az idén sem nagyon fog segíteni, hiszen ahogy említettem, ez a tavalyi támogatás is elsősorban a feldolgozóknál csapódott le, ott maradt.

Én tisztában vagyok a számokkal, államtitkár úr, hiszen Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, ahonnan jövök, az egyik legnagyobb meggytermelő terület vagy vidék. Sajnos, tisztában vagyok azzal is, ahogyan említettem az előző felszólalásomban, hogy a jég bizony elvert ott nagyon sok meggyest is. Ezzel együtt a gazdák akkor is várnak egy érdemi segítséget, mert ez a mostani megint csak 60-70 forintos ár azt fogja eredményezni, hogy már tavaly is nagyon sokan egyébként húzták ki a meggyfákat, és a gyümölcsösök, az ültetvények felszámolására kényszerültek, most, ha az idei évben újra ezzel fognak szembesülni, akkor ez nem lesz megoldás.

A Nemzeti Kereskedőház egy jó vonulat lenne, de államtitkár úr, önök vannak kormányon, segítsenek a gazdákon, önöktől várják a megoldást most ebből a szempontból. A Magyar Szocialista Párt mindenben támogatja önöket, ami a gazdáknak könnyebbé tudna okozni, én ezt megígérhetem. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Most már határozottan vissza kell utasítanom, mert kétszer is elhangzott, hogy nem segítettünk a meggytermelőkön. 800 millió forintos beavatkozást hajtottunk végre tavaly a meggy piacon, az egyetlen lehetséges formában, mégpedig úgy, hogy segítettük elhúzni ezt a piacot, segítettük úgy, hogy mindazon termelők, akik befőttkészítésre adták el a meggyüket, azok egy meghatározott árat kapjanak, és biztonságban lehessenek. Tehát szó nincsen arról, hogy magukra hagyják a gazdákat.

Azonban azt el kell mondani, hogy a tavalyihoz hasonló, a készletek növelését eredményező intézkedés jelenleg nincs napirenden. Csak olyan intézkedés jöhet szóba, amely semmi esetre sem növeli az eladhatatlan, a piacot a későbbiekben terhelő és az árak további csökkenésével veszélyeztető készlet mennyiségét. Ez elsősorban a kínálat koncentrációjával, és egységesen kialakított értékelési feltételek alkalmazásával képzelhető el.

A meggy piaci helyzet kezelése, a transzparens ágazati folyamatok bemutatása és az ágazat szereplői közötti bizalom növelése érdekében folyamatos egyeztetéseket tartunk mind a termelők, feldolgozók, mind pedig a német vevők képviselőivel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Hol van a nemzeti érdek?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat-ellátása miatt** válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tekintettel arra, hogy miniszterelnök úr szavaira szeretnék rákérdezni a biztonság kedvéért, ezért csak tőle kaphatok választ. Köszönöm szépen. *(Varga Mihály távozik a teremből.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a

nemzetgazdasági miniszternek: „**Urizáló jegybank**” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! 2011-ben önök...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő asszony, közben nem vettem észre, hogy miniszter úr elhagyta a termet. Tehát miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszdadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Gúr Nándor közbeszól: Megnézem. Kint kvaterkázik.)*

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Elfogadom, köszönöm szépen, csak az órát kérném szépen visszaállítani.

ELNÖK: Vissza van állítva, képviselő asszony. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! 2011-ben önök még éreztek valamit az emberek problémáiból, a társadalomban meglévő feszültségekből. Az LMP akkor messze egyetértett azzal a kezdeményezésükkel, hogy a jegybank elnökének a fizetését havi 8 millió forintról 2 millió forintra kell csökkenteni, és hogy törvényben maximálják az állami vezetők havi fizetését.

2012-ben, arra való hivatkozással, hogy vége a gazdasági válságnak és a jegybank független szervezet, az MNB-nél eltörölték a kétmillió forintos határt. Csakhogy az elmúlt években nőtt a szegénység Magyarországon, egyre többen élnek a létminimum alatt, a minimálbér 67 ezer forint, a közmunkabér a minimálbért se éri el, és végletesen szétszakadt a társadalom kevés gazdagra és sok millió szegényre.

Most kiderült, az MNB ügyvezető igazgatói, köztük Polt Péter legfőbb ügyész felesége havi 5 milliót kapnak. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)* Naponta megkeresnek 225 ezer forintot. Mindez újabb durva példa arra, hogy a jegybank közpénzből urizál.

Azt kérdezem államtitkár úrtól, először: helyénvalónak találja-e a magyar viszonyok között, hogy a jegybank felső szintű vezetésének fizetése havi 5 millió forint legyen, miközben pedagógusok, szociális és egészségügyi szakemberek, közszolgáltatásban dolgozók, és még sorolhatnám tovább, éhbérért dolgoznak? Szándékában áll-e a kormánynak visszaállítani a fizetési plafont az MNB-nél? És azt szeretném még megkérdezni, hogy Polt Péter legfőbb ügyész feleségének most megduplázták a fizetését havi 5 millióra, mit gondol, vajon befolyásolja-e a legfőbb ügyész ezt a tény az olyan feljelentések elbírálásában, mint például, amit az LMP tett az MNB ellen hűtlen kezelés miatt.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban. - Lukács Zoltán: Még a feltételezést is visszautasítjuk!)*

(15-50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Ön előtt Schiffer András frakcióvezető úr kétszer nem fogadta el a minisztert válaszdadónak, mert azt mondta, hogy nem tartozik az NGM, a nemzetgazdasági miniszter hatáskörébe az, amit kérdezni szeretne. Ha Schiffer Andrásra ez igaz volt, akkor önre még jobban igaz: nem gondolja komolyan, hogy a nemzetgazdasági minisztertől kell megkérdezni a Magyar Nemzeti Bank vezetői jövedelmére vonatkozó szabályozást, illetve összecszerúsítást, azt meg aztán - hogy is mondjam? - méltatlannak tartom, hogy a legfőbb ügyész feleségét idehozza és azt kérdezi tőlem, a legfőbb ügyész aszerint hozza-e meg a döntését, hogy feleségének a Magyar Nemzeti Banknál mennyi a fizetése. *(Tukacs István: Pofátlanul magas. - Dr. Józsa István: Vissza a 98 százalékkal!)* Megmondom őszintén, hogy ez méltatlan kérdés az LMP-től, nem beszélve az ön személyéről.

Annyit szeretnék hozzátenni és elmondani, nyilván ön is tudja, hogy a Magyar Nemzeti Bank a tevékenységét a kormánytól függetlenül végzi *(Zaj az MSZP soraiban.)* - ezt a 2013. évi CXXXIX. törvény írja elő -, és kérem, hogy ezt tartsuk tiszteletben, ön is és azok az ellenzéki képviselők is, akik mögöttem nevetgélnek, illetve beszólogatnak.

Ami a jövedelmet illeti: a jegybank igazgatóinak jövedelme a hazai bankszektor átlagos vezetői bérszintjéhez igazodik. Persze, ezt lehet önnek vagy másnak kritizálni. *(Schmuck Erzsébet: Ez közpénz!)* Az mindig hálás ellenzéki téma, hogy úgy gondoljuk, másnak a fizetése magas. Erről önnek meglehet a véleménye, ez a valóság. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

Az MNB elnökének és alelnökeinek, valamint a monetáris tanács tagjainak a fizetése pedig a bankszektor hasonló szereplői fizetésének a negyede-ötöde. Ítélje meg ön, hogy ez sok vagy kevés - jó? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Visszaválasz illeti meg a képviselő asszonyt. Megadom a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, azzal szeretném kezdeni, hogy a Magyar Nemzeti Bank esetében közpénzről van szó. Amikor önök 2011-ben Simor András fizetését 8 millióról 2 millióra csökkentették *(Lukács Zoltán: Az is botrány volt!)*, akkor nem számított, hogy a jegybank független. Igaz, hogy ő nem volt Fidesz közeli.

Az MNB az elmúlt évek során az árfolyamváltásból hatalmas nyereségre tett szert, amit még megfejtelt akkor, amikor a devizaforintosításra sor került,

hiszen piaci árfolyamon tették. Ott 134 milliárdot nyert a Magyar Nemzeti Bank. És ezt az óriási tetemes nyereséget nem fizette be az MNB a költségvetésbe - holott ha vesztesége van, azt a költségvetés állja -, így az elmúlt egy évben volt lehetősége ingatlanokat vásárolni, az alapítványainak óriási pénzt adni, és hatalmas fizetéseket fizetni az ügyvezetőknek. A mai magyar viszonyok közepette nem megengedhető, hogy közpénzből ekkora hatalmas fizetéseket adjon a Magyar Nemzeti Bank. Köszönöm. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg Tállai András államtitkár urat. Államtitkár úr, ön a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Sajnálom, hogy nem reagált arra, amit elmondtam az előbb, hogy az MNB elnökének, alelnökének és a monetáris tanács tagjainak a bankszektorhoz mérten mennyi a fizetése: negyede-ötöde. Miért nem reagált arra, hogy ezt sokallja vagy nem sokallja?

Egyébként pedig a Magyar Nemzeti Bank örülhet az ön felszólalásának, hiszen ha jól értettem, sorozatban dicsérte meg a tevékenységét, hogy nyereséget termel *(Derűltég az LMP soraiban.)*, hogy a vagyonát gyarapította. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Azt elfelejtette mondani, hogy részt vett a magyar gazdaság növekedésének elindításában, kitalálta a növekedési hitelt, és több száz milliárd forintot pumpált a gazdaságba a kereskedelmi bankok helyett, és ezzel hozzájárult az ország gazdaságának az elindulásához.

Ami pedig a többit illeti: meg kell nézni, hogy más országokban - Angliában, Németországban, Olaszországban, Ausztriában - a jegybankok ugyanezt a tevékenységet végzik. *(Zaj.)* Köszönöm Schiffer úrnak az újabb ordítózását felszólalásom közben. Most már kezdek hozzászokni, hogy ez az új LMP-stílus és Schiffer-stílus. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 15 óra 54 perc van. Az azonnali kérdések végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **magyar egészségügy helyzetéről szóló politikai vita**, melyet Tóbiás József és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítványt V/4855. számon kapták kézhez.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ismertessem a vita menetét. Elsőként a kormány képviselőinek nyilatkozatára kerül sor, összesen 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik 15-15 percen, majd az

elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percen válaszol a vitában elhangzottakra.

(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot Schmuck Erzsébet váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat - a személyes érintettségre történő reagálás kivételével - bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdénénk a vitát, felkérem Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt, hogy ismertesse az egyes időkereteket.

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az időkeret megoszlása a következő. A Fidesz képviselőcsoportjának 83 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 37 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, az LMP képviselőcsoportjának időkerete a duplázás után 48 perc, a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukba foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány vitaindítójára kerül sor, 40 perces időkeretben. Megadom a szót Zombor Gábor úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy a magyar egészségügyről szólhatunk ilyen körben a parlamentben, hiszen úgy gondolom, hogy van miről beszélnünk, és bízom abban, hogy a vitanap végén sok mindenben egyet fogunk érteni, és az irányokat is egyformán fogjuk látni, hogy milyen teendőink vannak. Szeretném előrebecsátani, hogy szakmai jellegű hozzászólást szeretnék tenni. Lesznek olyan adatok, amelyek vissza fognak utalni korábbi évekre, lesznek olyan tendenciák, amiket tudnunk kell ahhoz, hogy meg tudjuk ítélni a helyzetet. Ezek szakmai szempontokat fognak mutatni.

Szeretném azt is elmondani, a tekintetben, hogy milyen tárgyalási pozícióból vagy milyen vizsgálati pozícióból állunk a magyar egészségügy helyzetéhez mint címhez vagy mint témához, talán a legcélszerűbb a Magyarországot és a magyar viszonyokat

objektív módon megítélő, tőlünk független jelentésekből problémafelvetést, illetve válaszokat kapni. Nemrég jelent meg az OECD kormányzati körkép egészségügyi fejezetének főbb megállapítása és értékelési kör című anyag, amely, úgy gondolom, hogy rendkívül jól közelíti meg azokat az előrelépéseket, azokat az eredményeket és azokat a problémákat, amelyeket Magyarországon tapasztaltunk.

(16.00)

Talán egy olyan meglepő megállapítással kezdeném, ami az OECD-jelentés 1. pontja, ami arról szól, hogy az egészségügyi rendszerrel az állampolgárok milyen mértékben vannak megelégedve egy adott országban. A vizsgált időszakban, ez a 2007-2013 közötti időszak, tehát több kormányzati cikluson is átível, azt az eredményt kapjuk, hogy 54 százalékról 60 százalékra emelkedett az elégedettségi arány. Azonban hozzáteszi a jelentés, hogy ez még mindig elmarad számos szomszédos ország elégedettségi szintjétől. Tehát kedvező a trend az elégedettség alakulásával kapcsolatban, szemben a kelet-közép-európai országok összességével, ahol összességében romlott az elégedettség.

A 2013. évi adatok a hasonló fejlettségű országokkal összehangban vannak, jobb, mint Lengyelország és Szlovákia, kicsit rosszabb, mint Csehország adatai. Egy másik, szintén európai felmérés szerint a felvett betegelégedettségi felmérés alapján a válaszadók növekvő hányada tartja jónak az egészségügyi ellátás színvonalát, 2013-ban 47 százalék, szemben a 28 százalékkal, ami 2009-ben volt jellemző.

Miért kezdtem ezzel az adattal? Azért, mert közben azt érezzük, hogy az egészségüggyel, az egészségügyi ellátással kapcsolatban a közvélekedés ennél negatívabb képet mutat, ami részben annak tudható be, hogy az egészségügyben dolgozók számára ezek az elégedettségi mutatók nem jelentik az előrelépést, míg az állami egészségügyben, ha általánosságban beszélünk, akkor inkább negatív, mint pozitív elemeket szoktak felvetni a betegek. Ha egyénileg kérdezik meg őket, ennél jobb a kép.

Melyek azok a feszültségek, amelyek jelzik a magyar egészségügyben, hogy nagyon sok a teendő, és melyek ezek? Szeretném három részre bontani a problémák okait, amelyek az OECD-jelentésben szintén megjelennek. Az egyik az egészségügyi kiadások kérdése, ami általában sok vitát szokott kiváltani. A másik fontos kérdés, ami nemcsak Magyarországon, hanem Kelet-Közép-Európa, a balti államok és a volt posztkommunista országok mindegyikére jellemző, a humán erőforrás problémája. Beszélnekről, hogy a működési feltételek és a működésben tapasztalható beruházások milyen módon változtak az elmúlt időszakban, és milyen tendenciák láthatók.

Ugye, a finanszírozás vonatkozásában az OECD-jelentés megállapítja, hogy Magyarországon az egészségügyi kiadások a GDP 8 százalékát tették ki, ez számottevően elmarad az OECD-átlagtól, ami 9,3

százalék, de megegyezik Szlovákia adataival, és magasabb, mint a Cseh Köztársaság és Lengyelország adatai. Ebből a képből még sok minden nem derül ki. Azonban van egy második megjegyzés is, ami problémáink egy részét jelzi és talán alátámasztja, hogy az összes egészségügyi kiadásnak csak 62 százaléka volt közpénzekből finanszírozva. Tehát amikor azt mondjuk, hogy a közkiadások milyen mértékben kerülnek az egészségügybe, akkor szintén az OECD-átlagnál alacsonyabbat találunk. Egy pozitív megjegyzés is található, ami azt mondja, hogy ugyanakkor a legfrissebb WHO-adatok szerint az utóbbi évben már 1 százalékpontos emelkedést mutat a közkiadások aránya. A közkiadások alacsony arányát részben az magyarázza, hogy a gyógyszerkiadások jelentős része, amit a lakosság közvetlen kifizetési finanszíroznak, világszerte áron kerül elszámolásra, ezzel szemben az egészségügyi dolgozók bérei, amelyek még nem zárkóztak fel a nemzetközi színvonalhoz, annak átlagához sem, teljes egészében a közkiadások között szerepelnek, ezeket a lakosság közvetlenül nem finanszírozza. Tehát a nyomott bérszínvonal a közkiadások alacsonyabb mértékét eredményezi relatív értelemben is.

A finanszírozás vonatkozásában áttekintettük az elmúlt időszak adatait, amelyekből a következő derül ki. Magyarországon a közkiadások az egészségügy vonatkozásában nem érték el az elmúlt 10 évben az 5 százalékot, ami szintén alatta marad az OECD-, illetve európai uniós átlagnak. Ennek oka a következő volt. Reálérték szerint vizsgálva, a különböző években az alábbi eltéréseket tapasztaljuk: a legnagyobb csökkenés 2007-ben volt, amikor 14,5 százalékkal csökkent a közfinanszírozás reálértéken, és 2013-ra érte el azt, hogy reálértéken pozitív legyen, ez egy 2,2 százalékos emelkedés volt. 2014-ben ez 4,4 százalékra nőtt. Ez azt jelenti, hogy nem értük meg el reálértéken azt a finanszírozási értéket, amiből kiindultunk, és ami korábban is alacsony volt.

A gyógyító-megelőző ellátások vonatkozásában, annak ellenére, hogy az elmúlt 10 évben 694 milliárd forintról közel ezermilliárd forintra, 980 milliárd forintra nőtt az erre fordítható összeg, azt mutatja, hogy az utóbbi években jelentős erőfeszítések történtek annak érdekében, hogy visszakapaszkodjunk arra a szintre, ahonnan visszaestünk. Ebben a reálértéken és százalékosan számított növekedés az előbb említett szám.

A következő fontos kérdés az, hogy a beruházások tekintetében hogyan tudtunk előrelépni. Ezt az OECD-jelentés is nagyon pozitív lépésként értékeli, miszerint Magyarország az elmúlt vizsgált időszakban nagyon komoly előrelépést tett az egészségügyi infrastrukturális és gép-műszer beszerzések vonatkozásában, amelynek nagyságrendje megközelíti az 500 milliárd forintot. Ugye, itt szintén meg kell azt említeni, hogy ez is ciklusokon átívelő fejlesztés volt, amelynek a megvalósulása az utóbbi néhány évben történik. Azonban amikor azt nézzük, hogy 500 milliárd forint került be az egészségügybe, és amikor az

országban majdnem mindenhol felújítások és beruházások vannak, mégsem látjuk azt, hogy, úgymond az elégedettség ezzel párhuzamosan javulna, akkor néhány adatot még érdemes ezzel kapcsolatban elmondani.

Megnéztük, hogy ez az 500 milliárd forintos nagyságrend, ami bekerült a rendszerbe, hogyan viszonyul a korábbi évekhez.

(16.10)

A rendszerváltás óta 2008-ig, tehát a fejlesztési ciklus megkezdéséig mindösszesen alig 200 milliárd forint került a rendszerbe, felújításokra, rekonstrukcióra. Új kórház a nyolcvanas évek óta nem épült, egyedül a Honvédkórház az, amelyik ilyen félig félbe maradt állapot után megkapta azt a lehetőséget, hogy befejezésre kerülhessen, ezért fontos kérdés az, hogy ez a folyamat hogyan tud folytatódni az elkövetkezendő időszakban.

További probléma, hogy a központi régió nagyon kis mértékben részesült ebből a forrásból, és ezért a budapesti, Pest megyei kórházak vonatkozásában kevés beruházás történt. A munkakörülmények, illetve az ellátás körülményei között a vidéki és a fővárosi, Pest megyei egészségügyi intézmények vonatkozásában nagy különbség kezd kialakulni, ami a vidéki beruházások szempontjából pozitív, de Budapest és Pest megye vonatkozásában komoly erőfeszítéseket igényel, ezért is fontos a kormány döntése, miszerint új kórházat kíván építeni Budapesten, illetve a Heim Pál Kórház teljes rekonstrukciójára is sor kerül a gyermekművelődési ellátás keretében.

Szeretnék néhány olyan adatot elmondani, ami talán fontos, hiszen infrastrukturális beruházásokra több mint 320 milliárd forint került felhasználásra, gép-műszer beszerzésre több mint 100 milliárd forint kerül felhasználásra, 40 új járóbeteg-szakrendelő épült, 23 új kistérségi járóbeteg-szakrendelő, 50 milliárd forintos támogatással több mint 12 milliárd forint a sürgősségi ellátás fejlesztésére, a mentőállomások korszerűsítése, 22 új mentőállomás felépítése. Lehetőség nyílt új mentőautók cseréjére, hiszen volt egy időszak, amikor két évig nem történt mentőautó-csere; a gyermekművelődési ellátás fejlesztésére és a fejlesztési források legnagyobb hányada az infrastruktúrára, az onkológiai ellátás fejlesztésére.

Fontos elem az informatikai rendszer fejlesztése, hiszen anélkül korszerű egészségügyről nem beszélhetünk. Ennek az integrált rendszernek a kialakítása ad reményt arra, hogy jóval hatékonyabban lehet szervezni az ellátást. Nagy segítséget jelent a környezet és energia operatív program - KEOP - keretében, hogy főleg a budapesti és a központi régióban lévő intézmények is forrásokban részesüljenek.

Azt lehet még elmondani, hogy az egyetemek kiemelt fejlesztési lehetőségeket kaptak. Ennek megfelelően minden egyetemen több tízmilliárd forint fölötti fejlesztés jött létre. Az elkövetkezendő időszakban a fejlesztési irányok továbbra is azt célozzák,

hogy azokon a területeken, ahol a leginkább kell segíteni, oda kerüljenek a források. Ennek megfelelően döntés született arról, hogy például a nővérszálók felújítására 15 milliárd forint kerül, és az egyetemi képzéshez, szakorvosképzéshez szükséges ügynevezett skill-laborok beruházására is jelentős összeget szán a kormány. Azt lehet tehát mondani, hogy még infrastrukturális beruházásokra a következő EFOP-os pályázati ciklusban is lesznek lehetőségek, természetesen nem olyan mértékben, mint korábban, de ez egy nagyon komoly lendületet ad és adhat az egészségügyi ellátórendszerünknek.

*(A jegyzői székben Földi Lászlót
Móring József Attila váltja fel.)*

A harmadik megállapítása az volt az OECD-nek, hogy a közkiadások alacsony volta gyakorlatilag két elemből áll össze. Az egyik az, hogy az egészségügyben dolgozók bérei alacsonyak, a másik pedig az, hogy a kórházi ellátásra arányaiban alacsonyabb finanszírozást biztosít a magyar állam. Manapság talán a legnagyobb problémát a humán erőforrás vonatkozásában látjuk, és itt vannak a legnagyobb feszültségek. Engedjék meg, hogy néhány adatot mondjak a vitához.

Ma Magyarországon a nyilvántartások szerint 32 814 orvos praktizálhat, 6195 fogorvos, 7591 gyógyszerész, 97 372 egészségügyi szakdolgozó, összesen 133 ezren. Ami a ténylegesen foglalkoztatott adatokat jelenti, az egészségügyi ágazatban 17 ezer orvos, 68 ezer szakdolgozó és 39 900 egyéb egészségügyi dolgozó - itt a gazdasági, műszaki területet is beleértjük -, 125 ezer főt jelent.

Ami probléma, és amivel mindenféleképpen foglalkoznunk kell, az a betöltetlen álláshelyek száma. Ez jelenleg 1917 orvosi és 4088 szakdolgozó álláshelyet jelent. Érdekes összehasonlítás, hogy 2001-ben, 2002-ben ez 2700 és 2600 volt az orvosok vonatkozásában, ami azt jelzi, hogy ez a probléma nem most kezdődött, és tulajdonképpen visszanyúlik akár még a rendszerváltás előtti időszakra is, hiszen ott is megközelíti a kétezret a betöltetlen orvosi álláshelyek száma. Ez a szakdolgozók vonatkozásában kevésbé mutatkozik így, de ott is jelentős a probléma.

Érdemes összehasonlítani azt, és a különböző nemzetközi szervezetek is összehasonlítják, például a WHO, hogy az orvosok száma Európában hogyan alakul. Ebben a vonatkozásban Magyarország a középmezőnybe tartozik, az orvosi létszámban, a nővérek számában hátrébb vagyunk, ott alacsonyabb az ellátottakra jutó nővérlétszám. Ha a vitában igénylik, akkor természetesen ennek pontos adatait is elmondom. Az Európai Unióban ezer lakosra 8 gyakorló ápoló jut, Magyarországon az arány 6,3. Az orvosok vonatkozásában az európai átlag 3,4, Magyarországon az arány 3,1.

Fontos eleme az egészségügyi rendszernek az alapellátás, amelynek a kiemelt jelentőségét többször hangsúlyoztuk itt, parlamenti vitában is. A háziorvo-

si praxisok száma 6617, ebből a betöltetlen praxisok száma 284, amit nagy erőfeszítésekkel próbál a kormány és a mindenkori kormányok orvosolni. A fő probléma a korfa összetétele, hiszen most már közel egyharmada a házi orvosoknak, házi gyermekorvosoknak 60 év fölötti, és az ő pótlásuk nagyon komoly erőfeszítéseket igényel. Ezt próbálja a jelenleg vita alatt álló alapellátási törvény kezelni és az abban meglévő intézkedések.

(16.20)

A védőnői körzetek száma 5042, a betöltetlen körzetek száma 345. Általában a kelet-közép-európai országokban az úgynevezett migrációs adatok adnak bizonyos támpontot, hogy milyen tendenciák mutatkoznak. Itt is szeretném önöket tájékoztatni ezekről az adatokról. 2014-ben 948 orvos, 234 fogorvos, 88 gyógyszerész, 493 ápoló kért külföldi munkavállaláshoz bizonyítványt, ez 1943. 2012 óta gyakorlatilag minimális csökkenés, stagnálás érzékelhető, vélhetően a 2012-ben elindított rezidens-ösztöndíjprogramnak köszönhetően, amelynek a kiterjesztését ebben az évben sikerült megtenni, így most már több mint 40 százalékkal több rezidens tudja kapni ezt a pluszjutatást, és a jövőben nemcsak a rezidensidőszakuk alatt, hanem mint szakorvosok is ehhez hozzá tudnak jutni.

Ha ezt összehasonlítjuk a körülöttünk lévő szomszédos országokkal, akkor a következő összehasonlítást tudjuk megismerni. Ha millió lakosra vonatkoztatjuk a hatósági bizonyítványt kérő orvosok számát, akkor a legrosszabb a helyzet Lengyelországban, ahol 236 ez az arányszám, közel 10 ezer orvos gondolkodik eltávozáson. Romániában ez 2200 fő, 110 az arányszám; Magyarországon 96,2 a 948-as számmal, ami még egyszer mondom, egy növekedés után megállni látszik, azonban ez inkább stagnálást mutat, mint a trend megfordulását, habár nagyon bízunk abban, hogy ez a tendencia a jövőben tovább fog javulni.

A legnagyobb feszültségek a bérekkel kapcsolatban vannak. Néhány adatot szeretnék önöknek mondani. Jelenleg Magyarországon az orvosok átlagos alapilletménye 326 ezer forint, átlagkeresetük 463 ezer forint, az egészségügyi szakdolgozóké 151 ezer forint, átlagkeresetük 207 ezer forint. A nem szakdolgozóké, de egészségügyben dolgozóké 138 ezer forint és 178 ezer forint az átlagkeresetük. Megállapítható, hogy a nemzetgazdasági átlagot az egészségügyi szakdolgozók átlagkeresete nem éri el, a nemzetgazdasági átlag 90 százaléka, ami 237 ezer forint, az egyéb egészségügyi és egészségügyben dolgozók átlagkeresete ennek 78 százalékát teszi ki.

És hogy mi történt az elmúlt időszakban ezzel kapcsolatban? Megvizsgáltuk azt, hogy hogyan változtak a bérek az elmúlt időszakban, és az utóbbi tíz évet vizsgálva a következőt látjuk. 2006 és 2010 között az átlagkeresetek reálértéken 13 százalékkal csökkentek, 2010 és '13 között 11,4 százalékkal nőt-

tek. A probléma az, hogy reálértéken nem jutottak vissza a száz százalékra, tehát itt annak ellenére, hogy komoly erőfeszítések történtek, még az elmaradás nagyon komoly. Ezt is látjuk a nemzetközi összehasonlításban, amelyben Magyarország az egészségügyi dolgozók jövedelmi viszonyait tekintve szinte mindenhol az utolsók között áll. Ez azért különösen fontos kérdés, mert közben a különböző nyugat-európai szervezetek, kormányzatok olyan programokat készítenek elő, illetve folytatnak, szerveznek az egészségügyi dolgozóknak... - a magyar képzés kiválóságának köszönhetően a tudásuk megfelel a nyugat-európai munkavégzés színvonalának is, ezért szervezeten próbálják külföldi munkára csábítani őket. Még egyszer mondom, jelenleg még ez a folyamat azon a szinten van, amikor meg lehet állítani és a tendenciát meg lehet fordítani, de nagyon komoly a versenyhátránya az országnak amiatt, hogy ilyen alacsonyak a bérek.

De az elmúlt években történt bérintézkedések átlagosan 15 százalékos béremelkedést eredményeztek, amelynek a további lépései a 2016-os költségvetésben is szerepelnek, amikor is a mozgóbérek vonatkozásában a forrás a költségvetési javaslatban szerepel, de ehhez még további lépéseket kell tenni, hogy meg tudjuk tartani a szakdolgozóinkat és orvosainkat az elkövetkezendő években, hiszen látjuk, hogy nemcsak Magyarországon, hanem más országokban még nagyobb problémát jelentenek ezek a kereseti viszonyok.

Visszatérnék az OECD-jelentéshez, amely további megállapításokat tesz, és ez már inkább szakmai jellegű, hiszen összehasonlították a különböző országokat, így a magyar egészségügyi rendszert is, és úgy találják az objektív adatok alapján, hogy túlzottan kórházcentrikus, és a kiadások nagy részét például a gyógyszerek teszik ki, ami kérdéseket vet fel a költséghatékonyságával kapcsolatban. A kórházi finanszírozás kérdése szintén komoly feszültségeket jelent az országban, hiszen annak ellenére, hogy a kórházi ágyak száma 2006 és 2007 között 15 ezerrel nőtt, majd 2012-re elérte a jelenleg is finanszírozott 42 249-es számot, ennek ellenére azt tapasztaljuk, hogy az orvos-beteg találkozások és a fekbőveteg-intézetekben ellátott betegek száma nem csökken, hanem nő. Tehát egy kisebb struktúrára nemhogy csökkenő, hanem nagyobb terhelés is nehezedik.

Ez azt jelenti, hogy az az elképzelés és az a kormányzati stratégia, amely a definitív ellátást a lakóhelyhez közelebbi szintekre kívánja átcsoportosítani és döntően az alapellátási rendszerbe, az a nemzetközi tendenciákkal és az evidenciákkal is meg egyezik. Ennek érdekében az elmúlt három évben 30 százalékkal nőtt az egészségügyi alapellátásra fordított összeg a központi költségvetésben, és az új alapellátási törvény is olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek mind gazdasági, mind pedig szakmai szempontból meg kívánják erősíteni a házi orvosi, házi gyermekorvosi rendszert, a védőnői rendszert, és

arra alkalmassá kívánja tenni, hogy ezeknek a kihívásoknak megfeleljen, hogy minél nagyobb számban legyenek képesek definitív ellátást nyújtani a betegek számára.

(16.30)

Ugyanilyen megállapítása az OECD-jelentésnek, hogy ezt a kórházcentrikusságot például az egynapos sebészet arányának növelésével lehet csökkenteni, ami nemcsak a költséghatékonyság szempontjából fontos, hanem a várólisták csökkentése érdekében is. Itt Magyarország komoly előrelépést tud magáénak, hiszen jelentősen nőtt az egynapos sebészet aránya, és ez 250 százalékos növekményt mutat.

A legutóbbi finanszírozási kormányrendeletben az intézmények volumenkorlát-mentességet kaptak az egynapos ellátások tekintetében, tehát ez az ellátás tovább tud fejlődni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az OECD-jelentés összefoglaló megállapításai bemutatják nekünk, hogy számos OECD-országhoz hasonlóan a magyarországi egészségügyi ellátási rendszer túlságosan kórházközpontú, a kórházon kívüli egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés erősítése révén a hatékonyság fokozható.

2010 óta a magyar kormány komoly beruházásokat hajtott végre a vidéki lakosság ellátáshoz való hozzáférése javítása érdekében, például 20 vidéki térségben járóbeteg-ellátási központ kialakításával, mégis 2013-ban a magyar népesség viszonylag nagy része számolt be arról, hogy a szolgáltatásoktól való földrajzi távolság miatt orvosi vizsgálati igényeit nehezen tudja kielégíteni.

További intézkedéseket javasolnak annak érdekében, hogy lakóhelyétől és fizetőképességétől függetlenül Magyarország minden állampolgára hozzáférhessen a szükséges ellátáshoz, az ezzel kapcsolatos társadalombiztosítási rendszert jó alapnak találják, amelynek az erősítése szükséges.

Megjegyzi az összefoglaló megállapítás, miszerint az eredmények azt mutatják, hogy az elmúlt években növekedett Magyarországon a népesség egészségügyi rendszerrel való elégedettsége, de még mindig elmarad sok szomszédos országtól és az OECD-országok átlagától is.

Tehát én úgy gondolom, hogy objektív és szerintem általunk is ismert és elfogadható tapasztalatok, tények alapján készült ez a jelentés, amely megmutatja mindazokat az eredményeket, a törekvéseket, az erőfeszítéseket, amelyeket a különböző kormányok tettek ebben az ügyben. Azt is bemutatják azonban, hogy mind a közkiadások tekintetében, a bérezés tekintetében ezek a lépések még nem voltak elégségesek annak érdekében, hogy felzárkózzunk az átlaghoz, és azt is mutatja az egészségügyben dolgozók közt tapasztalható feszültség és elégedetlenség, hogy ez a bérállapot számukra nem elfogadható, és a lépéseket minél hamarabb meg kell tenni ezen a területen is, még egyszer mondom: annak ellenére,

hogy folyamatosan történnek és történtek is ezzel kapcsolatban pozitív döntések.

Nagyon fontos az, hogy a jelentésben megfogalmazott kórházcentrikusságról, ami költség szempontjából a legnagyobb tétel a magyar egészségbiztosítási finanszírozásban, minden olyan lépést tegyen meg a kormány és az ország, hogy a járóbetegszakellátás, az alapellátás fejlesztésével a lakóhely közeli ellátásokat meg tudjuk tenni.

Természetesen a népegészségügyi vonatkozású lépéseket a végére hagytam, hiszen ma Magyarországon egészségügyi ellátórendszerének, egészségügyi rendszerének a megítélésében talán a legpozitívabb elemeket a népegészségügy területén találjuk. Hiszen nemzetközi összehasonlításban is olyan jó gyakorlatokat és jó kezdeményezéseket találtak, akár a WHO, amely például a védőnői méhnyakszűrési programot az európai úgynevezett best practice rendszerébe illesztette, a nemdohányzók védelméről szóló törvény vagy a transzszír és az egészségtelen élelmiszerek különadójával kapcsolatos lépéseket, amelyeket követendőnek és folytatandónak minősítettek. Ennek megfelelően a népegészségügyi szemléletű 2014-20-as egészségügyi stratégia is ezen célok teljesítését tűzte ki, amelyben új államilag szervezett szűrési programokkal és a hátrányos helyzetű lakossághoz minél közelebb vive az ellátást, új rendszerekkel, új modellekkel az alapellátásban próbálja meg az egészségben eltöltött életek számát növelni, hiszen a várható élettartam jelentősen emelkedett Magyarországon, de még mindig elmarad a várhatótól, és attól, amelyet szeretnénk elérni.

Tehát bízom benne, hogy némi hasznos információt tudtam adni a vitához tisztelt képviselőtársaimnak, és kívánom azt, hogy tartalmas és előrevivő négy órát tudjunk majd magunk mögött. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Bene Ildikó képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BENE ILDIKÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor ma az egészségügy helyzetéről beszélünk, akkor egészen biztos, hogy egy tágabb kitekintésben kell hogy nézzük a folyamatokat, és ahogy államtitkár úr is az expozéjában előrevetítette, nem egy-két éves problémákról, hanem legalább 25 éves problémákról beszélünk.

Én elsődlegesen a jelenlegi helyzetről és az elkövetkezendő időszak feladatairól szeretnék szólni, és azt elmondhatjuk, hogy ma Magyarországon a humán erőforrás-helyzet, az orvosok, szakdolgozók elvándorlása következtében kialakult humán erőfor-

rás-krízis, a rendszer infrastrukturális és finanszírozási helyzete, és sajnos az európai átlagtól elmaradó népegészségügyi mutatók jelentik a legnagyobb nehézséget.

A 2000-es évek elején először Litvániában hívták fel a figyelmet az egészségügyben kialakuló szakemberhiányra, majd Magyarországon 2004-ben jelentek meg azok az első kutatási eredmények, amelyek az aggasztó orvoselvárással foglalkoztak, de lépések és a trend megfordítására intézkedések 2010-től történtek.

Rezidenstámogatási program került bevezetésre, ami a szakorvosjelöltek és a kórházi, klinikai területen dolgozó szakgyógyszerész-jelöltek részére kínált lehetőséget, és ennek köszönhető, hogy 2013-tól, ha kicsit is és mérsékelten is, de csökkent a külföldi munkavállaláshoz hatósági bizonyítványt kérők száma. Eddig 2500 fiatal kolléga jelentkezett a programba, ennyien biztos, hogy itthon maradnak, és öröm az, hogy 2015-ben minden eddiginél többen jelentkeztek.

A jövő évi költségvetésben az a pluszforrás is megjelenik, amely biztosíték a fiatal szakorvosoknak, hogy a szakvizsga megszerzése után is a rezidensösztöndíjhoz hasonló mértékű támogatásban részesülhetnek. Fontos, hogy egyszerűbbé, logikusabbá és átláthatóbbá vált a szakképzési rendszer, illetve 2015. július 1-jétől a rezidensképzésben részt vevő jelöltek foglalkoztatása központilag valósul meg, és az ő illetményüket, illetménykiegészítésüket az Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központ fogja biztosítani.

A gazdasági helyzet stabilizálódása teremtette meg, hogy elsőként az egészségügy területén történjenek meg apró lépések az ágazati bérfejlesztés területén, és az egészségügy volt az első terület, ahol a kormány egy béremelési programot elindított.

2012-ben és '13-ban, két lépcsőben 95 ezer egészségügyi dolgozó részesült béremelésben, és ez a 2016-os költségvetés azt teszi lehetővé, hogy ezek a béremelések alapbéresítve legyenek. Mindenki, aki az egészségügyben dolgozik, elmondhatja azt, hogy ez egy nagyon komoly és jogos kérése a dolgozóknak, és elsődlegesen azoknak, akik ágy mellett dolgoznak, hiszen így az ügyeleti és a készenléti díjak alapja már ez az emelt összeg lesz.

(16.40)

Szeretném hangsúlyozni, hogy ezeknek a bérintézkedéseknek a fedezete biztosított volt, és jelenleg is biztosított a költségvetésben.

A kormány kiemelt feladatának tartja az alapellátás fejlesztését, és ehhez kapcsolódóan a napokban megkezdődött az önálló törvényjavaslat megvitatása. 2014-ben 10 milliárd forint többletforrás biztosítására került sor indikátoralapú teljesítményfinanszírozás növelésére, praxisváltó programra, új praxisok, illetve letelepedés támogatására, illetőleg a praxisok együttműködésének a támogatására, ügyeleti és fo-

gászati ellátásra és védőnői ellátásra. 2015. január 1-jétől 130 ezer forint összegű rezsitámogatásban részesülnek havonta a háziorvosi praxisok, de a 2016-os költségvetésben újabb 10 milliárd forint van az alapellátás fejlesztésére.

A kórházak és a rendelők korszerűsítésével a munkakörülmények javulnak, hiszen a rendszerváltás óta a legnagyobb egészségügyi fejlesztések zajlanak.

Természetesen azt is tudjuk, hogy az egészségügy minden területén a megkezdett bérfejlesztések folytatása egy jogos elvárás. Az erkölcsi és a szakmai elismerésen túl az anyagi megbecsülés növelésére szükség van, és én úgy gondolom, hogy a jelenlegi helyzetet az államtitkár úr korrekt módon prezentálta az Országgyűlés számára.

Ma az egészségügy területén körülbelül 500 milliárd összegű fejlesztés zajlik, amely több évtizedes, az infrastruktúrát és az eszközállományt érintő elmaradást igyekszik javítani. Kiemelt fontosságú a sürgősségi és az onkológiai ellátás, a gyermek betegek, a koraszülöttek ellátásának a fejlesztése, de jelentősek a struktúraváltoztatást segítő fejlesztések is. Jelentős beruházások zajlanak a rehabilitációs szakterületen, és egy átgondolt konstrukció mentén akár a korai, késői, valamint a járóbeteg-rehabilitáció is egy komplex fejlődésnek a várományosa jelenleg.

A mentőszolgálat területén is nagyon komoly fejlesztések zajlanak: 2010 óta 300 új mentőautóval bővült a járműpark, 22 új mentőállomás épült és 60 mentőállomás korszerűsödött, és megújult a mentésirányítás rendszere is. Az, hogy az Eurotransplanthoz sikerült csatlakozni, egy mérföldkő a magyar szervátültetés történetében.

2015. március 1-jével megtörtént az egészségügyi háttérintézményi rendszer átszervezése, és lecsökkent a háttérintézmények száma. Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ a kórházi fenntartói funkciókra összpontosít, az OEP feladata a kapacitásszervezési és ellátásszervezési feladatokkal bővült, az OTH szakmai irányítása alatt pedig a járványügyi, közegészségügyi, illetve az egészségfejlesztési feladatok vannak, ennek a felügyelete és a koordinációja.

Az év elején alakultak meg a megyei egészségügyi egyeztető bizottságok. Én nagyon fontosnak tartom azt, hogy helyben, ismerve a szakmai adottságokat, a speciális ellátási igényeket, így történjenek meg azok a szakmai egyeztetések, hogy a betegellátás hatékonyabban működhessen, hiszen ezek a szakemberek ismerik a legjobban az adott megye, az adott térség egészségügyi ellátásának a struktúráját, a valós kapacitásokat és az ellátási szükségleteket. Létrejötték a gazdasági irányító területek is, amelyek a kiegyensúlyozott gazdálkodás elősegítéséért felelnek.

Szintén évtizedes probléma a kórházi adóssághalmozások kialakulása. 2015-ben 60 milliárd forint került elkülönítésre, amely a kormány határozata alapján az egészségügyi ágazathoz került. Szeretném elmondani, hogy az elmúlt években is rendszeresen

voltak akár kasszasöpprés révén, akár egyéb területen pluszfinanszírozások a kórházak számára, részben az adósságok, részben a várólisták csökkentésére, és nagyon sokszor elmondták már képviselőtársaim, elsődlegesen az ellenzéki padsorokból, hogy ez a 60 milliárd kevés. Lehet ezt kevésnek tartani, és lehet kritizálni is, de én azt gondolom, hogy először történt meg, hogy költségvetésben célzottan, pántlikázottan még az előző évben erre egy külön, jelentős összeg került elkülönítésre, kifejezetten adósságrendezés céljából. Azt is szeretném megjegyezni, hogy az előző gyakorlatokkal szemben van egy folyamatos, rendszeres és nyilvános kórházi adósságállomány-monitorozás, az ellátórendszer átalakítása pedig azt célozza, hogy olyan adatokkal, információkkal rendelkezünk, amelyek a tényleges működési költségek ismeretét tudják számunkra biztosítani, mert anélkül egy hatékony és rugalmas rendszert nem lehet működtetni.

Jelenleg nem megfelelő a koordináció az egyes területek és az ellátás különböző szintjei között, és ez egyértelműen a hatékonyság rovására megy. Én úgy gondolom, hogy ezek a megyei egyeztető fórumok ezen nagyon sokat tudnak segíteni. Szükség van ösztönzésre, szükség van folyamatos monitorizálásra, hogy az egészségügyi ellátórendszer hatékonyságát mérni és az információk alapján korrigálni lehessen. Így lehet csak egy korrekt szakmapolitikai és finansziális döntéssorozatot megalapozni.

Itt szeretném kiemelni a várólisták csökkentésére szolgáló programokat, azt, hogy növekedett a tkmentes beavatkozások köre, és azt is, hogy elmondhatjuk, hogy 50 százalékkal csökkent Magyarországon az akut kardiális történések következtében kialakult halálozás. Vannak tehát eredményeink, de szembe kell néznünk azzal a ténnyel, hogy az egészségügyi mutatóink sajnos egyelőre a legrosszabbak között vannak Európában. Az is öröndetes ugyan, hogy az átlagos élettartam emelkedett, de mindkét nem esetében elmaradunk az európai átlaghoz képest. Gyorsabb a népességfogyás, és nagyon sok feladatunk van - ahogy az államtitkár úr is elmondta - a népegészségügy területén. A mortalitási okok között elsősorban a szív-, érrendszeri betegségek és a daganatos betegségek szerepelnek, és a kormány népegészségügyi stratégiai céljai között szerepel, hogy a születéskor várható, egészségben eltöltött életek két évvel növekedjenek 2020-ra, a fizikai és mentális egészség egyéni és társadalmi értékét növelni tudjuk, az egészségtudatos magatartást elősegíteni az egyéni felelősségvállalásnak az érvényesítésére, illetve a területi egészségügyenlőtlenségek, a születéskor várható élettartamban mutatkozó különbségek csökkentésére.

Azt elmondhatjuk, hogy példaértékű és nemzetközileg is elismert védőoltási rendszerrel rendelkezünk, 2014 óta ez kibővült a kötelezően feljándandó HPV-védőoltás bevezetésével. A szervezett emlőszűrési programok, a méhnyakszűrés a 25-65 év közötti hölgyek számára ingyenesen elérhető, de azzal is

szembe kell néznünk, hogy a részvételi hajlandóság sajnos még mindig alacsony. Méhnyakrákban annak ellenére veszítünk el minden évben 400 hölgyet, és a túlnyomó többségük bizony a fiatal korosztályhoz tartozik, hogy ha ezt a betegséget időben felfedezzük, akkor 100 százalékosan gyógyítható - ebben óriási szerepe van az alapellátásnak, nagyon komoly szerepe van a védőnői hálózatnak. Illetve pilotprogramok kezdődtek a vastagbéliszűrés tekintetében, amely fokozatosan nő egyre több megyében, de úgy gondolom, hogy az országos bevezetés egy nagyon fontos előrelépés lesz.

A várható élettartam, az egészségben eltöltött életek növeléséhez kiemelten szükségesek a szűréseket népszerűsítő programok, a népegészségügyi szolgáltatások fejlesztése, a lakosság egészségkultúrájának a fejlesztése, és az, hogy a hozzáférés minél szélesebb körű legyen. Én azt gondolom, méltán lehetünk büszkéek a nemdohányzók védelméről szóló törvényre, illetve arra is, hogy a mindennapos testnevelést elindítottuk. És igaz, hogy itt még vannak nehézségeink, és igaz, hogy nem minden esetben tudjuk maradéktalanul megvalósítani, de én úgy gondolom, hogy ha egyre többen sportolnak, és a gyerekeinket egyre jobban tudjuk arra ösztönözni, hogy rendszeresen, mindennaposan az életük részévé váljon a testmozgás, akkor bizony bizhatunk abban, hogy a népegészségügyi mutatóink érdemben javulni fognak.

Bevezetésre került a népegészségügyi termékadó, Európában az elsők között voltunk azon országok között, amelyek felleptek a transzszírsavak fogyasztása ellen, és mi voltunk a harmadik olyan állam Európában, ahol ezt a káros összetevőt minimálisra csökkentettük az élelmiszerekben.

Remek munkát végeznek az egészségfejlesztési irodák szakemberei, és nagyon fontos, hogy ők a munkájukkal a legkisebb településre, a leghátrányosabb helyzetű emberekhez is eljutnak, nagyon szoros munkakapcsolatban dolgoznak a kórházakkal, a házi orvosokkal, a védőnőkkel, az önkormányzatokkal és a civil szervezetekkel. Ahhoz, hogy a megkezdett munka folytatódjon, elengedhetetlenül fontos az alapellátás megerősítése, az alapellátás szolgáltatásainak a prevenció fókuszú bővítése, a megkezdett egészségmegőrzési programoknak, szűrőprogramoknak a folytatása, és az, hogy a részvételi hajlandóságot és az egészségtudatosságot növelni tudjuk. Az alapellátási törvénynek a tárgyalása során erről sokat beszéltünk képviselőtársainkkal. Tudjuk, hogy a megelőzésre fordított befektetés nem azonnal, hanem évek múltán hozhatja meg a reménybeli célokat, amelyeket az „Egészséges Magyarországért 2014-20” programban megfogalmaztunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal, azt gondolom, mindannyian egyet fogunk érteni a vita végén is, hogy az egészségügyünk nem kevés problémával küzd, hogy nagyon sokat kell azért dolgozni, hogy érdemi eredményeink legyenek, és hogy egy kiszámítható, stabil állami egészségügyi rendszer működjön.

(16.50)

Nagyon fontos a szemléletváltás, és nagyon fontos a népegészségügyi szemlélet kialakítása és erősítése.

Nagyon remélem, hogy jó szakmai vitát fogunk folytatni most is és azt gondolom, hogy a későbbiekben is. Egy dologra, úgy gondolom, hogy nekünk, politikával foglalkozó embereknek is figyelni kell, az pedig az, hogy ma a magyar egészségügyben nagyon magas színvonalon kiváló szakemberek dolgoznak, akár az orvosokat, akár a szakdolgozókat nézzük és bárkit, aki ebben az egészségügyi rendszerben együtt, egymásért dolgozik, a betegek jobbulásáért. És én azt gondolom, hogy ez nagyon komoly bizalmi viszony, azt a bizalmi viszonyt meg kell tartani, fenn kell tartani. Tehát én nagyon remélem, hogy azt a vitát, amit folytatunk, nagyon komolyan, szakmai és emberi vonatkozásban is megfelelő módon tudjuk megtenni, azért, hogy ez az egészségügy jobb legyen; hogy ezt az egészségügyet közösen, nem egy-egy politikai ciklusra, hanem úgy gondolom, hogy az elkövetkezendő évekre meghatározóan együttesen tudjuk képviselni.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először szeretném elmondani azt, hogy miért kezdeményeztük ezt a vitát, meg azt is, hogy miért nem. Ezt a vitát azért kezdeményeztük, mert az egészségügy elért a teljesítőképeségének végső határára. Az egészségügyben dolgozók kinyilvánították, hogy számukra nincs tovább. Elmondták a problémáikat az alacsony bérektől az elvándorlásokon keresztül a kórházi finanszírozatlanságig. Meglepő egységben mondták el a mondanóikat, most először találtak egymásra, pedig legendásan megosztottak voltak.

Hovatovább a Magyar Orvosi Kamara elnöke, Éger István vette a bátorságot és levelet írt a miniszterelnöknek, ami azért - valljuk be - nem kevés az ő esetében, a harcos kamarai elnök évek óta hallgat az egészségügy helyzetéről. Ha már ő is levelet ír a miniszterelnöknek, ilyen hallatlan bátorsággal, akkor bizony nagy baj van. És ne vegyék pikírtságnek, amit most mondtam, a baj nagy. Ezért tehát a vitánapot nem azért kezdeményeztük, hogy lejátsszunk egy jó kis politikai adok-kapokot - ebben mi jók vagyunk, tehát ezt vállaljuk -, hanem azért, mert ki akarjuk deríteni, hogy a kormány egészségpolitikája mi csoda, hogyan akarja ezeket a problémákat megoldani. Úgy akarjuk kideríteni, hogy adunk hozzá javaslatokat. De ha ennek a vitának a vége az, hogy a sü-

ketek párbeszéde gyanánt megint elbeszélünk egymás mellett, önök el fogják mondani, hogy mennyi eredmény van, mi el fogjuk mondani, hogy mennyi baj van, és mint jól végeztük dolgunkat, hazamegyünk, akkor ez bizony a legnagyobb hiba lenne.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ha a vitában alkalom nyílik rá, mondja el, hogy mikor volt utoljára alkalom arra, hogy ellenzéki politikust bármilyen szakmai egyeztetésen vendégül látott. Én ilyenről nem tudok. Azért kértem ezt - és nem személyes sértettségből, félreértés ne essék, én elviselem ezeknek az alkalmaknak a hiányát -, mert úgy gondoljuk, hogy megállapodás kellene a szakmai erők, a politikai erők között abban, hogy merre megyünk. Jelenleg ilyen megállapodás nincs. Nincs olyanfajta megállapodás, ami az egészségügyi szekerét ne négyévenként vagy kétévenként lódítaná valamilyen más irányba; nincs a nemzeti ügyként kezelése az egészségügynek, amely legalább valami középtávú megállapodást tartalmazna, hogy mi történjen.

Ezt örült nagy hibának tartom. Nagy hibának tartom, mert Szócska államtitkár úr, az ön elődje mint egy angolna siklott ki mindig a nagyon kényelmetlen ügyek és kérdések alól, de nála se tudtuk nyomát találni annak, hogy valamiféle összefüggő és koherens egészségügyi elképzelés lenne, amiben legalábbis nagyjából egyetértenek a szereplők. Ezért tehát, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, én azt tartanám a vitánap eredményének, hogy legalább a kormányzati erők kinyilvánítják, hogy igen, hajlandók beszélni arról - most már nyilvánosan és közösen -, hogy akkor merre menjen ez a szakma.

Én tudom, hogy az is válasz lehet, hogy persze a szakmával vannak egyeztetések. No de hát miféle egyeztetés az - és erre konkrét példám van, elmondom, hogyha szükséges, négyszemközt meg hat-szemközt -, hogy e-mailre három órán belül kell válaszolni és szakmai véleményt mondani egy bizonyos ügyről. Ilyen nincs, ez nem egyeztetés, ez annak a látszata! Ezért tehát először is azt mondom, hogy megállapodás kellene az egészségügy ügyében és nem pedig az, hogy megpróbálunk más-más koncepciókat mondani.

Én azért állítom, hogy a kormánynak nincs egészségpolitikája, mert az egyetlen dokumentum, ami most ebben érvényesen fellelhető, az „Egészséges Magyarország 2014-2020” program, a benne foglaltak közül jó néhányat maga a kormány változtatott meg a megjelenése után verbálisan. Nem igaz már, hogy valamiféle kistérségi szerveződést akar a kórházaknál - ez van benne leírva. Aztán utána államtitkár úr környezete, OEP-tisztviselők azt mondják, dehogya, megyeit akarunk. Na hát, ez így nem megy!

És én nemcsak azt mondom, hogy méltatlan kereseti viszonyok között dolgoznak szakdolgozók és orvosok, méltatlan hálapénzrendszer van, és méltatlan ez az egész szituáció, hanem azt mondom, hogy nincs elképzelés arról, legalábbis közös, hogy merre

menjen az egészségügy maga. Ha víziókra kíváncsiak, akkor azt mondom, hogy jó lenne egy betegelvű egészségügy, amiben a beteg partner és nem alárendelt ebben a rendszerben, tudja, hogy mi jár neki, tudja, hogy mit kaphat meg, tudja, hogy mire van lehetősége, és nem kezelik úgy, mint a legrosszabb hivatalokban az ügyfelet. Ehhez persze elégedett, legalábbis viszonylag stabil helyzetben lévő orvosok, szakdolgozók és stabil helyzetben lévő intézmények kellene.

Nem kerülhető meg az a kérdés, amit államtitkár úr egyébként elkerült, hogy vajon mi a helyzet a most már félig ingyenes egészségügyi ellátással. Látványosan a nemzeti kockázatközösség működik, az egészségügyi ellátás ingyenes, valójában mindenki tudja, hogy nem az. És erre a helyzetre valahogy nem akarunk választ adni, nem hallok és nem olvasok olyanokat, hogy vajon mi a helyzet akkor, mi felé lehet elvinni ezt az egész rendszert. Mert ha tudjuk, hogy ez nem igaz, akkor ne állítsunk olyat, ami nem fedí a valóságot.

Tisztelt Ház! Amiről még beszélni szeretnék, az a pénz. Tehát minden baj forrása az alulfinanszírozottság. Bene Ildikó tudja, hogy nekünk nem személyes konfliktusaink vannak, nem is voltak soha, de mégiscsak azt kell megkérdeznem, képviselő asszony, hogyha az önök esetében méltányolandó tényezőnek tartja, hogy most ennyire futja, a mi kormányzásunk esetén miért nem volt ez méltányolásra méltó tényező, miért állítottak be bennünket gonoszoknak és olyanoknak, aki nem a javát akarja az egészségügynek, mikor önök most méltánylását kérik, hogy most ennyire futja. Abban a helyzetben, amikor a költségvetésben mindenféle felesleges presztízsbetűhöz látunk, és abban a helyzetben, amikor napirend előtt már államtitkár urak eljátszadottak itt a mondandómmal, hogy akkor, amikor egy hiábavaló, egyébként a keresők 20 százalékának szóló százmilliárdos és a 80 százalékának szóló 20 milliárdos 1 százalékos adócsökkentést alkalmazunk.

Javaslatunk a következők: 50 százalékos egy-szeri béremelés most, három éven belül 100 százalék. Legalább 120 milliárdos tételben emelni kell az egészségügy költségvetését. Ehhez meg kell fogalmazni azokat a célokat, amelyek segítik az itt tartást, az orvosokét és a szakdolgozókat. Ehhez a pénzhez rendszert kell rendelni. A várólisták csökkentése pénzkérdés, ezt államtitkár úr tudja, ha pénzzel lehetett csökkenteni, 1 meg 5 milliárddal, akkor ez a nagyságrend már csökkenteni fogja.

Azzal szeretném zárni a mondandómat, hogy a parlamenti államtitkár napirend előtt azt mondta, hogy örüljünk, mert van vitanap, és ez bizonyítja, hogy milyen demokratikus itt a környezet. A vitanap nem kegy, az egy házszabályi lehetőség, amivel mi élünk. Ezért tehát ne éreztesse, hogy lehetne ez másképp is, mert nem lehet. Mi ezt komolyan gondoljuk. Komolyan gondoljuk, hogy lehetséges közös megoldást találni, és ha önök a pofozkodást választják most, az is jó, de ha a közös gondolkodást, az is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja másik vezetőjének. Parancsoljon!

(17.00)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr beszédének az elejét, hogyha az ember meghallgatta, akkor még azt is gondolhatta, hogy itt minden rendben, de hál' istennek, elmondta a végét is, és én úgy gondolom, hogy ha nem is egy túl nagy lépést, de egy picike lépést azért léptünk előre ahhoz a sikerpropagandához képest, amit folyamatosan hallottunk, hogy micsoda siker az, ahogyan most átalakítják az egészségügyet. Most hallottunk olyan szavakat, hogy krízis, lemaradás, a régió utolsó vagyunk, és én úgy gondolom, hogy ez a fajta szembesülés segíthet.

Amit mi hiányolunk, az az a koncepció, amiről Tukacs István képviselőtársam is beszélt. Nem először beszélek arról ebben a Házban, hogy nem került soha felmérésre az, hogy mik az igények, mik a képességek, mik a kapacitások, és ez alapján hogyan lehet megoldani az egészségügy kérdését, milyen lépések szükségesek ahhoz, hogy az igényekhez alakítsuk a képességeket és a kapacitásokat, és ehhez mire van szükség és mekkora forrásra van szükség. Ilyet, én úgy gondolom, hogy még egyelőre nem látunk ebben a Házban, pedig nagy valószínűség szerint erre lenne a legnagyobb szükség, ehelyett mindig egy költségvetési forrássort látunk.

Idén ez tényleg emelkedett egy pár milliárd forinttal, talán 53-mal is, de például a gyógyító-megelőző tevékenységé meg csökkent. *(Közbeszólásra:)* De, 600 milliárd. Akkor, amikor az egyik oldalon arról beszélünk, hogy a kiegyensúlyozott gazdasági és adósságkezelés a legfontosabb az egészségügyben, miért nem arról beszélünk, államtitkár úr, hogy forrásbevonás. 60 milliárddal, kedves Bene képviselőtársam, nem tudunk annyira örülni, amikor mi is arról beszélünk, hogy itt olyan 100-120 milliárd bérre, 75 milliárd forint nagyjában-egészében a várólisták csökkentésére - ehhez természetesen, mondjuk, az OEP-finanszírozás valamilyen szintű megváltoztatására volna szükség -, ez még mindig csak a fele annak, amit a MOL-paketre költöttek önök, hogy a MOL-ban részvényeket vegyenek, csak a fele annak, amit ma ér, mert amit költöttek, annak a harmada.

Mi úgy gondoljuk továbbra is, hogy az egészségügy, az oktatás és a szociális szféra kell hogy legyen, ezeknek a fenntartása, fejlesztése és az egész országban elérhetővé tétele kell hogy legyen egy kormány-nak a legfőbb feladata, mert nincs olyan piaci szereplő, nincs más a magyar államon kívül, aki ezeket a

feladatokat ellátja, ezért innen forrásokat elvonni, akár azért, hogy cégportfóliót építsenek, akár bármi másért, nem lehet. De államtitkár úr most kritikusan fogalmazott több tekintetben, volt, amikor a 4-ei konferencián még bátrabban fogalmazott - legalábbis a sajtóban úgy jelent meg -, abból idézek, hogy miért nem a forrásokról beszélünk.

Államtitkár úr ott azt mondta, megemlítette azokat a nemrég felállított területi egészségügyi bizottságokat, amelyek a korábbinál szorosabb gazdasági kontrollt végeznek majd a fekvőbeteg-intézményeknél; a szigor jó alapja lesz annak, hogy az egészségügy eredményesen küzdhessen pluszforrásokért a döntéshozóknál, ugyanis ehhez szükséges az ágazat iránti bizalmat erősíteni, a hitelességet bizonyítani kell.

Államtitkár úr, az ön kormánya felé kell bizonyítani, az ön kormánya az, aki előterjeszti a költségvetést. Én úgy gondolom, hogy abban a krízisben, ahol átlagosan nyilvánvalóan eléri az átlagbért - a gyakorlatban nem feltétlenül éri el az egészségügyi dolgozók a 237 ezer forintos átlagbért -, ahol kevesebbet fordítunk az egészségügyre fejenként - fejenként 1800 dollárt fordítunk az egészségügyre, Románia, Szlovákia 2 ezer dollár fölött fordít az egészségügyre fejenként, hogy mondjak egy sarkított példát, és Svédország 40 ezer dollárt fordít fejenként az egészségügyre, igaz, hogy ott a legmagasabb a várható élettartam is -, akkor úgy gondolom, akkor, amikor ilyen szinten sereghajtói vagyunk nem Európának, hanem a visegrádi országoknak, akkor a hitelességet, a bizalmatlanságot... - bocsánat, a bizalmatlanságot el kell oszlatni, államtitkár úr, a kormányon belül, és a hitelességet pedig képviselni kell, hogy itt nagy a baj. Erre kell költeni, nem cégeket kell vásárolni, nem MOL-t kell venni, nem Antenna Hungáriát kell venni.

Még azt is megmondom, én örülök neki, hogyha, mondjuk, az Országos Mentőszolgálatban akkora fejlesztések voltak, amekkorákat hallottunk, de az is igaz, hogy két évvel ezelőtt meg 13 évre kellett emelni a gépjárművek élettartamát azért, mert különben ki kellett volna őket vonni a forgalomból, az is igaz, hogy most azért küzdenek a légi mentés tendereztetésével; van ennek adminisztratív akadálya, de legfőképpen finanszírozási akadálya van ennek az ügynök.

De miért nem tud az Országos Mentőszolgálat legalább annyit kapni, mint a Magyar Olimpiai Bizottság? Én értem, hogy nagyon fontos az olimpiai mozgalom, de én úgy gondolom, hogy az országnak egy sokkal kisebb szeletét, de legfőképpen a szociális bizottságnak egy jóval kisebb szeletét érinti, ha érinti egyáltalán, mint az Országos Mentőszolgálat. A mentősök másod-, harmadállásban dolgoznak, az ápolók másod-, harmadállásban dolgoznak, az orvosok elmennek. Mi úgy gondoljuk, hogy az erre letett javaslatok a presztízsbetűhöz, illetve a prioritások átirányítása, ami százmilliárdos nagyságrendben sem elképzelhetetlen és nem olyan elképesztő, mint ahogyan az első hallásra tűnik, hanem egész egysze-

rűen arra költeni a pénzt, ami Magyarországon a szociális biztonság szempontjából fontos, ez pedig az egészségügy.

Én úgy gondolom, hogy az egészségügyben, ha ekkorák a lemaradások, szerintem egyébként nagyobbak, mint a stadionok tekintetében, akkor ide kell átirányítani a forrásokat. A források megvannak, államtitkár úr, építsék föl a hitelességet a kormányzaton belül. Ha bármilyen kérdésben ebben tudunk segíteni, nagyon szívesen megteesszük. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót MÓRING JÓZSEF ATTILA képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magyarország kormánya elkötelezett az ország egészségügyi helyzetének további javítása mellett. Egyik legfontosabb célkitűzése, hogy folyamatosan javuljon a magyar lakosság egészségi állapota. A megelőzés mellett fontos kormányzati cél a betegek gyógyulási esélyeinek javítása. A 2010-14 közötti időszak alapvetően orvosolta a korábbi kormányzatok gondatlan tevékenysége következtében kialakult torzulásokat. Az intézkedések erős alapokat jelentettek a folytatáshoz, a Semmelweis-terv koncepciója helyes irányokat jelölt ki. Az alapvető cél nem változott, működő, fenntartható, a lehető legmagasabb színvonalú állami egészségügyi rendszerre van szükség.

Az elmúlt egy év egyik legfontosabb eredménye, hogy a kormány elfogadta az „Egészséges Magyarország 2014-20” stratégiát. Ez a stratégia mutatja be azokat a prioritásokat, fejlesztési területeket, intézkedéseket, amelyek az elkövetkező kormányzati döntések alapját jelentik, és egyúttal az uniós fejlesztési források lehívásának megalapozásául is szolgálnak. Kiemelkedően fontos az a szemléletváltás, amelynek köszönhetően minden egészségpolitikai kormányzati intézkedésnél a népegészségügyi szemlélet került a középpontba. Az egészségügyért felelős államtitkárság rendkívül fontosnak tartja, hogy minden döntést megelőzően széles körű szakmai konzultációt folytasson a szakmai és érdek-képviselői szervezetekkel.

Magyarországon a dohányzás súlyos népegészségügyi és nemzetgazdasági probléma. A dohányzás következtében több mint 20 ezer ember hal meg évente. A közforgalmú, zárt légtérű helyeken, közösségi terekben fő szabály szerint 2012. január 1-jétől nem lehet rágyújtani. A törvénymódosítás társadalmi elfogadottsága magas, 85 százalékos, és a betartása is megfelelőnek mondható. Több mint 200 ezer ember hagyta abba a dohányzást az elmúlt két esztendőben.

A népegészségügyi termékadó bevezetésével kevesebb egészségre káros terméket fogyasztunk, egyes gyártók is változtattak a termékeik összetételén,

kevesebb sót és cukrot kevernek az élelmiszerekbe. A népegészségügyi termékadónak köszönhetően az egészségügyi ágazat 2014-ig több mint 52 milliárd forint bevételhez jutott, amely megteremtette az egészségügyi béremelés alapját.

Magyarország Európában az elsők között lépett fel az egészségre káros transzsavakkal szemben. Évente 1450-1500 új méhnyakrákos megbetegedést diagnosztizálnak Magyarországon, és évente mintegy 400 nő hal meg ennek következtében.

(17.10)

Idén ősztől kötelezően ajánlott a HPV elleni védőoltás, az ingyenes vakcinát a 12. életévüket betöltött hetedik osztályos lányok kaphatják. Az elmúlt években új szűrési akciókra is sor került, 2014-ben először megrendezésre került a szűrés éjszakája, amikor is meghosszabbított nyitva tartással várták országosan körülbelül 50 helyszínen a mammográfiás központok a vizsgálatra behívott asszonyokat. 2013-ban 58 járásban egészségfejlesztési iroda jött létre, ebből 18 a leghátrányosabb helyzetű településeken, európai uniós támogatással az alapellátás prevenciók kapacitásának támogatására. Sor került körülbelül 40 lelkigéjszaka-központ kialakítására is.

A közétkeztetési rendelet kiterjed a nevelési-oktatási intézményekben, a szociális ellátásban, a gyermekjóléti alapellátásban, a gyermekvédelmi szakellátást nyújtó intézményekben felszolgált ételre, valamint a betegélemezésre egyaránt. 2012 és '14 között több mint 1500 gyógyszerkészítmény ára csökkent átlagosan 35 százalékkal, ami 10,5 milliárd forintos megtakarítást eredményezett. Az elmúlt években a kormányzat a gyógyszerkasszában éves szinten megközelítőleg 100 milliárd forintos megtakarítást tudott elérni úgy, hogy eközben a betegterhek csökkentek. 2010-től 49 új hatóanyagú gyógyszer támogatását biztosítottuk.

2012-ben és '13-ban egyaránt többletforráshoz juttattuk az alapellátást. '14-ben további 10 milliárd forint érkezett az alapellátásba, ennek részeként lehetett pályázni az 500 millió forintos kerettel rendelkező letelepedési támogatásra. Az alapellátás infrastruktúrájának fejlesztésére, a háziorvosi rendelők korszerűsítésére, egészségházak kialakítására és fejlesztésére a regionális operatív programok pályázati kiírásai biztosítottak lehetőséget. E pályázatok révén önkormányzatok és társulási formáik ország-szerte mintegy 13 milliárd forint támogatást fordíthatnak alapellátási szolgáltatások infrastrukturális feltételeinek fejlesztésére. A regionális programokon belül e célra elkülönített konstrukciók, valamint az általános kiírások egyaránt lehetőséget biztosítottak a komplex programmal segített leghátrányosabb helyzetű 33 kistérség támogatására, így az alapellátás-fejlesztési projektek több mint 30 százaléka e kistérségek településein valósulhat meg.

A járóbeteg-szakrendelők bővítése, átépítése, felújítása révén az egészségügyi ellátások kistérségi

alapon történő optimalizálására, a leromlott infrastruktúra fejlesztésére, szükséges eszközeinek beszerzésére kerülhetett sor. A járóbeteg-szakellátás fejlesztési konstrukció keretében 40 járóbeteg-szakrendelő fejlesztésére, 23 új kistérségi járóbeteg-szakrendelő kialakítására, valamint 9 aktív ellátást biztosító kórház fejlesztésére került sor, összesen mintegy 50 milliárd forint támogatással.

A kórházi sürgősségi ellátáson belül új sürgősségi osztályok kialakítására, meglévő sürgősségi osztály vagy fogadóhely magasabb szintre történő fejlesztésére, illetve a meglévő sürgősségi osztály fejlesztésére mintegy 12 milliárd forint támogatás áll rendelkezésre. A kórházi sürgősségi ellátáson belül különös figyelmet kapott a gyermeksürgősség ebben a tervezési időszakban. Ennek keretében koraszülött-centrumok újultak meg, illetve kaptak új eszközöket. A konvergenciaregiókban e célra 20 intézmény összesen mintegy 4 milliárd forint támogatást nyert el, a projektek megvalósítása jelenleg is folyamatban van. Bevezettük az eszközfinanszírozási támogatást, amely az ellátás színvonalát és hatékonyságát erősíti. E célra 2012-ben 12,7 milliárd forint állt rendelkezésre.

Praxisváltó programmal segítettük a fiatal házi-orvosok pályakezdését. A rezidensek számára ösztöndíjakat hirdettünk. A rezidenstámogatási program segítségével eddig több mint 1700 fiatal orvost és gyógyszerészt sikerült itthon tartani. Több lépcsőben emeltük 95 ezer orvos, ápoló fizetését. Két év alatt a kórházakban és szakrendelő-intézetekben foglalkoztatottak bruttó keresete átlagosan 27 százalékkal nőtt. Uniós forrásból több mint 10 milliárd forintot fordítottunk az egészségügyi dolgozók foglalkoztatásának és képzésének támogatására. 2010 és '14 között 300 új mentőautó átadására került sor országosan, és 22 új mentőállomás épül, 60 állomást korszerűsítünk, illetve újítunk fel. 2011 után idén újabb várólista-csökkentő programot indítottunk, mellyel év végéig ezres nagyságrendben csökkentjük az ellátásra várakozók számát.

A komoly közegészségügyi problémát jelentő úgynevezett dizájnernedrogok terjedésének visszaszorítása érdekében a pszichotróp anyagokat tartalmazó jogszabályi melléklet újabb 39 pszichoaktív anyaggal bővült ki, mostantól ezen anyagok esetében is lehetővé téve a szigorú büntetőjogi fellépést a visszaélések esetén. Törvénymódosítással került kimondásra az is, hogy az új pszichoaktív anyagok nem kormányrendeletben, hanem miniszteri rendeletben kerülnek felsorolásra, ez gyorsabb reagálást, hatékonyabb fellépést tesz lehetővé a dizájnernedrogok elleni küzdelemben.

Az egészségügy területén a fejlesztési források legnagyobb hányada, több mint 322 milliárd forint a fekvőbeteg-ellátás megújítását, korszerűsítését, illetve az onkológiai ellátás korszerűsítését segítette elő. A környezet és energia operatív program keretében egészségügyi eszközök energiamegtakarítást célzó beszerzésének támogatását teszi lehetővé. A támogatásra rendelkezésre álló keretösszeg 9 milliárd forint.

Cél, hogy a meglévő elavult, ezáltal jelentős energiafogyasztással bíró egészségügyi eszközök cseréjével és helyettük modern, alacsonyabb energiafelhasználású berendezések beszerzésével támogassa az egészségügyi intézmények energiamegtakarítását.

Az alapellátásra a költségvetés a rendelkezésre álló pénzen felül 2014-ben 10 milliárd forint többletforrást biztosított. Az összeg egy része: háziorvosi ügyelet ellátására 1 milliárd forint, védőnői ellátásra 1,5 milliárd, illetve fogászati ellátásra 2 milliárd forint került kiosztásra. 2015. január 1-jétől a területi ellátási kötelezettségű háziorvosi szolgálatokat működtető szolgáltatók praxisonként havonta 130 ezer forint összegű rezsitámogatásban részesülnek. A praxisprogram keretében háziorvostani szakképesítéssel még nem rendelkező orvosok már a képzés ideje alatt is vállalhatnak háziorvosi feladatokat megfelelő szakmai kontroll mellett. A háziorvosi letelepedési pályázat keretében 2014 augusztusában a legalább 12 hónapja betöltetlen háziorvosi körzeteket betöltő orvosok letelepedésének támogatására írt ki pályázatot az Országos Egészségbiztosítási Pénztár. Az elnyerhető támogatási összeg a praxis betöltetlenségének függvényében nettó 6 és 10 millió forint között alakult, összesen 412,8 millió forint támogatási összeg került eddig kifizetésre.

A svájci-magyar együttműködési program alapellátás-fejlesztési modellprogramjában véglegesítésre és bevezetésre kerültek a praxisközösségek tevékenységét szabályozó dokumentumok. 2014-ben több mint 10 ezer fő felnőtt lakos egészségi állapotát mérték fel praxisközösségekben. 2015-ben az eddigi létszámon felül közel 17 ezer felnőtt szűrését tervezük. A programban alkalmazott védőnők közreműködésével elindul a kora gyerekkori, tehát a 0-7 éves korú gyermekek egészségi állapotának felmérése is.

Elnök úr, köszönöm, hogy szólhattam. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Végig azon gondolkoztam, hogy mi is lehet a célja a mai vitanapnak, miről is fogunk beszélni, illetve miről lehet egyáltalán beszélni a vitanap keretében. Gondolkoztam, hogy egészében az egészségügyi rendszerről fogunk beszélni, de úgy tűnik, ahhoz igencsak kevés a rendelkezésre álló idő. Azután gondoltam, hogy a múlttól is fogunk valamelyest beszélni, azokról az elhibázott döntésekről, amelyekben az eddigi kormányok élen jártak. De természetesen másról is kell beszélni. Gondoltam arra is, hogy csak a jelenről fogunk beszélni, az pedig nem lenne célravezető, hiszen meg kell határozni azokat a jövőbeli prioritásokat és megoldási javasla-

tokat is, amelyek, miután beazonosítottuk a problémát, megoldásra várnak.

Éppen ezért jobbikosként - és erről fog a Jobbik beszélni - beszélni fogunk a múlt hibáiról, beszélni fogunk a farizeus politikusokról és beszélni fogunk a jelen kihívásairól, de a jövő megoldásairól is. Arról, hogy mégis mi történt vagy mi történik, arról fogunk beszélni, amiről, úgy tűnik, a XX. század pártjai elmulasztottak beszélni. Ugyanis úgy tűnik a vitából kiindulva, hogy az MSZP, a Fidesz, a KDNP híven ahhoz, hogy a XX. század pártjai, a XX. század pártjainak megoldását választották, elkezdtek egymás álláspontját szépen morzsolni és a lényegyet kerülgetve udvariasan köszönni egymásnak, nem pedig egymást leleplezni abban, hogy mi is volt a hibájuk, és mi is történt az elmúlt időszakban.

(17.20)

De ha az elmúlt időszokról beszélünk, mit érdekes megnézni? Én úgy gondolom, hogy a rendszer-váltás óta eltelt 25 év az, amit vizsgálni kell, hiszen az elmúlt 25 évnek volt jelentős kihatása az egészségügyre. Amit látni lehet benne, elsődlegesen egy olyan strukturális probléma, hogy többen, több időpontban meghirdették, hogy strukturásváltás, egészségügyi reform lesz. Az egészségügyi reformok azonban csak odáig jutottak el, hogy az egészségügyi struktúra átalakítása az államigazgatásig eljutott, de igazából nem jutott el a betegek szintjére, a kórházak szintjére, mindig saját magára koncentrált, majd ki is fulladt. Innen kezdődött a feszültség a kórház és az államigazgatási úgymond reformok között.

A rendszer másik problémája - amihez még nagyon sokan ragaszkodnak, és ez a kórházközpontúság - a kórházi ágyszámfetisizmus, amivel küzdünk mind a napi napig. Aki itt kórházigazgató, illetve kórházi vezető volt, az pontosan tudja, hogy miről beszélek. Holott régen nem kórházi ágyszámokban kellene számolnunk az ellátás színvonalát, az ellátás mértékét, illetve módját.

A másik probléma pedig azok a sanda és folyamatosan visszatérő privatizációs szándékok voltak, amelyek végigkísérik az elmúlt 25 év egészségügyi politikáját. Említhetnénk nyugodtan a most kivételesen tőlem jobbra helyet foglaló, de egyébként baloldali pártot, az MSZP-t és ebben a kedves elkövetőtársukat, az SZDSZ-t, akik tető alá hozták a HospInvestet, akik széfeket adtak minden kórterembe, akik bevezették a vizitdíjat, és odatették az emberek nyakába ezeket az intézményeket.

De beszélhetnénk a Fideszről is, aki éppen az elmúlt időszakban szerette volna a hálapénzt legalizálni. De beszélhetnénk arról is, hogy fideszes gyakorlat lett az, hogy a kórházi és egyéb egészségügyi intézmények vezető pozíciójában - ki tudja, miért? - a saját párttársaikat látták a legmegbízhatóbb embernek. Szinte nem lehet szétnézni a megyékben úgy, hogy ne egy fideszes helyi képviselőt vagy egy megyei képviselőt látnánk valamelyik kórház vezető

pozíciójában, ami nem baj akkor, ha az övé a legjobb hozzáértés, de úgy tűnik, ezzel az elmúlt időszakban mégiscsak gondok akadtak.

Olyan emberek fémjelezték a magyar egészségügyet az elmúlt 25 évben - hogy csak néhány szóban említsem őket; azt hiszem, mindenkinek a szíve szorul össze, amikor meghallja -, mint Kökény Mihály, Horváth Ágnes, Székely Tamás, Csehák Judit (*Gógós Zoltán: Ezt mondja egy ügyvéd. Az orvosok mást mondanak!*), de mondhatnánk egyébként Szócska Miklóst vagy Mikola Istvánt is. Közös bennük, hogy szinte senkinek nem sikerült kitöltenie egy teljes ciklust, az egészségügyi politikai vezetés szinte kormányról kormányra folyamatosan megbukott, különösen az MSZP és az SZDSZ időszakában. Olyan terméket állítottak elő a XX. század pártjai, egy olyan egészségügyet hoztak létre, amely az emberekben negatív megítélésű, az abban dolgozóknak szenvedés, és menekülnek ebből a rendszerből. Ennek az eredménye lett egy rossz társadalmi megítélésű egészségügy, a munkaerőhiánnyal küzdő egészségügy, a pénzhiánnyal küzdő egészségügy, hogy egészségügyi nyelven fogalmazzunk: a krónikus állapotú, krónikus betegnek tetsző egészségügy. A XX. század pártjai voltak azok, akik a patológiás jegyeket tető alá hozták, és ők voltak azok, akik a hibáikról most nem is igazán akarnak beszélni. Hagyták például egyesek, hogy elragadják őket reformba álcázva a privatizációs törekvések, mások pedig hagyták, hogy a saját hatalmi mámoruk vigye el őket a komoly útról.

A Jobbik a XXI. század pártjaként azonban másképp áll ehhez. Beazonosítjuk azokat a hibákat, kimondjuk azokat a hibákat, amelyek a rendszerben vannak, elismerjük azt is, ha valaki jól tett, de könnyörtelenül felmérjük és megmondjuk, ha valaki hibázott. Az első lépés: azonosítani kell a problémákat. A probléma legelső szintje egy rendszerszintű probléma, amiről ma már többször is hallhattunk, és ez a finanszírozás problémája. A magyar egészségügynek talán az egyik legrosszabb mutatószáma az OECD által és az ő átlagához viszonyítottan is az a 8 százalékos ráfordítás, amit a magyar egészségügyre szánunk.

A vásárlóerő-paritás alapján egyébként még rosszabbul áll Magyarország. De örömmel veszem figyelembe azt is, a fideszes képviselők itt nem mulasztották el elmondani, hogy ők maguk is sajnálják ezt a helyzetet, tehát ők is érzik azt, hogy ezen mindenképpen javítani kell.

Szintén jó mutatószáma a rendszerszintű problémának az E-Alap bevétele, ami - nyugodtan elismerhetjük - a számarányában valóban növekedett, de a ráfordításokon mindez nem érződik. Úgy tűnik, hogy ami a százalékos elosztásban az E-Alap növekménye, az az egészségügyi szolgáltatásokban, az egészségügyi területen olyan kicsiben jelenik meg, hogy azzal tényleges, komoly előrelépést nem lehet elérni.

A másik ilyen fontos probléma, hogy mi lenne akkor - és már volt olyan ország, amelyik ezt megva-

lósította, és ennyiben függ a finanszírozás problémájától az egészségügy -, ha egy egészségügyi szakember lenne Magyarország miniszterelnöke. Járhatnánk-e úgy, mint például Törökország, ahol ebben az esetben rögtön megugrott a költség, és a vezető politikusok közül végre valaki komolyan vette, nem keverte össze a politikát és a szakmai, szakpolitika-csinálást, ha úgy tetszik a politikát a policyvel, tehát nem keverte össze ezt a két fogalmat, hanem elkezdett dolgozni azon, hogy szakmapolitika kerüljön az asztalra.

A második nagy probléma, ami viszont a finanszírozást nyomja az általános költségvetési hiány mellett, a hbc-s-pont forintértékének a változatlansága. Ez egyébként többször vissza fog térni, illetve vissza fog gyűrűzni akár az én beszédemben is. Azt látjuk, hogy ez 2008 óta változatlan; ez most 150 ezer forintos érték. Csak hogy az arányszámokat mondjam: 2008-ban jött Magyarországra és nyitotta meg magyarországi, magyar profilját a mindenki által kedvelt közösségi média, a Facebook. Mit fejlődött azóta például az információtechnológia? Vagy mit fejlődött például egy másik közösségi média, a 2008-ban alakult LinkedIn, ahol azok az orvosok vadásszák most már az álláslehetőségeket, akiket itt szeretnénk tartani? 2008 óta nem volt érdemi előrelépés ezen a téren, pedig a világ kereke óriásit változott, óriásit fordult.

Persze amikor arról beszélünk, hogy munkaerőhiány van - hiszen ez is nagy probléma, és ez a másik olyan terület, ahol be kell azonosítani, hogy komoly probléma van -, nem szabad a szőnyeg alá söpörni, hogy Magyarország nincs egyedüli helyzetben. Már nemcsak a kelet-közép-európai országok, hanem a nyugat-európai országok is szakemberhiánnyal küzdenek, az elvándorlás ott is megkezdődött. És ez nemcsak azért van, mert rosszak a bérek, hanem mert kedvezőtlen a pályakép. Magyar felmérések szerint az elvándorló orvosokat már nem is elsődlegesen a bérek, hanem a magyar egészségügyben uralkodó feudális viszonyok űzik el vagy nem hívják haza Magyarországra. Tehát ha azt mondjuk, hogy bérrendezésre van szükség, akkor nyugodtan hozzátehetjük, hogy olyan életpályamodellre van szükség, amelyben a bérek mellett benne van, hogy felszámoljuk Magyarországon az egészségügyben a munkavállalás területén uralkodó feudális viszonyokat is.

De beazonosítható egy másik probléma is - ez egy morális probléma -, ami együtt jár valamifajta lepukkantsággal. Bocsánat, hogy ezt a pongyola szót használom, de mindjárt ennek is értelme lesz. A morális válság nem más, mint a szakmai megbecsülés hiánya, és az a társadalmi negatív megítélés, ami manapság már az orvosok, az ápolók, de az összes egészségügyi szakdolgozó irányában van, pontosan azért, mert a rendszer hiányosságait tapasztalják a betegek.

De elmondható, hogy a hálapénz is pontosan ezt ássa alá, tehát morális problémákat vet fel. Egy olyan belső feszültség látszik mindezek mellett kialakulni,

amely - a feudális viszonyra visszautalva - szintén ebből gyökerezik, azokból a kompetenciasúrlódásokból, ami az egészségügyi szakdolgozók, például az ápolók, a szakorvosok és az orvosok között van. Ez összességében mind egy hatalmas morális problémaként nehezedik rá az egészségügyi rendszerre.

A lepukkantsággal pedig arra kívántam utalni, hogy bár Magyarországra érkezett 500 milliárd forintnyi befektetés, illetve beruházás, de ezek nagy része betonba ment. Ezek mind olyanok, mint a választókerületemben, a szülővárosomban, Karcagon van: egy gyönyörű szép épület, egy nagyon szépen felújított kórház, amelyben nincs kellő eszköz, nincs benne kellő orvos, nincs benne megfelelő étkeztetés, és még sorolhatnám. És ez nem azért van, mert nem tesznek meg mindent az ott dolgozók, hogy rendben legyen, és felérjenek ahhoz a szinthez, amilyennek kívülről látszik a kórház, hanem azért van, mert sokszor az uniós források is olyasmikre mentek el, amik nem direktben az egészségügyet segítették, hanem inkább építési beruházásokba és építési vállalkozókhoz mentek a pénzek.

A másik probléma mindezeknek a fenntarthatósága. Ha nincs eszköz, nincs orvos, akkor mivel fogják ellátni az ott lévő betegeket? Államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, a tavasz folyamán többször elmondtuk azt a lassan már szállóigét, hogy ott tart a magyar egészségügy, hogy nem a gombhoz varrják a kabátot, hanem a beteg hasához varrják a gombokat. De azt is mindenki láthatta, és óriási botrány lett belőle, hogy a gyermekklinikán bevásárlókocsival tolják a gyermekeket az egyik helyiségből a másikba.

(17.30)

De szintén nemrég volt botrány abból is, azt is a Jobbik hozta a Ház falai közé, ami az egészségügyi étkeztetésben van. Hát arcpirító adagokat, arcpirító ételeket adnak, és emellett egy technokrata szöveget mond a kormány, és mindenki azt várja el, hogy egy rendeletnek megfelelően 550 forintból feleljenek meg annak az étkeztetésnek, amire az embereknek a gyógyulásukhoz lenne szükség! Az a nagy problémája ennek, hogy amit ide betettünk európai uniós forrásokat, nem a megfelelő helyre mentek el. És hogy fenntartható legyen a rendszer, innen veszik el a kórházi dolgozók, vezetők a pénzeket: eszközből, az emberállományból, illetve azokról az apró helyekről, ahonnan még éppen le lehet faragni. Innen jönnek a várólisták, emiatt is tudnak felhalmozódni. Sőt, ne aggódjanak, új trend született a közösségi médiákban, most már az épületek állagát fotózzatják egyes helyeken és teszik közzé, hogy milyen állapotban van az egészségügy.

De beszéljünk egyes területek problémájáról is, ugyanis nemcsak az egész egy nagy probléma, hanem például az egészségügyi szakdolgozók, ápolók ügye is megérett arra, hogy beszéljünk és már beszéljünk róla. Itt is határozott lépésekre van szükség a kormánytól. Nagyon sajnáltam Zombor Gábor ál-

lamtitkár urat, amikor ki kellett állni, és azt mondani, hogy önöknek mindenben igazuk van, de lehet, hogy amikor vissza kellett mennie a dolgozószobájába, és rá kellett nézni azokra a papírokra, amiket elébe tettek béremelés vagy például az egészségügyi szakdolgozók helyzetének rendezése ügyében, azok nem tükrözték azt, amit ő ott elmondott.

De ugyanilyen probléma, hogy a civil szervezeteket sem vagyunk hajlandóak támogatni. Magyarországon több tucat olyan szervezet van, amely az állami egészségügyi szolgáltatást nem lerontja, hanem kiegészíti, sőt feljavítja. Sorolhatnám: Magyar Rákellenes Liga, Mályvavirág Alapítvány. Folyamatosan lehet mondani azokat az egyébként preventív vagy rehabilitációs tevékenységeket végző civil szervezeteket, amelyek évről évre ugyanazt a költségvetési támogatást kapják, és sokkal több munkát várunk el tőlük. De beszélhetünk például a mentésről, hiszen a mentés eszközparkja is kihívásokkal küszködik. Most összességében jutott annyi, hogy valamennyi mentőautót pótolhassunk a rendszerben, de az közel sem fogja megközelíteni azt a számot, ami előregedett, a futásteljesítménye pedig már túl van azon a határon, amíg még használható lenne.

Azt is látni fogjuk, hogy helyileg mások és mások a problémák. Ezért vannak itt jobbikos képviselőtársaim, hogy elmondják, az ő választókerületükben, az ő lakóhelyükön milyen problémák vannak, mivel küzd az egészségügy. Mert ez is hozzátartozik a teljes képhez, ez is hozzátartozik ahhoz, hogy min kell javítani. Mert helyileg más-más problémák vannak. De beszélhetnénk a patikai ügyelet kérdéséről, hogy ne a szőnyeg alá söpörjük, és ne mindig csak az orvosokkal vagy az ápolókkal foglalkozzunk. Ott is óriási elvárások vannak a kormánnyal szemben, mert a patikai ügyelet hiányosságait az emberek a saját bőrükön érzik. Tele vagyunk olyan nagyvárosokkal, ahol vagy több ügyel, vagy egy sem ügyel. Hová menjenek az emberek? Ezekre is választ kell adni. Szerintem a mai vitában erre is választ fogunk tudni adni.

Összességében tehát akkor járunk el helyesen, és akkor vagyunk fairek a mai vitanaphoz, tisztelt képviselőtársaim, ha beazonosítjuk a problémákat. Az általam említett problémákat a Jobbik a maga részéről beazonosította, erre a megoldási javaslatokat részben képviselőtársaim, részben én elmondom, sőt az év minden egyes napján, amikor felszólalásaimra készülök, illetve önöknek prezentálom, mindig meg is adjuk azokat a megoldási javaslatokat, hogy mivel lehetne végre visszarángatni a szakadék széléről a magyar egészségügyet. Hogy az utolsó pillanatban, ahogy a múltkor is fogalmaztam, elkapjuk a grabancát, és mielőtt letántorog abba a bizonyos szakadékba, az előtt visszarángatjuk, mert úgy tűnik, hogy most már nemcsak az egészségügyi szakdolgozók, de lassan már az egész rendszer a 24. óra után jár. Így azonnali lépésekre van szükség. Ezért mindenképpen konstruktivitást kell elvárni a baloldali képviselőktől és a kormány részéről is, és végre

egy olyan vitanapon megvitatni a szükséges lépéseket, ahol őszintén lehet beszélni a hibákról és az előrelépési lehetőségekről is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Mindannyian tudjuk, hogy a magyar egészségügynek, a gyógyításra váró embereknek nem vitanapokra van szükségük. Mégis támogatottuk a mai parlamenti eszmecsere, ennek egyetlen oka van. Abban bízunk, hogy legalább a problémák azonosításában egyetértésre jutunk, és talán ma egy kis lépéssel közelebb szorítjuk az Orbán-kormányt annak be-, el- és felismeréséhez, hogy nem teketóriázhat tovább. Ahhoz a felismeréshez, hogy már az azonnali cselekvés is megkésett.

Az, hogy az egészségvédelem és a gyógyítás rendszere Magyarországon problémákkal küzd, természetesen nem új keletű jelenség. De a Lehet Más a Politika úgy látja, hogy mára fordulóponthoz ért ez a szomorú történet. 25 év mulasztásai és mellényúlásai nyomán ma fel kell tennünk a kérdést, elismerjük-e, hogy Magyarországon nincs ingyenes, mindenki számára hozzáférhető egészségügy. Elismerjük-e, hogy a szektor kettévált, a jómódúak számára is költséges, a szegényebbek számára pedig elérhetetlen magánintézményekre és a feladatokra sokszor alkalmatlan, lepusztult állami szektorra? Elismerjük-e, hogy a gyógyulás esélyét alapvetően befolyásolja Magyarországon a pénztárca vastagsága? Kimondjuk-e, hogy az egészséghez fűződő alkotmányos alapjogok semmit sem érnek 2015-ben Magyarországon?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha őszintén nézzük a dolgokat, akkor a fenti kérdésekre csak a szomorú beismerés lehet a válasz. De az LMP álláspontja, hogy ebbe sem nyugodhatunk bele. Az első és legfontosabb, amit Magyarország mindenkori kormányától elvárhatunk, hogy őszintén nézzen szembe a kérdéssel, mondja meg, hogy a fizetős, csak a jómódúak számára elérhető egészségügyben hisznek-e. A kormánypárt tettei és halogatása arra utalnak, hogy éppen ez a kormányzati szándék. Akkor is, ha közben mást mondanak. Ha ugyanis egy kormányzati politikus, állami vezető komolyan kijelenti, hogy a mindenki számára rendelkezésre álló ingyenes és igazságos egészségügyi rendszerben hisz, akkor azonnal százmilliárd forintokkal kellene ezt alátámasztania. Csak, hogy minimálisan hihető legyen, amit mond.

Márpedig a 2016-os költségvetésben az előrelépéshez szükséges forrásoknak a töredékét látjuk, tisztelt képviselőtársaim. Bizony, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, nehéz már az önök szavait komolyan venni. Az elmúlt öt évben az egészségügyet ugyanúgy sokadrangú kérdésként kezelték, mint az

összes többi kormány. Nagy ígéreteket hallhattunk, főleg még az ellenzéki Fidesztől, de a tényleges megoldás irányába egyszer sem indultak el. Átszervezésekre és központosítási kísérletre futotta az önök erejéből. Ez semmiben sem volt más, mint amit az elődeik tettek. Ezek gyakran több problémát okoztak, mint amennyit megoldottak. De a futballstadionok láthatóan fontosabbak voltak a Fidesznek a kórházaknál.

Mennyire vehetjük komolyan a kormányzati szándékokat, ha még az önálló egészségügyi minisztériumot sem tartják fontosnak? Mennyire vehető komolyan az az egészségpolitika, amely államtitkáranak nem adják meg a megfelelő súlyt az ígéreteit teljesíteni?

Senki sem állítja, hogy az egészségügy tönkretétele kizárólag a Fidesz hibája. Az viszont ténykérdés, hogy a rendszer lezüllesztése 2010 után is valódi kormányzati felelősségvállalás nélkül folytatódott. A kormányzati propaganda épp azt mutatja, hogy nem vállalják a felelősséget, menekülnek a tények elől. Aki nem volt beteg az elmúlt években, akár azt is gondolhatná az önök szavaiból, hogy minden a legnagyobb rendben van. De a propaganda még senkit sem gyógyított meg.

A bajok ma már letagadhatatlanok. Akinek hónapokat kell várnia egy vizsgálatra vagy éveket egy műtétre, azt a világ összes Finkelsteinje és Habony Árpádja sem fogja meggyőzni az önök véleményéről. Azoknak nem jelent vigaszt a mellébeszélés, akik háziorvosi ellátás nélkül maradtak. Pedig önök is tudják, hogy mire lenne szükség. Pénzre. Sokkal több pénzre, mégpedig azonnal. Pont ez az, amit Varga Mihály miniszter úr kerek perccel megtagadott a közelmúltban egy tévéinterjúban. Maradt tehát az igazságtalan hibrid rendszerünk, az, ahol aki csak teheti, fizetős magánintézményeket keres. Aki pedig alig jön ki a fizetéséből, rá van utalva a szétesés határán egyensúlyozó állami egészségügyre. A hálapénz miatt ez sem teljesen ingyenes, de cserébe XIX. századi hadikórházak élményét nyújtja a betegeknek.

Orvos, ápoló, gyógyszer, technika - ezek közül legalább egy többnyire hiányzik manapság. Az olyan apróságokról nem is beszélve, mint az emberi fogyasztásra alig alkalmas kórházi koszt. Vagy az olyan kórtermek és mosdók, ahol nem leszünk rosszul még a látványtól is. Szeretném emlékeztetni önöket, hogyan reagáltak, amikor kiderült, mennyire tragikus a kórházi higiénia, a kórházi fertőzések statisztikája.

(17.40)

Talán megoldották? Ugyan dehogy! Inkább titkosították ezeket a statisztikákat, illetve nagyon alaposan elrejtették egy oldalon, ami aztán később előbukkant, de mint kiderült, nem egészen pontosak, hiányosak voltak a feltöltések.

Tudom, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, mindez önöknek egy távoli és megfoghatatlan probléma. Jól tudjuk, hogy egy családi összefogással szín-

te bármennyi pénzt képesek előteremteni. Önöket tárt karokkal várják az elit intézmények és a magánrendelések. Centralizáció ide, átszervezések oda, a kórházak alulfinanszírozottsága változatlan maradt. A kormány hártja a felelősséget, amikor számon kéri rajtuk az adósságállományt. De jól látszik, hogy a rendelkezésre álló pénzből nem lehet teljesíteni a minőségi sztenderdeket, és közben még nullszaldósan gazdálkodni is.

2014 októberében a kormány beígérte az adósságok rendezését. Aztán kiderült, hogy erre a célra lényegesen kevesebb pénzt szánnak, mint amennyire szükség lenne. Hónapokon keresztül húzták a kifizetéseket. Amikor állami intézmények ilyen hosszú ideig tartoznak beszállítóknak, rendkívül rossz példát mutatnak; nem csoda, hogy ezt már az Állami Számvevőszék elnöke is szóvá tette. Nem is beszélve arról, hogy számtalan alkalommal lehet megtapasztalni azt, hogy ez a fajta egészségügy, amely ilyen módon akar spórolni, kifejezetten drága, hiszen a beszállítók már nem hajlandók ezeket a termékeket beszállítani olcsó áron.

De a történet még mindig nem ért véget. Több mint féléves időhúzással rengeteg magyar vállalkozást hoztak nehéz helyzetbe. Ezek pedig itthon teremtenek munkát, itthon adóznak. Amikor pedig a beszállítókkal tárgyaltak, a tárgyalásokból kihagyták az érintett magyar kkv-kat, akiknek lényegesen nagyobb terhet jelent a késedelmes fizetés, mint esetleg tőkeerős külföldi vagy multinacionális cégeknek.

A magyar egészségügy annyi sebből vérzik, hogy nehéz pontosan megjelölni, hol is kezdjük a tűzoltást, a struktúra megerősítését. A Lehet Más a Politika úgy látja, hogy a humán fronton a legnagyobb a baj, itt kell kezdeni a beavatkozást. Az egészségügy legnagyobb baja ugyanaz, mint Magyarorszáé: a dolgozói szegénység, sokszor a megélhetésre is kevés, versenyképtelen fizetések, s minden, ami ennek következménye. Az orvosok és ápolók kivándorlása, a szakemberhiány egy sor területen, és az itt maradók rettenetes túlterhelése.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Önök szerint rendben van, hogy sok ápoló nettó fizetése százezer forint alatt van? Hogy egy orvos átlagosan bruttó 222 ezer forintot kap? Hogy a technikai dolgozók, a mentőtisztek, a betegszállítók bruttó 130 ezer forint körüli pénzből nyomorognak? Hogy harcolni kell a kötelezően előírt túlórák kifizetéséért? A dolgozói szegénység az a jelenség, amikor valaki hiába dolgozza végig a napokat, heteket tisztességgel, a hó végén nem vagy csak alig tud kijönni a pénzből. Ennél jobban semmi sem rombolja a munka becsületét, és mégis az adófizetők közel fele ebben a helyzetben van.

Mint a fenti számok mutatják, az egészségügyben dolgozókat érinti legsúlyosabban ez a jelenség. Miközben ők azok, akik a magyar emberek életéért, egészségéért, munkaképességéért felelnek. Ez teljesen elfogadhatatlan. Az is egészen döbbenetes, hogy az egészségügyben dolgozók azok, akiket leginkább

sújtanak egészségügyi problémák, hiszen olyan túlterhelés mellett végzik a munkájukat. Az egészségügyi szakemberek a mieinknél jobban kormányzott országokban is keresettek, és ott meg is fizetik őket.

Bár Orbán Viktor tavaly márciusban azzal büszkélkedett, hogy megállították az orvosok elvándorlását, a tények mást mutatnak. 2014-ben ugyanúgy közel ezer orvos jelentette be külföldi munkavállalását, mint egy évvel korábban. Ha nem történik semmi, borítékolható, hogy idén sem lassul az ütem. Láthatóan nem működik a fiatal orvosok itt tartására kitalált rezidensi ösztöndíj sem, hiszen tavaly közel 500-an már inkább külföldön vállaltak munkát. Nézzünk szembe a valósággal! 203 háziiorvosi praxis tartósan, tehát évek óta betöltetlen. A Magyar Orvosok Szövetségének elnöke elmondása szerint minden egyes nap három orvos és két ápoló hagyja el Magyarországot. Kétharmaduk nem is tervezi a visszatérést.

A nyugati országok eddig a Fülöp-szigetektől, Sierra Leonéból és hasonló országokból pótolták a szakemberhiányukat. Újabban Magyarország is stabil utánpótlása lett az angol, német, svéd egészségügynek. Mindez növeli a maradó dolgozók terheit, és a várólisták hosszát, tehát közvetlenül rontja a betegek gyógyulási esélyeit. Ellenzékben a Fidesz ennél kevesebért is hatalmas patáliát csapott.

Miközben nincs elég szakember a nyugdíjba vonulók helyére, az idegenellenes plakátkampánnyal a kormány még azokat a bevándorolt orvosokat is távozásra nógatja, akik átmenetileg enyhítik a hiányt. Ennyit a propaganda és a valóság összevetéséről. Nézzük, mi olvasható ki a kormány terveiből, mit mutat a 2016-os költségvetés!

Az LMP hónapok óta a dolgozói szegénység felszámolását várja a kormánytól. Átfogó programunk a költségvetésen belüli átrendezéssel, tehát egy forint hitel felvétele nélkül érezhető előrelépést hozna. Számtalanszor elmondtuk, bemutattuk, kiszámoltuk: igazságosabb adórendszerrel, alacsonyabb járulékokkal havonta 21 ezer forinttal több maradna a minimálbért keresők zsebében. Az átlagbér nettója pedig 38 ezer forinttal növekedne. A kormány azonban hallani sem akart minderről, inkább a fekete és szürke pénzek tisztára mosását tették könnyebbé.

Ezenfelül javasoltuk az egészségügyi dolgozók alaphérének radikális emelését is, 100 milliárd forint átcsoportosításával. Igen, erre is képes lenne a magyar gazdaság és a magyar állam, ha az akarat megvolna rá. Ez 50-70 ezer forintos nettó bérnövekedést hozott volna minden egészségügyi dolgozónak. Ahogy a felszólalásom elején mondtam, aki hisz abban, hogy a gyógyulás nem lehet a gazdagok és a kiváltságosok privilégiuma, az a szükséges pénz is tege le az asztalra. Mi ezt tettük, de a kormány minden javaslatunkat félresöpörte. Csak magyarázkodásra, mások hibáztatására futja a tehetségükből? Vagy kimondatlanul, de szándékosan a kétszintű egészségügyet készítik elő? Erre választ kell adniuk a magyar embereknek. Egyféleképpen lehet hosszú távon spórolni a kiadásokon, a megelőzéssel. Az

egészségvédelem és a szűrővizsgálatok erősítésével néhány év alatt százmilliárdos megtakarítást lehetne elérni. Kár, hogy a kormány sajnálja a pénzt erre.

Az iskolák sokaságában hiányzik a mindennapos testnevelés feltétele. Megbukott a kormány drogpolitikája. Ha jól értjük, kétségbeesetten igyekeznek változtatni az irányon. A szűrővizsgálatokra ösztönzés, a rákdiagnosztika felgyorsítása terén vannak pozitív szándékok, de erősen kétséges, hogy az intézményi háttér képes a jelenlegi feltételek között megfelelni ezeknek a törekvéseknek. És akkor nem is beszéltünk azokról a problémákról, amit a környezetszennyezés jelent, akár csak egy mondat erejéig az Illatos utat említve Budapesten.

Tisztelt Országgyűlés! Számtalan dolgról lehetne és kell még beszélni. A lepusztított mentőszolgálat, az új szuperkórház körüli fideszes cicaharc, a kórházak amortizációja, a gyógyszerhiány igazából mind-mind megérne önálló vitanapot. Biztosak lehetnek benne, hogy a következő hónapok során ezeket is napirenden fogjuk tartani. De ha azt nézzük, mi a legfontosabb teendő, akkor szerintünk a fizetések megemelésével, az elvándorlás és a szakemberhiány megfékezésével, a túlterheltség csökkentésével kell kezdeni.

Felszólalásomat azzal szeretném zárni, amivel kezdtem. Mára Magyarországon kettévált az egészségügy. Van egy modern és drága magánszektor az azoknak, akik elő tudják teremteni a pénzt a gyógyulásra, és van az állami szektor, amit már a benne dolgozók emberfeletti teljesítménye is alig-alig tart működésben. Aki nem tudja megfizetni a magánegészségügyet, az jóval kisebb eséllyel gyógyul fel, marad életben. A kormány pedig, amelyik ezt tétlenül nézi, az cinikus, gonosz és nem méltó az ország vezetésére. Köszönöm a szót. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel az elsőként felszólalásra jelentkezett Varju László, független képviselő nem tartózkodik a teremben, így most az írásban előre bejelentett képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat.

Megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elég sok politikai programbeszédet hallottunk, én szeretném, ha egy kicsit a tárgyilagosabb irányba tudnánk elmenni.

(17.50)

Engedtessek meg, hogy jómagam az egészségügyi vitanap alkalmából az egészségügyi ellátásnak egy kiragadott szeletéről, a klinikákról ejtsek pár szót, elsősorban azért, mert jómagam olyan városból jöttem, ahol a klinikák egyébként nagyon fontos

szerepet töltenek be. A klinikák jelentik - és jelentettek korábban is - az egészségügyi ellátás csúcát mind humán erőforrásban, infrastruktúrában, műszerezettség szempontjából egyaránt. Nyugodtan azt mondhatjuk, hogy a klinikák ebből a szempontból az előforduló legkomplikáltabb, legsúlyosabb esetek szempontjából is azok a helyek, ahonnan már nincs hová tovább küldeni a beteget, tehát végső soron minden komplikált ügy itt csapódik le. Ezenkívül a klinikáknak egyéb feladataik is vannak, tehát a betegellátás mellett komoly szerepet játszanak az orvosképzésben, a tudományos kutatásban, sőt a szakorvosok továbbképzésében is. Tehát összetettebb, többértébb az a feladat a klinikáknál, ami jelentkezik, mint a kórházaknál.

Ugyanakkor azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy a betegellátáshoz kapcsolódó egészségügyi finanszírozási elszámolási egység, az úgynevezett hbcs-pontok a klinikákra nézve is ugyanazok, mint a kórházaknál. Ez most 153 ezer forint. Tegyük hozzá, hogy ez az összeg egyébként 12 éve változatlan, tehát ebből a szempontból nagyon komoly lemaradás van. Azt is tegyük hozzá, hogy alapvetően ennek az összegnek a nagyságrendje szoros összefüggést mutat azzal, hogy milyen a járulékok mértéke. A járulékok mértéke pedig szoros összefüggést mutat azzal, hogy milyen a foglalkoztatás. Éppen ezért akkor, amikor a foglalkoztatás fontosságáról beszélünk, jó, ha ezeket át tudjuk képezni az egészségügy területére is, mert korántsem mellékes, hogy milyen nagyságrendű egészségkasszával lehet gazdálkodni.

Azokat a betegségtípusokat, amelyeket finanszírozni kell, különböző szakbizottságok szokták besorolni, hogy ezek hány hbcs-pontot érjenek. Hogy ezek jól vagy rosszul vannak összerakva, nekem nem tisztem ezt kitalálni. Egy dolog azonban tény, hogy a fekvőbeteg-ellátás, ami mind a kórházaknál, mind a klinikáknál jelentkezik, alapvetően drága, költséges ellátás, és tény és való, hogy a legtöbb esetben a hiány itt jelentkezik. Egyes számítások szerint, hogy ez is helytálló vagy sem, nem tudom megítélni, egyes számítások szerint körülbelül 180 ezer forintra kellene emelni a hbcs-t ahhoz, hogy a rendszerből ki lehessen vezetni a hiányt, mert most ez elvileg újratermelődik, sőt a gyakorlatban is. Éppen ezért a foglalkoztatás aránya kifejezetten fontos. A klinikák esetében - mint említettem - a betegellátás többnyire, sőt az esetek túlnyomó többségében a legköltségesebb beavatkozásokat jelenti, deficit ebből következően itt kifejezetten a betegellátásból képződik, és nem az orvosképzésnél jelentkezik a hiány. Korábban, amíg nem volt világosan elkülönítve az OEP-finanszírozás, valamint az oktatási, orvosképzési finanszírozás, így gyakorlatilag a keretfinanszírozások mentek oda vissza, és nem egy esetben kialakult az a téves elképzelés, hogy az orvos-, a betegellátási kasszából finanszírozzák az oktatásügyet, amióta viszont külön kellett választani, nagyon világosan látszik a klinikák esetében is, hogy a hiány a betegellátásnál keletkezik és nem az oktatási területen.

Súlyosbítja a helyzetet, hogy körülbelül másfél évtizeddel korábban, alapvetően még az önálló orvosi egyetemek idején számos tevékenységet kiszerveztek magáncégekbe, nagy értékű műszereket magántőkével szereztek be. Ez leggyakrabban a képalkotó diagnosztika területén jelentkezett. Képalkotó diagnosztika terén gyakorlatilag nem kell ágyakat finanszírozni, ápolókat, viszont komoly bevételre lehet szert tenni. Az így kiszervezett tevékenységek révén ezek a magáncégek a műszerek árának nemegyszer 10-12-szeresét is beszedik az OEP-finanszírozás révén, és bizonyos vizsgálatokat többször is elvégeznek. Ez az anyagi érdek. A betegeket a sokszor drága finanszírozású vizsgálatok felé terelik, merthogy profitérdek mozgatja, és kevésbé a problémamegoldásra koncentrálnak.

Csak adalékként említem, hogy az ultrahangos vizsgálat pár ezer forintból megvan, a CT már 30 ezer, az MRI viszont 150 ezer forint. Tehát látható, hogy milyen exponenciális aránykülönbségek vannak itt. Sok esetben egyébként ezek is eredményezik a hosszú várólistákat. Állami eszközparkkal állami intézményekben jelentősen csökkenthetők lennének ezek a várólisták, ugyanakkor viszont ezek a kiszervezések jogilag oly mértékben körül vannak bástyázva, hogy ma gyakorlatilag szinte lehetetlen hozzányúlni. Ugyancsak az önálló orvosegyetemek idén szerveztek ki olyan tevékenységeket is, amelyek a működtetés költségeit növelik jelentősen. Az energiaellátást nem egy intézménynél 25 évre szóló szerződésekkel adták magánkézbe, a betegétkeztetést hasonlóképpen 25 évre. Tehát ezek 15, 16, 18 évvel ezelőtti döntések, és mind a mai napig ennek a levét isszák az intézmények. A mosatástól, a fertőtlenítőszeres beszállításától kezdve nagyon sok minden idetartozik.

Éppen ezért számomra megdöbbentő és felháborító is az, hogy az Egészségügyi Tudományos Tanács éppen a napokban közzétett egy körülbelül 70 oldalas olyan jelentést, amely az egykori önálló és hihetetlenül pazarló orvosi egyetem visszaállítását szorgalmazza. Zárójelben megjegyzem, persze olyan nagyon nem is meglepő, hiszen az ETT, tehát az Egészségügyi Tudományos Tanács tagjai mind a mai napig olyan emberek, akik az egykori szocialista rendszer oszlopos szereplői voltak. Tegyük hozzá, hogy magát ezt a testületet egyébként még Csehák Judit hozta létre, és azóta egyébként ennek a tagsága változatlan. A klinikák finanszírozása szempontjából a legrosszabb verzió éppen ez a forgatókönyv lenne, az a forgatókönyv lenne, amit az Egészségügyi Tudományos Tanács szorgalmaz. Ráadásul az állításainak az igazságtartalma is komolyan megkérdőjelezhető.

A betegellátás szempontjából olyan ellátási rendszerre lenne szükség, amelyben a megyei kórházak szorosan kötődnek a klinikákhoz, hogy ne legyenek párhuzamosságok. Úgynevezett egyablakos betegirányítási útra lenne szükség, amelyben a kórházakat is össze kellene kapcsolni, ne kelljen újabb röntgenképet készíteni, egy infarktussal azonnal oda

vigyék a beteget, ahol valóban a legjobban ellátják. Ez nyilvánvalóan komoly koordinációs tevékenység, nem is feltétlenül csak és kizárólag pénzügyi kérdés, hozzáállás és koordinációs készség.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik fontos feladat a klinikáknak az orvosképzés. Ennek során elengedhetetlen a gyakorlati képességek elsajátítása, következésképpen elmondhatjuk, hogy a duális képzés az egészségügyben, az orvosképzésben nagyon régóta bevett gyakorlat. Ma a klinikák a betegellátás mellett az orvosképzés színterei. Az itteni tevékenység ebből következően költségesebb, mint a kórházakban. Elképzelhető, hogy érdemes lenne megfontolni azt, hogy ilyen szempontból talán érdemes lenne különbséget tenni bizonyos finanszírozási szorzók alapján.

Az egészségügyi ellátórendszer szempontjai és az orvosképzés szempontjai azonban nem mindig esnek egybe. Azt gondolom, hogy ezek nem kerülhetnek egymással szembe, mert akkor baj van, ugyanis az orvostanhallgatóknak éppen a gyakorlati képességek elsajátítása miatt mindenféle betegséggel találkozniuk kell, lehetőleg nagy számban kell találkozni. Azaz elengedhetetlen, hogy a klinikákra olcsóbb, ha úgy tetszik, hétköznapi betegségekkel is jöhessenek betegek, ne csak a komplikált esetekben, ami a progresszív betegellátási logikából következik, mert egy orvostanhallgatónak egy vakbélműtéttel éppúgy meg kell tudni ismerkednie, mint mondjuk, a szívűtéttel, csak hogy nagyon súlyos különbségeket tegyünk.

A már említett kiszervezett tevékenységek sok esetben oktatási problémákat is okoznak. Van, ahol külön fizetni kell ezen kiszervezett tevékenységeknél a műszerek használatáért vagy a gyakorlati képzésért, de arra is van példa, hogy bizonyos képzések egyszerűen nincsenek. Például a radiológusképzés bizony elég gyenge lábakon áll, valljuk be őszintén. Ha makroszinten már el is különülnek egymástól az oktatási és az egészségügyi betegellátási finanszírozások, a klinikákon dolgozó betegellátó és egyben oktató orvosok esetében ez nincs így. Tehát nincs világosan szabályozva, hogy a munkaidő hány százalékában gyógyít vagy éppen oktat, ezek hogy és mint jönnek össze. Érdemes lenne megfontolni azt, hogy ez korábban még Klinghammer államtitkár úr idején merült fel, hogy két jogcímen megállapítani esetleg a klinikai orvosok fizetését, merthogy van egy oktató és van egy betegellátó tevékenységük is. Ezzel egyébként a legelittebb helyekre történő, magasán képzett szakorvosok esetleges mobilizációját is lehetne mérésélni. Hogy meg lehet-e állítani, ezt nem tudom, bevallom őszintén. Ez ma Magyarországon körülbelül 1500 fő.

Az orvosképzésről még egy nagyon rövid megjegyzés, ha szabad: ha ma Magyarországon a felsőoktatási intézmények portfólióját megnézzük, az orvos-

képzés az, ami leginkább nemzetközi mértékkel és mércével mérten is piacképes.

(18.00)

Tehát idejönnek tanulni sokan, és ezért hajlandók sokat is fizetni. Persze, tegyük hozzá, még messze olcsóbb a magyar orvosképzés, mint teszem azt, az amerikai, nem véletlen, hogy az Egyesült Államokból, Kanadából is jönnek ide, de ugyanakkor mutatja, hogy magas színvonalú.

Az elmúlt másfél évtizedben országosan is jelentősen megnőtt a fizetőképes és fizetős képzésben részt vevők aránya, ezek angol nyelvű képzések döntően, és ez a növekedés különösen nagy arányú volt a vidéki nagy integrált egyetemeken, ahol éppen az egyetemi integrációval jöttek létre olyan értelmezhető volumenű, nagyságrendű egyetemek, amelyek képesek voltak rákerülni a világ térképére. Szegeden a négyszeresére, a Debreceni Egyetemen ötszörösére növekedett a külföldi fizetős hallgatók aránya, ehhez képest a SOTE-n a kétszeresére, ami megmaradt önálló szakegyetemnek. Tehát érdemes azért ezen is elgondolkodni, hogy vajon az egyetemi struktúrák szerkezete mit mire ösztönöz, vagy éppen mire kevésbé ösztönöz.

Éppen ezért azt gondolom, hogy ha csak ezeket a számokat nézzük, megint csak indokolt elgondolkodni azon, hogy az Egészségügyi Tudományos Tanácsnak az önálló orvosi egyetemek visszaállítására vonatkozó felvetése mennyire korszerűtlen és idejétmúlt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat, folytatjuk az írásban előre bejelentett felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Korózs Lajos következik. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Stadionban még nem gyógyult meg senki. Nekem volt lehetőségem államtitkár urat többször bizottság előtt hallgatni az elképzeléseiről, a gondolatiról értekezni, és magamnak itt csak három szót írtam fel hozzá, hogy a cél rendszerben, a törekvés az okés, az eredmények eddig nem látszanak.

Az eredmények nem látszanak, annál is inkább, mert a következőt olvastam néhány nappal vagy közel egy héttel ezelőtt egy ilyen orvosi folyóiratban: „Hétfőtől két héten belül el kell végezni a CT- vagy MR-vizsgálatot. Zombor Gábor államtitkár most azt ígéri, hogy a rákgyanú esetén elsőbbséget kap a páciens, és a pénzhány sem lehet akadálya a gyors vizsgálatnak. Tervei szerint így két héten belül diagnózishoz juthat a betegség fenyegetésében bárki. Ez egyszerű, logikus és fontos lépésnek tűnik, csak hogy olyan rettenetesek a feszültségek, annyira hiányzik a pénz, hogy a várhatóan megnyíló részbe, aki él és mozog, megpróbálja majd betenni a lábát. Az állam-

titkárság ezért azt tervezi, hogy csak azoknak a vizsgálatoknak - CT és MR - az árát fizetik ki, amelyek igazolták a gyanút: rosszindulatú daganatot mutatnak ki. Így bár a vizsgálatot végzők viselik majd az anyagi kockázatot, a folyamatra semmilyen hatásuk nem lesz. A beutalásról egy jó vagy rossz diagnosztikai szimattal megáldott szakorvos dönt. Még az is lehet, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztár fogja egy adott szolgáltatóhoz vezényelni a páciens, ahol elvégzik a munkát, majd a lelet alapján máshol tovább kezelik a beteget. A későbbiekben egy szövetségi vizsgálat megerősítheti, hogy ténylegesen rosszindulatú-e a daganat, és ott dől el, hogy a képpalkotó diagnosztikának jár vagy nem jár a munkadíja. Ám ezekről a hetek múlva már kórházban, klinikán keletkezett eredményekről nem értesül a szolgáltató, amely a felelősséget viseli. Ezt az abszurd rendszert az hívja életre, hogy nincs a magyar egészségügyben olyan szereplő, aki végigkísérné a beteget, aki képes lenne ellenőrizni, hogy szakmailag, gazdaságilag is korrekt ellátást kapott-e. Az ezzel próbálkozó irányított betegellátási modellkísérletet beszántották.” Ezt írja egy szaklap.

Mindenki tudja, aki egy kicsit is foglalkozott ezzel a szakmai területtel, hogy ahány beteg, annyi betegút. Azt is tudjuk pontosan, hogy hetekbe telik még az is, hogy az ember beutalót szerezzen magának, van, amikor hónapokba telik, és ez nincs rendjén.

Nincs rendjén, hogy járó betegként a laborvizsgálatokra heteket, hónapokat kell várni. De továbbmegyek: egy egyszerű vérvételre is két-három-négy hetet kell várni, és utána jön még az ultrahang, utána jön még a röntgen, aztán majd utána jön a szakorvos, ott pedig több hetes előjegyzések vannak, és akkor majd hónapokat várnak a CT-re és az MR-re. Ez minimum egy kalandtúra. Egy kalandtúra, ami most van a magyar egészségügyben.

A múlt héten hallottam egy újpesti ismerősömtől, hogy 24 órás vérnyomásmérő készüléket szerettek volna rá felhelyezni, és azt mondták, hogy ez csak akkor jöhet létre, hogyha elmegy és vásárol bele ceruzaelemet. Itt tart a magyar egészségügy. Itt tart a magyar egészségügy, és megismétlem az első mondatomat, hogy kórházban igen, stadionban még soha senki nem gyógyult meg.

Két héttel vagy három héttel ezelőtt az RTL Klub a városomban, Egerben filmet forgatott. Én a kórházzal szemben lakom, és pontosan tudom, hogy milyen állapotok vannak. Hangsúlyozni szeretném, hogy az egrí Markhot Ferenc Kórház nem tartozik a rosszul működő és rosszul finanszírozott kórházak közé, mégis gyalázatos állapotok vannak. Nem akarom részletezni a várólistáknak a jelenlegi helyzetét, de egy elemét mégiscsak ki kell hogy emeljek. Az egrí Markhot Ferenc Kórházban egy térdprotézis előjegyzése 2021 novemberére van. 2021 novemberében!

Államtitkár úr, ez nem normális dolog, mert ennek az embernek, hogyha ennyit időt kell várni egy térdprotézisre, akkor nem a műtétet kell elvégezni,

hanem addig a pszichiátrián kell kezelni a szerencsétlen embert.

Végezetül három megjegyzés. A kórházi alapdíj nominálisan nem változott évek óta, és ahogy én látom, legalább 20 százalékos reálérték-csökkenés realizálható. A 2016-os költségvetésben csak a házi-orvosi kassza van véleményem szerint rendben, de nem javul a kórházak finanszírozása, és nem látom a fedezetét a béremelésnek.

Kedves képviselőtársaim, érdemes olvasgatni a konvergenciaprogramot, annak is a 74. oldalát. Abban pedig az vagyon benne, hogy itt 2020-ig semmiféle előrelépésre nem lehet számítani az egészségügy területén. Mert stadionban még nem gyógyult meg senki. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Molnár Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A teljesítőképesség végső határát elérte az egészségügy, a szakadék szélén van az egészségügy, a szétesés határán van az egészségügy - ezeket a szlogeneket hallhattuk az elmúlt percekben.

Én szeretném önöknek jelezni és jelenteni, hogy mindez nincs így. Az egészségügy működik, a betegellátás folyamatosan működik, méghozzá az év 365 napján, és a magyar emberek ezt az ellátást az egységes kockázatközösségen alapuló ellátás miatt ingyenesen kapják meg. Ez a mai Magyarország, és ez a mai magyar valóság. De sokkal egyszerűbb lenne a helyzetünk *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, hogyha az önök kormányzása alatt, 2002-2010 között azokat a határozatos intézkedéseket meghozták volna, ami után 2010-ben csak egy finomhangolással, enyhe korrekciókkal tovább lehetett volna folytatni az egészségügy fejlesztését.

Nagyon fontos azt tisztáznunk, hogy honnan és hogyan jutottunk el ide, a mostani helyzethez, mert úgy gondolom, egy egészségügyi vitanapon vagyunk, egymás után tesznek olyan javaslatokat, amit szakmai javaslatnak tartanak, de eddig még egyetlen szakmai javaslat nem hangzott el Pósnán képviselő úr felszólalásán kívül.

Rengeteg számot említenek napok óta. A múlt héten az alapellátási törvény vitája kapcsán vagdalóztak az E-Alap számaival. Fogalmuk sincs róla; az egyik nap 300 milliárdot vontak ki az egészségügyből 2010 óta, a másik nap 350 milliárdot, az E-Alap 2400 milliárddal működik - világszerte soha nem működött az E-Alap 2400 milliárddal.

(18.10)

Nekem tehát az lenne a javaslatom, hogy mindenki merüljön el az egészségügy finanszírozásának a számaiban és az E-Alap számaiban, és ezt elsősor-

ban szocialista képviselőtársaimnak javaslom *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, akik nagyon bátrak, és ezekkel a számokkal első körben vagdalóznak.

Én nem lennék arra büszke, amit maguk, képviselőtársaim, 2010-ben itt hagytak ránk, arra az örökségre, egyáltalán nem lennék rá büszke, mert az adósságállomány, amit olyan lelkesen tudnak most magyarázni, az 2010-ben is terhelte a kórházakat ugyanúgy *(Lukács Zoltán közbeszól.)*, és ez az adósságállomány 120 milliárdos volt.

A várólistákra sem mernék egy szót sem szólni *(Dr. Bárándy Gergely: Öt éve kormányoztok!)*, mert várólisták mindenütt vannak egyébként, egész Európában, és természetesen törekedni kell arra, hogy a várólisták olyan elérhető időpontokat takarjanak, amelyek a betegek számára elfogadhatók. De alapvetően azt kell mondanom, hogy 2004-ben vezettek be önök egy olyan volumenkorlátot az egészségügynek a finanszírozásában, ami tulajdonképpen megmondta azt, hogy ennyi beteget lehet ellátni, aztán nincs tovább.

A migráció kérdésében pedig: az uniós csatlakozásunk óta valóban nőtt a migráció, de ez elsősorban 2010-ig emelkedett rohamosan, és 2010-ben sajnos a migráció megfordítására önöktől egyetlenegy értelmes javaslat, intézkedés meg aztán végképp nem történt. *(Gúr Nándor közbeszól. - Derűtség az MSZP soraiban.)*

Viszont az elhibázott reformoknak a sorozatát láthattuk. Csak emlékeztetőül mondanám, hogy érzékeljük azt, hogy milyen jól tudták az egészségügyet irányítani *(Lukács Zoltán: De nem mi kormányozunk már öt éve, csókolom! Öt éve kormányoztok! - Az elnök csenget. - Közbeszólás a Jobbik soraiból.)*, amiért most ennyire aggódnak: patikaliberalizáció hét év alatt, vizitdíj, rapidíj, kórházbezárások, 16 ezer aktív kórházi ágy átgondolatlan megszüntetése, több-biztosítós nyereségérdekelt biztosítási modell előkészítése, privatizáció korlátlan mennyiségben, részleges és teljes, aztán amikor kicsémegették a privatizáció kapcsán az ellátási területeket, akkor visszadobták. *(Lukács Zoltán: Kicsoda? Kövér Szilárdról beszélünk?! - Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Leromlott kórházi... *(Lukács Zoltán: Azt hittem, Kövér Szilárdról beszélünk!)*

ELNÖK: Képviselő úr...

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): ...leromlott kórházi infra- és eszközállomány, semmit nem tettek ennek érdekében! Aztán a finanszírozás főbb vonalait, az pedig nem másról szólt, mint az önök konvergenciaprogramjáról, konkrét számokat is említenék, ha erre majd szükségük lesz a szakmaiság alapján, hitelből osztogattak, hatalmas hiánnyal működő E-Alap, ez jellemezte az önök tevékenységét. *(Tukacs István: És ettől a beteg meggyógyul, hogy ezt most elmondod?!)*

ELNÖK: Képviselő úr!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Tetézte a bajt...

ELNÖK: Tessék gombot nyomni!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Tetézte a bajt, és a helyzetet súlyosbította, hogy nem csak 2010 előtt, és nem csak a megoldások felé nem indult el a kormányzás, de még a probléma pontos megismeréséhez sem jutottak el. 2010-ben, képzeljék el, képviselőtársaim, olyan áldatlan állapotok fogadtak bennünket, hogy nem volt HR-nyilvántartás, nem tudtuk pontosan megmondani, hogy mennyi orvos, mennyi nővér dolgozik a rendszerben. Azt sem lehetett tudni, hogy a kórházaknak mennyi volt a valós adósságállománya. Nem volt teljes körű jelentés és nyilvántartás. Hiányzott a várólista-nyilvántartás - a várólista-nyilvántartás! -, így ezekkel az adatokkal sem voltunk tisztában. Tehát valóban az merül fel bennem, hogy önöket tulajdonképpen nem is érdekelték ezek a valós adatok.

Ezt tetézte az éves költségvetések rossz tervezése. 2002 és 2010 között még tévedésből sem találták el egyetlen tervszámukat sem, szinte minden évben százmilliárdban mérhető volt az E-Alap hiánya. Többször említettem már, hogy 2002 és 2010 között két év kivételével olyan évek voltak, hogy mínusz 300 milliárddal működött az E-Alap, ez 1226 milliárdot jelentett, ez azt jelentette, hogy óránként 45 millióval gyarapították az E-Alap hiányát. Világosan kell tehát látni, hogy azok a problémák, amelyekkel 2010-től szembe kellett nézni, már sokkal korábban, az önk idejében kialakultak.

2010 után mi egy új szemléletet, egy új irányt jelöltünk ki az egészségügynek a rendszerszintű átalakítására. Egyetértünk abban, hogy valóban egy rendszerszintű átalakítás kell, tudatos tervezés kell, valódi forrásokra alapozva kell az intézkedéseket meghozni, és ezeket az intézkedéseket úgy kell előkészíteni, hogy legyen egy partnerség a társadalommal, a szakmai szervezetekkel, konzultációkon és egyeztetéseken alapuló intézkedések legyenek. Igenis van koncepció az egészségügy átalakítására, olvassák, képviselőtársaim, olvassák a Semmelweis-tervet, olvassák az „Egészséges Magyarország 2014-20” programot (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*), ezek a stratégiai (*Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) alapját jelentik az intézkedéseinknek. (*Korózs Lajos: A Semmelweis-terv a szemeteskukában van!*)

ELNÖK: Képviselőtársaim, egy kis nyugalmat! A következő felszólalás után bárkinek lesz lehetősége kétperces felszólalásra lehetőséget kérni, meg fogom adni. Akkor kérem!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Ha a finanszírozásra térünk rá, akkor az egészségügy költségvetését, vagyis az E-Alap számait elemezve lehetőségünk nyílik egy kicsit, hogy objektíven, tényszerűen értékeljük az ágazatot a források oldaláról. Most, hogy

már rendelkezésre állnak a 2016. évi tervszámok is, így el tudjuk végezni az összehasonlítást, a 2010-es kormányváltást megelőző és a kormányváltást követő hét év elemzését és értékelését. Persze ezeknek a számoknak az értékeléséhez szükséges a megfelelő szakmai háttérismeret is. Az elmúlt hetekben, mint ahogy említettem, több felszólalásban hallottam azt, hogy az E-Alappal kapcsolatosan nagyon vegyes számokat jelenítenek meg képviselőtársaim, ezért vettem a fáradságot, a múlt héten az alapellátási törvény tárgyalásakor Gúr képviselő úr bátorkodta azt mondani, hogy nem helyesek azok a számok, amelyeket alkalmazunk, hát, elmerültünk ezekben az E-Alap-elemzési számokban (*Gúr Nándor közbeszól.*), igen, képviselőtársam, majd segíték önnek értelmezni ezeket a számokat. (*Gúr Nándor: Én tudok neked segíteni!*)

Reálértemen, vagyis a pénzromlást is figyelembe véve, mert ez volt a kívánsága, a 2004-2010-es időszakot, az önk időszakát összehasonlítottam a 2010-16 közötti, eddigi időszakokkal. (*Gúr Nándor közbeszól.*) Csak eleget szeretnék tenni Tukacs képviselő úr kérésének is, hogy a finanszírozásról és a pénzről szól minden, hát, akkor most beszélünk a pénzről, a pénzről beszélünk, így van! (*Lukács Zoltán: Másról úgysem tudnak! - Közbeszólások az MSZP soraiban.*) Természetbeni ellátások mínusz 14 százalék az önk idejében, plusz 4 százalék nálunk. A gyógyító-megelőző ellátás - mert azt elmondanám önöknek, hogy ha az egészségügynek a számait szeretnék elemezni, akkor elemezzék a gyógyító-megelőző ellátási sort (*Gúr Nándor közbeszól.*), ne az E-Alapot; ezt Gúr képviselőtársamnak mondom még tájékoztatásul -, gyógyító-megelőző ellátások: szintén mínusz 14 százalékkal működött az ellátórendszer, ehhez képest nálunk plusz 225 milliárd került a gyógyító-megelőző ellátásra. (*Gúr Nándor közbeszól.*) Háziorvosi, háziorvosi ügyeleti ellátások szintjén mínusz 4 százalék az önk idejében; nálunk a háziorvosi rendszer finanszírozásához megteremtettük a pénzt, 33 százalék plusz. A védőnői ellátások területén mínusz 6 százalék az önké; plusz 10 százalék került a védőnői rendszerbe. A fogászati ellátásból, képzeljék el, 21 százalékos forrást vontak ki a 2002-es időszakhoz képest, jól működő fogászati ellátást vártak ilyen finanszírozás mellett. Az otthoni szakápolás területén jelentős, 10 százalékos növekedést értünk el.

(18.20)

A mentés területén... - nem is tudom, melyik szocialista képviselőtársam, talán Szakács képviselőtársam aggódott azért, hogy nem működik a mentés. Erre csak azt tudom mondani, hogy mentés működéséből mínusz 6 százalékot vontak ki önök a hétéves kormányzásuk ideje alatt. Mínusz 6 százalékot! Ehelyett mentésre mi 2010 óta, képzeljék el, 16 százalékkal többet költünk a jelenlegi finanszírozási adatoknak megfelelően. (*Folyamatos közbeszólások az*

MSZP soraiból, köztük: *Hol van? - Az elnök csenget.*)
Hát, ez az!

Gyógyászatisegédeszköz-támogatások szintjén önök mínusz 22 százalékot vontak ki; plusz 7 százaléknál tartunk. Adósságkezelésre annyit tudnék mondani, hogy 2010 és '14 között... (*Derűtség és folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.*) Egy kis türelmet, képviselőtársaim, tudom, hogy lesújtóak ezek a számok (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Hát, elég lesújtóak.*), de próbálják meg feldolgozni, jó? (*Zaj és folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.*) 2010 és '14 között minden évben konszolidáció volt, összesen 100 milliárd forint célzott konszolidációs támogatás jutott az intézményekhez, 61 milliárd forint működési támogatás valósult meg. Ezenkívül 2015-ben 60 milliárd forintos kórházi konszolidáció külső forrás bevonásával történt. Ezt, ha összeadjuk, 221 milliárd az, ami bejutott a rendszerbe. Igenis, az állami szerepvállalás mellett döntöttünk mi, és átalakítottuk az intézményrendszerünket. Azt hiszem, helyesen tettük, az egységes felelősségvállalás és a hatékonysági lehetőségek miatt.

Várólista: a várólistát önök létrehozták azzal, hogy volumenkorlátot vezettek be 2004-ben. 2012-től mi próbáljuk kezelni a várólisták csökkentését. Erre 2013-tól összesen 7 milliárd forint összeget fordítottunk, 70 ezerből 44 ezerre csökkent a várólistán a várakozó betegek száma, és még az idén ezekkel a forrásokkal 12 ezer, usque 20 ezer beteg helyzete fog rendeződni. (*Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Lukács Zoltán: És mennyi fog romlani?*) Ehhez egyébként szeretném még kihangsúlyozni azt, hogy pluszforrások kerülnek be a rendszerbe azzal, hogy az egy napos ellátás TVK-mentesítésre került. Három héttel ezelőtt hozta meg a kormány ezzel kapcsolatosan a döntését.

Az onkológiai betegek CT- és MR-vizsgálatánál - amit nem tudott Korózs képviselőtársam értelmezni - el szeretném mondani, hogy finanszírozásra kerül minden vizsgálat. (*Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: Majd utána vissza kell fizetnie.*) Sőt, az is finanszírozásra kerül, rosszul tetszik tudni, ott pluszfinanszírozásra kerül az a vizsgálat, ahol igazolódik az onkológiai betegség.

Tehát nyugodjanak meg, az eszközök megvannak, a CT-, MR-készülékek megvannak (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Miről beszél?*), az orvosok rendelkezésre állnak, a betegek számára finanszírozottan biztosított az ellátás. Élni kell ezzel a lehetőséggel. Önöknek ezt sem sikerült egyébként bevezetniük.

2015-től a kórházi adósságállomány újratemelését próbáljuk megakadályozni, ezért jobban meg akarjuk ismerni az eddig szinte zárványként, önkormányzati fenntartással működő kórházak életét. Ehhez megyei egyeztető bizottságokat hoztunk létre, és 2015 áprilisától új működési rend, irányító bizottságok vannak az egészségügyi területen, és gazdasági bizottságok, amelyek intézkedési terveket készítenek arra, hogy a párhuzamos ellátásokat megszüntessük

egy megyén belül, illetve meghozzuk azokat a gazdasági intézkedéseket, amelyek ennek a mamutrendszernek egy fenntarthatóbb működését teszik lehetővé ebből a forrásból.

Az alapellátás prioritásként kezelt a kormányzati egészségügyi döntésekben. Jelentős finanszírozási emelés történt az alapellátás működtetésére. 2010 és '16 között a teljes alapellátás - amiben benne van a háziorvosi, gyermekorvosi, fogászati, védőnői ellátás és az iskola-egészségügyi - plusz 40 százalékos forrással működik, de ha csak a háziorvosi szolgálatot nézem, akkor plusz 50 százalékkal többel működik a háziorvosi szolgálat, a védőnői szolgálat pedig plusz 25 százalékkal. Egyébként pedig az egész alapellátás megerősítésének egy nagyon fontos eleme az, hogy az alapellátási törvényt alkotjuk meg. Létkérdés az a rendszerszintű megváltoztatásban, az egészségügy rendszerszintű átalakításában, képviselőtársaim, hogy egy jól működő alapellátási rendszert kell erős bástyákon létrehozni, hogy a definitív ellátás ott történjen meg, mert akkor lehet a drágább ellátási helyek helyett a betegeket egy megfelelőbb, olcsóbb ellátási szinten meggyógyítani.

Fejlesztések: mindenki elégedetlen a fejlesztésekkel, úgy érzi, hogy nem történik semmi. Ez számomra nagyon meglepő, mert önök az egészségügyi ellátórendszer fejlesztésével abszolút nem foglalkoztak. (*Felzúdulás, közbekiáltások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: Ne mondjon már ilyen baromságot! - Az elnök csenget.*) Semmivel az égadta világon! 10-15 éves lepusztult infrastruktúra és eszköznelküliség jellemezte ezeket a kórházakat. 500 milliárd forint értékben kerültek be egészségügyi fejlesztések, a fekvőbeteg-ellátás infrastruktúrájára 320 milliárd; gép-műszerre, tudják, a korszerű orvostechnológiáról beszélnek (*Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük dr. Bárándy Gergely: Tudjuk, igen. Az, ami nincsen. Arról tetszik beszélni.*), ami létkérdés a betegellátásban, nem pedig a 10-15 évvel ezelőtti; abból 104 milliárd, járóbeteg-ellátás 50 milliárd, sürgősségi ellátásban pedig 11 milliárd. De megemlíteném, hogy a perinatális intenzív centrumok az önök idejében csak alapítványi működésből tudtak valamifajta eszközhöz hozzájutni, mi a perinatális intenzív centrumokat országos szinten megújítottuk, 4 milliárddal a konvergenciaregióban, 1 milliárddal a központi régióban.

Létrehoztuk a tüdőtranszplantáció hazahozatalához és feltételéhez szükséges infrastruktúrát, biztosítottuk 900 millióból. Létrehoztunk olyan speciális hibrid műtőt 800 millió támogatással, amivel tulajdonképpen közép-európai szinten tudunk olyan műtétit beavatkozásokat elvégezni, ami egyedülálló.

Az Eurotransplanthoz való kapcsolódásnál meg kell említenem azt, hogy a szervátültetések számát is emelni tudtuk, 36 százalékkal növekedett a szervátültetések száma.

A népegészségügyi programról többen is beszéltek már, erre nem térnék ki külön, de minden intézkedésünk, amit önöknek nem sikerült meghozni

2002 és 2010 között, mert önkénel a népegészségügyi program csak papíron létezett, itt valódi intézkedéssorozat indult el akár a nemdohányzók védelme, akár a népegészségügyi termékadó bevezetésével, amivel képesek voltunk - a mai napig 70 milliárdot jelent ez a népegészségügyi termékadó - megteremteni 95 ezer egészségügyi dolgozónak a béremeléséhez szükséges fedezetet.

Jogszabályt alkottunk a transzsírsavak visszaszorítására; új közétkeztetési rendszert, 61 egészségfejlesztési irodát hoztunk létre; a szűréseket kiterjesztettük, 1500 védőnő végzi a méhnyakrákszűrést, és most vezetjük be 6 milliárd forint forrás biztosításával az országos vastagbélvizsgálatot; HPV-oltás bevezetéséről beszéltünk. Nagyon fontos az, hogy ezek az intézkedések, a népegészségügyi intézkedések közép- és hosszú távon fognak komoly eredményeket jelenteni.

Tehát elmondhatjuk azt, hogy 2010-ben egy népegészségügyi, egy ellátórendszer- és egy humán erőforrás-válság volt, ez a válság gyakorlatilag nehéz feladat elé állított bennünket, de megismertük az egészségügy valós problémáit, és az egészségügy valós problémáira elkezdtünk egy tudatos építkezést koncepció mentén. Azt gondolom, hogy természetesen az eddig meghozott intézkedések nem elégségesek, de ezen az úton szeretnénk továbbhaladni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(18.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjából Rig Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, szeretném köszönteni a körünkben megjelent Egészségügyi Szakdolgozói Kamara képviselőit, hiszen öröklük szól ez a vita véleményem szerint, öröklük kellene szólni ennek a vitának, nem arról, hogy ki mit rontott el. De ha már szóba kerül, azért meg lehet azt említeni, és véleményem szerint ennek a vitának úgy kellett volna kezdődnie, hogy felállnak, és közösen egy bűnbánó lélekgyakorlatot tartanak, hiszen mind a két oldalnak van ebben bűne. Mind a kettőnek. És lehet, hogy nehéz őszintének lenni, de egy egyenes embernek az ismérve az, hogy egy kérdésre egy őszinte választ ad.

Huszonkét évig dolgoztam abban a rendszerben, amit önök most jobbról és balról kritizálnak, huszonkét évig voltam az áldozata, és eljutottunk addig, hogy egészségügyi dolgozók eljuttatták a bérpapírjait. Tehát amikről itt önök beszélnek, GDP-arányos növekedésről vagy elmaradt vagy megtett bérfeljesztésekről, ezekben a bérpapírokban látszik - és ha majd kíváncsiak, meg is nézhetik név nélkül, mert letakarjuk a nevüket, hogy ebből problémájuk ne legyen -, nem valósult meg semmi. *(A kezében tar-*

tott lapokba pillantva.) Tíz év egészségügyi munka után egy mentőápoló - ez nem titkos - 106 429 forintot keres. És ez tíz év. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)* Tíz év után ugyanaz, csak érettségi nélkül: 90 630 forint. Tizenöt év után 112. És sajnos a bérpapírját már nem tudta - egy 23 éve gépkocsivezetőként, illetve most már mentőtechnikusként dolgozó ember, ami azt jelenti, hogy gépkocsivezető és a szakápolói végzettsége is megvan, nettó 118 ezer forint. Tehát ez a huszonöt év hozadéka, ez a bérfeljesztés. És véleményem szerint 2016-ban sincs meg-alapozva az, hogy ez valamilyen szinten változni fog.

Azokról az emberekről beszélünk most vagy kellene beszélünk, és az ő bérukról kellene elsősorban beszélünk, mert most hétvégén is volt egy eset, Balatonfüred belterületén egy kisgyermeket ütöttek, gázoltak el, ott a helyszínen újra kellett éleszteni azt a kisgyermeket; azok az emberek tették ezt, akik 116 ezer és 96 ezer forintot keresnek. Sikerült újraéleszteni a kisgyermeket; mentőhelikopterrel szállították el. Az anyagi megbecsülés náluk elmarad. Azoknál az embereknél marad el, akik ugyanúgy lehet, hogy három gyermeket nevelnek otthon.

És elsősorban nem olyan TIOP-os, KEOP-os pályázatokról kell beszélni, arra is szükség van természetesen, hiszen az egészségügyi dolgozóknak az is egy kényelmi funkcióját szolgálja, ha olyan épületben tehetik meg mindennap azt a 12 órát vagy azt a 8 órát vagy 24 órát egy 16 órás ügyeleti időszakban, ami a kényelmüket szolgálja. Elsősorban nekünk arról kell beszélni, és ezért adtunk be olyan módosító javaslatokat a költségvetéshez, hogy az ő bérezésüket rendezzük. Úgy tudjuk rendezni azokat a célokat, amiket önök is elmondtak, hogy a közeljövőben hogy tudjuk itt tartani ezeket az embereket.

Nagyon sok olyan statisztikai szám hangzott el, hogy mi történt eddig, mi lesz ezután, mit szeretnénk. Én összegyűjtöttem a felszólalásokat 2009 előttről és 2010 és '14 között, nagyon érdekes dolgokat találtam, amikről már tudtam, és ezt szeretném megosztani az itt lévőkkel, és örülök, hogy itt vannak az egészségügyi szakdolgozók is. 2009-ben dr. Kupper András, a Fidesz képviselője kérdést tett fel az akkori regnáló MSZP-s kormánynak, hogy mit kíván tenni az egészségügyi ágazat az elvándorlás ellen. Akkor - az EEKH adatai alapján - 730 orvos, 53 gyógyszerész, 11 szülésznő és 153 ápoló kérte a külföldi munkavállalásához az igazolást. Akkor a válasz már megszületett, és már akkor az életpályamodellt akarták bevezetni, ami nem sikerült. És visszatérek majd egy későbbi felszólalásban is erre. Érdekes módon 2013-ban ugyanezek a számok brutálisan megnöttek: összesen 1943 egészségügyi dolgozó kérte ki külföldi munkavállalásához az engedélyt. Tehát ez több mint a négyszerese. Nemhogy csökkent volna, megduplázódott mindazoknak az állítólagos intézkedésnek az ellenére, amit a mostani kormány is megtett. Tehát már magában ezek a statisztikai adatok azt mutatják, hogy azok az intézkedések, amelyek az elmúlt öt évet jellemzik, nem kielégítők.

Még egyszer elmondom, az egészségügyi rendszerben a finanszírozás alacsony, ezt képviselő aszszony is elmondta, ezzel egyet is tudok érteni, viszont azt nem, hogy ez évek óta nem változott, a hbcs-finanszírozás évek óta nem változik, és ezt önöknek kell a legjobban tudni, hiszen kórházigazgatókként dolgoztak éveken keresztül. Én azt megértem, hogy kormánypárti képviselőként nehéz olyan kritikát megfogalmazni a jelenlegi egészségügyi politikával szemben, hogy azt a finanszírozási rendszert, ami ezelőtt tíz éve volt, azzal az egészségügyi rendszerrel nem lehet fenntartani. Emelni kell a finanszírozáson. Ugyanúgy nem lehet fenntartani a kórházi étkeztést 550 forintból. Az az ember, aki megmutatja nekem, hogy 550 forintból egy diétás étkeztetést egy napra hogy lehet kihozni, az varázsló, képviselőtársaim. 550 forintból egy Giordano-Giovanettit, egy fehérjeszegény étrendet nem lehet!

Egészségügyi életpályamodellről is nagyon sok tézis, sok felvetés elhangzott. 2011-ben Garai István képviselő úr feltett az egészségügyi minisztériumnak egy kérdést, hogy mit kíván tenni ugyanúgy az elvándorlással kapcsolatosan a kormányzat. És akkor az egészségügyi kormányzattól Halász Jánostól, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium államtitkárától elhangzott az, hogy „A Semmelweis-terv részeként szerepel előttünk az egészségügyi dolgozók életpályamodellje. Ennek keretein belül a hangsúly négy beavatkozási területre helyeződik: az egészségügyi ágazat, képzések felülvizsgálata, fejlesztése, az egészségügyi dolgozók jövedelmi helyzetének javítása.” 2011-ben. És most 2015-öt írunk.

Az egészségügyi ágazatban dolgozók - és most elsősorban a középkaderekre gondolok - bére ugyanaz maradt 2015-ben, mint 2011-ben. És mindezt alátámasztják azok a bérpapírok, amiket megmutattam önöknek. És, még egyszer mondom, hogyha nem hiszik el, akkor nyugodtan jöjjenek ide, és megmutatom önöknek. A dolgozóknak nem kell, hiszen ők tudják.

Nagyon sok olyan elhangzott, hogy kórházi adósságállomány, hogy miért termelődik. Egészen addig fog termelődik, amíg ezt a finanszírozási rendszert meg nem változtatjuk. És nemcsak én mondom ezt, olyan kórházigazgatók, akik ki merik mondani, köztük a zalaegerszegi kórházigazgató is, Csídei főorvosnő, ő is ugyanezeket az állításokat mondta.

Elvándorlás, bérrendezés, minden mindennel összefügg. Amíg a béreket nem rendezzük középkáderi és szakorvosi szinten, addig az elvándorlást nem fogjuk tudni megállítani, csinálhatunk mi bármilyen vitanapot itt akár hetente! Én úgy gondolom, és abban igaza van a kormánypárti képviselőknak, hogy lehet, hogy nem vitakozni kell, hanem javaslatokat beadni. És azokat a javaslatokat, amiket mi is beadtunk a költségvetéshez, kérem, nézzék át még egyszer, vannak olyan költségvetési tételek, amiket megjelöltünk, amelyeket jelen pillanatban a kormányzat nélkülözni tud azért, hogy ezeket a dolgozókat itthon tartsuk, azért, hogy 10-15 év múlva ne azt vegyü-

észre, hogy ebben a rendszerben nincs egészségügyi dolgozó, mert kiürül.

Nagyon sok olyan tézis elhangzott, ami teljesen felborította itt a vita során azokat a gondolatokat, amiket szerettem volna elmondani. Elhangzott, hogy az egynapos sebészet, hogy efelé tendál a mai egészségügy. Igen, az egy nagyon jó rendszer, Nyugat-Európában egy működő modell, de azt ugye nem teszük hozzá, hogy jelen pillanatban Magyarországon az egynapos sebészeti ellátások keretében csak a betegek 8 százalékát operálják meg. Ez Nyugat-Európában 80 százalék.

(18.40)

Lehet, hogy eltörlik a teljes volumenkorlátot, de mondjon nekem három olyan intézményt, amelyikben ez tökéletesen működik. Én egyet tudok, a mórít, mert minden egyes egészségügyi intézményben, ahol fekvőbeteg-ellátás van, folyik, ott mindenhol lehet egynapos sebészeti műtéteket operálni. Ugyanúgy lehet Tapolcán, Ajkán, Veszprémben, Székesfehérváron, Siófokon, Tatabányán, de egyetlenegy intézmény sem fog abból megélni, ha csak, csupán egynapos sebészeti ellátást végez, ugyanúgy, ahogy a belgyógyászat is.

Azt is elmondták, hogy nem szükséges kórházba fektetni és aktív fekvőbeteg-ellátás keretében belgyógyászati betegségeket kezelni. Hiába nem küldenek asthma cardialis beteget házi orvosok, ugyanúgy, ahogy a hiperglikémiás kómát is eddig is és ezután is fekvőbeteg-ellátás keretén belül gyógyították, ezután is az lesz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kettőperces felszólalásra. Elsőnek megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán semmi sem mutatja kézzelfoghatóbban az állami egészségügy problémáinak mértékét, mint a kórházi gyógyszerkérdés, az a mindennapos gyakorlat, amikor a betegeknek kell behozniuk a szükséges orvosságot, mert az intézmény nem képes ezt előteremteni. A 41/2007-es egészségügyi miniszteri rendelet 31. § 1. pontja alapján a fekvőbeteg-ellátásban csak az adott intézmény intézeti gyógyszer-tárában nyilvántartott gyógyszer alkalmazható, mégis országszerte a mindennapi gyakorlat része. Nekem is, családtagomnak néhány nappal ezelőtt volt ebben úgymond szerencséje, szerencsétlensége, hogy a betegeknek maguknak kell bevinni a gyógyszereket, holott egyértelműen az egészségügyi intézménynek kellene a gyógyszereket beszereznie és a betegeknek a rendelkezésére bocsátania.

Vajon miért nem történik ez meg? Azért, mert az intézeti gyógyszer-tárakban egészen egyszerűen nin-

csen erre pénzt. A magyar kórházakban nincs arra elég pénz, hogy a benn fekvő gyógyszerigényét teljeskörűen ki tudják szolgálni. Sokszor a lejárt tartozások miatt eleve nem is tudnak bizonyos gyógyszereket beszerezni, máskor pedig a gyógyszerek egységárai olyan magasak, hogy a havi keretből már nem telik rá. Ha ezt a gyógyszermennységet a jogszabállyal összhangban a kórházak kifizetnék, akkor az olyan magas kiadást jelentene, hogy végképp nem jutna pénz semmire, a szerencsétlen intézmények kirakhatnák a „zárva” táblát és hazaküldhetnék a betegeket ellátatlanul.

Jól látható, hogy a rendszer képtelen rendszeren, a szakmai körülményeknek megfelelően működni addig, amíg a kormányzat az emberek egészségén spórol. Gondoljanak erre, amikor majd szavaznak a költségvetésről vagy akkor, amikor nyilvánosság előtt azt mondják, hogy ennyi van az egészségügyre és kész. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel több kétperces felszólaló nincs, a következő körre térünk át. A Fidesz képviselőcsoportjából Kovács József képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Kedves Meghívott Vendégeink! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon köszönöm a kezdeményezést, hogy ennek az egészségügyről szóló politikai vitának az összehívását kezdeményezték, hisz egy rendkívül fontos kérdéstről tudunk gondolatot cserélni, mindenki részéről, úgy gondolom, a kritika mellett is a jobbítás szándékával.

Sajnálatos módon 2010-ben, amikor megtörtént a kormányváltás, az egészségügyet rendkívül elkésztítő körülmények között örököltük meg. A közvetlen betegellátásból az átvétel pillanatában 250 milliárd forint hiányzott, magából az E-alapból pedig 400 milliárd forint. Elmondhatjuk, hogy a szocialisták kormányzása alatt az egészségügy volt az az ágazat, amelyik az egyik legnagyobb forráskivonást szenvedte el. Én nem fogom itt az időpontokat említeni, nem 2002-2010, inkább 2006-2010 között elsősorban. *(Gógós Zoltán: Akkor volt a válság.)*

Ez a politika odavezetett, hogy 2010-re a kórházak mintegy 125 milliárd forint adósságot halmoztak fel, és azzal kellett szembesülnünk, hogy a kórházak háromnegyede súlyosan eladósodott, 50 százalékuk gyakorlatilag csődben volt. Mindezt a felelőtlen időszakot már 2008-ban sem tudtuk elfogadni, és ma sem lehet támogatni nyilvánvalóan. Tudjuk, hogy az egészségügy még ma is nagyon sok problémával küzd, de reménytelen és előremutatók azok a folyamatok, amelyekről itt már hallhattunk, és ezekről is mindenképpen beszélni kell egy ilyen diszkusszió során.

Sorra újulnak meg a kórházak. A rendszerváltás óta a legnagyobb, mintegy 300 milliárd forintos fejlesztés indult el az ágazatban, de ez a fejlesztés majdnem megduplázható a 2007-13 közötti időszak-

ban *(sic!)*, ha a fejlesztések egészét nézzük, majdnem megközelíti a fejlesztések aránya a 600 milliárd forintot, emellett az adósságállomány csökkentése évről évre folyamatos. Tudjuk, hogy nem az lenne a megoldás, hogy az adósságot csökkenteni kell, hanem az, hogy előzzük meg ezt az állapotot, hogy ne kelljen konszolidációra sort keríteni. Az egészségügy volt az elhangzott problémák mellett az az ágazat és az az első ágazat, ahol, ha csekély mértékben is, de a béremelési program elindult, és ennek a folyamata pillanatnyilag folytatódik. Országsszerte egészségfejlesztési irodákat hoztunk létre, amelyekben az egészségügyi tanácsadás és ingyenes szűrővizsgálatok biztosítása folyik.

Az elmúlt években további számos pozitív intézkedés történt a népegészségügy területén - ez már részletezésre került -, széles körű összefogás alakult ki a rákbetegségek leküzdésére és megelőzésére. 2009-től kezdődően helyi kezdeményezésre az önkormányzatok indították el a HPV elleni kampányoltásokat, amelyek keretében az önkormányzatok a 13-14 éves lányok oltásához nyújtottak anyagi segítséget. Örvendetes, hogy a kormányzat döntése alapján 2014-től a HPV elleni védőoltás bekerült magába a védőoltási programba.

A fentiekén túl megalkottuk - többször elhangzott már - a nemdohányzók védelméről szóló jogszabályt is, melynek köszönhetően 2012. január 1-jétől tilos a közforgalmú, zárt légtérű helyeken a dohányzás, a közösségi tereken, és bevezetésre került a népegészségügyi termékadó, törvény szabályozza a transzsírsavak bevitelének csökkentését.

A mentőszolgálatnál ugyancsak egy komoly fejlesztés indult el. A fejlesztés jelentőségét mutatja, hogy 2008. január 1-jétől 2010-ig egyetlen új mentőautó sem futott az országban és nem történt fejlesztés a mentőszolgálatnál. Az elmúlt években mintegy 20 milliárd forint állami és uniós forrást fordíthatott az OMSZ a mentőautópark megújítására, új mentőautók, esetkocsik beszerzésére, ez a munka folyamatosan folytatódik. 2008 és 2010 között nem került sor új mentőautó megrendelésére, egészen addig az időpontig gyakorlatilag még érdemi előkészület sem történt erre vonatkozóan. Mindezek következtében valóban előregedett a gépkocsipark, a gépjárművek egy része a jelentős futásteljesítmény és életkor miatt gyakran javításra, majd kivonásra szorult az új mentőautók beszerzésével.

A kormányváltást követően, 2010 végén 849 millió forintos támogatást biztosított a kormány az OMSZ számára erre a feladatra. 2010-14 között mindösszesen 300 új mentőautó beszerzésére került sor, ez év elején pedig egy 500 millió forintos kormányzati forrásból 21 darab mentőautó megvásárlására került sor. Pillanatnyilag 32 darab mentőautó beszerzése történik 770 millió forintból, ez folyamatban van. Mindezek mellett uniós forrásból megújul a mentésirányítás országos rendszere, ami szintén fontos, visszakerült a mentésirányítás rendszeréhez a betegszállítás rendszere. 22 új mentőállomás épül,

60 régi korszerűsítése folyamatban van és lesz az Országos Mentőszolgálatnál.

A mentőszolgálatnál lezajlott fejlesztéseken túl fontosnak tartom megemlíteni, hogy az elmúlt években a gyógyszerkaszában éves szinten megközelítőleg 100 milliárd forintos megtakarítást tudtunk úgy elérni, hogy eközben a betegterhek csökkentek a gyógyszerbeszerzésben. 2012-14 között több mint 1500 gyógyszerkészítmény ára átlagosan 35 százalékkal csökkent, ami 10,5 milliárd forintos megtakarítást eredményezett, és nem csorbultak a betegek gyógyszerhez jutási esélyei. Mindez a krónikus betegek esetében igaz, hogy nem jelentős, de mégis minden betegnél havi ezerforintos nagyságrendű megtakarítást jelentett.

(18.50)

Míg 2010-ben a leggyakrabban használt és legkorszerűbb támogatott vérnyomáscsökkentő gyógyszerekért havonta a betegeknek 3 ezer forintot kellett fizetniük, addig ma havonta ugyanezért egy beteg 600 forintot fizet. 2010-ben a koleszterinszint-csökkentő gyógyszerekért átlagosan 2200 forintot fizettek a betegek havonta, ez az összeg ma szintén 600 forinttal terheli a pénztárcájukat, de van olyan gyógyszer is, amely havonta csak 200 forintba kerül. El lehet menni a gyógyszertárba és le lehet ellenőrizni ezeket a számokat. 2010-től 49 új hatóanyagú gyógyszer támogatását biztosítottuk, ez több mint 40 ezer beteg számára jelentett segítséget a népegészségügyi szempontból is jelentős szív- és érrendszeri, daganatos betegségek, vírusos májgyulladás, sclerosis multiplex esetében, hogy csak néhány betegségtípust emeljek ki. Leállítottuk a patikaliberalizációt, és biztosítottuk a gyógyszerészek többségi tulajdonlását.

Az elmondottakból is jól látható, hogy a Fidesz-KDNP elkötelezett az ország egészségügyi helyzetének további javítása mellett. Az egyik legfontosabb célkitűzésünk, hogy folyamatosan javuljon a magyar lakosság egészségi állapota. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagy érdeklődéssel hallgatom a vitát, és külön érdekes számomra, amikor gyakorló orvosok, korábbi kórházigazgatók mondanak véleményt, mert ebből az a képmeglepetés, hogy itt minden rendben van, hogy az egészségügyben mindent megtettek, amit meg lehetett tenni. Én mindig azt kérdezem magamtól, hogy ha öt évig volt kétharmados kormányzó hatalmuk, mi az, amit nem tehettek meg, mi az, amire nem volt meg a lehetőségük.

Mindenképpen úgy tűnik ezekből a felszólalásokból, hogy önök megtették mindent, csak marad-

tak problémák. Nekem pedig úgy tűnik, hogy nagyon-nagyon keveset tettek, és nem mondom azt, hogy az önök hibája miatt, hanem a kormányzati intézkedések, a költségvetések hibája miatt. És nem önökkel vitázunk, hanem azokkal a politikus vezetőikkel vitázunk, akik az éves költségvetéseket meghatározták. Azokkal kell a vitát lefolytatnunk. Idekűldenek négy gyakorló orvost, hogy vitázzanak velünk az egészségügyről, miközben azok, akik meghozták azokat a döntéseket, hogy ne legyen finanszírozásuk az alapellátásoknak, meg hogy ne legyen normálisan finanszírozott az egészségügy, azok pedig nem jönnek ide közénk, hogy velük vitázzunk.

Hadd mondjam el - nyilván hozzánk is rengeteg információ jut be -, hogy öt pontban szedtük össze, mi miket látunk ilyen problémaként. Darabjaiban egyiket-másikat már érintették a kormánypárti képviselők is.

Manapság a legégetőbb gond a szakemberhiány, ami mind az orvosokat, mind az ápolókat érinti. Ennek a megoldására a mi véleményünk szerint alig történt lépés. Néhány konkrét, megdöbbentő példát hadd soroljak. A mentőszolgálatnál egy taxis cégnél toboroznak önkéntes segítőköt gépkocsivezetésre, mert az alacsony fizetések miatt olyan mértékű a gépkocsivezető-hiány, illetve a fluktuáció, hogy nem tudják ellátni a feladatokat.

Budapesten több kórházban a lehetséges ágy-számkapacitást nem tudják kihasználni az intenzív osztályok - például egy teljesen felszerelt osztályon 12 helyett 6 ágyon megy a gyógyítás -, mert jelen pillanatban nincs elegendő szakképzett nővér. Gondolom, nem gondolják azt, hogy ha Czomba államtitkár úr itt lenne, azt mondaná, hogy ezt később majd szakképzett közmunkásokkal el lehet látni, vagy lesz rá alternatív megoldás, ha ezt most nem kezeljük.

Szegeden két gyermekgyógyászati háziiorvosi körzetet szüntettek meg a közelmúltban, mert nem sikerült orvost találni a két körzetbe. Kelet-Magyarországon számos háziiorvosi körzet tartósan betöltetlen. Ahol pedig nem betöltetlen - erről beszéltünk nemrég, hiszen egy megyébe, Szolnok megyébe tartozunk -, ott is már csak morgós öreg bácsik vannak, akik nyugdíjas korúak, és szívesen mennének el, hogy a megérdemelt pihenésüket töltsék, de esélyük sincs arra, hogy kikerüljenek innen, mert senki nem jelentkezik. Önkormányzati képviselőként szembesültem azzal, amikor újra meg újra hirdettük folyamatosan a praxist, de senki nem akart Túrkevére jönni, hogy háziiorvosi praxist vegyen át. És mi jön ehhez? Ápolónők 1500 euró körüli fizetésért mennek el Németországba takarítani, hogy megmeneküljenek ebből a rendszerből. Ezek teljesen gyakorlati példák.

Budapesten nem egy-két olyan kórházi osztály van, ahol csak egy-két szakorvos van, és több helyen még szakorvosjelölt sincs, hogy normálisan el tudják végezni az ellátást. S arra is rengeteg példát láttunk a közelmúltban, hogy ha egy szakrendelésen nyugdíjba

megy az orvos, akkor az sokszor meg is szűnik, mert nincs helyette más.

Vajon ki más tehet annak érdekében, hogy ne legyen szakember-elvándorlás és szakemberhiány, ha nem a kormány? Ki más tudja kormányzati intézkedésekkel, forrásokkal, motivációs tényezőkkel ezt megváltoztatni? Ez nem lehet csak külső tényező, ez nem lehet olyan, amit megfelelő finansziális és motivációs rendszerekkel ne lehetne elősegíteni. Ez az, amit keresünk.

A fentiekből az következik, hogy néhány diagnosztikai lépésre, illetve terápiás beavatkozásra elfogadhatatlanul hosszú időt kell várni. Ebben a szakemberhiány mellett nyilvánvalóan a diagnosztikára szánt alacsony források is szerepet játszanak, és mindig vissza kell térnünk az előttünk lévő költségvetési tervezetre, ahol a legtöbb ellenzéki párt szeretné, hogy sokkal több forrás legyen az önként képviselt egészségügyre. Megint egy konkrét példát hozok. Felmerül egy vastagbél-daganat gyanúja, a tükrözésre a várakozási idő minimum két-három hónap, de vannak helyek, ahol ez a fél évet is eléri, és hiába deklarálják azt, hogy 14 napon belül kell elvégezni a vizsgálatot, ha nincs, aki megcsinálja. A hosszú várakozási idő oka most már egyértelműen a szakemberhiány, a diagnosztikai laborok a kapacitásukat teljesen kihasználják. A vastagbél-tükrözést egyébként túlnyomó részben a daganatgyanú miatt végzik, tehát nincs olyan dolog, ami a sürgőssége kapcsán megelőzze ezt, ezért el kellene látni.

Az MR-vizsgálatokra a várakozási idő jelenleg négy-hat hónap a legtöbb helyen akkor is, ha súlyos következménye lehet a vizsgálat több hónapos késedelmének. De ugyanígy drámai a helyzet a laborvizsgálatok körül is. Számos labor nem végez szükséges, indokolt hormonvizsgálatokat, mert drágák, és ha csak lehet, megpróbálják elérni, hogy menjen a beteg máshová, más helyen pedig azért nem fogadják, mert területileg esetleg nem oda tartozik. És ez így is fog maradni, ameddig a beteg ki nem fizeti a saját vizsgálatát, ami megint egy olyan irányba viszi el az egészségügyet, amit elvileg egyikünk sem szeretne.

A harmadik komoly probléma, ami folyamatosan visszatér, az alulfinanszírozottság kérdése, ami miatt a kórházi osztályok dologi kiadásaira is a szükségesnél jóval kevesebb jut. Sérülnek a higiénés előírások, mert pénzügyi okok miatt steril kesztyű helyett csak nem steril tudnak használni, nincs kézferőtlenítő, nincs elég ágynemű. Tipikus példa - s ehhez nem is kell az egészségügyben dolgozni, mindenki megtapasztalja, aki kapcsolatba kerül az egészségügyi ellátással -, hogy a legtöbb esetben az illempapír is hiányzik, és mindenkinek magának kell vinni, mint ahogy szappan sincs. Ezeket a betegeknek maguknak kell beszerezni. De az is teljesen gyakorlati példa, hogy a nyomtatóban nincs papír vagy festék. Aki betegként bemegy egy-egy ilyen létesítménybe, naponta szembesül ezekkel a problémákkal.

Nyilvánvalóan fő problémának tekintjük azt is, hogy a gyógyító munka is sérül az osztályokon a kevés forrás miatt. Drága, de szükséges és a protokoll-

ban előírt antibiotikumokat sokszor nem tudnak alkalmazni az egészségügyben dolgozók, mert az osztályos gyógyszereket néha jelentős részben a betegek antibiotikum-igénye kimeríti. Számos intenzív osztályon kevés és minőségében sem megfelelő a rendelkezésre álló eszköz az adott számú beteg ellátásához; ez megint egy hétköznapi tapasztalat. A műtéti beavatkozásokat több alkalommal nem lehet elvégezni, mert a rendelkezésre álló egyszer használatos eszközöket a kórházban nem tudják megvásárolni olyan mennyiségben, mint amennyire szükség lenne. Különösen a sebészeti osztályok nem tudják finanszírozni a betegek rendszeresen szedett gyógyszereit, emiatt a betegeknek a legtöbb esetben teljesen szabályellenesen a saját maguk által otthonról hozott gyógyszereiket kell használniuk. Ez is egy hátköznapi gyakorlat, aki ebben dolgozik, az tudja.

Az 5. pont: a tartósan ápolásra szoruló betegek elhelyezését megoldani hivatott osztály részéről - de ez szociális probléma is - az otthoni ápolás támogatása jelen pillanatban nem megfelelő. A krónikus belgyógyászati osztályok finanszírozása nagyon-nagyon alacsony, szükség esetén egy-egy laborvizsgálat is gondot okoz. A nyári melegben a kiszáradt, inni nem képes betegeknek nem jut infúzió, mert az osztály keretéből nem minden esetben futja erre.

Sajnos, ezekhez kapcsolódnak mindazok a mindennapi kritikák is, amiket itt ellenzéki képviselőtársaim elmondtak. Azt kell elfogadnunk, hogy az önként történő vita nem azért vita, mert valamiben nem értünk egyet, hanem azért, mert másképp látjuk a lehetőségeiket. Önöknek a kormányukon belül, a frakciójukon belül ezeket a szempontokat kellene képviselniük, érvényt kellene szerezni a saját szakmai igényességüknek, ha kizárólag önként tehetnének ezért, akkor hogyan tudnának erre forrást szerezni. S amiket elmondanak, hogy mi mindent tettek meg, arra nem azt mondjuk, hogy az negatív vagy nem jó, hanem azt mondjuk, hogy elégtelen, ez nem elég, ennél sokkal többre van szükség.

És ha az egészségügyről beszélünk, akkor nyilvánvalóan még számos dolog felmerül. Önök jelentős részben egészségügyi szakemberek, akik itt vannak, de rendszeresen az a problémám, hogy sok-sok jogász van ebben a kormányban, és a sok-sok jogász azt gondolja, hogy csinálnak egy papírt és azzal majd megoldódik minden. Így volt ez a szaksegítséggel történő intézeteken kívüli szülés esetében is, amiről nemrég cseréltünk eszmét. Azt gondolták, hogy csinálnak egy jogszabályt és ezzel megoldódik dolog. Nem oldódott meg. De a legtöbb esetben így van ez a betegjogokkal kapcsolatban is, ahol hiába vannak megfelelő szabályok, azok betartására, betartatására a megfelelő személyi és intézményi feltételek nem biztosítottak.

(19.00)

Nyilvánvalóan egészen vissza lehet menni az egészségmegőrzésig és a betegségmegelőzésig. Kép-

viselőtársaim túlsúlyom miatt énám osztották azt a feladatot, hogy az egészségmegőrzésről és az egészségvédelemről és arról beszéljek, hogy a preventív szemléletnek az egészségügyben hogyan kellene megjelennie a mindennapi munkában. Hogyan kellene azt elérni, hogy ne csak az önök által említett szűrések valósuljanak meg, hanem egy folyamatos párbeszéddel, egy folyamatos konzultációval a megelőzésre lehessen a legtöbb energiát fordítani. Hogyan lehet az egészségügyet használni az egészséges életmódra való nevelésre, a fogyasztási szokásokra, életmódtanácsokra, és hogyan lehet az intézményt érdekeltté tenni abban, hogy erre ne csak kapacitása legyen, hanem megfelelő személyzeti háttér is rendelkezésre álljon.

Nyilvánvalóan, amikor mindezeket elsoroljuk, akkor nem az önök által elért esetleges eredményeket kritizáljuk, hanem a meg nem valósított, önök előtt álló feladatokat. Mert ez a kétharmad, amivel öt évig rendelkeztek, megteremtette volna annak lehetőségét, hogy mindezt rendbe tegyék. Megteremtette volna annak lehetőségét, hogy az ország egészségügyi helyzete, illetve egészségügyi ellátási rendszerének helyzete javulni tudjon. Jelen pillanatban nem látjuk ezt a javulást.

Elnézésüket kérem, hogy pont önöktől kérjük ezt számon, akik szívükön viselik ezt az ügyet, hogy miért nem sokkal hathatósabban történt, de önök vannak most itt a kormány és a kormánypártok képviselőiben. Ezért azt a kritikát, hogy mindez elégtelen, sajnos nem tudjuk másnak elmondani, mint önöknek. Egyszerűen sokkal több forrásra, sokkal több tetre lenne szükség, olyan programokra, amelyek akár a szakemberhiányt, akár az egészségügyi eszközök ellátottságát biztosítja, és ehhez sajnos forrás és sok-sok tenni akarás szükséges. Arra kérjük önöket, hogy kormánypárti képviselőkként, kormánypárti szakpolitikus kormányukon belül, kormánypártjukon belül ezt képviseljék, és ne egymással kelljen vitatkozni, hanem azokkal, akik a költségvetésben erre nem biztosít forrásokat, ehelyett viszont olyanokra biztosít, amik esetében hosszabb távon esetleg pont ellentétes hatást érnek el, mint amit a mostani vitanappal el szeretnénk érni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjának következő felszólalója Witzmann Mihály képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, a mai vitanapon elhangzott hozzászólások számossága és tartalma megfelelő módon igazolja azt, hogy valóban egy fontos, mondhatnám azt is, nemzetstratégiai ágazatról, kérdéskörrel beszélünk akkor, amikor a magyar egészségügy helyzetével foglalkozunk. És valóban fontos, hogy ez a vitát konstruktív for-

mában lefolytatva meghallgassuk az esetleges problémafelvetéseket is, és együtt tudjunk örülni adott esetben a sikereknek is. Amíg Sallai R. Benedek itt bent tartózkodik, szeretném előrebocsátani, hogy nem vagyok egészségügyi szakpolitikus, sem jogász, sem orvos, ettől függetlenül éreztem olyan fontosnak a témát, hogy hozzászóljak.

Nyilván az ellenzéknek az a dolga, hogy kritikákat megfogalmazzon, ezzel is egyetérthetünk, de azért talán az érem másik oldalán azt is láthatjuk, hogy nem örökölt egyszerű állapotokat ez a kormány. A korábbiakban hozzászólók már elmesélték, elmondták, hogy miket örökölt 2010-ben az előző kormányoktól az egészségügy tekintetében. A helyzet az, hogy mi, emberek hajlamosak vagyunk arra is, és minden magyar emberre igaz ez, hogy az egészségügyi ellátással, az egészségügyi ellátórendszer működéssel, működtetésével kapcsolatosan elsősorban mindig a problémákról, a hiányosságokról vagy éppen a bosszantó saját tapasztalatokról számoljunk be. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian rendelkezünk ilyen tapasztalatokkal, ilyen megélt esetekkel akár a múltban, akár a jelenben is.

Azt is hihetnénk, hogy ez egy speciális példa, és ez csak nálunk, Magyarországon figyelhető meg. Néhány héttel ezelőtt került a kezembe egy internetes felmérés, egy kutatás, amely megpróbálta a legfejlettebb államoktól a közepesen fejlett és a legfejletlenebb államokig egyfajta felmérés formájában kutatni azt, hogy az embereknek mi a véleményük az államilag finanszírozott egészségügyről világszerte. És az a helyzet, hogy több mint 80 százalékban rossz vélemények születtek. A jól működő gazdaságok esetében is. Tehát egy olyan szektorról beszélünk, tisztelt képviselőtársaim, amiben, azt gondolom, nagyon nehéz 100 százalékot produkálni, nagyon nehéz egy mindenkit megelégedéssel eltöltő állapotot elérni.

Az is biztos, hogy amikor az egészségügyről van szó, talán jogosan fogalmazunk meg olyan igényeket mindannyian, mivel mindannyian abban vagyunk érdekeltek, hogy megfelelően magas színvonalú ellátásban legyen részünk az egészségügyi szolgáltatások tekintetében. Ezért joggal fogalmazunk meg kritikákat is, hiszen az egyik legfőbb kincsünk, amit a teremtő Jóistentől kaphatunk, ahogy szoktam mondani, az egészségünk. Azt hiszem tehát, hogy jogosan próbáljuk ezt megóvni és adott esetben együtt örülni a sikereknek vagy együtt értékelni a problémákat is.

Az biztos, visszautalva a múltira és 2010-re, hogy azért a szocialista kormányok időszakát valóban a kíméletlen megszorítások, a sorozatos intézménybezárások, a sikertelen kórház-privatizációk, a tömeges elbocsátások, a felgyorsuló orvoselvándorlás és az ágazat teljes eladósodása jellemezte. Ezzel szemben 2010 óta valóban jelentős előrelépések történtek. Elhangzott itt korábban már, hogy a 2010 előtti években 400 milliárd forintot vontak ki az Egészségbiztosítási Alapból, 250 milliárd forintot a magyar betegellátás rendszeréből. Az orvoselvándorlás, ami-

re most olyan hivatkoznak az ellenzék padsoraiban ülő képviselőtársaim, pontosan 2010 előtt indult el. Ettől még egyébként a probléma megvan, de azt gondolom, kézzelfogható a tendenciában a csökkenés. Erre történtek már intézkedések.

Több mint 6 ezer egészségügyi dolgozó veszítette el 2010 előtt az állását. Tehát amikor az egészségügyi munkahelyek megőrzéséről beszélünk, akkor a kritikákat megfogalmazó, korábban kormányon lévő képviselőtársaimnak jó lenne egy kicsit a 2010 előtti időkre is visszagondolnia. A sikertelen kórházprivatizációkra, a HospInvestre és társaira is mindannyian emlékszünk, hogy milyen sikerrel zajlottak. Intézménybezárások, ugye, a legnagyobb vihart kavarta legutoljára az OPNI bezárása. Szintén nem a jelenlegi kormány idejében történt ez. A vizitdíj, rapidíj bevezetése, amit aztán hatalmas nagy felhatalmazással, ha jól emlékszem, több mint 80 százalékos társadalmi elutasítással a magyarok egyértelműen azt mondták, hogy ilyenre nem tartanak igényt. A megszorítások révén a közsférában dolgozók összességében, mivel a fizetésük reálértéke folyamatosan csökkent, nem voltak bérfelértések, körülbelül egyhavi bért veszítettek el ezekben az időkben.

A teljesítményvolumen-korlát bevezetésével tulajdonképpen meg kellett ismerkednünk azzal a fogalommal, hogy várólista. Azért a várólista fogalmáról olyan régóta nem beszélhetünk, pusztán néhány év termése ez, és ez sem ehhez a kormányhoz köthető. Aztán emlékszünk még a széfek beszerezésére is, amikor az egészségügy legkardinálisabb problémájaként az akkori egészségügyi miniszter első és legfontosabb intézkedése a számkombinációs széfek beszerzése volt minden ágy mellé. Mintha a 70-80 éves idős nyugdíjasoknak az lett volna a legnagyobb gondjuk, hogy a 24 karátos aranyláncaikat hová rejtsek el, amikor egyébként egészségügyi ellátásra szorulnak.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, nagyon sokan kritizálhatják az egészségügy jelenlegi helyzetét, az elmúlt öt évet 2010 és 2015 között, de leginkább a szocialistáknak nincs ezt jogalapjuk megtenni, hiszen nekik is megvolt a lehetőségük annak idején, hogy tegyenek valamit az egészségügy előremenetele érdekében.

Azt szeretném itt az országos politikai panelek pufogatása helyett elmondani, hogy az én választóközteremben, a somogyi 4. választóközterben mi hogy éltük meg, vagy én hogy éltem meg vagy Somogy megyében hogy éltük meg az egészségügy fejlesztését, az egészségügyi ellátórendszer fejlődését az elmúlt években. Hiszen szerencsére, még egyszer mondom, a meglévő problémák ellenére nagyon sok pozitívumról tudunk beszámolni. Kezdhetném a kórházfejlesztésekkel, hiszen 17 milliárd forintból újult meg a Kaposi Mór megyei kórház, amely nemcsak a kaposváriak számára, hanem egész Somogy megye, sőt a régió számára egyfajta megfelelő egészségügyi biztonságérzetet nyújt. Azért is kedves számomra ez a projekt, mert annak idején még megyei

közgyűlési alelnökként... (Dr. Szakács László: *Mi megcsináltuk, ti átadtátok.*)

Nem, nem átadtuk; mi kezdtük el 2010-ben, kedves Szakács képviselőtársam. Mi kezdtük el, megyei önkormányzati működtetésben és tulajdonban lévő intézményként, 2010-ben mi indítottuk útjára azt a projektet. Bármennyire is fáj, ez így volt. Ehhez a szocialistáknak semmi közük nem volt. Bár lett volna, mert akkor hamarabb megtörtént volna!

De mondhatnám a nagyatádi kórházfejlesztést, ami folyamatban van 2 milliárd forintért, vagy a szívemhez nagyon közel álló siófoki kórházfejlesztést, amit 3 milliárd forintért valósíthatunk meg. Tulajdonképpen a 2012-ben elindult fejlesztés révén egyszerűbbé és gyorsabbá válhat a kivizsgálás és az ellátás is, és kialakításra kerül közel 1200 négyzetméteren egy új központi műtő, egy sterilizáló, egy új helikopter-leszálló, és az eszközbeszerzések révén új képződiagnosztikai berendezések és műtői eszközök is gyarapítani fogják a kórház eszközállományát.

(19.10)

Azt hiszem, hogy ezek mellett a nagy projektek mellett örömmel tudunk az olyan kisebb fejlesztéseknek is örülni a térségünkben, mint amit a siófoki kórház az elmúlt esztendőben tudott felmutatni, hiszen önerőből, mindenféle európai uniós támogatás nélkül többek között a fizioterápiás részlegét teljes mértékben megújította. Ennek köszönhetően már napi száz beteget is tudnak fogadni a részlegen. Ugyanilyen nagy öröm számunkra a gyermekambulancia megújulása is, amely nem csupán egy egészségügyi fejlesztés volt, hanem valóban a jövő nemzedéke, a gyerekek érdekében tett határozott fejlesztés és lépés volt Siófokon és az intézményhez tartozó több mint 40 település életében is, azt gondolom, hasonló pozitívumként értékelendő.

Nagyon örülünk a KEOP-os finanszírozásoknak is. Ennek köszönhetően e hét csütörtökön fogunk átadni egy 150 millió forintos fejlesztést Siófokon. Több mint 800 napelem került elhelyezésre a kórház épületén. Ezzel egyébként éves szinten a kórház rezskiadását több mint 7,1 millió forinttal sikerül csökkentenie a kórháznak, és 164 tonna mennyiségben csökken a kórház szén-dioxid-kibocsátása. Óriási eredmény az is, azt gondolom, hogy a teljes éves energiamennyiségét ez a napelempark 17 százalékában kiváltja.

Nemcsak a kórházakról, hanem nyilván a járóbeteg-szakellátó központok fejlesztéséről is jó, ha beszélünk, hiszen a megyében több helyen, így az én választóközteremben is történtek ilyen irányú fejlesztések. Többek között 1 milliárd forintért valósult meg az elmúlt években Tabon egy valóban XXI. századi, modern, esztétikus járóbeteg-szakellátó központ, rendelőintézet. De egyébként a választóközteremen kívülről, Fonyódról, Balatonboglárról, Csurgóról vagy Barcsról hasonló példákat tudnék mondani.

Nagyon sokan hangoztatják azt a véleményt is, hogy az egészségügy megreformálását vagy az egészségügy gyógyítását - hiszen senki nem állítja, hogy minden rendben lenne és egészséges lenne a magyar egészségügy -, tehát ennek a nagy rendszernek a meggyógyítását valóban az első lépcsőfoknál, az alapellátásnál, vagyis a háziorvosi szintnél kell kezdeni. Valóban így van ez. Ez az a szint, ahol a beteg belép az egészségügyi ellátórendszerbe. E tekintetben is, azt gondolom, szép eredményekről tudunk beszámolni. Megint csak a saját választókeretemet szeretném példának felhozni. A közelmúltban, néhány nappal ezelőtt kihirdetett pályázati fejlesztések eredménye révén több mint 443 millió forint támogatáshoz jutottak települések a választókeretemből. Összesen 12 település, nemcsak az öt város, tehát Siófok, Tab, Balatonföldvár, Zámárdi és Igal települések, hanem Ádánd, Andocs, Balatonszárszó, Baté, Magyaratád, Mernye és Taszár községek esetében is ez több tízmillió forintos rendelőfejlesztésre adja meg a lehetőséget. Hasonlóan jól szerepeltek a megyében lévő másik három választókerületben lévő települések is ezeken a pályázatokon.

A mentőszolgálatról esett már szó. Itt is csak a helyi sajátosságokra szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét. Az országos mentőállomás-felújítási, építési programnak köszönhetően 22 új mentőállomás megépítésére és 60 mentőállomás felújítására nyílik mód és lehetőség. Többek között az én körzetemben a régóta jogos igényként felmerült siófoki mentőállomás felújítására is sor kerülhet. A megyénkben három új mentőállomás épülhet meg, az én körzetemben történetesen Igal városában, ezenkívül még Kadarkúton és Böhönyén, amivel végre biztosítható lesz, hogy bajba jutott embertársaink valóban tíz percen vagy negyedórán belül megkaphatják a megfelelő egészségügyi segítséget és az ellátást. Ezenkívül a mentőautókról is esett szó. A mi térségünkbe is jó néhány új gépkocsi érkezett. Valóban 2008 és 2010 között egyetlenegy mentőautó beszerzésére nem került sor Magyarországon. Ezzel szemben azóta már közel 320-nál tartunk összességében.

Ha az egészségügyről beszélgetünk, nagyon sokat beszélünk már számokról, forintokról, pénzről. Azt gondolom, hogy a jól működő egészségügyhöz az infrastrukturális fejlesztések mellett nyilván szükség van az egészségügyi dolgozók bérrendezésére is. Azt gondolom, az, hogy az egészségügy a rendszerváltás óta eltelt próbatételeket egyáltalán túl tudta élni, elsősorban a magyar egészségügyben dolgozóknak, akár a technikai személyzetnek, akár a szakmai személyzetnek, ápolóknak és orvosoknak egyaránt köszönhető. Az ő hivatástudatuk, szolgálatkészségük nélkül, azt gondolom, ez nem lett volna megvalósítható. Ezúton is köszönjük szépen az eddigi munkájukat. Nagyon örülök annak, hogy ez a kormány hosszú évek óta foglalkozik a bérrendezés gondolatával. *(Dr. Szakács László: Gondolkodik, gondolkodik? És a cselekvés?)* Eddig is már többször történtek béremelések. A végleges megoldást, azt gondo-

lom, nem a béremelések fogják jelenteni, mint ahogy a kórházak esetében sem az adóssághozjárás minden évben történő megléte fogja biztosítani a megoldást, hanem egy új életpályamodell kidolgozása fogja ezt a jövőben jelenteni. Annak nagyon örülök, hogy a 2016-os költségvetésben is tervezve van további egészségügyi béremelés orvosoknak és ápolóknak egyaránt.

Nyilván vannak problémák, ne tegyünk úgy, mintha nem lennének. A várólisták valóban komoly kihívás elé állítják a gyógyulni vágyó embertársainkat. Jó hír ebben is, hogy a kormányzat ennek csökkentésére törekszik, ha jól emlékszem, tavaly több mint 18 milliárd forint forrás állt rendelkezésre ahhoz, hogy ezek a várólisták csökkenhessenek. *(Dr. Szakács László: Hat!)* Az a cél, hogy a jövőben is ez folytatódhasson. Az onkológiai diagnosztikai vizsgálatok gyorsabbá tételéről is már többen szóltak, erre is lesz mód, illetve lehetőség a kormánytervei szerint, és a bérrendezések fontosságáról pedig az előbb beszéltem.

Röviden ezek voltak azok a gondolatok, amelyeket szerettem volna önökkel megosztani. Szándékosan nem az országos példákat vetítettem most ide, hiszen nagyon sokan már sokszor, nagyon helyesen elmondták ezt. Nem gondolom, hogy bárki is azt állítaná közülünk, hogy az egészségügy Magyarországon úgy működik, ahogy szeretnénk vagy ahogy elvárnánk. De ahhoz képest, amit 2010-ben kapott súlyos örökségül a jelenlegi kormányzat, azt gondolom, inkább több az előrelépés *(Bangóné Borbély Ildikó: Meddig lehet még csinálni ezt a visszamutogatást?)*, mint a nehézség vagy a probléma. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Heringes Anita képviselő asszony. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Az egészségügyi vitanapot az MSZP azért kezdeményezte, hogy egy szakmai vita folyjon és nem azért, hogy önök pártkatonaként visszafelé mutogatva penetráns stílusban képviseljék saját pártjukat és nem a lakosságot, nem a saját választóikat.

Mert hogy van-e pénz az egészségügyben, és hogy van-e pénz béremelésre, csak jelzem halkán, pusztán politikai döntés. Dr. Kovács József képviselőtársam mondta, hogy 2007 és '13 között volt a legnagyobb infrastruktúra-fejlesztés a kórházakban. Bárhogy nézzük, 2007-től '13-ig a mi időszakunkban indult el, mi indítottuk el. Igen, az infrastruktúra-fejlesztés megtörtént, most a bérfejlesztésre lenne szükség. *(Witzmann Mihály: Nagyon nagy probléma van!)* Mert most vagyunk ott, hogy maguk nemcsak fizikailag, hanem lelkiileg kizsákmányolt orvosoknak nem adják meg a béremelésüket. Nem adják meg azt a volumenű béremelést, amit megérdemelnének.

Nézzük meg! Egy közszférában dolgozó bére 2006-ban 12 százalékkal volt magasabb, mint a hozzá hasonló, versenyszférában dolgozóé, míg 2012-ben 30 százalékkal alacsonyabb volt. A diplomásoknál pedig 40 százalékkal alacsonyabb. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Így van!)* Bárhogy nézzük, képviselőtársaim, azt kellene észrevenniük, hogy mind az orvosok, mind az ápolók és minden egészségügyi dolgozó számára az a bér, amit ma önök kifizetnek, az állam kifizet, vállalhatatlan. Gyermekeinket, nagyszüleinket ápolják ezek az emberek, és azt gondolom, hogy tőlük a béremelés nem megvonható.

De ha nézzük a 2016. évi költségvetés tervezetét, az ágazatnak nem ígérnek szép jövőt. Ahogy nézzük, a nemrég átdolgozott, Brüsszelbe küldött úgynevezett konvergenciaprogramban az egészségügyi kiadások 2020-ig nem igazán növekednek, majdnem hogy semmilyen növekedést nem jeleznek önök ebben a programban. Azt gondolom, hogy tényleg vissza kellene térnünk a szakmához, és azt a stílust, amit dr. Molnár Ágnes képviselőtársunk elmondott, szerintem tényleg fejezzük be. Ön orvos, térjünk vissza a szakmához, térjünk vissza az egészségügyhöz!

Ezért, pontosan ezért két, sajtóban megjelent hírt szeretnék önöknek felolvasni. A szakma véleményét szeretném felolvasni röviden, a rezidensekét főleg. „Nem győzzük eléggé hangsúlyozni, hogy érdemi forrásbővítés nélkül nem látjuk biztosítottak a betegek biztonságos ellátását és a megfelelő mértékű munkabérek előteremtését. Mi, rezidensek is nap mint nap szembesülünk azzal, hogy a kórházak eleget téve a politikai elvárásoknak gyakran jogszabályellenesen kénytelenek eljárni. Gyakran olyan feladatkörök ellátására utasítják az orvos kollégákat és a szakdolgozókat, amelyek a betegek biztonságát és a szakorvosképzés minőségét veszélyeztetik.”

Éppen ezért, képviselőtársaim, olvassák el a Rezidens Szövetség közleményét. Ők a jövő orvosai. Kérjük a béremelésüket! Köszönöm. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Úgy van! - Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjából Vágó Sebestyén képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

(19.20)

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Érdekes volt hallgatni eddig a vitát, hogy az MSZP és a Fidesz-KDNP egymást szapulja, egymást próbálják felelőssé tenni azért *(Dr. Szakács László: Te mit csinálsz?)*, hogy hogy áll az egészségügy. Én azt mondanám, amit már közülünk többen elmondtak... Tessék? *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem szapuljuk.)* Csak mondanám, hogy a parlamenti műfaj nem párbeszéd, nyomjanak kétpercest, és akkor elmondhatják, ha valami nem tetszik abban, amit mondok. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* A

lényeg az, hogy elmondták, egymást próbálják felelőssé tenni, de mindegyikük felelős ezért. Amit elkezdett az MSZP, akár kiindulva a felsorolásokból is, amit akár Molnár Ágnes is elmondott, tehát elkezdte az MSZP, folytatta a Fidesz-KDNP.

Én csak a saját megyémből mondanám, hogy mit művelt az egészségügyben a Fidesz-KDNP. Szépen lassan megszűnt az összes kiskórház tulajdonképpen, a normális ellátás megszűnt az összes kiskórházban, kedve Esztergom, Kisbér *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, Komárom. Az előzőekért hibás az MSZP, ami rombolást végeztek egyébként az egészségügyben, megszűnt, és egyetlenegy kórház maradt, amelyik normálisan működik - amennyire normálisnak lehet nevezni -, tehát minden funkciójában működik, az a tatabányai kórház. *(Lukács Zoltán: Ami pedig nem igaz. - Az elnök csenget.)* Túlterhelten, és el sem férnek igazán a szolgáltatások abban a kórházban, abban a kórházépületben. Évek óta lebegtetik az új pavilon építését, most elkezdődött, technikai hibák miatt nem folytatódik úgy, mint ahogy kellene neki. *(Lukács Zoltán: Már kész van. Ott kellene lakni.)* A szanatóriumból lassan le kell költöztetni azt a két nagy osztályt, ami ott van, úgyhogy nem tudom, hogy fog működni a megyében az egészségügyi ellátás. Az a félelmem egyébként, hogy sehogy. Még annyira sem, mint amennyire most működik, hogy félhalott egészségügyi szakdolgozók dolgoznak az épületben, szinte álmokórosan lődörögnek néha a folyosón, annyira túlterheltek, annyira fáradtak; ugyanaz folytatódik, mint ami évekkal ezelőtt elkezdődött, hogy ügyeleti időben végeznek olyan műtétet, amiket nem ügyeleti időben kellene végezni. Tehát elég szörnyű a helyzet.

És még egy dolgot szeretnék elmondani, csak hogy valami konstruktivitást is vigyek ebbe a mai vitanapba. Nekem lenne egy javaslatom. Mivel én, mondhatjuk azt is, hogy határterületnek vagyok a szakpolitikusa, egy nagyon nagy hiányosság van ezen a humán területen, mégpedig az, hogy a humán területek és a humán ágazatok között nem működik a kommunikáció. Szociális szakemberek panaszkodnak arra, és egyébként egészségügyi szakemberek is panaszkodnak arra, nagyon sokszor egymást hibáztatva, hogy a két ágazat között nincs meg a megfelelő párbeszéd, pedig nagyon sokszor mind a két ágazat dolgozóinak a munkáját meg ellátóinak a munkáját segíthetné egy élő és rendszeres kapcsolat.

Egy köznapi példát mondanék csak. Idősek otthonából bekerül egy idős ember egy egészségügyi szakellátó intézménybe. Nagyon jól tudjuk, hogy a negyven pontra felemelt szükséglet miatt hogy áll, milyen egészségügyi és mentális állapotban vannak az idősek, akik idősek otthonában vannak; nem keresik egymást, nem beszélnek meg, hogy mik a problémák. Nagyon sokszor az a helyzet, hogy tudjuk, hogy egy demens idős ember milyen. Nem mindegy, hogy hogy szólítjuk meg, nem mindegy, hogy hogy kezdjük vele a párbeszédet, és még arra sem veszik a fáradságot a két ágazat dolgozói, inkább azt monda-

nám, hogy nincs erre kiépítve egy protokoll, hogy egymást interjúzzák, és legalább azt tudják, hogy hogyan tudnak információt szerezni esetleg akár egy ilyen esetben egy bekerült beteg embertől.

Tehát szorgalmazom, hogy alakuljon ki erre egy protokoll, ami a két ágazat párbeszédét megkönnyítené. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek Ikotity István képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Witzmann képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni, és engedjék meg, hogy egy kis történettel kezdjem, bizonyára mindannyiuk által ismeretes.

A MIR úrrállomást szerették volna az oroszok utánpótlással ellátni, óriási összegekkel feljuttatták az űrbe - legyőzve a gravitációt, a kozmikus sebességet elérve - az élelmiszert az úrrállomásra, és amikor feljutott ez a sok millió dollárban kifejezhető összegű küldetés, akkor kiderült, hogy a földi személyzet ellopkodta az élelmiszert, és az üres tubusok mentek fel. Kicsit ehhez tudnám hasonlítani egy hasonlaltal a gyönyörű kórházépítéseket, amelyek valóban megtörténtek az én szülővárosomban, kedvelt lakóhelyemen, Baján is. Gyönyörű kórház, de amikor a berendezéseket oda kell vinni a régi épületekből, akkor azt látjuk, hogy olyan matracok kerülnek az egyébként régi, átgurított ágyakra, amik évtizedesek, és a műbőr foltozáson túl már nagyon sokszorosan átáztak mindenfélével. Ezt ugyancsak személyesen volt nemrég lehetőségem megtapasztalni sajnos, tehát hogy a szép külső mit takar.

Négy főigazgató ül itt most kormánypárti padosrokban, mégis az informatikus szakemberhez szólnék, hogy az egészségügyben ugyancsak megtapasztaltam nemrég azt az informatikai problémát, hogy a XXI. században vagyunk, és most már nem az a gond a számítógépekkel, hogy sokáig kell várni, hogy végre bejőjön a kórtörténet, hanem egyszerűen nem jön be. Ugyanis olyan informatikai rendszereket állítottak fel néhány évvel ezelőtt, hogy két évvel ezelőtti kórtörténetet nem kellett átvinni. Tehát egyszerűen ott a modern számítógép, ott van egy új szoftver, és mégsem képes arra, hogy visszakeressen, hiszen a cég, aki ezt megalkotta, nem gondoskodott arról, hogy sok évvel ezelőtti kórtörténet is látható legyen. Arról nem is beszélve, hogy ha nyomtatásra kerül a sor, akkor több tucat, a kórház összes nyomtatója látszik, amit ki kell választani. Tehát egyszerűen bonyolult, nem felhasználóbarát. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Witzmann Mihály képviselő úr következik. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hátulról előre haladva, Ikotity

István képviselőtársam megszólított, ezért szeretnék rá reagálni.

Az eszközbeszerzések tekintetében én csak a saját tapasztalataimat tudom elmondani. A siófoki kórházban a hárommilliárdos projektből egymilliárd az új eszközök - műtéti eszközök, diagnosztikai eszközök, bútorok - beszerzésére fog fordítódni, tehát a teljes forrásnak pontosan a 33 százaléka. Egyébként a megyei kórház esetében is rendkívül sok új berendezés, új eszköz és új bútor megvásárlására került sor annak idején 17 milliárdos program keretein belül. Számszakilag nem tudom megmondani, hogy ez mennyit jelent.

A szoftverfejlesztéssel kapcsolatos felvetésével viszont teljes mértékben egyetértek *(Ikotity István Schmuck Erzsébettel beszélget.)*, még akkor is, ha most éppen nem figyel a képviselő úr. Valóban jogos igény az, hogy a XXI. századi épületekben olyan XXI. századi szoftver legyen, amely valóban országos összeköttetést biztosít az intézmények között, és bármikor bármelyik pontban - ez ma már nem egy komoly kihívás, teljes mértékben azonosulni tudok ezzel a véleménnyel én is -, legyünk akár Baján, Siófokon vagy éppen Tabon, bárhol vagyunk, mindjárt tudják az adott emberről a TAJ-szám szerint, hogy mi volt a kórtörténete, milyen kezeléseket hajtottak rajta végre. Úgy tudom, hogy ebben a tekintetben is jelentős előrelépések vannak, nyilván államtitkár úr majd fog erre is reagálni.

Heringes Anita képviselő asszony hozzászólásával kapcsolatosan, hogy 2007-2013 között voltak a legnagyobb fejlesztések, és szó szerint, hogy ez „a mi időszakunk volt”... *(Heringes Anita közbeszól.)* Igen, de most jön a lényeg, ön mondta, hogy ez a mi időszakunk volt. Kedves Képviselő Asszony! A legnagyobb fejlesztések eddig valóban a 2007-2013-as időszakban történtek, mert eddig még nem volt más. Most jön a 2014-20-as időszak. Viszont a probléma az, hogy 2010-ben volt egy kormányváltás, és ha tetszik, ha nem, 2010 áprilisában összesen 6 százalék volt az európai uniós források lehívása Magyarországon a 2010-es kormányváltásnál az összes 8 ezer milliárdból *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ami durván az egész ciklusra vonatkozott.

Tehát ezzel csak azt szeretném mondani, hogy ezt a 6 százalékot kellett az elmúlt években felpörgetni száz százalékra. Tehát nem biztos, hogy önök voltak ennek a...

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő kétperces felszólaló Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Annyi információ hangzott el, hogy most már több A4-es papírt teleírtam. Ugye, azt azért tisztázni kell, hogy a HospInvest neve hangzott csak el eddig, a MediSys Kft.-é nem, ami egyugyanazon cégcsoporthoz köthe-

tő. Annyi a különbség, hogy a HospInvest Zrt. az MSZP közeli önkormányzatokat szállta meg, a MediSys Kft. meg a Fidesz közeliakat, lásd Tapolca és Körmeny tekintetében. Bírósági eljárás van mind a két cégcsoport ellen, de eddig még bírósági ítélet nem született, holott OEP-finanszírozással élt vissza mind a két cég. Itt lehet egymáshoz dobálni azokat a zacskókat, amik ugye most már úgymond fekáliával vannak megtelve, de nincsen értelme.

Az Országos Mentőszolgálatnál elhangzott az is, hogy építéseket, beruházásokat hajtanak végre, ami kell, de a mentésre szánt összeg 2015-ben ugyanannyi, mint 2016-ban. A mentőállomásnál, a mentőszolgálatnál sürgősségi betegellátás folyik, ott a preventíót nem lehet emlegetni. Általában az egészségügynek a rendbetétele az ügy kezdődik, hogy előzzük meg preventíven, de az Országos Mentőszolgálatnál ez az eljárás nem működik.

2,3 milliárdos kórházfejlesztés zajlik jelenleg is Tapolcán. Egyetlen baj van vele, amit említettem előző felszólalásomban, hogy hiányoznak a szakemberek. Tüdőrehabilitációs pavilont építenek, tüdőrehabilitációra építkezik maga a kórház, de nincs aktív korú tüdőrehabilitációs szakorvos az intézményben. Köszönöm, ennyit szerettem volna. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(19.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, Kovács József képviselő úrnak jelzem, hogy nincs lehetőségem kétpercest adni, mert egy körben egy frakcióból egy képviselőnek van lehetőségem a Házaszabály előírásainak megfelelően felszólalási lehetőséget adni. A következő felszólalásnál, amennyiben változatlanul fenntartja igényét.

Arról is tájékoztatni szeretném a tisztelt Házat, hogy Harrach Péter frakcióvezető úr Kövér László házelnök úrnak címzett levelében jelezte, hogy a KDNP képviselőcsoportja a politikai vitában a frakció további időkeretéről a Fidesz-képviselőcsoport javára lemond. Majd ezt kérem jelezni. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)* Az MSZP-s képviselőtársaimat pedig megkérem, hogy a tetszésnyilvánításuknak ne ezt a változatát idézzék *(Lukács Zoltán: Miért? Csak tapsoltunk.)*, mert véletlenül megütik a kezüket, és még elsősegélyre lesz szükség. *(Dr. Varga László: Már tapsolni sem lehet? - Zaj, közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik, az LMP képviselőcsoportjából; Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ma a költségvetési módosítók vitájában azt mondtam többek között, hogy az ország kettészakadt, most pedig azt kell hogy mondjam, hogy az ország egészségügyi értelemben is kettészakadt. Mind az ellátást, mind az

emberek egészségi állapotát tekintve, két élesen különböző részre esett szét az ország. Azok jutnak jobb hazai ellátáshoz, akik amúgy is jobb helyzetben élnek, miközben rosszabb, nehezebben elérhető ellátást kapnak azok, akik eleve rosszabb helyzetben vannak.

Jól emlékszik még az ország azokra a vitákra, amelyek arról szóltak, hogy meg szabad-e engednünk, hogy az ellátásért fizetnie kelljen az embereknek, azt kockáztatva ezzel, hogy külön egészségügy lesz a gazdagoknak, és külön a szegényeknek. Jól emlékszik az ország, hogy a Fidesz milyen nagy hanggal lépett fel a szocialista-liberális kormányok törekvéseivel szemben. Mostanra viszont elcsendesedtek. Mintha már nem lenne mondanivalójuk a mai kormánypárti politikusoknak.

Pedig lenne miről beszélni, lenne néhány kérdés, amire választ kellene adniuk. Mindenekelőtt arra, hogy minden állításuk ellenére miként hoztak mégis létre kétszintű egészségügyet Magyarországon. Mondjuk ki, ha már a kormányoldal nem ismeri be: ma Magyarországon van magánegészségügy, és egyre nagyobb teret nyer, eközben pedig egyre több a szegény, akiknek egyre rosszabb ellátás jut.

Ez az egészségügyi rendszer különbséget tesz első- és másodrendű betegek között. Akárminek hívják is a kormányoldalon ezt az egészségügyi rendszert, ha valaki megbetegszik, pontosan tudja, hogy az ellátás minősége attól függ majd, hogy mennyit tudnak fizetni érte. Ha valaki nem kapja meg lakóhelye közelében a szükséges ellátást, vagy mert nincs, vagy mert lehetetlenül hosszú a várakozólista, akkor lehet, hogy az ország másik végébe kell utaznia. Vajon szükséges-e elmagyaráznom önöknek, hogy ezzel máris fizetős egészségügyi szolgáltatásról beszélünk? Ha a betegnek kell gyógyszerrel vinni a kórházba, akkor vajon nem fizetős egészségügyi szolgáltatásról beszélünk? Ha az ellátás minősége attól függ, hogy ki mennyi pénzt képes odacsúsztatni az orvosoknak, akkor vajon, nem fizetős egészségügyi ellátásról beszélünk?

Mi másról lenne szó, mint fizetős egészségügyi ellátásról. Márpedig, ahol fizetni kell az ellátásért, ott külön ellátást kapnak a szegények és a gazdagok. Ahol fizetni kell az ellátásért, ott kétszintű egészségügy alakul ki. Akkor lesz egyrészt elitellátás, és lesznek szegénykórházak. Ebben az országban ekkora szegénység mellett, egyre romló egészségügyi rendszer mellett ennek következményei katasztrófálisak.

Az emberek egészségi állapota romlik, az adatok kétségbeejtőek. Tény, hogy a daganatos megbetegedések száma emelkedett, és egyre több ember halálért felelősek, sőt egyre több a kiskorúakat érő megbetegedések száma is, az agydaganat és a fehérvérűség a leggyakrabban előforduló és halált okozó rákos megbetegedés volt a fiatalok esetében.

Megszokhattuk, hogy keringési betegségekben és a hozzájuk köthető halálozásban Európa legrosszabb statisztikáit produkáljuk, de ez már a daganatos megbetegedéseknél is így van. Az ország a jövőjét

teszi kockára, ha nem tesz semmit. Lehet itt toldozgatni-foldozgatni az egészségügyi rendszert, lehet bővíszkedni a kórházi struktúrával, de amíg a finanszírozást nem teszi rendbe a kormány, addig csak a bajt növeli.

Tisztelt Országgyűlés! Mindenki tisztában van azzal, hogy évtizedes problémákról beszélünk. Nem a jelenlegi kormány alatt romlottak el a dolgok, nem is csak a korábbi szocialista-liberális kormányok a felelősek a kialakult helyzetért. De abban igenis közös az eddig kormányzó pártok felelőssége, hogy nem fordították meg a folyamatot.

Tudjuk, hogy egy ekkora problémát csak átfogó, rendszerszerű megoldással lehet kezelni. Az LMP szerint azonban nem tekinthető megoldásnak, egész egyszerűen nem fogadható el, hogy a kormányok eddig semmi mást nem tettek, mint hagyták, olykor pedig kifejezetten elő is segítették a kétszintű ellátás kialakulását. Ez súlyos történelmi hiba.

Szemet hunyni afölött, hogy egyre több olyan ember él az országban, akinek az egészsége azon múlik, hogy mennyi pénze van, a legmegalázóbb igazságtalanság, amit csak egy kormány az emberekkel elkövethet. Ráadásul a szegénység bizonyíthatóan együtt jár az alultápláltsággal, de összefügg az elhízással, a cukorbetegséggel, a szív- és érrendszeri betegségekkel. A szegények nagyobb mindennapi stressznek vannak kitéve, ami befolyásolja általános egészségi állapotukat és pszichés teljesítőképességüket is. Különösen felháborító, hogy sokan azok közül, akik a hazai egészségügyben dolgoznak, ugyanilyen veszélynek vannak kitéve, mert a keresetükből nem jut mindig egészséges ételmiszerre, napi megélhetési gondjaik pedig folyamatos stresszforrást jelentenek.

Tétlenül nézni, hogy azok a szakemberek, akik-től az életünk függ, sorban kénytelenek elhagyni az országot, mert különben nem tudnák eltartani családjukat, túrhetetlen. A lista, amely az egészségügyi hiányszakmákat sorolja fel, már 19 szakmát tartalmaz. Ma már nemcsak a gyógyszerek hiányoznak az egészségügyi intézményeinkből, de a szakemberek is. Nincs mivel gyógyítani, nincs, ki gyógyítson, miközben az emberek egészségi állapota egyre rosszabb. Az ország egyes részein hadikórházakra jellemző állapotok uralkodnak. Ebben a helyzetben gyógyítanak emberfeletti munkát végezve azok, akik még ki tudnak tartani a hivatásuk vagy az ország mellett.

Az LMP hónapok óta igyekszik felhívni a figyelmet: a dolgozói szegénység felszámolása a legsürgesebb feladat ma Magyarországon. Egyre többen vannak azok, akik tisztességes munkából nem tudnak megélni. A dolgozói szegénység különösen súlyosan érinti az egészségügyben dolgozókat. Csak egy példa, de nagyon sok egészségügyi dolgozó jár hasonló cipőben: 35 éves munkaviszony után is egy klinikai dolgozó még mindig 75 ezer forint nettót keres. Önök szerint hogyan lehet ennyiből gyereket nevelni, iskoláztatni és elindítani az önálló életükre? De nem keresnek többet a technikusok, az ápolók, az asszisztensek, szakasszisztensek sem, se a pályájuk elején,

se később. Ma olyan a helyzet, hogy a külföldön is munkát vállaló orvosok és nővérek magyarázkodnak, miért nem maradnak itthon, miközben éppen előttük kellene szemlesütve bocsánatot kérni a kormányzati politikusoknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma a parlamenti vitanapot tartjuk az egészségügy helyzetéről, és holnaptól már más témákat fogunk tárgyalni. Az LMP azonban nem tekinti lezártnak a vitanapot. A vita szerintünk csak most kezdődik. Ennek a vitának van néhány olyan alaptétele, amit nem tekintünk megkérdőjelezhetőnek.

Először is: a szegénység nem jelenthet egyet a betegséggel. Senkinek nem múlhat azon a felgyógyulása vagy túlélése, hogy mennyi pénze van. Aki ezt nem fogadja el, az felmondta az alapvető társadalmi szolidaritást.

Másodszor: az egészségügy helyzetének további romlását csak radikális forrásbevonással lehet megállítani. Minden egyes döntés, ami nem erről szól, csak a probléma megkerülését jelenti, azt, hogy a kormány nem tud mit kezdeni a helyzettel. Abba bele se merünk gondolni, hogy esetleg nem akar.

Harmadszor: az egészségügyet nem kezelheti a kormány maradékelven. Nem tekinthet rá úgy, mintha csak egy lenne a számos megoldandó probléma között. Rendszerszerű megoldásra van szükség, következetes és őszinte politikára.

Negyedszer: ha a kormány fizetős egészségügyet akar, azt ismerje be. Ha nem akar, amit őszintén remélünk és követelünk, akkor viszont ne is tegye lehetővé bújtatott eszközökkel.

Tisztelt Országgyűlés! Az egészség túl drága ahhoz, hogy ne költsünk rá. A mai helyzet hosszú távú költségei rettenetesen magasak lesznek. Azonnali radikális és rendszerszerű beavatkozásra van szükség. Egyenlő, jobb minőségű ellátásra és megbecsült szakemberekre van szükség, hogy megállítsuk az ország további szétszakadását. Köszönöm a figyelmet. *(Ikotity István tapsol.)*

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Folyamatos forráskivonás zajlik az egészségügyben. Az a baj, az a baj, tudják, hogy teljesen mindegy, milyen időszakokat hasonlítottunk egymáshoz, hogyha időben előrehaladva kevesebb pénz megy az emberek gyógyellátására, az emberek egészségének a megőrzésére. Most, jelen pillanatban, 2015-öt élve nagyjából 380 milliárd forinttal kellene több pénz bent legyen az egészségügyben, hogy azon a szinten legyünk, ahol 2010-ben voltunk. Nem, nem akarom szapulni azt, ami most van, nem, sokkal

inkább arra akarom biztatni önöket, hogy gondolják felül mindazt, amit csinálnak.

Még nem fogadták el a 2016-os költségvetést, gondolják felül, és ennek eredményeképpen, mondjuk, legalább két-három területen, az egészségügyben, az oktatás színterén, nem mondok többet, legalább ezen a két területen változtassanak az eredeti előirányzati számaikon, változtassanak, mert egyébként semmi nem fog teljesülni abból, amiről államtitkár úr a bevezető expozéjában 40 percen keresztül beszélt. Nem, mert akkor a várólisták sem fognak javulni, nem lesz olyan várólista, mint amelyet szeretnénk, hogy ne legyen várólista, vagy minél rövidebb legyen az a várólista. Hogyha prevenciót nem alkalmaznak, akkor a vastagbél-daganatos emberek esetében, ami néhány százmillió forintot igényelne csak annak érdekében, hogy megfelelő diagnosztikai eljárásokat el lehessen végezni, rengeteg embernek az életben maradását hozhatná. Tudják, államtitkár úr biztos tudja, több mint 5 ezer ember hal meg egy adott esztendőben pontosan ennek az eredményeképpen, mármint annak az eredményeképpen, hogy azt a 600-800 millió forintot nem teszik bele a rendszerbe, ami a megfelelő diagnosztikai eljárások elvégzését szolgálja.

És, tudják, még az is szükséges ehhez, hogy azok az emberek, akik az egészségügyben dolgoznak, azok megbecsültek legyenek, azok az emberek ne a magyar átlagbér alatti jövedelempozícióban helyezkedjenek el. Nem véletlenszerű, hogy megindult tömegesen az elvándorlás, hogy megnégyszereződött három-négy év leforgása alatt az elvándoroltaknak a száma. És, tudják, aki egyszer elment, azt hazahozni bármilyen programokkal sokkal nehezebb, mint azt megelőzően itthon tartani.

Egy szó mint száz, ha belenéznek, hogy mi történt 2010 után a bérek tekintetében, akkor látják, tudják önök is: 2011-ben nagyjából 40-50 ezer forintot vettek el egy évben egy egyszerű egészségügyi dolgozótól. 2012-13-ban mindazt, amit adtak adott esetben, azt nem alapbéresítették, úgyhogy az utána el is szállt. 2014-re érve meg odajutottunk, hogy mintegy 25 ezer forinttal kevesebb az a pénz, ami az átlagjövedelemhez képest az egészségügyben fellelhető.

Egy szó mint száz: prevenció, mindezek mellett béremelés és több pénz az egészségügyben. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet jegyző asszony szavait írtam fel: következetes és őszinte politikára van szükség. Ezzel maximálisan egyetértetek, és amikor a mai vitában általam eddig hallottakat idézem fel, akkor azt látom, hogy egyrészt az

elmúlt időszak, az elmúlt öt év intézkedéseiről volt szó, itt is célszerű, hogy következetesek és őszinték legyünk, szó volt arról is, hogy a jövőben milyen feladatokat kell ellátni, és az is elhangzott kormányzati oldalról, amihez én személyesen maximálisan csatlakozom, hogy természetesen az egészségügy területén számtalan feladat van még előttünk.

Engedjék meg, hogy röviden szóljak egynéhány szót az elmúlt öt évről és az előttünk álló feladatokról. Ami az elmúlt öt évet illeti, vitatkoznom kell azzal a megállapítással, hogy folyamatos forráskivonás történt. Tisztelt Ház, az Országgyűlés által megvitattott zárszámadási javaslatok ennek pont az ellenkezőjét igazolják, a számok, amelyek nyilvánosak és amelyek akár alapellátásról, akár bérekről, akár az intézményrendszer finanszírozásáról szólnak, nem igazolják azt, hogy forráskivonás történt; épp az ellenkezőjét! Természetes az, hogy minden egyes területen el lehetett volna költeni, el lehetne költeni több forrást, még nagyobb megbecsülést lehetne adni azoknak az egészségügyben dolgozóknak, akiknek mindnyájan csak köszönettel tartozunk a feladataik ellátásáért, de mégis látnunk kell, és önöknek is pontosan látniuk kell, hogy 2010-ben milyen pénzügyi helyzetben volt az ország, milyen reálgazdasági helyzetben volt az ország *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, amely kereteken belül érvényesítette a béremelési vagy alapellátási kiadásnövelési intézkedéseit. *(Bangóné Borbély Ildikó és Gúr Nándor közbeszól.)* Tisztelt képviselőház, ezért engedjék meg, hogy én erre az államháztartási reálgazdasági aspektusra is felhívjam a figyelmet.

Pontosan tudják, hogy milyen növekedési adatok voltak Magyarországon és az Európai Unióban, pontosan tudták, hogy mekkora államháztartási hiánnyal küzdöttünk, pontosan tudják, hogy a túlzottdeficit-eljárás keretében milyen szankciókkal kellett szembenézni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Mégis építettünk stadionokat!)* Ebben a környezetben olyan intézkedéseket hajtott végre az egészségügyben a kormányzat, amelyekkel nem forrást vont ki *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, hanem legfeljebb forrásokat csoportosított át. Sok szó volt arról, hogy a gyógyszerkasszájánál milyen intézkedések történtek betegteher-növekedés nélkül; igen, az itt megtakarított forrásokat forgatta vissza a kormányzat oda, hogy a közzsférán belül 2012-ben először az egészségügy területén valósulhatott meg béremelés. *(Gúr Nándor: Az alapellátás hol maradt? Hol maradt az alapellátás? Az alapellátásról beszélj!)* Ezeket a pluszforrásokat forgatta vissza a kormányzat oda, hogy az alapellátásnál jelentős növelés valósulhasson meg. A számok azt mutatják, hogy az alapellátás területén a 2010. és a '16. éveket összehasonlítva 40 százalékos emelés valósulhatott meg.

És amikor arról beszélünk, hogy a kormányzat új adókat vezetett-e be, ami miatt az ellenzék kritikával illeti a kormányt, igen, mondjuk el, hogy a népegészségügyi termékadó egy olyan intézkedés volt, amellyel pont az egészségügyben kívánt forrást

teremteni a kormányzat, hozzáteszem, egy olyan eszközzel, ahol piaci módon befolyásolta azon termékeknek az árát, amelyeknek a túlzott fogyasztása kimutathatóan egészségkárosító. Tehát egy közgazdaságilag ismert eszközzel a fogyasztást próbálta befolyásolni, az egészségtelen termékeknek a keresletét csökkenteni, és egyúttal többletforrást biztosítani az egészségügyi kiadásokra.

Ami pedig azt illeti, hogy az egészségügyre mennyire fókuszált a kormány vagy mennyire nem, azt is látni kell, hogy nemcsak az egészségügy volt nagyon komoly feszültségekkel terhelt, hanem számos más terület is, és azt is el kell ismerni, hogy a kormányzat az erőforrásait ebben az igen nehéz helyzetben sok más területre is fókuszálta. (Gúr Nándor közbeszól. - Mesterházy Attila: Stadion!) Kettőt hadd említsek meg: munkahelyteremtés és családok. Miért ez? Mert önök pontosan tudják, mindnyájan pontosan tudjuk, hogy egy fenntartható államháztartási gazdálkodásnak az alapja, annak az alapja, hogy legyen forrás egészségügyre, oktatásra, szociális ágazatra, egy jól működő gazdaság. Ezért a kormányzat alapvető szempontja volt az, hogy a gazdaságot erősítse meg, és például munkahelyteremtéssel biztosítsa a jövőbeni forrásoknak a lehetőségét. (Bangóné Borbély Ildikó és Gúr Nándor közbeszól.) A statisztikákat ismét ismerik: jelentős foglalkoztatásbővítés valósult meg (Gúr Nándor: Anglia, Németország!), köszönhetően például a munkahelyvédelmi akció intézkedéseinek.

Még egy dolog a családokat illetően: az egészségügyhöz is erősen kapcsolódik az, hogy egy romló demográfiai helyzet az egészségügyre még nagyobb nyomást gyakorol, hiszen hogyha a korfa kedvezőtlen, akkor az életükben előrehaladott emberek, az idős emberek sokkal nagyobb ellátásra tartanak igényt (Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.), úgy, hogy a jövedelmet megtermelő munkaképes rétegek csökkennek. Na, ez a kedvezőtlen korfa, amelyet a kormányzat meg kellett fordítani, és ezért az erőforrásainak egy részét arra koncentrált, hogy a kívánt második-harmadik gyermekek megszülessenek, és a családi kedvezménnyel jelentős forrásokat biztosított a családok részére. (Gúr Nándor közbeszól.)

Tisztelt Képviselőház! Ezeket azért emelem ki, mert látni kell, hogy az egészségügy problémáinak a kezelése mellett a kormány számos más területen küszködött olyan kihívásokkal, amelyekre reagálnia kellett (Közbeszólások az MSZP soraiban.), és ahol, azt gondolom, igenis sikereket ért el, akár az említett munkahelyteremtést, akár a családok megerősítését illetően.

Még egy dolgot hadd említsek meg! Amikor arról beszélünk, hogy egy ágazat több forrást érdemel-e vagy sem, azt is mondjuk el, hogy a felelős kormányzásnak az is a része, hogy minden egyes kiadási többlet, illetőleg minden egyes adócsökkenés úgy valósulhat meg, hogy mellette a jövőbeni generációk terheit nem növeljük. Jelentem, az elmúlt öt évben a kormány ezt tette: úgy fordított többletforrásokat az

egészségügy területére (Gúr Nándor közbeszól.), úgy koncentrált a munkahelyek számának növelésére, úgy biztosított többletforrásokat a családoknak, hogy mellette a sokat említett túlzottdeficit-eljárásból kikerültünk, és a reálgazdasági mutatóink, azt gondolom, igen kedvezőek. (Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)

(19.50)

Ez a felelős gazdálkodás az, amelyet minden kormányzat követnie kell. A jövőt illetően egyetértek azokkal a véleményekkel, amelyek arról szólnak, hogy az egészségügy területén is és bizony számos más területen is a kormányzat sok feladata van. Az én állításom az, hogy az egészségügy területén is igenis a kormány új intézkedéseket tesz. A '16-os költségvetés a tisztelt Országgyűlés előtt van. Tudják, hogy bérintézkedésekre is felelősen, a gazdaság teherviselő képességével összhangban többletforrások állnak rendelkezésre, csakúgy, mint az alapellátásnál. Ami a felelős... (Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból: Stadion! A stadion várhat! - Zaj. - Az elnök csenget.) Tisztelt képviselők, ami a felelős gazdálkodást illeti, hadd mondjam el, hogy a benyújtott módosító javaslatokat értékeltük (Közbeszólás az MSZP soraiból: 7 milliárd!), igen, képviselő urak, igen, hadd mondjam el, hogy a Magyar Szocialista Párt által beadott módosító javaslatok, illetve az adótörvényekhez beadott módosító javaslatok együttes hatása mintegy 1500 milliárd forint (Moraj az MSZP soraiban. - Gógös Zoltán: Dübörög a gazdaság!), ennél nagyobb egyenlegromlást eredményez. Hogy lehet ez? Hadd mondjak néhány konkrétumot! (Moraj az MSZP soraiból. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Mennyi adó-nemet vezettetek be? - Zaj. - Az elnök csenget.) A Szocialista Párt által beadott módosító javaslatok a 100 milliárd forintos Országvédelmi Alapot 401 milliárd forinttal csökkentenék. (Közbeszólások az MSZP soraiból.) Kérem szépen, amikor... (Folyamatos zaj és közbeszólások az MSZP soraiból.) Képviselő úr!

ELNÖK: Még két felszólalás van, és utána jönnek a kétpercesek. Addig próbálják meghallgatni, ön is, képviselő úr, önnek is csak ezt tudom ajánlani, mint jegyző úrnak. Gúr Nándor jegyző úr, önnek kell legjobban példamutatóan viselkedni, ön az Országgyűlés jegyzője! Majd várom, hogy kétpercest nyomjon.

Parancsoljon, államtitkár úr! (Zaj és közbeszólások az MSZP soraiból: A kormány képviselőitől is el lehet várni ugyanezt!)

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Amikor felelős gazdálkodásról és felelős politizálásról beszélünk, akkor az én fogalmaimba az is beletartozik, hogy az egészségügy területén, az oktatás területén úgy biztosítunk többletforrást, hogy az rendelkezésre áll. A Magyar Szoci-

alista Párt által beadott módosító javaslatok elfogadása esetén - ahogy említettem - 1500 milliárd forinttal nagyobb lenne a hiány. Kérdezem, hogy ennek milyen hatásai lehetnek. *(Folyamatos zaj és közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Tisztelettel, azt is el kell mondjam, hogy ugyanaz az egyenlegromlás látható *(Folyamatos zaj az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)* a Jobbik javaslatainál is. Az LMP-nél ezt nem látjuk. Az LMP-nél az összes költségvetési beadott módosító javaslatnak megvan az ellenlába, az adóoldalon viszont 1400 milliárd forintos egyenlegromlás látszik.

Tisztelettel, ismét azt kérem, hogy amikor jobbító javaslatokat fogalmazunk meg, akkor azt úgy tegyük, hogy a felelős gazdálkodást ne befolyásoljuk. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Fogalmad sincs, miről beszélsz!)* Azt gondolom, ahogy említettem, vannak feladatok előttünk az egészségügy területén is, és ahhoz konstruktív, valódi megoldást igénylő javaslatokat szükséges benyújtani.

Ami pedig az egészségügy helyzetének javítását illeti, végül egy dolgot hadd emeljek ki. Célszerűnek tartom azt, hogy ne csak a bérügyekről, a nagyon fontos bérügyekről, az intézményrendszer finanszírozásáról beszéljünk, hanem azokról a lépésekről is, amelyekkel az egész ország, a nemzet egészségi helyzete javítható. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)* Azt is látni kell, hogy itt is voltak fontos és komoly lépések a népegészségügyi program területén, a dohányzás visszaszorítása területén *(Gógös Zoltán: Mindenki feketecigit szív!)* vagy a mindennapos testnevelés bevezetésének területén.

Amennyiben itt további javaslatok fogalmazódnak meg, azt gondolom, ezeket is érdemes megvitatnunk, annak érdekében, hogy amikor magyar egészségügyről beszélünk, akkor egy egészségesebb országról beszélhessünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Folyamatos zaj és közbeszólások az MSZP soraiból. - Korózs Lajos: Az egyik legértelmesebb államtitkár, de három hónapot sem fog kihúzni, belebukik! - Banai Péter Benó: Ezek tényszerű dolgok, amikről beszéltem!)*

A következő felszólaló Varju László független képviselő úr. Parancsoljon! *(Folyamatos zaj és közbeszólások az MSZP soraiból.)* Kérem szépen a képviselő úr időkeretét visszaállítani!

Köszönöm.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vélhetően itt az elmúlt időszakban és a most is zajló vita, amit államtitkár úr még rendületlenül folytat *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, azon adatok mentén is zajlik, ami nemcsak a költségvetésről szól, hanem arról is, hogy mi az, ami nem történt meg. Államtitkár úr is most kifejezetten nagy figyelmet fordított arra, hogy az egészségügy bajainak forrásait igyekezzenek

feltárni. Viszont a feltárások, amelyek felmérések formájában, különböző megoldások keresésében megjelennek, egyelőre nem jők másra, mint időhúzásra, tehetetlenségre, és ami a legrosszabb, az emberek olyan helyzetbe kerültek az egészségügyben, ami teljesen kiszolgáltatottá tette őket, és bizony azon kell gondolkodni, hogy ma betegnek lenni az egyik legnagyobb kockázat Magyarországon. Csak hát az ember éppen - amire ön is utalt - életkorban előrehaladva nem eldönti, hogy beteg akar lenni vagy sem, hanem az lesz, és önök a gyógyításhoz szükséges feltételekről nem tudnak gondoskodni.

Hogy néhány számmal erre utaljak, hogy hogyan szűnt meg önök alatt ez a felelősség és ez a szolgáltatási lehetőség, az azt jelenti, hogy az elmúlt időszakban - 2010 óta - 9431 egészségügyi dolgozó hagyta el az országot. Ebből 5348 az orvosok száma, és halkan mondom, hogy 8080 orvos dolgozik ma összesen az egészségügyben. Ez az, ami jól jellemzi azt a politikát, azt az egészségpolitikát, amit önök csinálnak. De ehhez hozzátartozik, hogy a problémák szőnyeg alá söprése és az igen látványos stadionavató politikájuk mellett az is látszik, hogy a külföldre távozók 40 százaléka egyébként a 25 és 29 éves korosztályból került ki, aminek az a súlyos következménye, hogy az itt maradók egy jelentős része 50 év felett van, tehát az orvosok az egészségügyben az utánpótlás hiányától igen súlyosan szenvednek. Hogy mindennek mi a következménye, illetve a következmények előtt még egy, az önök számára talán érdekességet említek, hogy 2014-ben a szakvizsgázott és külföldre távozott orvosok közül harmincan Romániát választották. Ennek alapján nyugodtan mondhatjuk, hogy ennél sokkal lejjebb már nem nagyon létezik, hiszen ha a gyógyintézetekből hiányzó 26 ezer nővért is hozzászámoljuk, akkor egyre inkább kérdéses az, hogy önök mit csináltak az elmúlt években. Ha a választ is meg akarjuk mondani, akkor tulajdonképpen semmit, egyre nagyobb kárt, és a betegeket egyre nehezebb helyzetbe hozták. Ez megjelenik, látható a rendelőintézetekben, látható a kórházak működésében. Látható akkor, amikor kórházi adósságról beszélünk, amikor önök szemfényvesztéssel úgy csinálnak, mintha átvállalnák az adósságot. Annak az lesz a következménye a gazdaságban, ahogy ezt máshol már elkövették, hogy egyébként azok, akik tisztességes beszállítói voltak az egészségügynek, az ő számukra ajánlatot téve majd egy jóval kisebb hányadéért be kell hogy érjék az egyébként jogosan járó, korábban leszállított, biztosított szolgáltatásokért fejében. Ennek eredménye, hogy egyébként a kórházi adósságok mellett egyre hosszabbak a várólisták is.

Összefoglalva, most egyelőre - hogy egy kicsi időt hagyjak is magamnak - azt tudom mondani önöknek, hogy mindaz, amiről önök az elmúlt időszakban nem döntöttek, nem cselekedtek, annak itt a súlyos következménye: a betegek lehetetlen helyzetben vannak Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Bana Tibor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos Vas megyében is rendkívül negatív folyamatokkal kellett szembesülnünk az egészségügy területén az elmúlt évek során. Elég arra utalnom, hogy három éve a Fidesz funkcióváltásra, hatékonyságra hivatkozva egyetlen tollvonással megszüntette Körmenten a szülészet-nőgyógyászatot és az aktív belgyógyászatot, Celldömölkön pedig az aktív belgyógyászatot és az aktív sebészetet.

Míndeközben önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, arról beszélnek, hogy soha nem látott fejlesztések zajlanak az egészségügy területén, de például a körmenti beruházás vonatkozásában is az a helyzet, melyet a tavalyi országgyűlési kampány során nagy csinnadrattával bejelentettek, hogy rendkívül komoly csúszással kell találkozunk az akkor elhangzott ígérekhez képest. Ellenzékben nagyon határozottan kiálltak annak idején mind a Gyurcsány-, mind a Bajnai-kormány vidékromboló lépéseivel szemben, ám mióta 2010-ben kormányra kerültek, azóta egy más hozzáállás, más alapállás jellemzi önöket, és olyan intézkedéseket fogantatosítottak az egészségügyben, melyek szervesen illeszkednek a szocialista, szabad demokráta elődeik által megkezdett sorba.

(20.00)

A Jobbik minden lehetséges eszközzel tiltakozott 2012-ben a leépítések ellen, parlamenti felszólalásaim mellett tüntetést tartottunk mind Körmenten, mint Celldömölkön, és szülővárosomban, Körmenten aláírásokat is gyűjtöttük a szülészet-nőgyógyászatért és az aktív belgyógyászatért, és a térségben élők szinte egyöntetűen álltak ki az intézményért, hiszen rendkívül rövid idő alatt 5 ezren írták alá az íveket. Elengedhetetlen lenne a megszüntetett osztályok visszaállítása a celldömölki és a körmenti intézmény vonatkozásában. Sajnos, e két kórház már csak a szombathelyi Markusovszky Kórház telephelyeként működik jelenleg.

A mentőállomások gépparkjai tekintetében korszerűsítésre, bővítésre lenne szükség a biztonságos betegellátás érdekében. Ezzel összefüggésben komoly ígéreteket fogalmaztak meg, ám ezek sem valósultak meg. A celldömölkiek továbbra is várják az esetkocsit, de még mindig nem érkezett meg. Városom, Szentgotthárd mentőállomásának is szüksége lenne egyébként egy új esetkocsira, már csak a megyeszékhelytől való nagy távolság miatt is.

A mentőkkel kapcsolatban ugyanazt láthatjuk Vas megyében, mint országos szinten, rendkívül alacsony bérezés mellett és nehéz munkakörülmények között kell helytállniuk, nem véletlen, hogy egyre többen hagyják ott hivatásukat, napról napra

rosszabb a helyzet, folyamatosan állnak le a mentőautók és mennek tönkre ezek a gépkocsik. A szombathelyi mentésirányítási központban tapasztalható visszaesésekről is hosszasan lehetne beszélni, ez ügyben is érkeztek irányomba megkeresések.

A Vas megyeiek tehát várják a kormánytól az érdemi intézkedéseket, én magam pedig feltétlenül szembesíteni fogom önöket azokkal az ígérekkel és nyilatkozatokkal, melyeket megtettek, s ezt egészen addig meg fogom tenni itt az Országgyűlésben és egyéb fórumokon, amíg érdemi pozitív változás nem következik be az említett ügyekkel kapcsolatban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kettőperces felszólalások következnek. Most van lehetőség Kovács József képviselő úr felszólalására, őt majd Schmuck Erzsébet jegyző asszony fogja követni.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Rig képviselő úr részéről elhangzott az alapdíj összegének változatlanlansága, hosszú ideje ez az ominózus 150 ezer forint. Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ egy 2014-es felmérést készített - hozzá lehet jutni a megfelelő hírportálokon -, mely szerint az egy súlyszámra eső összeg 2014-ben 206 ezer forint volt, nem azon a címen, ettől függetlenül az alapdíjat emelni kell, értjük az igényt, de ennyi jutott egy súlyszámra összességében.

A várólisták tekintetében én az ágazatot mindenképpen szeretném megvédeni, megmondom azt is, hogy miért. Mert az európai átlaghoz képest a magyar egészségügyben a várólisták ideje lényegesen alacsonyabb az európai átlagnál. E tekintetben úgy gondolom, hogy nem érdemes riogatni az embereket; vannak kivételek, ezen javítani kell, de messzemenően jobb az európai helyzethez a magyar várólisták.

A következő kérdés a gyógyszer bevitele, itt az LMP-s képviselőtársaimra utalnék. A betegeknek ma a kórházi ellátáshoz nem kell gyógyszert bevinni. Nem kell bevinni! Az más kérdés, hogy a betegek a saját biztonságuk érdekében alanyi jogon járó speciális, magas támogatású gyógyszereket a saját biztonságuk érdekében visznek magukkal, de ha nem tudnak vinni, akkor is biztosítani kell az egészségügyi intézményeknek ezt az ellátást.

Bérfejlesztés vonatkozásában valóban úgy gondolom, hogy teljesen jogosak az igények. Erre Banai és Zombor államtitkár urak sokkal autentikusabbak nálam, de az utóbbi időben 18 ezer orvos és 43 ezer egészségügyi dolgozó bérfejlesztésének bizonyos mértékére sor került. S végül a racionalizálás érdekében az Állami Egészségügyi Ellátó Központ felügyelete mellett a regionális és megyei szakmai egyeztető fórumok igyekeznek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a szakmai ésszerűsítés irányába vinni a megoldásokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A mai vitában viszonylag kevés szó esett a prevencióról, és arról pedig talán nem is hallottam, hogy beszélni kellene az emberek felelősségéről a saját egészségük megóvása érdekében. A megelőzés kapcsán három tételt szeretnék kiemelni. Az egyik a környezet állapota, a másik a táplálkozás, a harmadik pedig az életmód, egészséges életmód.

Azt gondolom, hogy egyébként mindegyiket érdemes lenne alaposan megfontolni és körbejárni, mert az ma már eléggé nyilvánvaló, hogy a rossz környezet, a levegőszennyezettség, a víz, a klímaváltozást nem is említve, ezek nagyon komoly hatással, negatív hatással vannak az ember egészségi állapotára, és itt különböző százalékokra becsülik, hogy például daganatos betegségekben a környezeti ártalmak mekkora szerepet játszanak, valószínűleg egyre nagyobb és nem keveset. Tehát akkor, amikor az egészségügyről és az egészségügy jövőjéről beszélünk, akkor ennél a kérdésnél biztos, hogy oda kell figyelni arra, hogy egy jobb környezeti minőséget kell elérni, mert ez nagyon komolyan visszahat az emberek egészségére.

A másik a táplálkozás. Nem olyan régen itt az egyik napirend utánimban a minőségi éhezéstről beszéltem. Tudomásul kell venni azt, hogy a megfelelő, helyes táplálkozás, a minőségi étel szintén nagyon komolyan összefügg az emberi egészséggel, és a megelőzésnek egy fontos tényezője. A harmadik pedig az egészséges életmód, az egészséges életmódra való nevelés. Nagyon nem mindegy az, hogy az emberek milyen életet élnek, mozognak-e, és ebben a vonatkozásban nagyon fontos a tömegsport és nem az élsport. És mindezekre még rákapcsolódik a mindennapi stressz, tehát olyan életmódot, olyan életet kell élni, hogy az emberek a stressztől minél jobban mentesüljenek, mert ez is nagyon negatívan visszahat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának következő felszólója Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Jó lenne, ha államtitkári szinten beszélgetnének egymással, mert itt most meghallgattuk, hogy az ellenzék beadott egy csomó módosítót, múlt héten meg azt hallgattuk Novák Katalintól meg Szabó államtitkártól, hogy merjünk bátrak lenni, adjunk be módosítókat, mert nem látja. Igaz, hogy Novák Katalinnak fogalma nem volt róla, hogy mennyi módosító indítványt adtunk be, mert ő azt kritizálta, hogy mi nem merünk módosító indítványt beadni, maga meg itt

jön azzal, hogy mennyi módosító indítványt adunk be. Szóval, beszélgessenek egymással, mert úgy látszik, hogy államtitkári szinten nagyon nagy zavar van a minisztériumokban.

A másik, hogy ha a várólistákról beszélgettünk, akkor néhány érdekes adat, most néztem meg az OEP honlapján. Szürkehályog-műtét: átlag 190 nap, 22 260 várakozó, maximális várakozás 430 nap, 2016. VI. 19-ére is van már előjegyzés. Sérvműtét, implantátum nélküli: átlag 198 nap, 3242 várakozó, maximum 965 nap, 2018. IX. 12-ére - sérvműtét! - van előjegyzés. Térdprotézis: 685 nap átlagban a várakozás, 9239 várakozó, 2021. III. 18-ra is van már előjegyzés. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen!)* Urológiai kisműtét - kihangsúlyozom - 435 nap, igaz, hogy csak 67 várakozó van, nem is értettem, 2016. II. 3-ára van az előjegyzés. Csípőprotézis: 457 nap, 4776 fő várakozó, legtöbb 835 nap, 2019. XII. 11-ére van előjegyzés. Epekövesség miatti beavatkozás, laparoszkópos: 158 nap, 2222 várakozó, 2018. I. 30-ára is van előjegyzés. Hasfali lágyék-sérvműtét implantátum nélküli: átlag 109 nap, 1755 fő várakozó, 594 napos várakozás is van Magyarországon. Ortopédiai nagyműtétek: átlag 565 nap, 2017. VIII. 18-ára is van előjegyzés. És ha megnézzük a régiós eloszlásokat, képzeljék el, mi derül ki belőle, már megnéztem. Dél-dunántúli régiókról beszélünk, észak-magyarországi régiókról; tudják, azokról a régiókról, akik a legszegényebb húsz európai régió közé tartoznak. Itt vannak a legmagasabb várólisták Magyarországon.

Szóval, azt gondolom, hogy lehet itt beszélgetni, csak, államtitkár úr, most már tenni is kellene öt és fél év után valamit, nem csak visszahivatkozni a nyolc évre. *(Gúr Nándor: Ez a döbbenet, államtitkár úr!)* Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

(20.10)

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az első szavak mindenképpen a köszöneté kell hogy legyenek, hiszen úgy gondolom, hogy ebben a vitában méltatlanul nagyon kevés szó esett az egészségügyben dolgozókról, pedig róluk kellene hogy leginkább szóljon ez a vita, és szeretném ezúton is megköszönni az áldozatos munkájukat, tényleg emberfeletti, amit tesznek, még ilyen körülmények között is.

Azt elég szomorúan látom, hogy a KDNP még azt a 25 percet sem beszélte ki, ami lehetősége volt, pedig azt hiszem, bőven lenne miről beszélni, bőven lenne miről elszámolni az elmúlt öt év munkáját tekintve.

Az pedig, ahogy az MSZP és a Fidesz marja egymást a vita keretében, arra tényleg csak azt mon-

danám, hogy egy kávét kérek, mondanám persze, hogyha nem tragikus helyzet lenne, hanem arról lenne szó, hogy milyen siralmasan keveset keresnek az egészségügyben dolgozók, hogy milyen várólisták vannak a különböző műtétekkel kapcsolatban, és ha nem tudnánk azt, hogy az elmúlt öt évben közel tízezer egészségügyi dolgozó hagyta el hazánkat. Ha nem ismernénk ezeket az adatokat és ezeket a számokat, bizony még mondhatnánk is ilyen tréfás dolgokat.

Az én szűkebb környezetemet, a választókerületemet is súlyosan érintette az egészségügy átalakítása, ugyanis eljutottunk oda, hogy Rábaközben, ami azért egy elég nagy földrajzi egység, ma már nem lehet születni. A Rábaköz, ami tényleg, azt kell hogy mondjam, egy nagyon ősi, nagyon hagyományos és nagyon szerteágazó, nagy földrajzi területet beölelő egysége megyémnek, egy olyan rész, ahol két tízezer fölötti város is található, Csorna és Kapuvár, mégsem lehet már ott születni. És rengeteg egyéb probléma is van ezzel a két intézménnyel. Sajnálom, hogy az elmúlt évtizedek szocialista és fideszes váltógazdasága odáig züllesztette az egészségügyet, hogy ezen két kórházzal kapcsolatban számtalan felszólalásban és írásbeli kérdésben csak a problémákat tudtam sorolni, és évről évre súlyosbodik a helyzet.

De saját környezetemet, legszűkebb környezetemet is fél tudom példaként hozni, amikor egy hasi ultrahangra, amire a háziorvos kifejezetten kérte, hogy minél előbb jusson el a beteg, mert probléma lehet, arra két hónapra adnak időpontot, mondjuk, egy városi kórházban, és természetesen, ha az ember leteszi a 6 ezer forintot és elmegy privát rendelésre, akkor még aznap megtörténik a vizsgálat, ugyanazon gépeken, ugyanazon orvossal, ugyanabban a helyiségben. Úgyhogy bőven van itt miről beszélni, és azt hiszem, hogy ezek azok a problémák, amiről nagyon kevés szó esett itt a mai vitában is.

A kórházi étkeztetésről már annál több. Én ugyan mezőgazdasági szakpolitikusként vagyok itt az Országgyűlésben, úgyhogy nagyon hosszasan tudnánk még arról vitatkozni, ha nem ilyen kevés időkeretet biztosítottak volna, hogy hogyan lehetne a magyar minőségi mezőgazdasági termékeket úgy beintegrálni az egészségügyi étkeztetésbe, hogy az ne növelje meg jelentősen az egészségügyi kasszát.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Bene Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én egy dologra szeretnék reagálni, képviselőtársaim, várólistaiügyben. Azokat az adatokat, amiket felsoroltak - én azért szeretném tisztázni, hogy van várólista és van beteg-előjegyzési lista. A várólista az, amikor a beteg szépen bekerül a listára a vizsgálat alapján. Az előjegyzési lista, és amit most felsorolt képviselőtársam, nagy valószínűséggel ezek

az adatok abból adódnak, mert egy tervezett műtét-nél, legyen az egy epeműtét vagy egy sérvműtét, tehát amit nem kell sürgősen megcsinálni, és a beteg azt mondja, hogy én akkor tudom megcsináltatni, tényleg van ilyen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* Képviselőtársam, higgye el, gyakorlatból mondom, van ilyen. Tehát ezek a listák és ezek a betegigény alapján létrejövő előjegyzési listák is ezt a hosszú várakozási időt megadhatják.

Egy dologról szeretnék még beszélni, ez pedig az egynapos sebészet. Képviselőtársam mondta, hogy méltánytalanul kevés, és hogy külföldön és Nyugat-Európában ez működik. Valóban így van, ön is tudja, ehhez egy szemléletváltásra van szükség az orvoskolégák részéről is meg a betegek részéről is, hogy el tudják azt fogadni, hogy az az ellátás, amivel korábban akár három-négy napig kórházban lehetett feködni, most már akár délután haza lehet menni, és biztonságosan gyógyulhatnak. Ezért mondtam azt az elején a kis összefoglalóban, hogy muszáj pozitív ösztönzőket adni, és amikor az OEP részéről ezek a pozitív ösztönzők a várólistán akár, mondjuk, egy cataracta-műtét esetében megjelentek, vagy az egynapos sebészetnek a pluszösztönzése pluszfinanszírozással, ezek lehetnek azok a módszerek, amivel ebbe az irányba el tudjuk terelni akár a betegellátókat, akár pedig a betegeket is. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak kétperces felszólalásra Ikotity István képviselő úr következik. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánypárti felszólalásokban, választásokban mindig igyekeznek a mentőket hősnek nevezni, de a megbecsülés eddig tart, mert a bérekben ennek nyomát sem látni. A kivonuló állomány az egészségügy legrosszabbul keresői közé tartozik. Az egészségügyi dolgozók pedig más ágazathoz képest is rosszul keresnek, tehát még a kevésnél is kevesebbet keresnek.

De nemcsak a bérekkel vannak gondok, az elmúlt hetekben egyre több mentésben dolgozó mondja ugyanazt, mégpedig hogy a szakemberhiány odáig vezetett, hogy már a mentőautók vezetői is kénytelenek beugró szerepet ellátni a beteg ellátása során. Mindezt sok esetben a megfelelő képzettség nélkül teszik. Kérdés, hogy erre mondhatjuk-e azt, hogy a mentés továbbra is biztonságos.

Papíron persze van elég szakember mindenhol, de a valóságban a heti beosztásokban jelölik a napokat előre, amikor például nincs mentőorvos. De a papíron az nem látszik, ha egy mentőtiszt adott napon igazából mentőápoló. De ha bármi hiba történik, vajon ki lesz a felelős? A vezetőség, akinek a kezét a papírok tisztára mossák? Vagy a felelős politikusoké a felelősség, akik szemrebbenés nélkül állítják, hogy minden rendben van? Vagy mindig a rangsor legvégén álló, agyonhajszolt mentős, aki a jogos fizetségért kénytelen bíróságra járni; aki évek óta minden

fórumon igyekszik elmondani, hogy hatalmas bajok vannak, mert nincs elég szakember vagy éppen mentőautó? Persze csak akkor, ha a felettesei nem tiltják meg, hogy a valóságról beszéljen. De egy biztos: a végén mindig egy éhbérért dolgozó mentős viszi a balhét az alapjaiban hibás szervezésért. Ezt megtapasztalhattuk a mentésirányítás kapcsán nem olyan túl régen, amikor ugyancsak a balhét egy illetékes irányító vitte el, aki aztán szerencsére végül mégis visszakerült állományba, tudomásom szerint. De igazából nem gondolom, hogy övé lett volna itt kizárólag a felelősség. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra Heringes Anita képviselő asszony következik. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. A Bangóné Borbély Ildikó által felsorolt adatok a varolista.oep.hu, Várólisták tételes lekérdezése címpont alatt található.

És mint Dél-Dunántúlról származó képviselő azt tudom mondani, hogy ez például nálunk az egyik legrosszabb, 570 nap. Úgyhogy, képviselőtársaim, azt gondolom, hogy amíg ez nem megy egy hónap alá, addig nagyon nagy bajok vannak, mert amikor az ember szenved valamitől, az a legrosszabb. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Szabó Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sok mindenről volt már szó, én az alapellátásról, azon belül is a humán erőforrás helyzetéről szeretnék néhány szót mondani. És egy példán szeretném ezt érzékeltetni, amit Sallai képviselőtársam már próbált mondani.

Szegedről beszélünk, Szeged azért, akárhogy nézzük, az ország harmadik legnagyobb városa, és valóban, 35 házi gyermekorvosi körzet van, és a 35 házi gyerekorvosi körzetből az egyik körzetben - szeretném jelezni, egy ötezres praxisról beszélünk - a háziorvos leadta a körzetét, pontosabban először próbálta értékesíteni, de ez nem sikerült, aztán leadta a körzetet. Az önkormányzat mint az alapellátás kötelezettje, kétszer megközbeszerezette a körzetet, nem talált orvost, és végül a megoldás az lett, hogy a három másik házi gyermekorvosi praxis között osztották meg a körzetben élőket. Ebből csak azt szerettem volna kiemelni, tisztelt képviselőtársaim, hogy Szeged tényleg az ország harmadik legnagyobb városa, és bár tudom, hogy kistelepüléseken ez már régen probléma, de eljutottunk idáig, ez az első eset, amikor nem találtunk házi gyermekorvost egy praxisra.

Elvándorlás és elöregedés jellemzi az egészségügyet, ami a humán erőforrást érinti, amiért azon

nyomban és sürgősen tenni kell, államtitkár úr. A huszonnegyedik órában vagyunk, és világosan látszik, és egyértelművé kell tenni, hogy nincsen sem jobboldali, sem baloldali háziorvosi körzet vagy jobboldali vagy baloldali kórház, probléma van, feladat van, amit meg kell oldani.

(20.20)

Tisztelettel kérdezem államtitkár urat - majd gondolom, a végén fog erre valamit mondani -, hogy hogyan kívánják megoldani az elvándorlás kérdését, vagy hogyan kívánnak az elöregedésre válaszokat adni.

Banai államtitkár úrnak pedig csak annyit szeretnék mondani, hogy bármennyire is tetszik védeni a mundért, világosan látszik, hogy ennél a kormányznál sem az egészségügy, sem a szociális ágazat, sem az oktatás nem élvez prioritást. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most lenne lehetőség kettőperces felszólalásokra, de jelentkezőt nem látok. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Gógös Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Érdeklődéssel hallgattam ezt a vitát, és úgy gondolom, ebből is látszik, hogy ennek a területnek önálló minisztériumra lenne szüksége. Nem kellett volna egy nagy rendszeren belül egy bizonyos szelvéte degradálni ezt a történetet. Úgy gondolom, ezen még mindig lehetne változtatni.

Államtitkár úr itt mondta, hogy milyen módosító javaslatok érkeztek. Többen emlegették a bérfejlesztési javaslatunkat, hogy ezt mégis hogyan gondoljuk. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt erkölcsi alapunk talán csak egyedül nekünk van, hogy 50 százalékos bérfejlesztést követeljünk, ugyanis amikor 2002-ben hasonló helyzetben volt a közszféra és az egészségügy, akkor mi ezt megcsináltuk. Nem beszéltünk róla, mint képviselőtársam itt a Fideszből mondja, hogy gondolkodnak rajta öt éve, nem gondolkodtunk rajta, hanem megcsináltuk, és most ez az egyik legnagyobb probléma.

Most elég sok mindenről szó volt, de nem volt szó a kistalvokról. Szabó képviselőtársam jelezte, hogy nem találnak gyerekorvost egy 5 ezres praxisú szegedi körzetre. Akkor el lehet képzelni, hogyan találnak majd körülbelül négyszáz helyre falusi háziorvost. És a falun pontosan ugyanolyan emberek élnek, de ők sokkal, de sokkal rosszabb helyzetben vannak.

S amikor próbálunk a várólistákkal számháborúzni, hogy hogy van, egyet tudomásul kell venni: odajutottunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy akinek pénze van, az mindent elér ezen a területen is, akinek meg nincs, az meg szenvedjen, meg várjon. Ezen kellene normálisabb elosztási rendszerrel változtat-

ni, ezért kellene több forrás, ezért kellene például a társaságiadó-felajánlás lehetőségét erre az ágazatra is kiegészíteni, s nem csak a különböző látványsportokra. Tehát rengeteg olyan terület lenne, amivel lehetne segíteni ennek az ágazatnak.

Itt sokan emlegették a 300 forintos vizitdíjat. Megkérdezte valaki a házi orvosokat, hogy ők mit mondtak erről? Abban az időben volt nagyjából normális a rend, ugyanis higgyék el, hogy akkor nem adott senki hálapénzt, mert úgy érezte, hogy valamit adott azért, hogy őt kezeljék, de volt egyfajta felelőssége is, hogy mindenért ne terhelje az egészségügyet, ha nem muszáj. Erre csináltak önök 80 százalékos részvételi népszavazást. Hozzáteszem, hogy nem lehet ilyen népszavazást tartani, amióta önök vannak kormányon, mert az Alaptörvény szerint egyáltalán nincs erre lehetőség. Nem beszélve az Alkotmánybíróság akkori szerepéről, meg a mostani Alkotmánybíróságról.

Azt gondolom, ezek azok a kérdések, amelyekkel alapvetően foglalkozni kellene. Most már nem azon kellene gondolkodni, hogy hogyan is tudnánk majd tűzoltással valamennyit javítani a kifizetetlen számlákon, ugyanis ezek a számlák újratermelődnek. A kórházak nyilván köszönik szépen ezt a lehetőséget, de azért arra is figyeljenek, hogy másnapról, ahogy ezt kifizették, megint nem fizetnek, mert nincs miből, ugyanis rossz az elosztási rendszer.

Ebbe az ágazatba pénzt kell tenni, különben megint a kisember fog szenvedni. Ezért kell küzdenünk, és azért van ez a mai vitanap, hogy erre ébresszük már rá a mostani kormányzatot, hogy ez így nem mehet tovább. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek Rig Lajos képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Itt elhangzott, hogy miért az egészségügygel foglalkozunk, hiszen a többi ágazatban is nagyon nagy a probléma. Hát azért ezzel az ágazattal foglalkozunk, mert ennek a vitanapját tartjuk.

Elhangzott az is, hogy GDP-arányosan növekszik az ország gazdasága, és ez nagyon jó, mert az egészségügybe szánt források azt mutatják, hogy 2016-ra béremeléseket lehet az ágazatban eszközölni. Csak az egészségügyi dolgozók nem GDP-arányosan veszik a kenyeret és a tejet, hanem abból a pénzből, amit az első szóvalásomban elmondtam, azokból az összegekből, illetve abból a pluszforrásból, amiért másodállásba meg harmadállásba elmennek más intézménybe pluszmunkát vállalni, és ezzel azt kockáztatják, hogy a családjuk széthullik, a férjétől elválik, a gyermekét egyedül neveli.

Elhangzott, hogy a kormány folytatja a mentőautó-beszerzést. Bízom benne, hogy ezt jobban átgondolja, és nem azokat a B típusú mentőautókat fogja megvásárolni, amelyekben - már több fórumon

elhangzott - a betegellátás lehetetlen a lélegeztetés tekintetében. De nagyon okosan megoldotta az egészségügyi kormányzat: csináljunk egy olyan protokollt, hogy vegyük ki a beteget a mentőautóból, és akkor majd egy esős időben légúti biztosítást tudunk neki csinálni. Ezt szakemberek is sérelmezik. Ez van ígéreti szinten, hogy az egészségügyi dolgozók már valami olyan konkrét ígéretet is halljanak, ami meg is valósul.

Én abban bízom, hogy ez az ígéret megvalósul, és nem ugyanúgy ígéretszinten marad, mint a tapolcai kórház aktív ágyainak a visszahozatala. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő kétperces felszólaló Molnár Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök annak, képviselőtársaim, hogy egyetértünk abban, hogy az alapellátás megerősítésére óriási szükség van. Ezért is tárgyalja éppen most a parlament az alapellátási törvényt, ami megadja a lehetőséget arra, hogy egy fiatal szakorvos bátran válassza azt a szakmai előmenetelt, hogy ő házi orvos legyen, és az alapellátásban kívánjon dolgozni. Mi lehetőséget kívánunk adni az alapellátási törvénynek megfelelően a praxisvásárláshoz a kamattámogatás biztosításával is.

Ezért következtek be azok az intézkedések, hogy az elmúlt években és a 2016-os költségvetésben is már a harmadik alkalommal 10 milliárd biztosított az alapellátás forráshiányára. Ez önök idejében egy praxis a legjobb esetben is 800 ezer forintból működött. Abból nagyon nehezen lehetett működtetni. Most egy praxis 1 millió 200 ezer és 1 millió 300 ezer között működik. Ez az elmúlt időszak eredményei közé sorolható.

A másik: az előjegyzési időkkel kapcsolatosan is hallottam véleményeket. Megosztanak az előjegyzési időkkel kapcsolatos vélemények. Az én városomban, a soproni kórházban, egy 120 ezres ellátottságú intézményben ultrahangvizsgálatra egy hét a várakozási idő, CT-vizsgálatra egy hét a várakozási idő, MR-vizsgálatra pedig húsz nap. Ajánlanám, mindenki nézze meg, hogy jól szervezi-e ezeket a vizsgálatokat, ha nagyobb várakozási időket tapasztalnak.

A várólista-programokkal kapcsolatosan pedig még egy nagyon érdekes tény szeretnék megosztani. Amikor a kormány elkezdte az első várólista-csökkentő programját - ez a 780 milliós támogatású volt két évvel ezelőtt, azóta van egy 1 milliárdos és egy 5 milliárdos -, akkor ötven beteget, akik a várólistán szerepeltek, kijelölt az OEP, hogy velük kezdődik a várólista-csökkentés. Szeretném elmondani, hogy az ötven betegből a megadott műtéti időpontra négy beteg fogadta el a behívást, és fogadta el a műtéti időpontot. Ez mindegyikre jellemző. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ikotity István képviselő úr következik.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Ház! Az előző felszólalásban a mentőkről kezdtem el beszélni. Csatlakoznék Witzmann képviselő úr hozzászólásához, aki a somogyi helyzetet említette meg, és szóba is hozta a siófoki mentőkkel kapcsolatos újításokat. Az a kérdésünk - s igazából ez nagyon gyakran felmerül, s újra meg újra feltesszük, mert nem értjük -, hogy miért úgy kellett ennek alakulni, hogy Siófokon, a Balaton déli partján a felújításokat vajon miért nyárra kellett időzíteni. Jelen pillanatban a siófoki mentőállomás dolgozói a hivatásos tűzoltóságnál vannak elhelyezve, egy légtérben vannak azokkal a munkatársaikkal, akik nappal ügyelnek, vagy másik műszakban ügyelnek, s a pihenésre nyilván nincs meg a lehetőségük, mert egy szobában ezeket egyszerűen teljesíteni lehetetlenség. Miközben az egyik csapat a riasztásra vár, addig a másik csapat pihen; ez teljesen abszurd.

Aztán itt megemlíteném azt, hogy a szakemberhiány is óriási probléma ezen a területen is. Április-május hónapban Siófokon több alkalommal nem volt mentőtiszt az esetkocsin éjjel. Ezzel a Balaton déli partja szinte teljes egészében megfelelő szintű ellátás nélkül maradt. De mondok példákat. Május 18-án éjjel Siófok, Marcali és Nagyatád is mentőtiszt nélkül állította ki az esetkocsiját.

(20.30)

Ezzel Somogy megye északi része Kaposvárig nem volt megfelelően biztosítva, azonban ez nem csak Somogy megye egyedi esete, de még nem is csak a Balatoné, és nem is csak nyáron fordul elő. Ugyanez történik vidéki állomásokon, de még Budapesten is, egész évben. *(Az elnök csenget.)* Az Országos Mentőszolgálat dolgozói fölvesznek óriási fizetéseket a központból, ők elégedettek bizonyára, de a vidéki és a helyszínre kijutó mentők egyáltalán nem így vannak ezzel. Köszönöm a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Horváth Imre képviselő úr következik. Parancsoljon!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Orbán-kormány egészségügyben végrehajtott elhamarkodott államosítása, a túlzott centralizáció és a jelentős jövedelemkivonás következtében Újpestet is elérte a kórházbezárás szele. Ennek a tevékenységnek a hatásáról napirend utáni hozzászólásomban bővebben ki fogok térni. Képviselőként megkerestek a választópolgárok, megkerestek az egészségügyben dolgozók, megkeresett személyesen Hollósi doktor, a Károlyi kórház orvos igazgatója, szóljak a parlamentben Újpest egészségügye érdekében, lobbizzak, tegyek

meg mindent, hogy Újpesten megmaradjon az aktív kórházi ellátás.

Újpest egy érdekes kerülete Budapestnek, ezért szeretnék egy-két fontosabb eseményt történeti sorrendben felsorolni az egészségügy vonatkozásában. Maga a település 1840-ben alakult, 1895-ben már megnyílt a Károlyi Sándor Kórház, 1905-ben az Árpád gyermekkórház, 1907-ben Újpest várossá lett nyilvánítva, 1926-ban szülőotthont avattak, 1932-ben pedig városi kórház megnyitására került sor. 1950-ben szakorvosi rendelő nyílt a városban.

Fontos dátum, hogy 2006-ban terv készült arra, jóvá is lett hagyva, hogyan lehet fejleszteni a Károlyi-telephelyen lévő kórházat, amely az egész régió aktív ellátását végezte volna. Erre 2 millió forintot *(sic!)* terveztek az illetékesek. Itt meg kell jegyezni, hogy ez a felcsúti stadion költségének a fele. 2007-ben a főváros bezárátja a szülészet-nőgyógyászati, az urológiai osztályokat és a 60 ágyas belgyógyászati osztályt. Ugyanakkor olyan mértékben korlátozza a kórház bevételi lehetőségét, hogy már ekkor lehetett tudni, hogy folyamatos veszteség keletkezik.

2012. július 1-jén a most már állami tulajdonban lévő kórház fenntartója, a GYEMSZI bezárátja a 100 ágyas baleseti sebészetet, a 40 ágyas neurológiát, összesen 160 aktív ágya marad a kórháznak a Károlyi-telephelyen. Így a fennmaradó bevételi lehetőségek mellett 30-40 millió forintnyi hiány keletkezik. A fenntartó Állami Egészségügyi Ellátó Központ azt tervezi, hogy az aktív ellátást a Károlyi Kórházban megszünteti, és helyette csak krónikus ellátás lesz, azaz elfekvő betegeket tud ellátni. Ez egy olyan település számára, ahol korábban négy kórház is működött, teljesen elfogadhatatlan. A feladat megoldására a Honvéd Kórház lett kijelölve, de a Honvéd Kórházban sem a személyi feltételek nem adóttak, de egyéb fejlesztésekre is szükség lenne ahhoz, hogy ezt a 160-180 ezer lakost megfelelő szinten el tudja látni.

Én kérném államtitkár urat arra, tisztelve államtitkár úr szakmai tekintélyét, járjon el abban, hogy ez az új, súlypontinak tervezett megakórház Újpesten kerüljön felépítésre. Tudom azt, hogy államtitkár úr is nehéz helyzetben van, hiszen a Fidesz egészségügyi kormányának egy, gyakorlatilag fegyver nélküli katonája. De tisztelve szakmai tevékenységét, el fog tudni ez ügyben járni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Teleki László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, nagyon fontos ez a vitanap, mert rámutat egy-két olyan hiányosságára a kormánynak, amit mindenképpen kellene orvosolni, mégpedig a 2016-os költségvetési évben. Viszont azt látom, hogy nem úgy készül az a költségvetés, hogy 10 millió emberről

szól, hanem az országnak közel csak a feléről szól az a költségvetési tétel, amit láthatunk az egészségügyi sorokban. Mondom ezt azért, mert lehet látni és érzékelni, hogy lemondtak nagyon sok mindenkiről a költségvetésben az egészségügyön belül.

Annak az 500 ezer gyermeknek, aki éheznek, és nagyon sokszor az ő egészségügyi helyzetük olyan, hogy segíteni kellene rajtuk, nem látom, hogy hol van a prevencióra, megelőzésre szánt forrás. Nem látom, hogy hol van a 4,2 millió embernek, aki a létminimum alatt él, hol van az a prevenció program, ami segítheti őket az egészséges életmódra, és hol van azok a szűrések, amelyek el fogják őket érni. Nem látom azt sem, hogy a dolgozói szegények hogy fognak hozzájutni az egészségügyhöz, és azt sem látom, hogy ha az egészségügyhöz el tudnak jutni, akkor hogy lesz abból olyan forrásuk, amiből ki tudják váltani azokat a gyógyszereket, amikkel a betegségeiket tudják gyógyítani.

Ebből adódóan azt gondolom, ezekre a kérdésekre mindenképpen válaszolnia kell a kormánynak. Nem gondolom, hogy államtitkár úrral lenne vitánk. A kormánnyal van vitánk, mert azt gondolom, a kormány nem kezeli kellőképpen és kellő súllyal azt az egészségügyi problémát, amivel szembenézünk. Talán ön látja és érzékeli ezt, csak önnek meg van kötve a keze ezekben a dolgokban. Viszont jobb lenne, ha ön is megpróbálná saját kormányát úgy helyre tenni, hogy ezekre az összegekre szükségük van azoknak az embereknek, akikről beszélek.

És még nagyon fontos kiemelnem azt is, amit az elmúlt ülésen is kiemeltem, hogy nem beszélnek a 120 ezer romáról, akik a cigánytelepeken és a slumosodó városrészekben laknak. Róluk hogyan fognak gondoskodni önök? Hogy fog gondoskodni az egészségügy? Mert sem szűrésük nincs, sem prevencióra nincs semmilyen forrás, és nem látom sem a civilek bevonását a prevencióba, sem pedig az egészségügy bevonását olyan súllyal, amilyennel kellene. Azt gondolom, hogy nagyon nagy probléma van ebben a programban, amit láthatunk.

Ezért örülök, hogy a Magyar Szocialista Párt kezdeményezte ezt a mai vitanapot, mert szeretnénk láttatni azt, hogy önök mit mondanak az egészségügyről és mi mit mondunk. Mi azt mondjuk, hogy változtatni kell, és 2016-ban meg kell adni az esélyt arra, hogy ne csak 5 millió embernek adjanak egészségügyre kilátást, hanem az 5 millió fölött is, a másik 5 milliós résznek is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra Varju László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Most egy rendhagyó pillanat következik, mert a Demokratikus Koalíció képviselőjeként legalább egy-két percig szeretnék azon elgondolkodni, hogy mi lenne akkor, ha a kormány döntéseit vagy szándékait ko-

molyan vennénk. Ennek az az elsődleges oka, hogy az egyik szakértő gondolatait... - ami abban fogalmazódik meg, hogy az egészségügyben valóban tarthatatlanok a bérek és a munkakörülmények, a rendszer adekvát ellátás szempontjából is egyre bizonytalanabbul teljesít, tudni kell, ezen a területen az összeomlás sosem produkált ennél látványosabb jeleket. Ez nem jelenti ugyanis azt, hogy holnaptól a kórházak bezárnak, az ellátórendszer így vagy úgy, de működni fog, akár nem kellően képzett szakemberekkel vagy méltatlan körülmények között is.

Az a baj, hogy ez az, ami sok millió embernek szól, és nekik ezt a lehetőséget kínálták önök. Ezen a helyzeten biztosan változtatni kell, és ha Gógös Zoltán képviselőtársam gondolatát folytatom, akkor az a helyzet, hogy ebbe a rendszerbe pénzt tenni, csak pénzt tenni önmagában édeskevés. A helyzeten változtatni kell. Önök elveszítették legalább 5-7 évet, talán többet is annál. Az a bűnös felelőtlenség, ami csak a jéghegy csúcsa, hogy egészségügyi minisztérium nélkül, felelős emberek nélkül próbálják meg valahogy kormányozni ezt a hajót, a legjobb szándék ellenére is édeskevés. Sok millió ember van ma abban a helyzetben, hogy rendkívül kilátástalan és azt a néhány száz napot, amit az egészségügyben sorban állásért neki sorba kell állni, az kilátástalan helyzetet teremt az ő számára.

Éppen ezért, ha önök mélyen elgondolkodnak azon, hogy pontosan ez mit jelenthet, akkor az önök számára sem tűnik az demagógiának, ha azt javaslom mindenkinek, aki előbb vagy utóbb, de orvoshoz kerül önök közül, és elkerül vagy ilyen VIP-ellátás keretében igénybe vesz minden lehetőséget, akkor ezt legalább ez alkalommal cserélje fel arra, hogy elmegy a saját házi orvosához, és megpróbál azon a csatornán keresztül eljutni oda és megoldani azt az egészségügyi problémát, amivel éppen küzdenek.

(20.40)

Ha ehhez veszik a bátorságot, akkor látni fogják azt a kilátástalanságot, amibe sok ezer embert, sok millió embert belekényszerítettek, abba a bűnös felelőtlenségbe, hogy 5-7 éven át képtelenek voltak a helyzeten változtatni. Sajnos ma ott tartunk, hogy igen, tulajdonképpen bármit tesznek, hogyha csak pénzzel már megoldani nem tudják, itt érdemben a rendszeren kell változtatni, de önöknek ehhez nincs meg a bátorságuk.

Itt a jobbikos képviselőtársaim elszórakoznak azon, hogy a Fideszre és az MSZP-re mutogatnak. Kedves képviselőtársak, önök a felelősök azért, mert megállítottak egy olyan folyamatot, ami érdemben új és komoly lehetőséget jelentett volna az ország egészségügyének fejlesztése számára, önök a politikai hatalmukkal, az akkori lehetőségeikkel visszaéltek, most pedig már jó fél évtizede tehetetlenül nézik azt, hogy mi történik ebben az országban. Ezzel a felelősséggel önöknek el kell számolni, de őszintén szólva, ez édeskevés, ez az embereken nem segít,

ezért mindenkinek, aki ebben tehet valamit, azt gondolom, hogy felelőssége van.

Ezért is örülök annak, hogy erre a mai napra sor került, már hátha rávilágít arra néhány embernél, hogy igenis, a következő lépést is meg kell tenni, és rávilágít arra is mindazoknál, akik pedig elszenvedik a mindennapokat és sorban állnak, hogy bizonybizony, előbb vagy utóbb, de otthon önkéntől mindezt számon kérik. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr következik. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én most csodálkozom, az előző felszólalásra próbálnék reagálni. Hogyha arra gondolt, arra az átalakításra, amit az SZDSZ indított, hogyha az megvalósult volna, hát akkor még itt se ülnénk, hogy arról beszéljünk, hogy mi van az egészségüggyel, mert sehol nem lenne. *(Derűtség a Jobbik soraiban. - Witzmann Mihály tapsol.)* Tehát azt mondjuk, hogy most van egy óriási probléma, akkor aztán tényleg már a gödör legesleg-alján lennénk. Most is azt mondjuk, hogy komoly a probléma. *(Zaj.)*

Kevés időnk van, kevés az idő, az utolsó felszólalásom, szeretném nagyon röviden összefoglalni azt, hogy mégis... *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): ...amit a Lehet Más a Politika gondol erről. Azt gondoljuk, hogy nagyon komoly probléma van az egészségügyben, és tényleg az utolsó esélyek vannak, hogy ezen változtassunk.

Arra kérem a kormánypárti képviselőtársaimat is, hogy lássák be, legalább a helyzet felismerése szintjéig, nem vitatva azt, hogy ők tettek ennek érdekében számos lépést, de ahogy képviselőtársam, Sallai kollégám fogalmazott, nem megfelelő, nem elégségeset. Megkérem önöket tisztelettel, hogy tegyünk lépéseket, tegyenek lépéseket annak irányába, hogy ez változzon.

A legfontosabb problémát a Lehet Más a Politika jelen pillanatban... - persze, lehet beszélni strukturális és nagyon sokféle átalakításról, átszervezésről, de most egy mentőövre van szüksége az egészségügynek. A legnagyobb problémát mi a dolgozói szegénységben látjuk, abban látjuk, hogy az egészségügyben dolgozók - legyenek azok orvosok, legyenek azok ápolók, gyógyszerészek vagy bármiféle kapcsolódásuk legyen az egészségüggyel, akár úgy, hogy vállalkozóként, alvállalkozóként részt vesznek a beszállításban - óriási bajban vannak.

Nagyon alacsonyok az ő béreik, azt lehet mondani, hogy ők azt a választást, amikor megteszik, hogy itt maradnak Magyarországon és nem állnak tovább, akkor azt azért teszik meg, mert egy érzelmi

döntést hoznak, egy olyan döntést, ami nagyon sokszor nem a racionális megfontolás, hanem pont hogy akár a családjuk miatt itthon maradni, akár azért a háláért, amit nagyon sokszor az egészségügyben dolgozók az ellátottaktól kapnak, ez tartja életben az egészségügyet, mint néhány más szektort is, más területet is Magyarországon.

Nem lehet sokáig már az ő kitartásukra, elhivatottságukra, elszántságukra hagyatkozni, mentőövet kellene dobni. Azt kérem a kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy gondolják át a végszavazáson a költségvetésnél az ellenzéki módosítókat, nézzék meg, számos lehetőség van erre, hogy mentőövet dobjanak és javítsanak az egészségügy helyzetén. Nagyon köszönöm a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr következik.

Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miskolc országgyűlési képviselőjeként én is fontosnak tartom ezt a mai vitanapot, kezdeményeztem is a múltkor egyébként egy egészségügyről szóló törvény tárgyalása során. Én arról beszélnék, hogy mik azok a problémák, amiket ma kell megoldani, nem tűrnek halasztást, és önöknek módjában van ezeket megoldani.

Először is a várólistákról néhány észak-magyarországi adat: csípőprotézis-műtetre 599 napot kell várni a régiókban, hasfali és ágyéki sérvműtetre 594 napot, térdprotézisre pedig 2021 márciusára lehet előjegyzést kapni. Tűrhetetlen, nem várhat ennek a megoldása, meg kell ezt a kérdést finanszírozni, nem várhatnak tovább a betegek.

Az egészségügyi dolgozókról: tüntettek béremelésért, kértek önkéntől segítséget, államtitkár úr is elfogadta az érveiket, mégsem történik egyelőre semmi, pedig ez az összeomlással fenyeget most már. Tehát azt mondom, hogy nem lehet köztünk vita kérdése, hogy azonnali béremelés szükséges a magyar egészségügyben, mert összeomlik. Most már nemcsak egy egyszerű szociális kérdéstről van szó, ez is egy tanulsága nemcsak ennek a vitanapnak, hanem a korábbiaknak is.

Harmadikként a fejlesztéseket mondanám. Valóban több helyen valósultak meg európai uniós segítséggel fejlesztések, az ország egy részén tudtak megvalósulni, más részén kevésbé. Miskolcon is sikerült még a 2010 előtti időszakban is több fejlesztést elindítani, így a Csillagpont Kórházat vagy akár a Semmelweis szülészeti kórházat mondhatnám, de egyébként több milliárdos európai uniós fejlesztés lehetőségéről mondott le a fideszes városvezetés, visszaadott ilyeneket. Ezért lehetnek olyan siralmas képek, amik a Facebookon terjednek, hogy milyen állapotok is vannak az egészségügyi intézményekben. Ez is a mai magyar valóság az egészségügyben, haladéktalanul

változtatni kell tehát ezen is, csakúgy, mint az alapellátás kérdéseiben, hiszen sok helyen a praxisokkal gondok vannak.

Nagyon nehéz néhány praxist betölteni, és a házi orvosok helyzete is egyre nehezebb, egyre kevesebben is vannak, és hadd mondjam azt, hogy a házi orvosi ügyeletek kapcsán már amit a múltkor is elmondtam, ismét hangsúlyoznám, egy akkora városban és egy olyan földrajzi adottságokkal rendelkező városban, mint Miskolc, korábban két felnőtt-házi orvosi ügyelet volt. 2010 után a fideszes városvezetésnek sikerült Diósgyőrben megszüntetni a felnőtt-házi orvosi ügyeletet, pedig a diósgyőrieknek is szüksége van ilyen önálló ügyeletre. A problémákat kell megoldani, most kell megoldani, több mint öt éve önök kormányoznak, oldják meg ezeket a problémákat, mi partnerek leszünk ebben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Tukacs István véletlenül ügyrendit nyomott meg, ügyrendben kért szót? Gondolom *(Tukacs István: A fennmaradt időkeretben.)*, a fennmaradt időkeretben. Tukacs István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, hogy ennek ellenére is szót ad. Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitanap kezdeményezőiként a következőket szeretnénk mondani, közös véleményünk. A vitanap nem érte el a célját, de megmutatkoztak a különbségek. Nem érte el azt a célt, hogy egybetartó véleményeket próbáltunk volna megfogalmazni vagy legalábbis közös nevezőt találni. Az ellenzéki oldalon van ilyen közös nevezője, több pénz kell az egészségügybe. A jobbkios képviselőtársaink, akik nyilván megköszönik majd nekünk, hogy ezen a vitanapon megfogalmazhatták ezt, bátran kezdeményezzenek hasonlókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az orvosokért, a szakdolgozókért, az egészségügyet segítőkért, legfőképpen a betegekért szerveztük ezt a vitanapot, hiszen mindenki az ő érdeküket kell hogy szolgálja, a betegeket vagy az egészségben tartottakat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ezért tehát mindenkinek köszönöm ezt. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács László György képviselő úr kért még szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Pár nagyon rövid reagálással zárnam akkor - nagy valószínűséggel még államtitkár úr előtt - a képviselői felszólalásokat.

Szó esett arról, hogy a Jobbik költségvetési módosítói, amelyik 2016-ra szól, milyen módon voltak túlterjeszkedőek. Akkor szívesen meghallgatom államtitkár úrnak, Banai Péter Benőnek a véleményét azzal kapcsolatban, hogy például miért nem támogatta a kormány azt az általunk javasolt módosítást, amelyik az ápolók megbecsülésére vonatkozóan költségvetési kihatással nem valószínű, hogy járt volna, vagy olyan kicsivel járt volna, hogy az bőségesen belefért volna az Andy Vajának adott koncessziós jogok pénzébe, vagy még annyiba se került volna. A főápoló intézményéről, illetve a minisztériumi struktúra átalakításról beszéltünk, nem került volna semmibe.

A másik a szívargó kassza, ahogy én hívom; a CT-, illetve az MR-készülékek nagy része még most is - és erre kértünk számadatokat is - olyan magánvállalkozások kezében van, amely sokkal jobb helyen lenne, ha az államnál lenne és az állami fenntartású intézményé lenne magában, és nem privát cégek üzemeltetnék ezeket, akik saját magukat egyébként az egészségügy legnagyobb bankjaként szokták emlegetni, és egyébként ők jelenleg ennek a haszonélvezői is.

(20.50)

A másik, amit vitára találtam volna érdekesnek, ha kicsit több idő lenne, a budapesti nagykorház kérdése. A Jobbiknak ezzel kapcsolatban határozott álláspontja, hogy nem biztos, hogy egy nagykorházra, hanem nagy valószínűséggel Budapesten három kiemelt korházra lenne szükség, és nem egy helyre kellene tömbösíteni ezeket a korházakat.

A legutolsó pedig egy reagálás Witzmann képviselő úr részére. Azt mondta, hogy nem annyira ért az egészségügyhöz. Mégis úgy tűnt, hogy elég jól ért az egészségügyhöz, csak sikerült ezt a siófoki korházat az Épkar Zrt.-vel együtt összegrondolni. Tehát azért még sem kell annyira álságosnak lenni abban, hogy nem ért hozzá. Kiválóan érti az egészségügy gondjait.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom a jobbító szándékú javaslatát elmondta. Minden alkalommal, amikor egészségügyi törvény, illetve egészségügyi javaslat van az Országgyűlésben, ahhoz élünk módosítókkal a lehetőségekhez képest, és mindig elmondjuk a véleményünket, pontosan azért, hogy ne csak a betegeknek, de az ott dolgozóknak is jobb legyen az egészségügyben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót.

Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon röviden reagálnék egy-két elhangzott felvetésre, tekintettel arra, hogy Lukács László képviselő úr két olyan témát vetett fel, amelyekre, azt

gondolom, megoldást kínálhat az egészségügy területén a jövő évi költségvetési javaslat.

Az egyik az ápolók béremelésének fedezete, és hozzáteszem, hogy a fiatal szakorvosok részére is és az orvosok részére is többletforrást tartalmaz a jövő évi költségvetés.

A másik pedig a budapesti nagykorház építése, ahol egymilliárdos kezdő összeget tartalmaz a jövő évi költségvetés tervezete. Ha ezeket a képviselő úr, illetve a Jobbik fontosnak tartja, bízom benne, hogy a 2016-os költségvetés ezen részét támogatni fogja.

Ami pedig a felelős gazdálkodást illeti, amire sokan felhívták a figyelmet, abban bízom, hogy azok a gazdasági és államháztartási folyamatok fennmaradnak az elkövetkezendő években is, amelyek az elmúlt időszakot jellemezték. Akkor beszélhetünk arról, hogy a 2017-es és az azt követő évek költségvetésében mennyi többletforrást lehet biztosítani az egészségügyre. Azt szeretném hangsúlyozni, hogy a felelős gazdálkodást fenn kell tartanunk.

Gőgös képviselő úr 50 százalékos béremelést említett. Arra is emlékeztetnék a statisztikák alapján, hogy abban az évben 8,9 százalékos volt az államháztartás hiánya, tehát olyan kiadások valósultak meg, amelyeknek a terheit (*Gőgös Zoltán: Úgy örököltük a Fidesztől, igen!*) közösen fizettük meg.

Végül még egyetlen gondolat. Az egészségügy, azt gondolom, az elmúlt időszakban is a költségvetésekben minden évben bírt pluszkiadással, és az egészségügyben dolgozók is látják, hogy más területen is volt olyan előrelépés, amely az ő problémáikat is megoldotta. Gondolok akár a családi kedvezményre; az egészségügyben dolgozók is, akiknek gyermeke van, érzékelik, hogy ezen a területen is lépett előre a kormány, vagy az egészségügyben dolgozó devizahitelesek tekintetében is volt előrelépés.

Tehát több területen, az egészségügy területén is és más területen is, abban bízom, hogy a felelős gazdálkodás jegyében fogunk tudni még előrelépni 2016-ban és az azt követő években. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni, akinek időkerete van. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem kíván. A képviselői felszólalások végére értünk.

Most megadom a szót Zombor Gábor államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának. A zárszóra 20 perces időkeret áll rendelkezésre. Parancsoljon!

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Köszönöm szépen a vitát is, az együttműködést, amelyben nagyon sok szakmai kérdés is elhangzott. Talán egy államtitkárnak vagy egy vezetőnek még nem volt abban része, hogy inkább sajnálnak, mint nem szeretnek. (*Derűtség.*) Ez talán a politikai pályám végét is jelentheti. (*Derűtség az MSZP padso-*

raiból. - *Tukacs István: Gábor, gondold meg!* - *Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) Köszönöm szépen a jóindulatot.

Úgy gondolom, érdemes volt rászánni az időt arra, ami elhangzott a vitában, még ha vannak politikai felhangjai is egy ilyen beszélgetésnek. Ki lehetett volna elemezni, csak nem akartam elvenni az időt a képviselőtársaimtól, hogy pontosan hogy indult ez az egész, akár a kórházi kérdések, akár a forrás meghatározása. Itt vissza lehet menni '90-ig. Egy biztos, és ezt szerintem tudomásul kell vennünk: hogy ez a helyzet ebben a formában, ahogy hallottuk, és ahogy mind kormánypárti, mind ellenzéki képviselők elmondták, túl sokáig nem működhet. Tehát mindenképpen valamit tenni kell az ügyben. A mi államtitkárságunk több alternatívát is elkészített ezzel kapcsolatban. Vannak olyanok, amelyek pluszfinanszírozást igényelnek, és gyakorlatilag a kórházi rendszer átalakítására, mély finanszírozási átalakítására választ adnak. Választ adnak a várólisták kérdésére. De ezt abban az esetben lehet elkezdni, ha erre az államháztartás megfelelő forrásokat tud biztosítani. Addig ezt nem tudjuk elkezdni, hiszen nagyobb kárt okozna, mint amekkora hasznot hajtana.

Azt a megoldást, amely talán a legegyszerűbb lenne, hogy a jelenlegi forrásokhoz igazítjuk az ellátórendszert, szintén nagyon nehezen tudom elképzelni. Szakmailag semmiféleképpen nem lehetne vállalni, hiszen ez azt jelentené, hogy gyakorlatilag a jelenlegi működő kapacitások nagy részét meg kellene szüntetni, ami kórházbezárásokkal, elbocsátásokkal járna. Pontosan az a probléma, ami az OECD-jelentésben is benne van, hogy azok számára, akiknek az ellátás hozzáférhetőségét kell biztosítani, és akik a legkevésbé tudják a kialakult rendszerben elérni ezeket, ez a megoldás nem lehet előrevívó megoldás.

(*Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Tehát amit ebben a jelenlegi költségvetési struktúrában lehet tenni, és amellet, hogy minden javaslatot és minden problémafelvetést felírtam, megfogalmaztam magamnak, higgyék el, hogy ezek egyik pillanatról a másikra nem fognak megoldódni. Most már lassan 25 éve sajnós az egészségügy minden területén volt szerencsém megfordulni, és 25 éve is hasonló problémákat láttam, tíz éve is, meg most is vannak hasonló problémák. Ezek egyik pillanatról a másikra nem fognak megoldódni.

Óriási kihívás a migráció megállítása vagy lelassítása, amiben szerintem - és nem akarok a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjének most úgymond smúzolni - támogatást kapunk. Az ugyanis, hogy a rezidenstámogatási rendszer úgy, abban a formájában elindulhatott és kiterjesztésre került, most már úgymond bérfeszültséget okozva a másik oldalról - ugye, ez a kritikája -, a fiatal orvosok szá-

mára tíz évig nettó százezer forint pluszt tud biztosítani, ez egy nagy dolog.

Nem is tudom, talán két hete volt itt a cseh szenátus egészségügyi bizottságának küldöttsége, akiknél óriási problémák vannak, és nincs megoldásuk rá, hogy például a nyugat-csehországi részeken hogy tartsák meg az orvosokat. Tőlünk kérdezték, akik az elhangzott kritikák alapján nem tesznek semmit és nincs is ötletük, hogy mit lehetne csinálni. Ugyanezt kérdezte a montenegrói, egyébként ugyanezt kérdezte a román tárgyaló fél, és aki még járt nálunk. Ugyanis ez egy jó megoldásnak tűnik, amely magában hordozza azt a lehetőséget, hogy ezt kiterjesztve felmenő rendszerben, ahogy a források rendelkezésre állnak, tovább lehet menni az orvosok esetében.

(21.00)

Az ápolók vonatkozásában szerintem a bér kezelésének a szükségessége nem megkerülhető. Ez szerintem idő kérdése, hogy a kormánynak olyan tárgyalásokat kell kezdenie, amit remélem, hogy én kezdek el, és lesz olyan felhatalmazásom, ami arról szól, hogy ütemezetten, bevállalható nagyságrendben, de hosszú távú bérmegállapodást kell kötni, egyébként a jelenlegi feszültségek fennmaradnak, és nehezen lesz a rendszer akár irányítható vagy akár befolyásolható, és abban az esetben várható akár probléma is.

Jelenleg azért azokat a felvetéseket, hogy összeomlik, meg nem működik, azért ezt óvatosan kezelném. Van olyan információnk egyébként, hogy bizonyos üzleti körök az állami rendszer főleg a médiában történő teljes lejáratására készülnek, ami a magán-egészségügyi szolgáltatók felé való eltolását jelenti, úgyhogy csak a jobbikos képviselőtársaimnak mondom, hogy azért óvatosan azzal, hogy mennyire omlik össze. *(Dr. Varga László: Szóval, már a spájzban vannak?)* Nem fog összeomlani. Ez egy óriási rendszer, nagyon sokan dolgoznak benne, nagyon jó szakemberek dolgoznak benne, óriási vagy halmozódott fel az egészségügyi rendszerben.

Én arra kérek mindenkit - hogyha ez lehet egy ilyen kérés -, hogy természetesen a kritikákat elfogadva, de azért, ahogy Tukacs képviselő úr is elmondta, a betegek, az egészségügyben dolgozók és maga a magyar egészségügy érdekében is szólni, mert a rövid távú politikai hasznok nem biztos, hogy hosszú távon kifizetődnek ebben a kérdésben. A rendszer úgyis működni fog, és a betegeket meg kell gyógyítani, és más nem lesz erre, mint a magyar egészségügyben dolgozók, a felelősök pedig mi leszünk ennek a rendszernek a fenntartásáért.

Várólistaügyben szeretnék néhány kiegészítést tenni. Itt is a számokat érdemes óvatosan használni, hiszen az előjegyzés meg a várólista nem ugyanaz. Természetesen az a cél, hogy minél rövidebbek legyenek ezek, megszűnni nem fognak. Nagyon jó lesz, hogyha letudjuk a nagyműtéteket fél évre - ami egyébként Nyugat-Európában is jónak számít - csök-

kenteni, a kisműtéteket pedig 2-3 hónapra, azzal, hogy az egynapos sebészetet felszabadítjuk a volumenkorlát alól. Egyébként a szemészeti műtétek, amelyek a várólista nagy részét adják, azok gyakorlatilag el tudnak tűnni a rendszerből, és tulajdonképpen a nagy ortopédiai műtétek lesznek azok, amelyekben igazából a továbbiakban lépni kell.

Hogy hány orvos ment el az országból, meg hányan maradtak, ez a négyszeres növekedés nem igaz, tehát itt elhangzott többször, hogy egyik évről a másikra négyszeres a növekedés. Csak szeretném jelezni, hogy ez nem így van, tehát nagyjából olyan 1800-2000 között mozog most már öt-hat éve a szám, úgyhogy ez biztos, hogy nem így van, nincs szó 10 ezer emberről. Tehát ott is azért lehetne pontosítani.

Én még egyszer köszönöm szépen, és ahogy elhangzott a legelején, hogy kell-e egyeztetni ezekben a kérdésekben, én úgy gondolom, hogy érdemes egyeztetni, ha azokban az alapkérdésekben egyetértünk, hogy társadalombiztosítási rendszer legyen Magyarországon, és minél jobb körülmények legyenek. Én erre továbbra is kész vagyok, és köszönöm szépen a megtisztelő vitát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Ezzel le is zárom a politikai vitát, államtitkár úr válaszával, és ezzel a napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Előként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács Zoltán képviselő úr: „A magyar egészségügy helyzetéről” címmel. Öné a szó, képviselő úr. *(Dr. Zombor Gábor: Úristen! Még egyszer?)*

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Éppen most zárult le az egészségügyi vitanap, amiben sok mindenről szó volt, és szó volt a fejlesztésekről, amelyek zajlanak szerte az országban. De hogy azok a fejlesztések milyen módon valósulnak meg, és a fejlesztések körül milyen problémák vannak, azok is egyrészt jelzik az egészségügy jelen állapotát, és jelzik azokat a problémákat, amelyek az egészségügyi fejlesztések mentén akár politikai, akár másfajta problémákat jelentenek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tatabányán, a Szent Borbála Kórházban indult el egy fejlesztés, mégpedig egy új kórházi pavilon építése. Ennek a kórházi pavilonnak az építéséről még a Bajnai-kormány döntött. Erről a fejlesztésről döntés volt még a kormányváltás előtt. Azután persze már a kampányban azzal kampányoltak az ottani fideszesek, hogy ők kórházi pavilont építenek, ez nem volt nehéz kampányvállalás, hiszen el volt döntve, erről kormányzati döntés volt. De aztán ehhez képest a kormányváltás után évekig nem történt semmi ebben a kérdésben, úgy állt az ügy, ahogy volt.

Aztán nagy nehezen elkezdtek ezt a kórházi pavilont felépíteni, és aztán nagy nehezen fel is épült, első körben leginkább az alapkövek lerakása volt az,

ami rendkívül aktívan történt. Rendkívül sok pezsgó fogyott el a kórházudvaron, és volt fűvószenekear is. Mi más kell egy kórházudvarra, mint fűvószenekear, az ottani betegek, az ott lévő más pavilonokban éppen gyógyulni vágyó betegek nagyon nagy örömmel hallgatták a fűvószenekeart órákon keresztül.

Ehhez képest aztán persze valahogyan felépült a kórházi pavilon, és aztán most azt látjuk, hogy a kórházi pavilon megépült. Nyolc hónappal ezelőtt volt a kórházi pavilon műszaki átadása, és aztán nyolc hónapja ez a kórházi pavilon üresen áll, nem tud elkezdődni benne a munka, nem tud elkezdődni a gyógyítás. Többször megkérdeztük, hogy mi lehet ennek az oka. Úgy tűnik, hogy az az oka, hogy valamilyen politikai problémák állnak az ügy hátterében, és leginkább közbeszerzési problémák állnak az ügy hátterében, úgy hallani, hogy a kiírt közbeszerzést visszavonták, mégpedig azért - ezt mondják, és el tudom képzelni -, hogy az akkori közbeszerzéssel nem lehetett volna azoknak adni ezeket a megrendeléseket, akiknek szerették volna a közbeszerzéstől címezni. Aztán visszalótték az egész közbeszerzést, újra kiírták az egész közbeszerzést, aztán mire ezt az egész ügyet véghezvitték, addigra elfogyott a forrás.

Ma ott tartunk, hogy nyolc hónappal a műszaki átadás után ott áll egy felépített kórházi pavilon, és nem tud benne munka folyni. A CT-berendezés hónapokig egy kamionban állt a kórház udvarán, majd pedig előrelépés történt, mert áttették a CT-berendezést egy sátorba a kórház udvarán, aztán ott állt hónapokig a CT-berendezés. Most már elérte azt a tatabányai Szent Borbála Kórház, hogy a CT-berendezést bevitték az épületbe. Ez hosszú hónapokba került, de hát hol lenne jobb helyen egy CT-berendezés, mint az udvaron egy sátorban, hiszen ez egy olcsó berendezés, gyakorlatilag nagyon nagy baja nem történhet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ma nyilatkozta azt a Szent Borbála Kórház igazgatója, hogy hiába kaptak 750 millió forintot, ezzel csak a március előtti adósságokat kezdenek el törleszteni. Ő maga nyilatkozta azt, hogy ez a 60 milliárd forint semmire nem elég az egészségügyben. Ő úgy nyilatkozott, hogy nem 60, de 600 milliárd forint kellene, hogy bármilyen előrelépés legyen, újratermeli magát ugyanez az adósság, nem lesz előrelépés. Ebből következik az a kérdés, hogy egyébként, ha meg is lesz nyitva, végre politikailag valahogy el tudják intézni, hogy attól rendeljék meg, akitől meg kell rendelni, és ez el lesz intézve, akkor még mindig nem tudjuk, hogy hogyan lesz majd finanszírozva az új kórházi pavilon működése.

(21.10)

Aztán arról nem is beszélek, amit a helyi orvosok és a személyzet mond, hogy a még csak a kisebbik probléma, hogy hogyan lesz felszerelés ebben az új kórházi pavilonban, de hogy ki fog benne dolgozni és ki fog benne gyógyítani, arra nem nagyon tudnak

választ adni, mert jelen pillanatban is óriási emberhiánnyal küzdenek mind orvos, mind pedig ápoló terén.

Tehát még egyszer azt mondom: hogyha vannak ilyen fejlesztések, amelyeket ráadásul már a kormányváltás előtt eldöntöttek volna, az nagyon nagy baj *(Az elnök csenget.)*, hogy különböző politikai mutyik miatt hosszú hónapokig áll egy felépített kórház, és nem lehet benne gyógyítani. Ezt a luxust nem engedhetjük meg magunknak. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra Tukacs István képviselő úr jelentkezett: „A magyar egészségügy helyzetéről 2.” címmel. Öné a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, köszönöm a szót. Szeretnék reagálni a vitanapon elhangzott néhány megállapításra, de főképpen a zárszóra. Azzal szeretném kezdeni, hogy nekem szilárd meggyőződéselem - és megismétlem újra, amit a nap elején elmondtam -, hogy az egészségügy a három-négy legfontosabb nemzeti ügy egyike, amelyben közép- és hosszú távú megállapodások kellenének politikai erők és szakmai csoportok között, azért, hogy kiszámítható pálya legyen. Ha ez így van, akkor abban az alapkérdésben is meg kellene állapodni, amelyet az államtitkár úr a zárszavában említett, és amelyben az ellenzéki csoportosulások egyébként egy véleményen voltak: ez a több pénz. Azért nagyon fontos ez, mert enélkül nem lehet szakmai koncepciókat gyártani.

Szeretném felhívni a figyelmet az államtitkár úr zárszavára, nagyon súlyos mondatokat mondott. Ő mondta ki először azt a mai kormányzat hivatalos szereplői közül, hogy az egészségügy mai struktúráját megváltoztatni minőségileg ennyi pénzből nem lehet; ha ennyi pénzből kell gazdálkodni, az óhatatlanul minőségromlással járna, leépítéssel járna, munkanélküliséggel járna. Ezt a véleményt egyébként én osztom, hiszen tudjuk, hogy ez így működne. Ezért tehát azt gondolom, hogy nagyon képszerű volt az, amikor a kormány két államtitkára ült itt a vita során: a szakmát ilyen módon képviselő egészségügyi államtitkárság vezetője, és természetesen a nemzetgazdasági tárca államtitkára, akinek kötelessége volt nemet mondani - mert azt mondta.

Az államtitkár úr felelősségteljes gazdálkodásról beszélt, felelős költségvetési politikáról. Most mondom én néhány dolgot, ha megengedi. Szóval, felelősségteljes dolog, amikor a kaszinóknak a koncesszió-áfáját elengedi valaki csak egy ilyen egyszerű lobbijavaslatral? Ez rendben van? Ez a felelősség? Felelősségteljes-e 80 milliárdért fenntartani egy kormánytévét, amit 2 százalék ember néz? Ez bizony nem felelősség. Felelősségteljes dolog-e a futball egészen speciális magyar változatának stadionokat építeni 100 milliárdért? Hát, ez bizony nem felelősség! Államtitkár úr, tehát én azt mondom, hogy amikor azzal példalózik, hogy bizony, hát itt vigyázni

kell, és akkor felelősen kell gondolkodni, és minden területre gondolni kell; én pedig azt gondolom, hogy a költségvetési politika úgy működik, hogy súlyozunk, az egészségügynek pedig szüksége lenne pénzre. Nemcsak azért mert... Én nem nagyon hiszek ezekben az összeesküvés-elméletekben, hogy ha az összeomlásról beszélünk, az bizonyos gazdasági lobbicsoportok érdekeit szolgálja - de ebben legyen vitánk! -, de azt gondolom, hogy ha így megy tovább, akkor bizony ennek katasztrófális következményei lesznek.

Ezért tehát én messze szeretném képviselni azt a véleményt, ami itt kialakult, hogy lényegesen több pénz nélkül nincs koncepcióváltás, nincs szakmai koncepcióváltás az egészségügyben. Márpedig hogyha azt a víziót próbáljuk meg a valóságba átültetni, hogy egy nagyon betegelvű, egyébként elégedett orvosokkal és szakdolgozókkal működő egészségügy kellene, akkor bizony ehhez először politikai döntés kellene ezekről a forrásokról, és utána meg lehetne vitatni minden szereplőnek, hogy szakmai értelemben ez hogy nézzen ki, mi legyen benne, és mi nem. Újra a képviselő asszonyra nézek, bizonyára tudna olyat mondani a védőnői szolgálat esetében, amit több pénzzel azért még minőségibbé teheti ezt a magyar hungarikumot (*Dr. Bene Ildikó: Biztos.*) vagy unikumot, bocsánat, mert hungarikumnak még nem az. Ezért tehát hogyha ezen múlnak szakmai koncepciók, előbb a kérdés úgy szól, hogy van-e ehhez forrás, és utána lehet beszélni arról, hogy hogyan oldjuk meg szakmailag.

Ebben a tekintetben még lenne egy megjegyzésem, ami azért nagyon lényeges, és ebben a vitában ez is elhangzott. Lehet vitát folytatni, hogy ki volt a rosszabb és ki volt a jobb ebben az ügyben; ebben a tekintetben egyébként csodálkozom a mellettünk, a bal oldalon ülő frakción, akik azon csodálkoznak, hogy egy ellenzéki párt vitatkozik egy kormánypárttal és viszont, és ennek még hangot is adnak. Hát mi az ördög lenne a feladatunk? Hogy ütköztessünk koncepciókat, elképzeléseket, megvitassuk, és próbáljunk dűlőre jutni ebben. De azért néhány dologban lehetnének egy kicsit kevésbé szűkkeblűek. Szóval, azt a vitát, ami arról szólt, hogy a fejlesztések hogyan zajlottak, azt eldönti az egészségügy legfontosabb dokumentuma, ami most pillanatnyilag rendelkezésünkre áll: „Egészséges Magyarországért 2014-2020”, abban az szerepel, hogy az elmúlt ciklusban sosem látott fejlesztések zajlottak az egészségügyben, az elmúlt európai uniós ciklusban, 2007-től - Szabó József képviselőtársam nagyon pontosan mondta ezt -, na, azt valakinek elő kellett készíteni.

Ezért tehát hogyha megengedőbbek leszünk egymással, könnyebben dűlőre jutunk szakmai ügyekben.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Szakács László képviselő úr: „A ma-

gyar egészségügy helyzetéről 3.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Így a politikai vita után szakmai és politikai vita keveredett egymásba, és én úgy gondolom, hogy ennek sem a felütése, sem pedig a mi hozzászólásainknak az attitűdje egyébként nem indokolta azt, hogy ebből egy ilyen vita legyen, ahol újra lehet elmúltnyolc évezni, újra lehet azt, hogy mi ezt csináltuk, ők azt csinálták, és ki csinálta jobban, ki csinálta rosszul. Én úgy gondolom, hogy itt mi egy javító szándékkal próbáltuk előadni a saját véleményünket, mindamellett sajnos ez egy hullámszó minőségű vita volt, pontosan ezek miatt a nagyon-nagyon markáns és pártpolitikát képviselő hozzászólások miatt.

Amit ki szeretnék ebből emelni, az nem ez - ezeket szeretném zárójelbe tenni; ezzel csinálunk úgy, mint hogyha nem történt volna meg! -, amit ki szeretnék emelni, azt Zombor államtitkár úr mondta 4-én egy konferencián, neki is elmondtam, csak akkor még Banai államtitkár úr nem volt itt. Így számol be róla a sajtó: „Az államtitkár megemlítette azokat a nemrég felállított területi egészségügyi bizottságokat, amelyek a korábbinál sokkal szorosabb gazdasági kontrollt végeznek majd a fekvőbeteg-intézményeknél. Ez a szigor is jó alapja lehet annak, hogy az egészségügy eredményesen küzdhessen pluszforrásokért a döntéshozóknál, ugyanis ehhez szükséges az ágazat iránti bizalmat erősíteni, a hitelességet bizonyítani.”

Államtitkár úr, én arra szeretném kérni, tudom, hogy ez nyilvánvalóan nem az ön feladata, de most ön van itt, nem tudom másnak mondani, arra kérem önt, bizzon az egészségügyben, ne tegyen úgy, mint a főnöke, Varga miniszter úr, aki azt mondta az egyik kereskedelmi televízióknak a beszélgetős műsorában, hogy valószínűleg egyébként az okszerűtlenül és pazarlóan gazdálkodó kórházigazgatók miatt nem elegendő az a forrás, amelyre minden egyes szakmabeli, mindenki olyan, akít meg lehet hivatkozni ebben az ügyben, azt mondja, hogy nem elegendő ez a forrás. A befizetett járulékok az E-kasszának 60,4 százalékát fedezik összesen, a többit így is, úgy is a költségvetésből kell hozzátenni, viszont nem mindegy, hogy a költségvetésből mennyit teszünk hozzá, és nem mindegy, hogy hogyan gazdálkodunk ésszerűen azzal, államtitkár úr, amit befizetünk.

Ma Magyarországon kétsebességű már az egészségügy. 4,4 százalékot ad hozzá GDP-arányosan az állam, és empirikus adatok alapján tudjuk, és ezt Varga miniszter úr sem cáfolta, hogy 2,9 százalékot teszünk hozzá GDP-arányosan a zsebünkből - azok, akik megtehetik. Van egy gazdagegészségügy, ahol bemennek, pénzért olyan ellátást kapnak, amelyet várnak, reméljük, kapnak utána számlát, és utána pedig utánkötetik őket, s a többi, s a többi. És van egy másik egészségügy, amit az állam finanszíroz, az a szegényegészségügy, ahol bemennek, sokadikak a

sorban, kizsigerelt, türelmetlen, de persze megértő emberekkel találkozunk, akik hétvégén is ügyelnek, éjszaka is ügyelnek, próbálják őket ellátni 101-106-120 ezer forintért, ahogy ezt képviselőtársam elmondta.

(21.20)

Államtitkár úr, számoljuk ezt át, ez 320 euró. Nyugat-Európában miért ne nevetnének ezen? Háromszázhusz euró! Miért ne kereshetné ennek az ötszörösét, a tízszeresét Nyugat-Európában? Hogyan tudjuk őket rábírnunk kétmilliárd forinttal arra, hogy itt maradjanak? Államtitkár úr, mi nem szeretnénk kétszázszáz euró egészségügyet. Mi azt szeretnénk, hogy aki fizet társadalombiztosítást, az kapja meg az érte való szolgáltatást.

Itt még egy dologra kitérnék, amiről eddig nem beszéltem. Nagyon sok olyan barátom van, akik nagyon sok társadalombiztosítást fizetnek, hála a Jóistennek, megtehetik. Nekik az egyetlen hatalmas problémájuk az önkormányzatokkal az, hogy a befizetett járulékok és az érte kapott szolgáltatás között semmilyen kapcsolat ma már nincs. A járulékokat önkormányzatok beszedik mint egyfajta szükséges rosszat, ők megkifizetik mint egyfajta szükséges rosszat, de ők nem kapnak érte semmit. Nem mennek ők az állami egészségügybe, ők megengedhetik maguknak azt, hogy máshova menjenek.

Ne engedjék azt, államtitkár úr - és úgy gondolom, hogy közpénzekkel és költségvetéssel foglalkozó államtitkárként erre nyugodtan felhívhatom a figyelmét -, hogy a befizetett adók és járulékok és az érte kapott szolgáltatások között megszűnjön a kapcsolat, mert akkor megszűnik az állam szervező szerepe. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP részéről: „A magyar egészségügy helyzetéről 4.” címmel. Őné a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Mint ahogy az egészségügyi vitanap alatt is a felszólalásomban elmondtam, igazából a pénz az, ami hiányzik az egészségügyből. És ezt mind a Magyar Orvosi Kamara, mind a Rezidens Szövetség elmondja, hogy az infrastruktúra-fejlesztés ahhoz kevés, hogy itt jól működő egészségügy legyen. Megbecsülni kell az ott dolgozókat, ha orvos, ha ápoló, ha az egészségügyi személyzet bármely tagja. Azokat az embereket, akik mindig az emberkért dolgoznak, éjjel-nappal ezért dolgoznak, és ma már tényleg olyan szintű kizsákmányolásnak teszik ki magukat szakmailag, lelkiileg és fizikailag, hogy már hiába van a lelkesedés bennük meg az erő, lassan már konkrétan a fizikai erejük határához érnek, és már nem tudnak annyit adni, amennyit szeretnének lélekből.

Nem érzelmi, hanem szakmai kérdés a pincehelyi kórház sorsa - ezt mondta a Dombóvári Szent Lukács Kórház főigazgatója. Tolna megyeiként és a választókerületem részeként Pincehelyről nekem mindenképpen kell beszélnem, hiszen a pincehelyi kórház sorsa érzelmi kérdés is, főleg a pincehelyieknek, és a Pincehely környéki 17 településnek. 35 ezer ember érintett ezen eddigi kórház működésében. Merthogy önök az aktív ágyakat jelen pillanatban megszüntették itt. Úgy megszüntették, hogy azon 17 település lakói most akár több mint egy órát is utazhatnak azért majd, hogy eljussanak a dombóvári kórházhoz. Az itt élő embereknek ez érzelmi kérdés. Ők tüntettek ezért a kórházért, és tüntettek ezért az intézményért, mindent megtettek azért, hogy ez az intézmény fennmaradjon. A holland testvérvárosoktól eszközöket szereztek, szekrényeket szereztek, ágyakat és matracokat, melyeket most, hogy az aktív ágyak megszűntek, széthordtak. Minden máshova került el.

Ezeknek az embereknek ez érzelmi kérdés, mert tudják, hogy a családjuk született ott, ott mentették meg őket, ott látták el, amikor hirtelen baj volt. És azért is érzelmi kérdés, mert Hirt Ferenc képviselőtársam is mindig elmondja, hogy ő itt született, ebben a kórházban, ezért megpróbál mindent megtenni ezért a kórházért.

Volt is egy fórum most az elmúlt egy hónapban - ahol Hirt Ferenc is részt vett, és a főigazgató úr is, aki dolgozik majd a kórházban, vagyis most már csak aktív ágy nélküli egészségügyi intézményben -, hogy ezt a kórházat egyébként fenn kéne tartani, hiszen érzelmileg ők is mindketten kötődnek hozzá. Csak Hirt Ferenc képviselőtársunk elmondta, hogy kétmilliárd forint kéne ahhoz, hogy ezt fenn lehessen tartani.

Most felújítás jön a pincehelyi kórházra, és ezt köszönhetjük önöknek. Ami úgy néz ki, hogy a dombóvári kórház 1,8 milliárd forintot kap, abból 170 millió jut a pincehelyi kórházra. A 170 millióból pont annyi lesz, hogy az aktív ágyak megszűnnek, és csak és kizárólag, ahogy a pincehelyiek szokták mondani, elfekvőként fog üzemelni. Itt szülészet nem lesz, egynapos sebészet nem lesz. Amiért harcolt a képviselőtársuk, az nem valósul meg. A kórház kórházként nem fog tovább működni.

Az az egy dolog, amit ő elmondott, hogy nincs kétmilliárd forint a költségvetésben, s hogy értsék meg az ott lévő lakók, hogy nem lehet kétmilliárdot egy egyéni képviselőnek megszerezni ehhez a kórházhoz. Ahhoz én azt tudom mondani, hogy ha 5,5 milliárd forint van a budapesti stadionokra erre az évre, akkor 2 milliárd forint egy ilyen fehér foltra, ami Pincehely és környéke, kell hogy legyen, mert itt az emberek lelkesedésből dolgoztak, és a mai napig is lennének ápolók és orvosok, akik visszajönnének oda dolgozni. Mert a pincehelyi kórházban dolgozó ápolónők nagy része most Budapesten dolgozik, mert máshol nem tud. Nővérszálláson lakik, pedig szíve szerint hazamenne a családjának mindennap

étket rakni az asztalra és együtt élni, és fenntartani az ott lévő emberek egészségi állapotát, és javítani ezt.

En ezért kérem önöket, hogy jól gondolják meg, hogy mi a fontosabb, stadionokat építeni Budapestre, vagy a pincehelyi kiskórházat megmenteni. Mi azt tudjuk mondani önöknek, hogy ez szerintünk sokkal fontosabb. És az a nagyon rossz érzés bennünk is felmerült, hogy a nagyváradai kórház felvetése, amit önök bedobtak most, megint csak egy gumicsont, hogy ne a lényegről beszéljenek az emberek. Ne arról beszéljenek, hogy az egészségügyi ellátás milyen rossz, hanem vitát szítsanak az emberek között.

Tudják, én azt tudom mondani önöknek, ne vitát szítsanak, hanem gyógyítsák meg az embereket, és az ilyen fehér foltokon, mint Pincehely és környéke - 17 település, 35 ezer ember -, ott érzelmi kérdés, még az önök képviselőjének is. A saját egyéni képviselőjüket hagyták cserben azzal, hogy ezt a pincehelyi kórházat nem mentették meg, pedig ahogy elmondtam, ő is ott született. Mentsék meg a kórházat! Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr jelezte, hogy válaszolni kíván.

Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony az ágazat megbecsüléséről beszélt. Azt gondolom, hogy azt mindnyájunknak rögzíteni kell, hogy az elmúlt években a kormány egy olyan szituációban törekedett a megbecsülés növelésére, a bruttó bérek növelésével, amikor Európa számos országa pont az ellenkező utat választotta.

Ez tényszerűen igaz, önök pontosan tudják, hogy IMF-partnerországokban milyen bruttóbércsökkenések valósultak meg. Tehát amikor arról beszélünk, hogy törekedett-e a kormányzat az egészségügyben dolgozók megbecsülésére, akkor tényszerűen tudjuk elmondani azt, hogy 2012-ben, '13-ban is megvalósult béremelés, az alapellátás juttatásai is növekedtek, és a sokat emlegetett jövő évi költségvetésben is több területen pluszforrás áll rendelkezésre.

Engedjék meg, hogy nagyon röviden reagáljak azokra, amiket Szakács képviselő úr még fölvetett, ami az intézmények gazdálkodását illeti. Azt gondolom, hogy mindnyájunknak közös érdeke az, hogy minden közpénzzel foglalkozó, közpénzzel gazdálkodó szervezetnél a felelős vezetés megvalósuljon. Tehát amikor az államháztartás egészében beszélünk felelősségről, akkor ez együtt kell járjon az intézményi felelősséggel is. Bizony az egészségügyi intézményeknél is látunk olyan különbségeket, mely alapján két intézmény azonos ellátotti körrel, azonos osztálystruktúrával, azonos létszámmal igen eltérő adósságokat termel. Természetesen a finanszírozás egészét át kell tekintsük, de bizony az intézményi felelősséget is erősíteni kell. Erre irányult az a törekvés, amelyről a vitanapon is szó volt.

Ami pedig a gazdag- és a szegényellátás megkülönböztetését illeti, én nem látom ezt, pont az ellenkezőjét látom. A kormány a közpénzekből finanszírozott egészségügyi ellátórendszer megőrzéséért dolgozik. És amikor gazdag- és szegényegészségügyről beszélünk, és privát egészségügyi ellátásról, és állami egészségügyi ellátásról, akkor az állításom az, hogy a közpénzekből finanszírozott állami ellátórendszert erősítette meg a kormány azzal, hogy az önkormányzati fenntartású intézményeket átvette, és amik gazdasági társasági formában működtek, azokat költségvetési szervi formában alakította át. Azt gondolom, hogy ez egy lényeges üzenet volt, az állami fenntartású intézmények nem működhetnek gazdasági társasági formában. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony jelentkezett: „A magyar egészségügy helyzetéről 5.” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Sajnálom, hogy államtitkár úr elment, mert 2015. január 26-án az alábbi cikk jelent meg: „Még több lombikbébi szülehet Magyarországon”. Az államtitkár elmondta, tárgyalni fognak azokkal az intézetekkel, amelyek ilyen beavatkozást végeznek, hogy miként változzon pontosan a finanszírozás.

(21.30)

Zombor Gábor hozzátette, egy év alatt ezzel a módszerrel körülbelül 1700 gyermek születik ma Magyarországon. Amennyiben ez a program fejleszhető, akkor várhatóan még több sikeres beültetés történhet. Jelenleg öt beavatkozást finanszíroz az egészségbiztosító, és a kormány a jelenlegi 2 milliárd forintos összeget emelné duplájára. Januárban hangzott el, a keret megemlése kormánydöntésre vár, azonban az államtitkár szerint a kormányzat szándéka erős ebben a kérdésben. Mint fogalmazott, nem hiszi, hogy komoly akadálya lehet a kormánydöntésnek.

Azért hoztam fel ezt a problémát, mert ugyebár egészségügyi vitanapot tartottunk. Az egyik legnagyobb probléma ma Magyarországon az egészségügy mellett a születésszám, a népesedés. Ma körülbelül statisztikai adatok szerint 200 ezer olyan pár ismert - statisztikai adatok szerint, ettől sokkal több van -, aki meddőségi problémával küzd Magyarországon. En azt gondolom, hogy mindennél fontosabb, hogy ezek a vágyott gyermekek - mert itt vágyott gyermekekről beszélünk - megszülethessenek. En már megkérdeztem bizottsági ülésen államtitkár urat, hogy ha a kormányzatnak nagyon erős akarata van arra, hogy ennek a finanszírozását duplájára emelje, akkor ez mit jelent. Január óta eltelt közel 6 hónap. Mi ebben az erős akarat? Mi akadályozza

meg a kormányt, hogy ezt az összeget duplájára emelje? Államtitkár úrnak mondom, módosítót nyújtottam be a költségvetéshez, hogy emeljék duplájára ezt az összeget, mert akkor lehet, hogy nem 1200 gyermek születne meg évente, hanem megszülethetne duplája, és nagyon-nagyon kellene Magyarországra, hogy vágyott gyermekek születhessenek. Én lettem is összeget a költségvetésben, a 2016-osban. Ugyebár építünk a Pancho Aréna mellé 600 millió forintért egy kisvasutat. (*Gógös Zoltán: Nem is kicsit, nagyot!*) Én azt gondolom, hogy ez nagyon fontos, csak szerintem nem szükséges. 600 millió forint van kommunikációra a családokat érintő intézkedések népszerűsítésére. Hát mi kell jobb, mint ha meddősegi programra költ a kormány? Én azt gondolom, hogy erre is lehetne, és már egyből leltünk 1,2 milliárd forintot. Nem akarom direkt a stadiont felhozni - mert már nagyon sok szó volt róla -, már két tételből nagyon sok pénzt tudtam összeszedni.

Mondok egy rossz hírt magának, államtitkár úr. Leszavazták a bizottsági ülésen. Mindenféle módosítónkat, amit beadunk, leszavaznak, mérlegelés nélkül. Sokszor még vita nélkül is, meg sem akarják hallgatni az előterjesztést, éppen csak ott el lehet a bizottsági üléseken mondani. Úgy gondolom, hogy ha ilyen fontos témában nem enged a kormányzat, mint a népesedéspolitikában, és mondom, itt vágyott gyermekekről beszélünk - 27 éves lesz augusztusban az első lombikbébiprogram által született gyermek Magyarországon, 27 éves! Ha valami sikernek mondható Magyarországon, az egyik ez, a lombikbébiprogram, hogy gyermekek születhettek meg, akik soha nem tudtak volna megszületni, ha nincs ez a program. Döbbenet tapasztalom, hogy amikor államtitkár úr azt mondta, hogy erős kormányzati akarat, eltelt egy fél év, a módosítót leszavazták, és szerintem el fog még nagyon sok év telni, hogy ez az erős kormányzati akarat megvalósuljon, pedig mondom, itt a vágyott gyermekekről beszélünk. Azokról a gyerekekről, akiket a szülei szeretnének, hogy megszülessenek.

Én arra kérem államtitkár urat, igaz, hogy tényleg Zombor államtitkár úr elment, képviselje akkor ezt, mondja el a kormánya számára, hogy ez nagyon-nagyon kicsi tétel, meg lehetne oldani, és ne keressen kifogásokat, mert volt a bizottsági ülésen, aki azt mondta, hogy itt etikai kérdések vetődnek fel. 27 év után, azt gondolom, bebizonyította, hogy érdemes erre a programra költeni. Ebben kérem a támogatását, államtitkár úr. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úrnak adom meg a szót.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Megszólíttatás végett nagyon röviden azt rögzítsük, hogy azoknak a pároknak, akiknek természetes úton nem lehet gyermekük, különböző beavatkozásokat

európai összehasonlításban magas számban most is finanszírozz az egészségpénztár.

A másik tétel, amit szeretnék kiemelni, abban a képviselő asszonnyal maximálisan egyetértek, hogy alapvető cél az, hogy a vágyott gyermekek megszülessenek, és azon túl, hogy amikor beavatkozásra van szükség, akkor most is fennáll az OEP finanszírozása, a családi kedvezmény rendszerét pont ezért vezette be a kormány. Ha a jövő évi költségvetésről beszélünk, azért megemlíteném, hogy a második gyermek után járó adókedvezmény összege (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Ahhoz meg kell születnie az elsőnek!*) növekedni fog. Képviselő asszony, egyetértek abban, hogy az elsőnek is meg kell születni, azért említettem, hogy jelenleg is van OEP-finanszírozás. Azokban az esetekben, amikor természetes úton nem sikerül a vágyott gyermeket összehozni, de emellett az adókedvezmény rendszere is pont (*Folyamatos zaj és közbeszólások az MSZP soraiból.*) azt célozza, hogy az ön által kívánt célokat el tudjuk érni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szabó Sándor képviselő úr: „Szeged idegenforgalmi célponttá vált” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bár az egészségügy kérdése és helyzete igényelne még több időt, azt gondolom, lehetne róla beszélni akár reggelig is, nem tudom, államtitkár úr véletlenül maradt itt vagy szándékosan, de azért örülünk neki. Azt is el kell mondanunk, hogy bármit is mond államtitkár úr, az is világosan látszik, én azt elmondtam önnek a korábbi hozzászólásomban, hogy a kormányznál prioritást semmiképpen sem élvez az egészségügy sem, az oktatás sem és a szociális ágazat sem. Prioritást élvez viszont az NB I, amiről éppen azt olvasom, hogy úgy ért véget a labdarúgó NB I 2014-15-ös évada, ahogyan zajlott, észrevétlenül; hát ezek a fontosak a kormány számára, nem úgy az egészségügy, az oktatás vagy a szociális ágazat. (*Banai Péter Benő távozni készül az ülésteremből. - Közbeszólások az MSZP soraiból Banai Péter Benő felé fordulva: Magunkra hagy? Jó éjszakát, államtitkár úr! - Banai Péter Benő távozik az ülésteremből.*)

És akkor most rátérnék arra, ami a napirend utáni témám, Szeged és a turizmus kérdése. Nos, a turizmus napjaink legdinamikusabban fejlődő iparága mind nemzetközi, mind hazai viszonylatban. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az iparág feltételeit, körülményeit, jogszabályi környezetét, a gazdaságra, a társadalomra, a természeti és épített környezetre gyakorolt hatását ne kellene újra és újra megvizsgálni, a szükséges változtatásokat, ha kell, megtenni, a módosításokat elvégezni. A turizmusipar élénkíti a gazdaságot, javítja az adott országban élők életminőségét, kihatással van az összes többi gazdasági ágazatra, egy adott ország versenyképességére is. A világ

legnagyobb részesedéssel bíró, legérettebb fogadóterülete Európa, melynek Magyarország is a részét képezi, és élvezzi ennek az elhelyezkedésnek az előnyeit.

Szeged értékei, ami a turizmust érinti, a kulturális és örökségturizmus, a rendezvényturizmus, a termál- és gyógyturizmus, a konferenciaturizmus, az aktív és ökoturizmus, valamint a bevásárlóturizmus. Így tevődik össze a szegedi turizmus. Az újjászületett város legfontosabb értéke a XIX-XX. század fordulóját meghatározó stílusok keveredéséből adódó eklektikus, szecessziós városkép épületeivel jött létre, úgymint a Fogadalmi templom vagy a Zsinagóga. Ehhez a harmonikus városképhez annak keretétől szolgál tulajdonképpen az elmúlt évek, részben évtizedek során kialakult rendezvényhálózata, rendezvényprogramjai. Ismétlődő kulturális és turisztikai értékeket képviselnek, a teljesség igénye nélkül, úgymint a Szegedi Tavaszi Fesztivál, a Szeged napja eseményei, a Szőregi Rózsafesztivál, a Szegedi Nemzetközi Néptáncfesztivál, és még lehetne sorolni.

Szeged két minősített gyógyvízzel és öt különböző fürdőlétesítménnyel rendelkezik. Az egyik legnagyobb turisztikai beruházás az újszegedi élményfürdő és wellnessközpont kialakítása, a másik pedig az Anna fürdő felújítása volt.

A Szegedi Tudományegyetem és a város más tudományos intézeteiben felhalmozott tudás a nemzetközi konferenciák biztos háttérét jelentik, melynek eredményeképpen rendszeresek a színvonalas és legváltozatosabb témájú konferenciák.

Szeged életét jelentősen meghatározó és befolyásoló tényező a Tisza, a környező természetvédelmi területek és a folyamatos megvalósuló kalandparkok pedig kiváló vonzerőt jelentenek az aktív és ökoturizmus iránt érdeklődő turisták számára. Szeged határ menti település, így nagyon sokan jöttek Szerbiából, Romániából vásárolni hozzánk, bár a közelmúltban bekövetkezett jogszabályi változás miatt ebben kedvezőtlen hatás érvényesül.

Mi jellemzi a fogadókészséget? A desztináció maximálisan képes kielégíteni az idelátogatók igényeit, hiszen fejlett infrastruktúrával rendelkezik, beleértve a közlekedési, közmű- és kommunikációs hálózatokat egyaránt.

Mi jellemzi a fogadókészséget? Szeged egyetemi városként már hozzászólt ahhoz, hogy a felsőoktatásban részt vevő körülbelül 40 ezer diák a város mindennapi életének a résztvevője, így a turistákkal kapcsolatban is kellő toleranciával, kedvességgel, segítőkészséggel járnak el, ami alapvetően kellemesé teszi az idelátogatók itt-tartózkodását, és pozitív élményekkel gazdagon térhetnek vissza a megszokott életükhöz.

(21.40)

A helyi vállalkozók pedig komoly figyelmet fordítanak a szolgáltatásaik magas színvonalának biztosítására, a hagyományok megőrzése mellett a

tevékenységük innovációjára és a vendégek elégedettségének elérésére, növelésére. Az önkormányzat is kiemelt prioritásként kezeli a turizmust, önálló honlapot működtetünk, a városmarketing és turisztikai feladatok ellátására pedig önálló pályázati támogatási keretet biztosítunk. A pályázati források folyamatos figyelemmel kísérésével pedig több projekt valósult meg az elmúlt időszakban. A teljesség igénye nélkül: belváros rekonstrukciója, Szent István téri víztorony-rehabilitáció, repülőtér-fejlesztés, kerékpárút-fejlesztés, Vadaspark látogatóbarát fejlesztése, és még lehetne sorolni.

Ebből következően folyamatosan nő mind a külföldi, belföldi vendégek száma, valamint a külföldi és belföldi vendégéjszakák száma. Fentiek figyelembevételével így aztán nem lehet azon csodálkozni, hogy a Trivago top 100-as listáján Szeged az ötödik, és érték arányban a világ legjobb úti céljai közé került, Magyarországon a százas listán még egy város szerepel az 59. helyen, a CNN honlapján pedig Szaunák, fürdőzés és sakk: Magyarország legjobb spái címmel jelent meg cikk, amelyben kettőt Szegedről ajánlanak az egyik célpontnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utánira Teleki László képviselő úr jelentkezett: „Civil szervezetek helyzete” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, az előző napirendi pontnál kitérgyaltuk, hogy a kormány cserbenhagyta az egészségügyi ágazatot, és nyugodtan elmondhatjuk, nemcsak az ágazatot hagyta cserben és nemcsak az egészségügyet, hanem ugyanúgy az oktatást is, a munkahelyek teremtését is elodázza ez a kormány. Nyugodtan mondhatjuk, a legfontosabb, a civil szektort is cserbenhagyta a jelenlegi kormány.

Azért mondom, hogy cserbenhagyta, mert egyetlen civil szervezetet próbál meg támogatni a roma szervezetek közül, az nem más, mint a Lungo Drom, akinek a vezetője ma sem volt itt a vitanapon, mert azt gondolom, hogy ha ő miniszterelnöki megbízottként vagy éppen a Lungo Drom elnökeként vagy bármilyen más titulusban ül a parlamentben, akkor kötelessége lenne, hogy a magyarországi romák egészségügyi helyzetéről is szóljon. De nem szól annak ellenére, hogy ő markolja fel a legtöbb forrást majdnem a civil szervezetek közül, a Lungo Drom, és nyugodtan mondhatjuk azt, hogy a többi civil szervezet pedig nem számít Magyarországon a kormány-nak. Ebből adódóan azt gondolom, hogy a Nemzeti Együttműködési Alapból - amely 4,6 milliárd forintot ír és jegyez ma - a legtöbb pénz nem azok a szervezetek kapják, akik dolgoznak. Azért mondom ezt, mert ezzel egy kicsit visszakanyarodnék az egészségügyre.

Hiányoltuk az egészségügyben, hogy a civileket nem vonják be, én legalábbis elmondtam. Nagyon

fontosnak tartom, hogy a prevencióba bevonjuk a civileket. Ez nem történik meg, és nem értjük a miértjét. Azt látjuk, hogy a pénzszerzés magas fokon megjelenik a civil szervezeteknél, viszont politikai indíttatásból osztják ezeket a forrásokat, és nem pedig úgy osztják, ahogy azt kellene: mindenki a munkája által kaphatna forrást. Ma, azt gondolom, hogy a legtöbb esetben ez a jelenség jelen van a magyar kormányon belül, és láthatjuk azt, hogy a roma szervezeteknél főleg jelen van.

Amikor azt mondom, hogy nincsen jelen, akkor gondoljanak bele, hogy olyan programokat nem támogatnak, mint például a roma egészségőrök. Egyébként igaz, hogy ezt az előző kormány indította el, de azért indítottuk el, hogy a roma egészségőrök valamilyen szinten azokon a településeken, ahol nagyon kevés lehetőség van más intézményeknél jelen lenni, ők próbáljanak meg támogatást, segítséget adni, hogy eljussanak az orvoshoz vagy éppen a szűrésekre, vagy egyéb más olyan preventív programot kapjanak, amelyet fontosnak tart, azt gondolom, nemcsak a roma közösség, hanem a nem roma közösség is, mert nagyon fontos népegészségügyi szempontból, hogy hogyan alakul ez a kérdés.

Ebből tehát adódik a kérdés, hogy miért nincs ezekre a roma egészségőrökre forrás, miért akarták ezt is elsorvasztani vagy éppen nyugodtan mondhatjuk, hogy el is sorvasztják a Lungo Drommal szemben. Tehát azt gondolom, hogy mindenképpen ebben a kérdésben is a kormánynak kellene válaszolnia, hogy ezzel a kérdéssel akar-e foglalkozni.

De ugyanilyen fontos volt az a hálózat, amit elindítottunk, a közösségi házak hálózata, amely a roma közösségi házak hálózatát jelenti. Itt azt kell tudni, hogy minden településen jelen volt a közösségi házak szerepe. Itt fontos volt, hogy az egészségügyi programokat, oktatási programokat vagy éppen a képzésre, átképzésre való felkészítést megkapják az odalátogatók, mert szándékosan nem mondom, hogy csak romák, mert ez is roma és nem roma lakosságot érintett egyaránt, és ez a közösségi ház hálózat, nyugodtan mondhatjuk azt, hogy most már nem is él, még csak papíron sem, mert nem látjuk azt, hogy finanszírozva lennének ezek a közösségi házak. Kérdezem azt újra, hogy miért csak a Lungo Drom kapja meg azokat a forrásokat, amiket meg kellene más civilnek is kapnia, és párttól teljesen függetlenül működő szervezetekről van szó. Esetleg annyi közük van a párthoz, hogy köszönnek a baloldaliaknak is, és semmi más elkötelezettség nincs felénk, ők már ezért is retorzióban részesülnek.

De továbbmennék, volt olyan, hogy roma antidiszkriminációs hálózat, ami szintén nemhogy nem kap, hanem 2011-ben meg is szüntették ezt a hálózatot. Ez a hálózat azért volt fontos az én értékrendem szerint - de azt gondolom, ha megkérdeznék roma civileket, nekik is -, mert ez nemcsak az egészségügybe, de az oktatásba is nagyon sokat be tudott segíteni akkor főleg, amikor nemcsak a civil szervezeteket támogatta ez a hálózat és ez a kormányzati

forrás, ami eljutott hozzájuk, hanem különböző ügyvédeket is tudtak finanszírozni és tudtunk finanszírozni abból a forrásból, amelyet megkapott a civil hálózat.

Ma pedig nincs, eltörölték egy tollvonással, amit nagyon hiányolunk, és újra felteszem ezt a kérdést, hogy miért a Lungo Drom kapja kizárólagosan azokat a forrásokat, és miért nem kapja meg ez antidiszkriminációs hálózat, amely szerintünk nagyon fontos célt szolgált a magyar társadalmon belül. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Horváth Imre képviselő úr: „A magyar egészségügy helyzetéről Újpestről nézve” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitanap kezdetén már szóltam arról, illetve a hozzászólásomban, hogy folytatom az államosítással kapcsolatos kérdéseket. Az államosítás volt az Orbán-kormány leglátványosabb beavatkozása az egészségügyi szolgáltatók körében.

Eredetileg ez nem szerepelt a 2010-ben hivatalba lépő államtitkár, Szócska Miklós szakmai programjában, de ennek ellenére ezt a kormányzat végrehajtotta. Rövid idő alatt hatalmas intézményrendszer, több mint 110 kórház söpörtek be egyetlen állami fenntartó alá. Néhány hónapon belül kiderült, hogy ezt az intézménytömeget sem megszervezni, sem racionálisan működtetni nem tudja az állam. Bár gyűjtöttek adatokat, egyebek mellett sikerült megszámláltatni a főigazgatókkal a kórházi lovakat és a lábtörlőket, kevés használható információhoz jutottak a rendszer működéséről, vagy ha jutottak is, azokat nem hozták a külvilág tudomására. Így például évek múltán sem tudjuk, hogy hol hányan dolgoznak az egészségügyben, ez rendre megzavarja a bérnövekmények szétosztását is, és nincsenek adatok a gyógyítás minőségéről, holott ezen paraméterek nélkül nehéz a rendszert jobbító kormányzati szándékokat érvényesíteni.

A kudarc részleges meghátrálásra is kényszerítette a kormányzatot, a gigászi kórházműködtető hivatalt idén tavaszra átszervezték, visszanyerte önállóságát a gyógyszerhatóság, és létrejöttek azok a megyei hatóságok, amelyek majd valamifajta irányító és gazdasági ellenőrző szervként próbálják immár megyei szintről működtetni az intézményeket.

A négyéves államosítási kísérletnek azonban ára is volt, az egészségügy elvesztette azt a 100 milliárd forrást, amit korábban a tulajdonos önkormányzatok évente beletettek saját intézményeik működésébe. Korábban önállóan működő kórházi vezetőkből pedig kiszolgáltatót állami hivatalnokokat csináltak, a menet közben kitalált államosítás minden erőt lekötött, az intézményrendszer hatékony átalakítását és ésszerűsítését is gátolta. A struktúraváltásra szinte egyetlen szóba jöhető forrásként fölhasználható uni-

ős fejlesztési pénzek elérését pedig jó időre blokkolta a tehetetlenség. A 220-230 milliárdos uniós pályázati keretből 90-100 milliárdra 2014-ig még a közbeszerzési pályázatokat sem sikerült kiírni.

(21.50)

Öt év veszteségeiről is néhány gondolatot. A Budapesti Corvinus Egyetem szakembereinek elemzése szerint az egészségügyben már megvalósult mintegy 336 milliárd forintnyi fejlesztés több mint felét a kórházak, ötödét a szakrendelők, nyolcadát az alapellátás kötötte le, néhány százaléknyi jutott a mentőkre, a vérellátásra, valamint egészségfejlesztésre.

Az Orbán-kormány egészségüggyel kapcsolatos mély bizonytalanságának igen korán megvoltak a jelei, az új Alaptörvényben már szó sem esik a társadalombiztosításról. A 2012-es költségvetési törvényben Rogán Antal javaslatára a társadalombiztosítási járulékot átkeresztelték szociális hozzájárulásra, azaz adóvá tették, így a napi politika szabadon járhat be az egészségbiztosítási kasszába, hol az adók, hol a járulékok törvényeivel érvelve csoportosíthat át összegeket. Így fordulhatott elő az is, hogy bár 2010-ben a Fidesz egészségpolitikai programja még 250 milliárdos többlettel számolt a rendszer-átalakító terve megvalósításához, a Fidesz-kormány valójában kivont 400 milliárdot az ágazatból az első négy év alatt. Ennyit még az oly sokat szapult Gyurcsány-kormány sem vett el az egészségügytől. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Witzmann Mihály képviselő úr jelentkezett „elobolygonk.hu - Kampany a klímaváltozás ellen” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez év decemberében Párizsban egy rendkívül fontos, az emberiség jövőjét hosszú távon befolyásoló eseményre, a klímakonferencia megrendezésére kerül sor. Nagy reményekkel tekintünk erre a rendezvényre, bár a remény mellé némi aggodalom is társul. Sokan várjuk a találkozótól, hogy a világ vezetői végre belássák, nem mehet tovább az a természetkárosító folyamat, amelynek jelenleg is tanúi, sőt elszenvedői vagyunk. Az utóbbi években történtek ugyan kedvező irányú lépések, amelyek bizakodásra adnak okot, de korántsem nyugodhatunk meg teljesen. Ha az olyan nagyhatalmak, mint az Amerikai Egyesült Államok, Kína, India és az Európai Unió, mint a szén-dioxid kibocsátásáért több mint 50 százalékban felelős államok nem kényszerítik magukat önkorlátozásra, illetve szemléletváltásra, akkor a szakemberek szerint egy visszafordíthatatlan folyamat veheti kezdetét, amely önmagunk és utódaink számára is életveszélyes helyzetet fog teremteni.

A klímacsúcs lényege tehát abban foglalható össze, hogy sikerül-e változtatni az egyre inkább

növekvő globális felmelegedésen, vagy sem. Ha rövidesen nem történik érdemi változás, a felmelegedés mértéke az évszázad végére akár 4-5 Celsius-fokos növekedést is elérhet. Ennek kiváltó okai egyrészt az üvegházhatású gázok, másrészt a földhasználat változása. Itt kell megemlíteni az esőerdők gátlástalan irtását, a városok korlátok nélküli terjeszkedését és a mezőgazdaság egyre intenzívebbé válását.

A probléma gyökerét egészen az ipari forradalom kezdetére lehet datálni. Azóta már csaknem 1 Celsius-fokkal melegebb a Föld légköre. Ennek hatásait érzékeljük az egyre gyakoribbá váló árvizekben, az egyre hosszabb nyári kánikulákban és a délebbi vidékeken honos állati és növényi fajok észak felé húzódásában egyaránt. A téma szakértői szerint 2 Celsius-foknál mindenképpen alacsonyabban kell tartani a melegedés növekedését, máskülönben a folyamat megállíthatatlanná válhat. A jelenlegi aggasztó állapot fenntartása a gazdasági érdekekre történő hivatkozással sem magyarázható. Ugyanis tekintetbe kell venni, hogy a felmelegedés okozta természeti katasztrófák pusztításai már most is dollármilliárdokban mérhetők évente, világszerte.

Fontos felhívni a figyelmet arra is, hogy a klímaváltozás következményeinek 80 százaléka vízzel kapcsolatos problémákban - aszályok vagy árvizek formájában - jelenik meg. Földrajzi elhelyezkedésünk miatt Magyarország pedig különösen is kiszolgáltatott a szélsőséges vízjárásnak. A Dunán és a Tiszán az utóbbi 14 évben három alkalommal lépte át a víz-állás a történelmi rekordszintet. A probléma súlyát jól érzékelteti, hogy a második világháború előtt a Duna Budapestnél soha nem lépte át a nyolcméteres vízszintet, ezzel szemben az utóbbi tíz évben már négyszer is előfordult ez, és két éve közel járt ahhoz is, hogy elérje a kilencméteres vízállást.

Itt kívánom elmondani, hogy a klímaváltozás negatív hatásai a balatoni térséget is érzékenyen érintik, ugyanis a környezeti károk elszenvedése mellett a Balaton esetében turisztikai és így gazdasági vonatkozásai is vannak a klímaváltozásnak. Ha ugyanis szélsőségesen száraz az idő, mint erre az elmúlt bő tíz évben többször is volt példa, akkor a Balaton vízszintje olyan drámai módon lecsökkenhet, hogy az riasztó hatással van a turizmusra is.

A szélsőséges időjárás másik véglete az egyre gyakrabban tapasztalható rendkívüli mennyiségű csapadék. A balatoniaknak sajnos ebben is volt részük a közelmúltban. Elég csak a tavalyi rendkívül csapadékos évre gondolnunk. 2014 szeptemberében Siófokon négy óra leforgása alatt mintegy 100 milliméter csapadék hullott le, és egy hét alatt összesen háromhavi csapadékmennyiség érte el az egész térséget.

Tisztelt Képviselőtársaim! A klímaváltozás elleni sikeres fellépés csak az országok közötti széles körű összefogással, közös akarattal valósítható meg. Csakis együttes erővel és elszántsággal sikerülhet. A Kárpát-medence földrajzi adottságai miatt a globális átlaghoz képest hazánkban másfélszeres a felmele-

gedés nagysága. A legrosszabb forgatókönyv csak akkor kerülhető el, ha mindannyian teszünk annak érdekében, hogy a jelenlegi folyamatokat megváltoztassuk.

A siker érdekében a közelmúltban egy világméretű kampány is elindult. Al Gore volt amerikai alelnök, Nobel-díjas klímavédő a világon minden hetedik embert, összesen mintegy 1 milliárd főt szeretne megszólítani, és arra biztatni, hogy emelje fel a hangját közös ügyünk mellett. A kampányhoz Áder János köztársasági elnök úr szintén csatlakozott, és a cél érdekében útjára bocsátotta a www.elobolygonk.hu nevű honlapot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton is szeretném kérni önöket és minden magyar embert, hogy csatlakozzanak a kezdeményezéshez, és mi, magyarok is minél többen emeljük fel hangunkat. Ne hagyjuk, hogy mások döntsenek a jövőnk felől! Ugyanis minél többen veszünk részt a klímakampányban, annál nagyobb esély kínálkozik arra, hogy Párizsban kedvező megállapodás születhessen.

Mindezeket figyelembe véve arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy pártbéli hovatarozástól függetlenül álljunk mindannyian a kezdeményezés mellé, támogassuk aláírásunkkal azt, és ismerőseinket is buzdítsuk minderre. Óvjuk meg bolygónkat, hogy élhető életet biztosíthassunk önmagunk és utódaink számára egyaránt! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra Ander Balázs képviselő úr jelentkezett: „Pusztulás - Dél-somogyi falujárás IV.” címmel. Megadom a szót a képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos a kormány szereti olcsó kampánycélokra használni a közfoglalkoztatást. A közmunkaprogram eredendően jó kezdeményezés, a „segély helyett munkát” jelmondat jegyében szükséges is, de csak akkor, ha valódi, értelmes termelőmunkával jár. A kistelepülési polgármesterek megalázóan alacsony fizetésért látják el feladatukat, amely pedig ha komolyan veszik hivatásukat, akkor 24 órás kemény szolgálat. Nagyon sok múlik rajtuk abban, hogy milyen lesz egy-egy közmunkaprogram kimenetele is.

Emlékezetes a Baranya megyei Gyöngyfa esete, ahol a falu 36 közmunkása fél éven keresztül pucolt egy háromszáz méter hosszú árkot, mert nem akadt értelmes munka a környéken. Igen, ha a polgármester nem akar vagy nem mer konfrontálódni, nem tud normális célt adni, akkor a megyénkben is találkozni olyasféle jelenséggel, amiről Rejtő Jenő A három testőr Afrikában című legendás regényében olvashatunk.

(22.00)

Tudják, Okbur oázis állomásfőnökéről van szó, aki reggelente 8 óra 20-kor már menetrendszerűen tökrészeg, és minden kérdésre csak népdalokkal

felel. Errefelé annyi a különbség, hogy itt a repertoár kimerül Bunyós Pityu vagy a Bódi család valamelyik slágerében. Szerencsére azonban korántsem ez az általános, hiszen túlnyomórészt nagyon dolgozó faluszépítő közmunkásbrigádokkal találkozni.

De az általánosságoktól térjünk vissza a konkrét településekhez. Kálmáncsán jártamkor nem sikerült elfogadnom azt, hogy a 4900 hektár területtel rendelkező, a múlt század elején még 1400 főt számláló, ma viszont alig 600 lelkes, amúgy köztereit, középületeit tekintve nagyon szépen karbantartott és rendezett községben, ahol egy lakóra átlagosan 8 hektár föld jut, miért nem jelenthet valódi alternatívát a falusi lét, s ilyen adottságok mellett miért ürül ki egyre több ház, hogy magát az enyészetnek átadva végül romhalmazzá váljon. A XVI. században még református püspöki főiskola működött itt, valaha innét indult történelmet írni Kálmáncsehi Sánta Márton és Szegedi Kiss István is. De kérdés, túléli-e a falu a XXI. századot.

Görgetegen jártamkor nem sikerült elfogadnom azt, hogy miközben a falu és a szomszédos Rinyaszentkirály határában több ezer hektáron terpeszkedik az elmúlt években 2,5 milliárd forint támogatást bezsebelő, az itteni földek nagy részét birtokló Benneton-uradalom, addig az egyszerű görgetegieknek még ahhoz is pecsét passzus kell, hogy az önkormányzati utak és árkok mellől csalánt gyűjtsenek, mert ennek hiányában a hatósággal találják magukat szembe. Támogatás a nagybirtoknak az általa terjesztett társadalmi és gazdasági döghalálért, rendőrségi bírság az államra nyilván roppant veszélyes, engedély nélküli árokpárti csalánszedésért.

Na, erre mondják, hogy no comment, úgyhogy röppenjünk is inkább a Segesd melletti Felsőbogát- és Bertalan-pusztákra. Túlzás nélkül állíthatom, az óvatlan utazó úgy vélheti, nem is Belső-Somogyban, hanem inkább Belső-Afrikában jár, mert ilyen állapotok csak valahol Zairében lehetnek: óriási kontrasztok és az ezen a tájékon a magyarság szempontjából már elvesztett demográfiai háború tudatában pár évtized múlva robbanással fenyegető irtózatossági feszültségek. A pusztától nyugat felé az LMP itteni országgyűlési képviselőjelöltjének 215 milliós jegyzett tőkével rendelkező, 1 milliárd 200 millió forint támogatásban részesített, ezzel szemben hatalmas területein mindössze 16 embert foglalkoztató családi cégének, a Kutasi Mezőkert Zrt.-nek a birtokközpontja. A pusztától kelet felé a magángépek fogadására is alkalmas, valóban csodás ékként tündöklő Hertelendy-kastélyszálló, ami talán még Lázár János igényeit is kielégíthetné. Ráadásul a honlapjuk árlistája alapján a 26 ezer forintos vacsorát is beszámítva egy főre potom 150 rongyból ki is lehet jönni éjszakánként.

Miközben a Segesd felé vezető úton 50 milliós Ferrarik és Maseratik repesztene, addig az LMP-s birtokközpont és a kastélyszálló közötti, szinte járhatatlan bekötőút végén rongyosan gubbasztó pusztán mellbevágó a szegénység, a civilizációs szakadék.

Széthordott romos épületek, a rozzant viskók udvarán seregnyi és nyilván semmiről sem tehető meztelen pulya. A gettóvá vált pusztán iszonyatos tempóban termelődik újra a nyomor. A beilleszkedés, a társadalmi mobilitás esélye zéró.

Kérdés, hogy meghallják-e az itteniek a cigányellenes rasszizmussal nehezen vádolható Forgács István szavát, hogy fiatalon szülni és a nyomorba sokat szülni nem kulturális jog és érték. Kérdés, hogy meghallják-e a borsodi vajda, Lakatos Attila szavát, hogy a gyerek felelősség, és nem szabad engedni, hogy a fejekben az motoszkáljon, hogy a megszülető gyerek miatt mennyivel nő a családi pótlék.

De ott a kormány felelőssége is. Kérdés, hogy meghallják-e a figyelmeztetést. Mert munka annak

sincs, aki tényleg dolgozni szeretne. A nagyra növő Bertalan-puszták pedig lassan elnyelik a falvakat, és összefüggő zónákká válnak. És akkor beteljesül Forgács jóslata: ha ez nem változik, az ország biztosan a gazdasági csődbe és a kezelhetetlen társadalmi feszültségek örvényébe zuhan - konkrétan a vesztébe. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy **az első nyári rendkívüli ülésünk első napjára holnap 9 órai kezdettel kerül sor.** Megköszönöm munkájukat, az ülést bezárom.

(Az ülés 22 óra 3 perckor ért véget.)

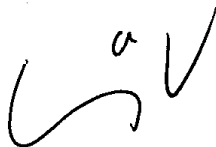
Földi László s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)